

يېشىل پەيلىك تونۇ

(پوۋېست)

س . م . م . رامزان

ئېلكتىاب ئىشلىگۈچى: كىتاپخۇمار بىلوگى 2015-يىلى 12-ئاي

مەنبە: شىنجاڭ يازغۇچىلار مۇنبىرى

يېزا باشلىقىنىڭ ھەر ئېغىز گېپى سامۇش مۇدېرغا شۇنچىلىك قويال، زەردىلىك، پاتقاق گازى كۆلچىكىدىن بۇرخۇپ چىقىدىغان غەلتە، تەسۋىرلىگۈسىز سېسىق پۇراقتىنمۇ بەتەر سېسىق تۇيۇلۇپ كەتتى. شۇنچە كەڭرى مەجلىسخانا تار ھەم قاراڭغۇدەك بىلىنىپ، بېشى قېيىپ ھەممە نەرسە تەۋرىنىۋاتقاندەك، نەپىسى قىسىلغاندەك ئارامسىزلاندى. ئۇنىڭ كۆزى يېزا باشلىقىنىڭ توختىماي مېدىراۋاتقان ئېغىزىغا تىكىلگەن بولسىمۇ، كالىسى قوداڭشىپ قۇلىقىغا ئۇنىڭ گېپى چالا-بۇلا ئاڭلىناتتى. بەلكىم باشقىلارنىڭمۇ يانتاقتا ئولتۇرۇۋالغاندەك قىمىرلاپ ئولتۇرالمىدى قالغانلىقىغا قارىغاندا، بىمەسەل گەپتىن ئۇلارمۇ تامامەن بىزار بولۇۋاتقاندەك قىلاتتى. ئىش قىلىپ مەجلىس ئەھلىنىڭ يۈزىدە بۇلۇت يامراپ، كۆڭلىنى بىئاراملىق چۇلغۇۋالغان ئىدى.

قانچىلىك ۋاقىت ئۆتكەنلىكى نامەلۇم، لېكىن سامۇش مۇدېرغا بۇ «دەبدەبىلىك مەجلىس» نىڭ ۋاقتى گويىا بىر ئەسىرگە سوزۇلغاندەك بىلىنىپ كەتتى.

.... گەپنىڭ پوسكاللىسى مانا شۇ، ھەر قايسىمىز كاللىمىزنى سىلكىۋېتىپ، قانداقلا قىلىپ بولمىسۇن بۇ يىللىق چۈجە بېقىش ۋەزىپىنى ئورۇنلىمىساق قەتئى بولمايدۇ، ھە! بولمايدۇ. ئالدىنقى ئىككى يىلدا ئويىتپىتىر كەنتىنى نوقتا قىلىپ چۈجە بېقىشنى سىناق قىلغان ئىدۇق، گەرچە ئۈنۈم دىگەندەك ياخشى بولمىسىمۇ، ئەمما نۇرغۇن تەجىربە-ساۋاقلارغا ئىگە بولدۇق. شۇڭا بۇ يىلمۇ يەنىلا ئويىتپىتىر كەنتىنى مۇھىم بازا قىلىپ، قالغان كەنت-مەھەللىلەرنى قوشۇمچە قىلىپ توخۇ باقمىچىلىقنى راۋاجلاندۇرىمىز، ھە راۋاجلاندۇرىمىز. بۇ يىل ئويىتپىتىرلىقلار ئاسراش، بېقىشنى كۈچەيتىشى، بىرمۇ چۈجىنى ئۆلتۈرۈپ قويماستىنلا كاپالەتلىك قىلىشى كېرەك، كىمدە-كىم بىرەر يېرىم چۈجىنى ئۆلتۈرۈپ قويسا بەش ھەسسە جەرىمانە تۆلەيدۇ، ھە، تۆلەيدۇ! ...

يېزا باشلىقى دائىملا بېشىدىن ئالماي كىيىپ يۈرىدىغان خۇرۇم كەپكىسىنى شىرە ئۈستىگە قويۇپ تۇرۇپ، شۇنچىلىك كەسكىن، شۇنچىلىك زەردە بىلەن قاپاقلرىدىن مۆلدۈر ياغدۇرۇپ يۇقىرى ئاۋازدا سۆزلەۋاتاتتى.

.... ھەر قايسىڭىز بولۇپمۇ ئويىتپىتىر كەنتىكىلەر يەنە «يامىنى كەلسە بۇ يىلمۇ ئالدىنقى يىلدىكىدەكلا جەرىمانە بىلەن بولدى قىلۋاتىدىكەنغۇ» دەپ خام خىيال قىلىشماڭ، ھە، خام خىيال قىلىشماڭ! بۇ يىلقى «چۈجە بېقىش ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاش» توغرىسىدا ناھىيە رەھبەرلىرىنىڭمۇ ئېنىق يوليۇرئىقى بار، ۋەزىپە ئورۇنلاشتا كىمدە-كىم ئازراقلا بىخەستەلىك قىلىدىكەن، ئۇ چاغدا ئاۋۇ مۇدىرلىق تاجىنى داۋاملىق كىيىۋېرىمەن دەپ تەما قىلىپ يۈرمىسۇن ...

ئېيتاۋۇر خېلى بىر چاغ بولغاندا سامۇش مۇدىرنىڭ زىڭىلداپ ئاغرىۋاتقان قۇلىقىغا، يېزا

باشلىقنىڭ «مەجلىس تامام» دىگەن ئەڭ ئاخىرقى گېپى خېلى ئېنىق ئاڭلاندى. ئاشۇ دەپدەبىلىك سۆزلەر ئىچىدە پەقەت شۇ ئىككى سۆزلا ئۇنىڭ قۇلغا شۇنچىلىك يېقىملىق تۇيۇلۇپ كەتتى. ئۇ چىڭ سىقىپ قويۇپ بېرىلگەن پۇرجۇندەكلا سەكرەپ قويۇپ، ئەتراپىدا قارا ھېرىدەك غۇدۇرشىۋاتقانلارغىمۇ پەرۋايى پەلەك، مەجلىسخانىدىن ئۆزىنى سىرتقا ئاتتى.

ئۇ نەچچە كۈن ئاچ قالغان لالما ئىت ئامالسىزلىقتىن تۇمشىقنى ئاسمانغا قارىتىپ سوزۇپ ھۇۋلىغاندەك، بېشىنى قاتايىتىپ، قوغۇشۇن رەڭ ئاسمانغا قاراپ بوغۇلۇپقىنە «ئۇق...!» دىگىنىچە ئېغىر تىندى. ئۇ شۇ بىر ئېغىر تىنىق بىلەن قورسىقىدىن نەچچە ئون تۇلۇم سىقىلىش چىقىپ كەتكەندەك سەل-پەل ئاراملىق ھېس قىلدى. لېكىن، مۇدىر، ئورۇنباسار مۇدىر، بوغالتىر... دىگەندەك ئالامانلار بىلەن لىق تولغان مېڭىلىسخانىدىكى بەتبۇي ھاۋادىن ئېسىلگەن ئۆپكىسى، سىرتنىڭ ساپ ھاۋاسى بىلەن ئۇچرۇشۇپ، تومۇزدا سۇسىرىغان گىياھ يامغۇر تامچىسىدىن ياشارغاندەك راھەت بىلىنىپ، قورسىقى سەل بوشىغاندەك سېزىلىسىمۇ، ئەمما مېڭىسى گويىا بىر توپ قارا ھېرە كىرىۋالغاندەك قىمىرلاپ تېخىچىلا ئارام بەرمەيۋاتاتتى. ئۇ يامغۇردا قالغان ئەسكى تېرەدەك سالپايغىنىچە روھسىز بەدىنىنى تەستە سۆرەپ، ئەتتىگەندە «سۇپەك» نى توختىتىپ قويغان تەرەپكە قاراپ ماڭدى. لۆسۈلدەپ مېڭىۋېتىپ تۇرۇپ-تۇرۇپلا چىڭقىلىپ لۇقۇلداۋاتقان كاللىسىنى سىلكىپ-سىلكىپ قوياتتى.

- بولە گاچ-گاچ، «سۇپەك» نى ئوت ئالدۇر، ماڭىمىز، دېدى سامۇش مۇدىر «سۇپەك» نىڭ ئۇيەر، بۇ يېرىنى تىنماسلاپ تۇرغان ئۇرۇق، شوينا بەل بالغا سۈرۈن نەزەردە قاراپ. بالا «سۇپەك» نىڭ ماي تەپكىلىرىنى تەڭشەپ، تەپسىلى قارىغىنىچە ئۇنىڭ ئەتراپىنى يەنە بىر قېتىم ئايلىنىپ چىقىپ، سايمان ساندۇقىدىن ئايلىندۇرغۇچ (رۇياتكا ياكى ياۋبازا) نى ئېلىپ ماتۇرنى ھەركەتلەندۈردىغان چۆيۈنچاقنىڭ تۆشىكىگە ئاۋايلاپ سالدى. ئۇ ئوڭ قولىدا ئايلىندۇرغۇچنى مەھكەم تۇتۇپ، سول قولىدا «سۇپەك» نىڭ ئالدى چاقىغا تايىنىپ، كۈچەپ تۇرۇپ بىر نەچچىنى ئاستا ئايلىندۇردى، ھەر قېتىم كۈچىگەندە شوپىندەك ئىنچىكە بېلى چەتەل فىلىملىرىدە پات-پات كۆرۈنۈپ قالىدىغان غىلجىڭ ئۇسۇلچىنىڭ رېزىنگەسىمان بېلىدەك تولغۇنۇپ، چۆچەكتەك كۆزلىرى پۇلتۇيۇپ كېتەتتى. شۇ تەرىزدە كۈچەپ ماتۇر چاقىنىڭ ئايلىنىشىنى بارا-بارا تېزلىتىپ، ماتۇر تۇرخۇنىدىن قويۇق قارا ئىس بۇرخۇنلاپ چىققاندىن كېيىن ئايلىندۇرغۇچنى ئەپچىللىك بىلەن چاقتىن ئاجراتتى. كۈچلۈك پاقىلدىغان ئاۋاز ئەتراپىنى بىر ئالدى.

سامۇش مۇدىر بۇدەك تېنىگە ماس كەلمەيدىغان بىر خىل چاققانلىق بىلەن كوزۇپقا لىككىدە سەكرەپ چىقىپ، توپا-تۇماندىن رەڭگىنى پەرقلەندۈرگىلى بولمايدىغان تەڭلىماتقا، ئېغىر يۈك ئارتىلغان تۆگە لوككىدە چۆككەندەك ئولتۇردى-دە:

- مەھەللىگە ھەيدە، دېدى. ئۇنىڭ غاراڭ-غۇرۇڭ تەلەپپۇزى «شوپۇر» بالغا خۇددى بىرەر

ھاكىم ياكى ۋالى خاس شوپۇرغا بۇيرۇق قىلغاندەك بىلىنىپ كەتتى. بالا بىر ئاز تېشىرىقلىغاندەك بولۇپ تەستە ئېغىز ئاچتى:

- ئەتتىگەندە بىز بىلەن بىرگە كەلگەنلەر...؟

- كارىڭ بولمىسۇن، ھەيدە تېز!

بالىنىڭ گېپىنىڭ ئاخىرى چىقىپ بولغىچە ئۇنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى پەملەپ بولغان سامۇش مۇدىر كەسكىن بۇيرۇق قىلدى. كەنت مۇدىرىنىڭ ھەر بىر سۆزىنى ئۆزى ئۈچۈن مۇقەددەس بۇيرۇق دەپ بىلىدىغان، ئۇنىڭ ھەرىكىتىگە، بولۇپمۇ يۈز-كۆزلىرىنىڭ ئۆزگۈرۈش ھالىتىگە قاراپ ئىش قىلىپ ئۆگۈنۈپ قالغان «شوپۇر» بالا «سۇپەك» كە كۈچەپ ماي بەردى. «سۇپەك» ئالدىغا قاڭقىپ، قاڭقىپ قوزغالدى. لېكىن بالا نىمىگىدۇ تەقەززا بولغاندەك ئەتراپقا بويۇنداپ قارايتتى. «ئەستا ماۋۇ مۇدىرنىڭ نىمە قىلغىنى بۇ ئەمدى، يېزا باشلىقىدىن جاندىن ئۆتكىدەك ئىزا ئىشتىمۇ نىمە، ئەتتىگەندە بىر ئوبدان ھەمرا بولۇپ كالىگەنلەرنى تاشلاپ قويغىنىمىز نىمىسى؟ كەچتە مەھەللىدە ئۇچرۇشۇپ قالساق سەت بولىدىغان بولدى-دە؟» دەپ ئويلايتتى ئۇ كېتىۋېتىپ. بالا تىت-تىت بولۇپ تۇرسىمۇ، ئەمما قايتا چىش يېرىشقا پېتىنالمىدى. چۈنكى كەنت مۇدىرىنىڭ ھەر بىر ئېغىز سۆزى بۇ بالا ئۈچۈن «قانۇن» ئىدى. توغرىسىنى ئېيتقاندا بۇ بالا ئۈچۈنلا ئەمەس، كەنتتىكى چوڭ-كىچىك، پىششىق-توڭلىرى ئۈچۈنمۇ «قانۇن» ئىدى. «مۇدىر» لىقتىن ئىبارەت «ئالتۇن تاج» كەنتتىكىلەرنىڭ نەزەرىدە ئۇنى پادىشاھلاردەك ئىمتىيازغا ئېرىشتۈرگەنىدى. شۇڭا ئۇنىڭ ئېغىزىنىڭ ئۇچىدىلا دەپ قويدىغان سۆزىمۇ شەمشەردەك ئۆتكۈر ئىدى.

«سۇپەك» خېلىدىن كېيىن ئاسپالت يولىدىن غەرىپكە بۇرۇلۇپ، ئەگرى-بۈگرى ئېدىرلىقلار، يىراقتىن قارىسا خۇددى تۇزلۇق قاپاقچىلا ئوخشاپ قالىدىغان، ئۈستىدە شور ئۆرلەپ تۇرغان زومچەك-زومچەك دۆمبەللەر، ئېدىرلىق قاپتاللىرىدىن سىرغىپ چىققان زەي سۇلار يىغىلىپ قالغان كىچىك-كىچىك ئويما-سازلىقلار ئۆز-ئارا گىرەلىشىپ كەتكەن، ئېگىز-پەس دالانى توغرىسىغا كېسىپ ئۆتىدىغان كاناڭلىق يولغا كىردى. بۇ ئويىتېتىر كەنتىگە بارىدىغان بىردىن-بىر يول ئىدى. بۇ چەت، خىلۋەت مەھەللىگە بېرىش كەلسە پەقەت مۇشۇ كاتاڭ يول بىلەن ماڭماي ئامال يوق ئىدى.

بالا نېمىدىندۇ ئەنسىرەپ، يولنىڭ ئەركەك-چىشىسىنى ئىنچىكە پەرقلەندۈرۈپ، «سۇپەك» نى شۇنچە سىلىق ھەيدەي دىسىمۇ، لېكىن ئات-ئېشەك ھارۋىلىرى تولا قاتناپ، لاقما بولۇپ كەتكەن شورتاڭ يولدا قۇرۇق كوزۇپ ئېگىز-پەس سەكرەپ تىنىمسىز جالداقلايتتى. «سۇپەك» گەرچە بىر خىل تېزلىكتە مېڭىپ كەنت - مەھەللىگە يېقىنلاۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن مۇدىرغا «سۇپەك» نىڭ چاقىلىرى جايىغىلا پېتىپ قېلىپ، بىر ئىزىدا چۆرگىلەۋاتقانداك؛ كوزۇپمۇ خۇددى ئۇچىسىغا مۆلە ئارتسا ئىزىدا ھۆڭگىرەك ئاتقان يېغىر ئېشەكتەك جايىدىلا جالداقلاۋاتقانداك؛

مېڭىۋاتقنى «سۇپەك» ئەمەس، بەلكى يول ياقسىدىكى زومچەك-زومچەك دۆمبەللەر، قىرلاردا ئۆسكەن چۈچۈك بۇيىنىڭ قۇرۇق شاخلىرى گويىا قارشى يۆلىنىشكە چېپىۋاتقانداك؛ ئۆز مەھەللىسى چەكسىز ئۇزىراپ كېتىۋاتقانداك تۇيالاتتى.

كېسەل تەگكەن توخۇدەك شۈمۈيۈپ ئولتۇرغان مۇدىر گەرچە شېغىل تاسقالغانداك بىر ئۇيانغا، بىر بۇيانغا سېرىلىپ-تاسقىلىپ تۇرسىمۇ، قارماققا ھېچنىمنى سەزمىگەندەك، پەقەت ئەتراپتىكى دەل-دېرەخ، ئوت-چۆپلەرگە تىكىلىپ تۇرغانداك كۆرۈنسىمۇ، ئەمما، شۇ تاپتا كۆز ئالدىدا بۇندىن ئىككى يىل بۇرۇنقى دەل مۇشۇنداق ئەتىيازدا تۇنجى قېتىم چۈجە تەقسىم قىلغان چاغدىكى تالاش-تارتىشلار ئەگىپ يۈرەتتى.

شۇ كۈنى سامۇش مۇدىر ئۆزى يالغۇزلا «ئوۋ» غا چىققان ئىدى. ئۇ تۈپ-تۈز كەتكەن بىر سالا ئېتىزلىقنىڭ بېشىدىن كىرىپ ئارىلاپ تەكشۈرۋاتاتتى. بۇنداق «تەكشۈرۈش» نى كەنت ئەمەلدارلىرى ئۆز ئىچىدە «ئوۋ قىلىش» دېيىشەتتى. يەككە يىگانە «ئوۋ قىلىش» كەنت ئەمەلدارلىرىنىڭ، بولۇپمۇ سامۇش مۇدىرنىڭ ئەڭ مۇھىم «خىزمەت» لىرىنىڭ بىرسى ئىدى. ئەمىلىيەتتە ئۇنى خىزمەت دىگەندىن كۆرە دېھقانلارنى ئۇچۇقداپ تۇرۇشقا، «تالۇنسىز جەرمانە» ئېلىشقا «باھانە ئىزدەش» دىگەن تۈزۈك ئىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا دېھقان دېگەننى پات-پات ئۇچۇقداپ تۇرمىسا ھەددىدىن ئېشىۋالاتتى. شۇنداق ئۇ دائىم «تىرناق ئاستىدىن كىر ئىزدەپ» ئۇششاق چۈشەك باھانىلەر بىلەن دېھقانلاردىن جەرمانە ئېلىش، تېرىلغۇسىنىڭ سۈيىنى قىسىش، ئىشقىلىپ دېھقانلارنىڭ يۈرىكىنى مېجىغىلى بولىدىغانلىكى ئۇسۇللار بىلەن ئۇلارنى ئۆزىگە ئېگىلىپ تۇرۇشقا ئادەتلەندۈرگەن.

مۇدىر يۇقىرى باشلامدىن كىرىپ تەكشۈرۈپ، كىمنىڭ ئېتىزغا قىغىنى بەلگىلەنگەن نورمىغا يەتكۈزۈپ قويغان-قۇيمىغانلىقىنى، كىمنىڭ تېخىچە بىرەر چىتەنمۇ قىغ تۆكمىگەنلىكىنى، كىمدىن قانچىلىك جەرمانە ئېلىش، يەنە كىملىرىنىڭ يېرىگە كېلەر قېتىملىق سۈيىنى بەرمەسلىكىنىڭ باھانىلىرى ئۈستىدىكى ئىنچىكە پىلانلىرىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ، «شەمبە بازار» دىكى كۆڭۈللۈك ئويۇننىڭ چوتىنى سوققاچ ئەمدىلا «تەكشۈرۈش» نىڭ يېرىمىنى تۈگىتىپ تۇرىشىغا، كەنتنىڭ ئورۇنباشار مۇدىرى سادىق، ياق! مۇدىرنىڭ نەزىرىدىكى «يۈگۈر يېتىمچى، كاتىپ، خەۋەرچى» سى «ئىت قوغلىغان گاچا» دەك پالاقشىپ يۈگۈرەپ كەلدى.

- ئەس... ئەس... ئەسسالامۇ ئە... ئە... ئەلەيكوم مۇدىر، تېز... تېز... ئۇ ھەسرەپ- ھۆمۈدەپ تۇرۇپ سالام بەرگەندىن كېيىن، قانداقتۇ بىر موھىم خەۋەرنى يەتكۈزۈشكە ئالدىراۋاتقانداك دۇدۇقلاپ گېپىنى قىلالماي قالدى.

- ھەي ئاداش، گېلىدا قوناق تۇرۇپ قالغان قېرى خورازدەك غېقىلدىماي ئالدىرماي سۆزلىمەمسىلە مۇنداق، ئاتامغۇ ئۆلۈپ قالمىغاندۇ مېنىڭ؟- دېدى مۇدىر تېرىكىپ.

- ئاغىزلىرىنى ئۈشتىمىسىلە مۇدىر، سا چىقىپ كەتمىسۇن يەنە،- دېدى سادىق سەل-پەل ئېسىنى يىغىپ، مۇنداق ئىش، خەلق ئىشلار ئىدارىسىدىن بىر ماشىنا چۆچە ئېچىقپىتكەن، دەرھال چۈشۈرۈپ دېھقانلارغا تەقسىم قىلىۋېتىڭلار، بولمىسا سوغۇق تېگىپ ياكى ئۇسسۇزلۇقتىن ئۆلۈپ قالىدۇ دەپ ئالدىرىتىپ كەتتى.

- شۇنچىلىك ئىشقىمۇ مۇشۇنچە پالاقشىش كېتەمدۇ، ئەخمەق! ئالدىرماي كەلسەڭمۇ بولىۋەرمەمدۇ؟

- سىلى ئۇنداق دىگەنلىرى بىلەن مەن سىلنى ئىزدىگىلى نە ۋاق، ئۇلار چىققىلىمۇ خېلى بولۇپ قالدى، چۈجىلەرنى سوغۇق تېگىپ ئۆلۈپ قالارمىكىن دەپ ئەنسىرەپ شۇ.

- غىڭشىماڭلا ئاداش، يا ئۇ بىر «پاشا» بولمىسا ئانچىكى سوغۇقتا ئۆلۈپ قالىدىغان، دېدى مۇدىر سادىققا مەنلىك قاراپ قويۇپ. سادىق كەپسىز يىگىتنىڭ قېلىن گېپىنى ئاڭلاپ قالغان يۈزى ئېچىلمىغان قىزدەكلا ھۆپپىدە قىزاردى.

ئۇلار كەنت قورۇسىغا قاراپ يول ئالدى. گەرچە مۇدىر سادىق بىلەن ئۇنى بۇنى دىيىشىپ مېڭىۋاتقاندا قىلىمۇ كالىسىدا چۈجىنى قانداق تەقسىملەشنىڭ پىلانى چۆرگىلەۋاتاتتى. « ھەممىسىنى ئۆزۈملا باقايمۇ يا؟ شۇنداق قىلساممۇ كىم غىدىك-پىدىك قىلايىتى، ياق ياق! ماڭا چۈچە بېقىپ نىمە كەپتىكەن جاپا تارتىپ، كىملا باقمىسۇن كېيىنكى كۈنلەردە ئۇنىڭ گۆش- تۇخۇملىرى مەندىن ئاشسا ئاندىن باشقىلارنىڭ بولىدىغان گەپقۇ بەربىر! شۇڭا كىمگىلا تەقسىم قىلساق ياق بۇنداق قىلساممۇ بولمىغىدەك، ئەڭ ياخشى ئىككى ئاكىمنىڭ ئوغۇللىرىغا، سىڭىللىرىمغا بولۇپ بېرىشنىڭ چارىسىنى قىلاي، قوينۇڭدىن تۆكۈلسە قونجۇڭغا دەيدىغان گەپ بار ئەمەسمۇ؟ مېنىڭ باھانامدا شۇلار بولسىمۇ كۈزگىچە ئاز تولا پۇلغا ئىگە بولۇپ قالسا ئەجەپ ئەمەس! ناۋادا مۇشۇنداق قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويسام كەنتنىڭ باشقا كادىرلىرىنىڭ پىكرى چىقىپ قالسىچۇ؟ چىقىمۇ قالماس، ھۆكۈمەتمۇ بىرقىسىملارنىڭ ئالدىن بېيىشىنى قوللاش دەپ تەكىتلەۋاتمامدۇ، ناۋادا گەپ چىقىپ قالىمۇ قېنى شۇ چاغدا كۆرەرمەن » مۇدىرنىڭ خىيالى بىر باشقا چىقىپ بولغۇچە ئۇلار كەنت تەشكىلى قورۇسىغا كېلىپ قالغان ئىدى.

كەنت تەشكىلى قورۇسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئاسمان پېلەك يېشىكلەر بېسىلغان ئۇزۇن كوزۇپلۇق بىر ماشىنا توختىتىلغان ئىدى. بىر توپ دېھقانلار ماشىنىنى ئوربۇلىپ چۆرگىلىشىپ يۈرەتتى. دېھقانلارنىڭ تالاش-تارتىشلىرى بىلەن چۈجىلەرنىڭ تىنىمىز چۇرۇقلاشلىرى قوشۇلۇپ ئەتراپىنى بىر ئالغان ئىدى.

- ئەسسالا مۇ ئەلەيكوم، تېنىچ-ئامان چىقىشىپلا، بەك سەت بوپتۇ، كادىرلىرىمىزنى ساقلىتىپ قويۇپتىمىز ئەمەسمۇ، قېنى خوش ئاۋۋال ئىشخانغا كىرەيلى، ئىشخانمىز بىسەرەمجان بولسىمۇ

كۆڭۈللىرىگە ئېلىشىمغا يالا، دېدى مۇدىر پاراڭدىن قېچىپ نېرى چەتتە تاماكا چېكىشىپ تۇرغان خەلق ئىشلار ئىدارىسىنىڭ ئورۇنباشار باشلىقى يەھيا قاتارلىق ناھىيىدىن چىققانلارنىڭ ئالدىدا كۈچۈكلىنىپ تۇرۇپ. ئۇلار تۈزۈتسىزلا ئىشخانىغا قاراپ مېڭىشتى.

— ئوقۇشما سىلىقتىن باشلىقلىرىمىزنى بەك ساقلىتىپ قويۇپتىمەن، ئەپۇ قىلىشارلا، ھەرقايسىلىرىنىڭ تەرەپبالا چىقىپ قېلىشلىرىنى پەملىيەلمەپتۇق، بولمىسا يول-يوللارنى سېرىپ-سۈپۈرۈپ، ئاستىللىرىغا پايانداز سېلىپ قارشى ئالغىلى چىقاتتۇق ئەمەسمۇ؟! دېدى ھەممەيلەن ئورۇن ئېلىپ بولغاندىن كېيىن.

- بولدى ھېچقىسى يوق مۇدىر، بىزمۇ يۇقىرىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە، بۇ يىلدىن باشلاپ ئۈچ يىلغىچە سىلىنىڭ كەنتىنى نوقتتا قىلىپ ياردەم بېرىپ، مۇشۇ ئۈچ يىل ئىچىدە كەنت دېھقانلىرىنى ھاللىق سەۋىيەگە يەتكۈزۈشنى ھۆتتىگە ئالدۇق، بۇنىڭدىن يېزىلىق ھۆكۈمەتنىڭمۇ خەۋىرى بار. بۈگۈن دەسلەپكى قەدەمدە سىلەرگە ئۈچ مىڭ توخۇ چۈجىسى ئېلىپ چىقتۇق، ئۈچ يىل ئىچىدە مۇشۇ كەنتنى ناھىيىمىز بويىچە نوختىلىق توخۇچىلىق بازىسى قىلىپ قۇرۇپ چىقىش، مۇشۇ كەسپنى تەرەققى قىلدۇرۇش ئارقىلىق پۈتكۈل كەنت دېھقانلىرىنى ئومۇميۈزلۈك ھاللىق سەۋىيەگە يەتكۈزۈمىز دىگەن نىشانىمىز بار. دېدى يەھيا ئولتۇرغانلارغا تەكشى قاراپ، ئەلۋەتتە، ھەرقايسىلىرىمۇ بىز بىلەن زىچ ھەمكارلىشىپ، دېھقانلارنى ئىلمى ئۇسۇلدا توخۇ بېقىشقا يېتەكلەپ، ئۈچ يىل ئىچىدە ھاللىق سەۋىيەگە يەتكۈزۈش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىشلىرى زۆرۈر.....

- شۇنداق بولمامدىغان، ھەرقايسىلىرى يارىۋەك بولۇپ تۇرغان يەردە، بىزلەرمۇ قاراپ تۇرمايمىز، بارلىق چارە-ئاماللارنى قوللۇنۇپ كەنتىمىزنى ھاللىق سەۋىيەگە يەتكۈزۈش ئۈچۈن كۈچ چىقىرىمىز-دە، دېدى سامۇش مۇدىر دىقماق قوللىرىنى ئىشقىلاپ تۇرۇپ، ئاندىن سادىق مۇدىرغا قاراپ داۋام قىلدى. خوش قېنى سادىقجان، ئاياققا تىزىپ قويغان ئامۇتتەك ئولتۇرماي دىككىدە چىقىپ چۈشلۈك تاماقنىڭ تەييارلىقىنى قىلغۇچ تۇرۇڭلا، كادىرلىرىمىز تەستە چىققاندا ئاددىلا ئۇزۇتۇپ قويساق بولماس.

- ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ-دە، چاتاق يوق، ھەش-پەش دىگىچە تەييار بولىدۇ- سادىق ئورنىدىن دىككىدە قوپۇپ كادىرلارغا يۈزلەندى. خاپا بولۇشماي بىرەر تالدىن تاماكا چەككەچ تۇرۇڭلار، مەن چىقىپلا....

- توختاپ تۇرۇڭلا، سىلە ئاۋال جۈمە خورازنىڭ ئۆيىگە بېرىپ تۆت بەش چۈجە خوراز، ئون يىگىرمە باچكا ئېلىپ كېلىپ تەييارلاڭلا، ھە نىزامدىن قېنى سىلە، سىلىمۇ قوپۇپ ئەخلەت باي، ۋاي ياق! ئەستە مۇشۇ ئېغىزىمنى-زە، كىمۇ ھېلىقى ئەخمەت باينىڭكىگە بېرىپ، سۈت ئەممە ئوغلاقتىن ئۈچ، تۆتنى سويدۇرۇپ كېلىڭلا. دېدى مۇدىر ئىككەيلەنگە ئىش تاپىلاپ.

بىر نەچچە يىلەن خۇددى «توۋا، ئۇلار بىزگە يار-يۈلەك بولۇپ نامراتلىقتىن

قۇتۇلدۇرامدىغاندۇ ياكى بىز ئۇلارغا يار-يۆلەك بولامدىغاندىمىز؟...» دىمەكچى بولسىمۇ ئېغىزىدىن چىقىرالمىيۇاتقاندا نىنمىشقىدۇ بىر بىرسىگە مەنلىك قارىشىپ قېلىشتى.

- تەخىر قىلىڭلار يىگىتلەر، دېدى يەھيا ئىككەيلەن ئىشكىتىن چىقىپ بولغىچە ئۇلارنى توختىتىۋېلىپ، مۇنداق قىلايلى مۇدىر، بىز چۈشلۈك تاماقنى يېزىلىق ھۆكۈمەتتىكىلەر بىلەن بىرگە يېيشكە كېلىشىپ قويغان، شۇڭا بۈگۈنچە سىلە ئاۋارە بولماي تۇرۇڭلار، بىز بولغاندىكىن كېيىنچە تاماق-پاماقمۇ يېيشۋالمايمىز. ھازىرقى مۇھىم ئىش ئاۋال ماشىنىدىكى چۈجىلەرنى چۈشۈرۈۋېلىپ بىزنى يولغا سېلىڭلار، قالغان ئىشنى ئاستا-ئاستا قىلىشىۋالساڭلارمۇ ئۆلگىرىسىلەر. - بۇنداق بولسا قانداق بولغىنى باشلىق، ئاران پايە قەدەملىرى يەتكەندە، تىپوسىدىلا قۇرۇق قول قايتۇرساق قانداق بولىدۇ؟- دېدى سامۇش مۇدىر ئوڭايىسىزلا نغاندا.

- بولدى تالاشمايلى مۇدىر، مەن دىگەندەك قىلايلى، دەرھال چۈجىلەرنى چۈشۈرۈپ دېھقانلىرىمىزغا تەخسىملەپ بېرىشنىڭ تەييارلىقىنى قىلىشالا، بولمىسا چۈجىلەر سوغۇق ئۆتۈپ ئۆلۈپ قالىدۇ، دېدى يەھيا كەسكىنلا.

ئىشك ئالدىغا چىقىپ بولغان ئىككى يىگىت «قانداق قىلىمىز» دىگەندەك دەرھال سامۇش مۇدىرغا قارىدى. مۇدىر باشقىلارغا تۇيدۇرماي ئىككىسىگە لىككىدە قاش ئېتىپ بەلگە بېرىۋېتىپ ئولتۇرغانلارغا يۈزلەندى.

- باشلىقىمىز شۇنداق دىگەندىكىن مەنمۇ تارتىشىپ ئولتۇرماي، ئەمىسە كادىرلىرىمىز ئىشخانىدا جىندەك ئولتۇرۇپ تۇرۇشىمىز بىز چىقىپ ئولاش-چولاش چۈجىلەرنى چۈشۈرۈۋالايلى، دېدى ئېگىلىپ تۇرۇپ.

ئۆزىگە قانچىلىك چۈجە تەقسىم بولىدىغىنىنى كۆڭلىدە چوت سوقۇپ، شېرىن خىيال سۈرۈۋاتقان دېھقانلار بىر بۇيرۇق بىلەنلا يېشىكلەرگە قاچىلانغان چۈجىلەرنى ھەش-پەش دىگىچە چۈشۈرۈپ بولدى. كىم قانچىلىك چۈشۈرسە شۇنىڭ ھەممىسى ئۆزىگە تەئەللۇق بولىدىغاندەك بىرلىرى ئۈچ، تۆت يېشىكىنى؛ يەنە بىرلىرى بەش، ئالتە يېشىكىنى ئالدىغا دۆۋىلىۋېلىپ چۈجە بىلەن تەڭ چۈرۈۋالدى.

چۈجە ئېلىپ چىققانلار چۈجىنى قانداق بېقىش، قانداق ئاسراش ھەققىدە قىسقىچە كۆرسەتمە بەرگەندىن كېيىن قايتىشقا تەرەددۈتلەندى. سامۇش مۇدىر سادىقلار تەييارلاپ قويغان ئالتە، يەتتە يېشىكىنى ماشىنىغا بېسىپ بېرىپ، ئۇلارنى ئۇزۇتۇپ قويدى.

كەنت كادىرلىرى ئىشخانىغا قايتىدىن جەم بولۇپ، چۈجىلەرنى قانداق تەقسىملەش تەتبىرلىرى ئۈستىدىكى تالاش تارتىشنى باشلىدى.

- مېنىڭچە كەنتىمىزدىكى 115 ئائىلىگە تەڭ تەقسىم قىلىپ بېرىش كېرەك، مۇشۇنداق قىلساق ھەممەيلەن تەڭ بەھرىمەن بولۇپ ھېچكىمنىڭ پىكرى چىقمايدۇ، دېدى كەنتنىڭ سۇ، چارۋا ئىشلىرىغا مەسئۇل كادىرى مەخەي.

- ئۇنداق قىلساق قانداق بولىدۇ، ئائىلە دىگەننىڭ چوڭ-كىچىكى تۇرسا، تېخى تۆنۈگۈن، بۇرناكۈن ئۆي ئايرىپ چىققان ياش بالىلار بىلەن تۆت، بەش جانلىق چوڭ ئائىلىلەرگە ئوخشاشلا تەڭ تەقسىم قىلساق قاملاشماس، ھازىر يا كوممىنا ۋاقتى بولمىسا ھەممىنى تەڭ تەقسىملەيدىغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە بەزىلەرنىڭ چۈجە باققىدەك كاتەك چاغلىق ئورنى بولمىسا، يەنە بەزىلەرنىڭ توخۇ باققىدەك يەم خەشەككە چۈشلۈك دەرمانى بولمىسا، شۇنداقلا رىغىمۇ بۆلۈپ بەرسەك بەھۈدە ئۆلتۈرۈپ قويمايدۇ چۈجىلەرنى، مېنىڭچە بۇ قېتىم چۈجە بېقىش شارائىتى بار، ئىلگىرى ئانچە-مۇنچە توخۇ بېقىپ، چۈجە چىقارتىپ باققان دېھقانلارغا چۈجە تەقسىملەپ بەرسەك، قالغانلار كېيىنكى قېتىمغىچە شەرت-شارائىت ھازىرلىسا، ئاندىن ئۇلارغىمۇ تەقسىملەپ بەرسەك ئوبدان بولارمىكىن. دېدى كەنتنىڭ بوغالتىرى، قوشۇمچە پەن-تېخنىكىغا مەسئۇل كادىر نىزامىدىن ھەممەيلەنگە تەكشى قاراپ.

- بولمايدۇ، ئۇنداق قىلساق بەزىلەر «موتىن كەلگەن چۈجە بىزگىمۇ كېرەك» دەپ غەۋغا قىلسا قانداق قىلىمىز؟ ناۋادا يار-يۆلەك بولغان ئورۇننىڭمۇ پىكرى چىقمايدۇ دىگىلى بولامدۇ، مېنىڭچە ئۇششاق-چۈشەك، نېرى-بېرى گەپتىن ساقلىنىلى دىسەك يەنىلا ھەممىگە تەڭ تەقسىم قىلساق ئادىل بولىدۇ، ئۆلتۈرۈپ قويغىدەك بولسا ئۆلتۈرۈپ قويغۇچىلاردىن جەرىمانە ئالساق ياكى تۆلەتسەكلا بولىدۇ. دېدى مەخەي ئۆز پىكىرىدە چىڭ تۇرۇپ. ئۇ ئۇنى دەپ، بۇ بۇنى دەپ پىلان بىرلىككە كېلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

- ئارتۇقچە تاللىشىپ ۋاقتىنى ئۆتكۈزمەيلى، قۇرۇقتىن-قۇرۇق تاللىشىشنىڭ نىمە ھاجىتى، مېنىڭچە ئەھەتجاننىڭ پىكرى خېلى ئورۇنلۇق، ئۇ دىگەندەك بۇ قېتىم ئاز تولا چۈجە بېقىش شارائىتى بار، توخۇ بېقىشقا قىزىقىدىغان، ئىلگىرى چۈجە بېقىپ باققانلارغا تەقسىملەپ بەرگىنىمىز تۈزۈك. دېدى سادىق «قانداق دېدىم مۇدىر» دىگەندەك سامۇش مۇدىرغا قاراپ. سامۇش مۇدىر ئاخىرى گېلىنى قىرىپ قويۇپ سۆز ئالدى.

- ئۇنى-بۇنىمۇ دېيىشتۇق، يولداشلارنىڭ پىكرىنىڭمۇ ئورنى بار، لېكىن ھەممە ئىشنى تولۇق ئاممىنىڭ رايى بويىچە قىلىپ كېتىشىمىزمۇ ناتايىن، مېنىڭچىمۇ نىزامىدىننىڭ پىكرى سەل ئورۇنلۇقتەك تۇرىدۇ، بۇ قېتىم شارائىتى بارلارغا بېرىيلى، ئۇنداق-مۇنداق گەپلەر چىقماس، چىقتى دىگەندىمۇ لايىقىدا بىر تەرەپ قىلارمىز. باياتىن بېرى مەن خىيالىمدا كەنتىمىزدىكى ھەممە ئائىلىنى بىر قېتىم تاسقاپ چىقتىم، قاراپ باقسام ماۋۇ توختى قارىنىڭ باغۋارانلىرىمۇ كەڭرى، چۈجە باققىدەك ئۆي، كاتەكلىرىمۇ تەل ئىكەن، ھە، ئاۋۇ ئابدۇللاجاننىڭمۇ توخۇ كاتەكلىرى كەڭرى، ئىلگىرىمۇ توخۇ بېقىپ، چۈجە چىقارتىپ بېقىپ كەلگەن، ئايشەمخان، مايسىخان، قادىراخۇنلارنىڭمۇ شارائىتى تولۇق، چۈجە باقىدىغان بالا چاقىللىرىمۇ خېلى بار، يەم خەشەك شارائىتى ياخشى، بۇلارنى مەن دىمىگەندىمۇ ھەممەيلەنگە ئايان. شۇڭا بۇ قېتىم چۈجىلەرنى ئاشۇ بەش ئائىلىگە تەقسىم قىلىپ بەرسەك قانداق؟- دېدى مۇدىر ھەممەيلەنگە تەكشى قاراپ.

گەرچە ھېچكىم ئۈنلۈكرەك سۆزلەپ ئىپادە بىلدۈرەلمىسىمۇ، ئۇ يەر، بۇ يەردىن قاپاققا كىرىپ قالغان قارا ھېرىدەك غۇدۇراشقان ئاۋاز ئاڭلاندى. لېكىن ھېچكىمۇ «پۈتۈن كەنت بويىچە مۇدىرنىڭ ئىنى-سىڭىللىرىنىڭلا شارائىتى تولۇق بولۇپ باشقىلارنىڭ شەرت-شارائىتى توشامدىكىنا؟» دېيىشكە پىتىنالمىدى.

- جىمىپ كېتىشتۇقۇمۇ كادىرلىرىم؟ دىگەنلىرىم ئورۇنلۇق بولمىغان بولسا مۇرەمسىلەر مۇنداق، ئولتۇرغانلار ھەممىمىز بىلىمىز مۇشۇ كۈنلەردە ھۆكۈمەتمۇ «بىر قىسىملارنى ئالدىدىن يىتەكلەپ بېيىتىش كېرەك» دەپ تەكىتلەۋاتىمىدۇ؟ بىلىمەن، ھەقاچان كۆڭلۈڭلاردا «ئۇرۇق تۇققانلىرىغا يان باستى» دەپ ئويلاۋاتقانلىرىم، ئويلاپ كۆرمەمسىلەر كەنتىمىزدە قېنى كىمنىڭ شارائىتى ئاشۇلارنىڭكىدەك تولۇق؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ قېتىم شۇنداق بولغان بولسا كېيىنكى قېتىم يانا بارغۇ- دېدى مۇدىر سەل ئۈنلۈكرەك ئاۋازدا ئورنىدا قىمىرلاپ تۇرۇپ.

«ئەلۋەتتە مۇدىرنىڭ ئۇرۇق-تۇققانلىرىنىڭ شارائىتى باشقىلارنىڭكىدىن ياخشى بولىدۇ» دىگەننى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى مەخەي. ئۇ قانداقتۇر بىر گەپنى دىمەكچى بولغاندەك ئورنىدىن سەل قىمىرلاپ، ئاغزىنى ئۆمەللەپ تۇرىشىغا يېنىدا ئولتۇرغان نىزامىدىن نىمىشىقىدۇ ئۇنىڭ چاپىنىنىڭ پېشىنى ئاستا تارتىپ قويدى. شۇنىڭدىن كېيىن ھېچكىمدىن سادا چىقمىدى. ئەمەلىيەتتە بۇمۇ بىر خىل قارشىلىقنىڭ ئىپادىسى ئىدى. ئەلۋەتتە بۇنى سامۇش مۇدىرىمۇ ھېس قىلالايتتى.

- بۇنداق ئولتۇرۇۋەرسەكمۇ بولماس، ئىشنى يۇرۇقتىن تۈگىتەيلى، مېنىڭچە بۇ قېتىم سامۇش مۇدىرنىڭ دېگىنى بويىچە بولسا قانداق، ئويلاپ باقسام بۇ ئىش مۇشۇنىڭ بىلەنلا تۈگىمىگەندىكىن كېيىنكى قېتىمدا - سادىق گېپىنىڭ ئاخىرىسىنى دەپ بولغىچە باشقىلار ئورنىدىن تۇرۇپ بىر-بىرلەپ چىقىپ كېتىشتى.

- بۇ ئىشتا مەن سەل نېرىراق تۇراي سادىقجان، ئۆزىڭلار ئوتتۇرىغا چىقىپ ئىپى-جايدا بىر تەرەپ قىلىۋېتىڭلار بۇ ئىشنى، دېدى سامۇش مۇدىر ئاخىردا قالغان سادىققا تايلاپ.

شۇنداق قىلىپ دېھقانلار نەزىرىدىكى «موتىن كەلگەن» ئۈچ مىڭ چۈجە كىم-كىملىرىنىڭ ئاۋازىنى سىرتقا چىقىرالمىي غۇدۇراشلىرىغا، بەزى گېپى ئاچچىق دېھقانلارنىڭ سېسىق تاپا-تەنلىرىگە، ھەتتا بەزىلەرنىڭ «كېسەل تېگىپ ئۆلەر، مۇشۇك بوغۇپ ئۆلتۈرەر ئىلاھىم» دىگەندەك قارغاشلىرىغىمۇ پەرۋا قىلماي، سامۇش مۇدىرنىڭ قۇلقىنى يۇپۇرۇپ كۆرسەتكىنى بويىچە، ئاشۇ بەش ئائىلىگە مۇۋاپىق تەقسىملەپ بېرىلدى. مۇدىرنىڭ كۆڭلى تىنىپ، ئۇرۇق-تۇققانلىرىنىڭ يۈزلىرىدە ئاپتاپ قاينىدى. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ غوت-غوت پاراڭلارمۇ بېسىق، ھەممە يەنە ئىزغا چۈشۈپ قالدى. ئەمما مىڭ بىر جاپادا بېقىلىۋاتقان چۈجىلەر كەپتەردەك بولغاندا كۆڭۈلنى غەش قىلىدىغان ئىشلار ئارقا-ئارقىدىن يۈز بېرىشكە باشلىدى.

- مانا قاراڭلار جېنىم تۇققانلار، مەھەللىدىكى ئىچى قوتۇر، كۆرەلمەسلەر قەست قىلمىسا مۇشۇنداقمۇ ئىش بولامدۇ-ھە؟ ئاخىملا بىر ئوبدان قالغان چۈجىلەرنىڭ بىر كېچىدىلا بېرىمى قېتىپ قالامدۇ؟- دەيتتى ئابدۇللا توخۇخاندا بىر يەرگە غۇجمە كىلىشىپلا شىندەك قېتىپ قالغان نەچچە ئون چۈجىگە قاراپ ئېچىنغان ھالدا- چوقۇم بىر قارانىيەت بىخەستىلىگىمىزدىن پايدىلىنىپ چۆچە يىمىگە زەھەرلىك دورا ئارلاشتۇرۇۋاتقان گەپ.

- ئۇنداقمۇ بولمىغاندۇ ئابدۇللاجان، ئەگەر شۇنداق بولغان بولسا قالغان چۈجىلەرنىڭلارمۇ ئۆلمەي قالارمىدى؟ «جان بارنىڭ قازاسى بار» دىگەن گەپ بارغۇ، بۇمۇ ئاللانىڭ بەرگەن قازاسىدۇر، ئۇنداق قارىسىغىلا گەپ قىلىشماي شۇكىرى قىلىش كېرەك، باشقىلارغا قارىسىغا باتنام چاپلىسا يامان بولىدۇ- دېدى مەزىناخۇنۇم تەسەللى بەرگەندەك.

- ئاللانىڭ قازاسى بىزنىڭ چۈجىگىلا كېلەمدۇ مەزىناخۇنۇم؟ بىز بۇ ئىنجىمارۇقلىنى مۇشۇنچىلىك قىلغۇچە ئاز جاپا تارتتىمۇ-ھە! ھۇ، ھۇ، ھۇ... ھۇ... - يامغۇردەك تۈكۈلۈپلا كەتتى يېرىلماي ئاران تۇرغان ئابدۇللانىڭ ئايالى ئۆزىنى تۇتالماي.

پاجىئە بۇنىڭلىق بىلەنلا تۈگىدى. مال دوختۇرىنىڭ دېيىشىچە چۈجىلەر قانداقتۇر بىر خىل ۋىرۇستىن يۇقۇملىنىپ «توخۇۋاباسى» غا گىرىپتار بولانمىش. شۇنىڭ بىلەن توخۇخانلارغا قانچە قېتىملاپ ھاك، دېزىنىپكىسىيە سۇبۇقلۇقى چېچىلىسىمۇ، ئارقا-ئارقىدىن دورا بېرىلىپ، ئوكۇللار ئۇرۇلىسىمۇ قىلچە كار قىلماي، بىر ئايغا يەتمىگەن قىسقىلا ۋاقىت ئىچىدە دەسلەپتە بەش ئائىلىگە تەقسىملەپ بېرىلگەن ئۈچ مىڭ چۈجە، تاتلىق خىياللار بىلەن يۈرگەن مۇدىرنى، مىڭ بىر جاپالارنى تارتقان چۈجە باققۇچى ئۇرۇق-تۇققانلىرىنى ئاچچىق ھەسرەتتە قالدۇرۇپ، بەسلەشكەندەك تۈركۈم-تۈركۈملەپ قىرىلىپ تۈگىدى. راست چۈجە دىگەننى قوي-كالىنى باققانداك يايلىتىپ باققىلى بولمايتتى، بىرلا كېسەل تەگدىمۇ بولدى، ئەنە شۇنداق بىرىسىمۇ قالماي قىرىلىپ تۈگەيدىغان گەپ. ئۇنى ئوكۇل سېلىپمۇ، دورا بېرىپمۇ ساقلاپ قالغىلى بولمىغان يەردە، «قەتئى ئۆلتۈرۈپ قويماسلىق كېرەك» دىگەندەك بۇيرۇق، پوپوزا ھەم جەرىمانە بىلەن ساقلاپ قالغىلى بولاتتىمۇ.

چۈجىلەر ئۆلۈپ تۈگىۋىدى كەنتتىكىلەرنىڭ بىرلىرى «نىيىتى يامان بەتتىيەتلەر موللىغا ئوقۇتۇپ قەست قىلغان گەپ» دېسە؛ بىرلىرى «جىن چاپلىشىپتۇ» دەپ؛ يەنە بىرلىرى «ھەق ئاللانىڭ بەندىلىرى دىگەن، ئاللاھ بۇيرىغان ھالال، ھەق نىسۋە-رىسقىغا شۈكۈر-قانائەت قىلىپ ياشىغۇلۇق، ھەممىسىلا مېنىڭ بولسىكەن دىمەسلىكى، موتتىن كەلدى دەپ ھەممىنى ئۆزىنىڭ قىلىۋېلىشىنى ئويلىماسلىقى لازىمدۇر، ئاشۇنداق پايدا چىقىدىغاننىڭ بارىغا چاماق ئاتسا يا چېتى كېرىلىپ، يا بولمىسا قورسىقى يېرىلىپ بالا-قازاغا يولىقىدىغان گەپ. بىزدە «نىيىتى ياماننىڭ قازىنى تۆشۈك» دەيدىغان تەمسىل بارغۇ ئاخىر. ئەجداتلىرىمىز بىكارلا ئېيتقان گەپ ئەمەس بۇ!! بالا-قازا چاپلاشتىمۇ بولدى تىرىك تۇرۇپ دوزاخ ئازابىنى تارتىدۇ ئىنسان دىگەن» دەپ مۇلاھىزە

قىلىشىپ بىر مەزگىل غۇل-غۇلا پەيدا قىلىشقان بولسىمۇ، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ھەممە ئاستا-ئاستا بېسىقپ قېلىشتى.

ئىككىنچى يىلىغا كەلگەندە يار-يۆلەك بولىدىغانلار يەنىلا چۈجە ئېلىپ چىقىشتى. لېكىن ئۇلار ئېلىپ كەلگەن چۈجىلەرنى باقىمىز دەيدىغانلار چىقىمىدى. كەنت كادىرلىرى ئامالسىز بىرلىرىگە «يېرىڭنى تارتىۋالسىمىز، سۈيۈڭنى قىسىۋالسىمىز» دىگەندەك بېسىملارنى ئىشلىتىپ، بىرلىرىگە قانداقتۇر تاپا-تەنلەرنى قىلىپ، يەنە بىرلىرىگە يالۋۇرۇپ مىڭ بىر تەربىيەلەرنى ئىشلەپ مەجبۇرىي دىگۈدەك چۈجىنى تەخسىملەپ تارقىتىپ، ۋەزىپىنى ئادا قىلغان ئىدى.

ئومۇمەن، ئويىتىپ كەنتىدە «توخۇ باقمىچىلىقى» نى كېڭەيتىش، تەرەققى قىلدۇرۇش چاقىرىقى ئوتتۇرىغا چىققان ئىككى يىلدىن بۇيان كەنتتىكىلەر يېڭى زىددىيەت، يېڭى مەسىلىلەردىن خالى بولالماي كەلدى. كۈندىن-كۈنگە ئاينىۋاتقان زىددىيەتلىك ئىشلار، چۈجە بېقىش جەريانىدا كۆرۈلگەن مەسىلىلەر، يۈز بەرگەن قىيىنچىلىقلار، كەنتتىكىلەرنىڭ تۈگمەس غەلۋە-غۇدۇرلىرى كەنت كادىرلىرىنىڭ بېشىنى قوداڭشىتۋاتقان ئىدى. ئەلۋەتتە، قۇرۇق شۇئار، بۇيرۇق-پوپوزا بىلەنلا ھەممە ئىشلارنى ھەل قىلىپ كەتكىلى بولمايدۇ-دە!

شۇنداق، ئۆتكەن يىل ئۇنىڭ ئالدىنقى يىلدىكىدەك چۈجەلەرنىڭ ھەممىسى ئۆلۈپ تۈگمىگەن بولسىمۇ، ئەمما دېھقانغا چۈجە بېقىپ، توخۇ قىلىپ چوڭ قىلغانغا چۈشلۈك پايدا قىلمىغاندىن سىرت، تېخى «كۆتۈرەلمىسەڭ ساڭگىلىتىۋال» دىگەندەك جەريمانە تۆلەپ قەرزدار بولۇپ قالدى. ئاخىرقى ھېساپتا يەنىلا كۆزىدىن ياش چىقىمىغان دېھقان قالمىدى. گەرچە چۈجىگە كېسەلنى دېھقانلار يۇقتۇرۇپ قويىمىسىمۇ دېھقان ئەيىپلىكتەك بەدەل تولدى.

كۈزۈپنىڭ قاتتىق جالاقلاپ سىلكىشى بىلەن سامۇش مۇدىر توپتەك قاڭقىپ، كۆتەكتەك گەۋدىسى كۈزۈپنىڭ بۇرچىكىگە گۈلۈپىدە چۈشىشى بىلەن بېلى چىمىدە قىلىپ قالدى. - پۇت-قوللىرىمنى سۇندۇراي دەمسەنھوي خوتۇنى تالاق! سىللىقراق ھەيدىمەمسەن بىرىنمەڭنى!- دېدى خىيال يىپى ئۈزۈلگەن مۇدىر زەردە بىلەن ۋاقتىراپ.

- شۇ، شۇ خاپا بولماڭ مۇدىر، قايسى گۈيىنىڭ قىلغان ئىشىكىن يولنى كولاپ توغرىسىغا ئېرىق ئاپتىكەن، شۇنچە ئاۋايلاپ سالغان بولمىسا، دېدى شوپۇر دۇدۇقلاپ.

مۇدىر خىيالىنىڭ ئارقىسىنى ئۇلىيالىمىدى. ئۇلىيالىمىدى ئەمەس ئاشۇ يىللاردىكى باشنى ئوچاق قىلىدىغان كۆڭۈلسىز ئىشلارنى يەنە خىيال قىلىشنى خالىمىدى. ئەمدى ئۇنىڭ ئېسى يادى بۇ قېتىمقى چۈجە تەقسىماتىنى زادى قانداق قىلىپ ئوڭۇشلۇق تەقسىملەشتە قالغان ئىدى. يېزا باشلىقىنىڭ ئەتتىگەندىكى زەردىلىك كايىشلىرى ئېسىگە كەلگەن ھامان ئۇنىڭ لايىدەك

ئېزىلگەن تېنى كۈزۈپ سىلكىگەندىنمۇ بەكرەك سىقىراپ كەتتى.

2

يېزىدا «چۈجە بېقىش» نى ئۇرۇنلاشتۇرۇش، سەپەرپەر قىلىش «سىياسىي خارەكتىرلىك مەجلىسى» ئېچىلغاندىن باشلاپ سامۇش مۇدىرنىڭ بېشىغا غەم چۈشتى. ئولتۇرسا قوپسا ئۆز-ئۆزىگە غۇدۇرايدىغان بولۇپ قالدى. كەنتنىڭ تەبىئى شارائىتىنىڭ ماس كەلمەسلىكىدىنمۇ ياكى بىلىپ بولغىلى بولمايدىغان باشقا بىر سەۋەبلەردىنمۇ، ئېيتاۋۇر ئىككى يىلدىن بېرى توخۇ باقمىچىلىقنى روناق تاپقۇزالمىي قوشلاپ زىيان تارتىپ كەلدى. شۇڭا چۈجە بېقىشنىڭ گېپى چىقىسلا دورا رېپاكسىيە بەرگەن بىماردەك تېنى جۇغۇلدايدۇ. «دېھقانلارغا يەنە نىمە دەپ چۈشەندۈرگۈلۈك؟ ئۇلار مۇشۇ كۈنلەردە چۈجە بېقىشتىن جاق تويغان تۇرسا، يەنە مەجبۇرى توخۇ باقسەن دېيىشنىڭ ئۆزى ساق باشقا پىت سالغانلىق بولماي نىمە؟ كەنتىمىزنى يۆلەيدىغانلا نىمە ئۈچۈن «چۈجە» بىلەنلا يۆلەيدىغاندۇ؟ ئۇنىڭدىن باشقا يۆلەش چارىسى يوقمىكەن؟» دەپ خىيال قىلىپ قالاتتى بەزىدە.

بىر ئايدىن كېيىن خەلق ئىشلار ئىدارىسى ئويتىپتىر كەنتىگە ئالتە مىڭ «ئالتۇن چۈجە» يەتكۈزۈپ بەردى. كەنت كادىرلىرى يېزىدا ئېچىلغان مەجلىستىن كېيىنلا ئۆيمۇ ئۆي قاتراپ، دېھقانلارغا چۈجە بېقىپ باي بولۇش ھەققىدە ئاز بولمىغان خىزمەتلەرنى ئىشلەپ، بىر قىسىملارنى چۈجە بېقىشقا مىڭ تەستە قايىل قىلىپ، چۈجە تەقسىم قىلىشنىڭ تەييارلىق ئىشلىرىنى ئىشلىۋالغان ئىدى. لېكىن چۈجە يېتىپ كېلىپ تەقسىملەيدىغان چاغدا ئىشلار بىراقلا ئاستۇن ئۈستۈن بولۇپ كەتتى.

- بېقىشىغۇ باقاي دىگەن، لېكىن مېنىڭ چۈجە باققۇدەك كاتىكىمۇ يوق، چۈجە بېقىش تەجىربەم تېخىمۇ يوق، چۈجىنى ئۆلتۈرۈپ قويۇپ ئۇۋالدا قالغاننىڭ ئۈستىگە جەرىمانە تۈلگىدەك ماغدۇرۇمۇ يوق، يەنىلا ئىلگىرى چۈجە بېقىپ كۆرگەن توختىقارى، ئابدۇللا دەك شارائىتى بار، تەجىربىلىك ئائىلىلەرگە بېرىڭلار، دەپ چۈجە ئالغىلى ئۈنىمدى بارىتەم يۇۋاشمۇ. سامۇش مۇدىرنىڭ ئەرۋايى ئۇچتى:

كاتىكىڭ بولمىسا ساراي ئۆيىڭلىدە بېقىڭلا، ئۆيىڭ تېگىدىكى توپىلارنى يېڭىلاپ، تاملىرىنى باشقىدىن ھاكلاپ دېزىنپىكىسىيە قىلىپ، ئوچاقنى رېمۇنۇتلاپ ئوت قالغىدەك تەييارلىساڭلا بولىدىغۇ، چۈجە توڭلاپ قالسا بولمايدۇ، بوران شامالدا قالسا تېخىمۇ بولمايدۇ. - ئۇنداق قىلساققۇ تازا بولاتتى، ئۇ چاغدا قۇرتتەك باللىرىم بىلەن مەن تالادا قالارمەن مۇدىر، بۇ قېتىم كەڭچىلىك قىلىڭلا، كېلەر قېتىمغىچە كاتەك سېلىپ تەييارلاي، بارىتەم يېلىندى. - ھەي ئاداش، سېنى «مۆرىمەس» مەكىن دىسەم، ئەسلى مۇڭگۈزنىڭ ئىچىدە ئىكەندە؟

قۇلاقنى چىڭ تۇتۇپ ئاڭلاڭلا، ئۆزۈڭلا بوران-شامالدا قالمىسەن، يامغۇردا قالمىسەن بۇنىڭغا ئۆزۈڭلار بىر چارە قىلىڭلا. ئالدىراپ «چۈجە باقمايمەن» دەپ چەتكە چىقماڭلا، بولامدۇ؟ بۇمۇ خۇددى ئەتىيازدا بۇغداي-قوناق تېرىمىسا، ئورمان قويمىسا قەتئى بولمايدىغاندەكلا سىياسى ۋەزىپە، باقماسلىققا ھەددىڭلا ئەمەس! ياق زادى باقمايمەن دىسەڭلا قولۇڭلىدىكى ھۆدەتە يەرلەرنى كەنت تەشكىلىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ، مەھەللىنى بېكارلاڭلا، «جاھاننىڭ ئېتىكى كەڭرى» دەيتتىڭلارغۇ، شۇنداق بولغاندىكىن چۈجە باقمايدىغان يەرلەردە يايىپ كۈلۈپىڭلا، گەپ شۇ!- سامۇش مۇدىر چېچىلغىنىچە پۇلاڭلاپ چىقىپ كەتتى.

بارتەم تۇيۇقسىز تۇرغاندا كىمدۇ بىرسى بېشىدىن بىر چىلەك شۈرمەل قۇيۇۋەتكەندەك ئەندىكىپ كەتتى. «ئېست، چۈجە بېقىڭلار دىگىچە، قوي-كالا باق دىسچۇ؟ ئاۋال كاتەك سېلىڭلار دىگۈچە كونا تامنى چىقىپ يۇرۇق، ئازادىرەك ئۆي سېلىۋېلىڭلا دەپ ياردەم بەرسىچۇ كاشكى!» دىگەنلەرنى خىيلادىن ئۆتكۈزدى ئۇ غەم باسقان كاللىسىنى ساڭگىلا تىقىنچە. يالغۇز بارتەم يۇۋاشلا ئەمەس، ئىلگىرى چۈجە بېقىشقا قايىل بولغانلارنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك ئەمدىلىكتە كېلىشىۋالغاندەكلا:

- نەچچە يىلدىن بېرى كەنت كادىرلىرىمۇ، كەنتىمىزنى نوقتا قىلىپ يۆلەپ، باي قىلىشنى ھۆتتىگە ئالغان ئىدارىلەردىن چىققان كادىرلارمۇ «باي بولۇڭلا ... باي بولىمىز ...» لا دەيدۇ، بىزمۇ «پاتراق باي بولساقكەن» دەپ ئارزۇ قىلىپلا كەلدۇق. لېكىن يار-يولاك بولىدىغان ئىدارىلەرنىڭ ئالۋاڭغا چىقارغان بىر نەچچە كادىرلىرى يىلدا بىر ياكى ئىككى قېتىپ كەنتىمىزگە كېلىپ، نەچچە يۈز، ھەتتا نەچچە مىڭلاپ چىشقا چۈجىنى تاشلاپ بېرىپلا، باشقا ئەمىلىي ئىشلار بىلەن كارى بولمىسا، ھېيت-بايراملاردا نەچچە قۇر كونا-يېڭى كىيىم، بىرەر خالتادىن ئون ياكى گۈرۈچ، بىر باكتىن سۇ مېيى ياكى ئىككى خالتا كۆمۈر ئېچىپىچىپ، كەنت كادىرلىرىمىز تىزىملاپ بەرگەن ئون، ئون بەش ئائىلىگە تارقىتىپ بەرگەنگىلا باي بولالايتتۇقمۇ؟ چۈجە بېقىپ جاپا تارتقاننىڭ ئۈستىگە جەرمانە پۇلغا قەرز بولۇپ قالغۇم يوق، بولدى مەن باقالمىمەن - دەپ كادىرلارغا دوق قىلىپ يېقىن يولمىدى. تېخى بەزىلەر ئوچۇقتىن-ئوچۇق:

- شۇ ئەمەسمۇ كەنتىمىزگە ھەقسىز كەلگەن بۇ بىچارە چۈجىلەر كۈندە نەچچە ئون، نەچچە يۈزلەپ ئۆلۈپ، ئاجىز جانلىرىنى قۇربان قىلىپ، بىرسى ئۈچۈن بەش كويىدىن جەرمانە تۆلەتكۈزۈش بەدىلىگە بىزنى قەرزدار، كەنتى باي قىلىدىكەن ئەمەسمۇ؟ شۇنداقتمۇ قەرزىمۇ تۈگەر، ھېلىمۇ ئۆي ۋاقىمىزدىن ئايرىلىپ قالمىدۇق، «جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان» دەپتىكەن دېيىشىپ شۈكرى قانائەت قىلىپ كەلدۇق، «كۆتۈرەلمىسەڭ ساڭگىلىتىۋال» دىگەندەك يەنە شۇ ئۆلەر مەن چۈجە تەقسىملەيمىز دىسە قانداق بولغىنى؟! دېيىشىپ ئۆزىنى چەتكە ئېلىشتى. يەنە بىرلىرى:

- گەپ قىلغاننىڭ ئاغزىغا تاش. گەپ دىگەننى چايناپراق قىلغۇلۇق، كىمكى ئېغىزىغا ھېزى

بولماي ئارتۇق-تۆشۈك گەپلەرنى ئېغىزىدىن چىقىرىدىكەن ئاخىرقى ھېساپتا بالاغا قالغىنى شۇ، بۇ خەققە تەڭ كەلگىلى بولامتى، يەرلىرىگە بىر ئىككى قېتىملىق سۇنى كەم قويغاندا ياكى ئۇيەر بۇ يەرلىرىنى تۇيۇقسىز سۇ بېسىپ كەتكەندە ئاندىن بىلىپ قالىدۇ ئويلانمايلا دەپ قويغان گېپىنىڭ زىيىنىنى، دەپ چىش يىرىشىمۇ پېتىنالمىتىتى.

مانا بۇلار ئاشۇ قۇللىق يۇمشاق دېھقانلارنى ھەممىگە شۇكىرى قىلىشقا ئۈندىگەن سەۋەپ. رېيالىلىق مۇشۇنداق تۇرسا دېھقان باي بولالايتتىمۇ؟ دۇرۇس، ئويتىتىردىكى دېھقانلارنىڭ باي بولالىغىدەك ھالى تېخى يوق ئىدى. شۇڭا كۆپ قىسىم دېھقانلار ئازراقلا زىيانغا يولۇقتىمۇ بولدى، ھە دىگەندىلا غەم-ئەندىشىگە پېتىپ، ئۆزىنى يوقۇتۇپ قويدۇ. زىياننىڭ ئارقىدا پايدىنىڭ مۆكۈپ ياتقانلىقىغا ئىشەنمەيدۇ. كەلگۈسى ياخشى كۈنلەرنىڭ كېلىشىگە ئۈمىد باغلىمايدۇ. ھەتتا بەزىلىرى ئۆزىنى زىيان تارتقۇزغان ئىشقا ئىككىنچىلەپ يېقىن يولماسلىققا قەسەم قىلىدۇ. مۇشۇنداق سەۋەبلەر بايىسىدىن «ئالتە ئاي ئاتقان پاختىسى بىر پوغا يارماپتۇ» دىگەندەك، كەنت كادىرلىرىنىڭ شۇنچە پالاقشىپ ئىشلىگەن خىزمەتلىرى ھېچنىمىگە ئەرزىمىگەن ئىدى.

- خەپ خوتۇنى تالاق كۇسپۇرۇچلار، لەۋزىدە تۇرالمىغان نىمىسىگە ئۆزىنى ئەر دەپ چاغلشىدىكىنا تېخى، ھۇ ئايالىنىڭ ياغلىقىنى ئارتىۋالغان ئەزمايلىلار! بۇ جاھان ئۇزۇن جاھانغۇ ھە!- دەپ ئۆز-ئۆزىگە غۇدۇرغىنىچە مەھەللىنىڭ باش تەرىپىدىن كېلىۋاتاتتى سامۇش مۇدىر. تۈرۈلگەن قاپاقلىرىدىن، ئېسىلگەن گۈرەن تومۇرلىرىدىن يېرىلماي قالغانلىقى كۆرۈنۈپلا تۇراتتى.

- ھە ئۇيىقا ئەمدى ئېچىلدىمۇ داۋۇتخۇن؟ كاسىغا ئاپتاپ چۈشمىگىچە سېسىق ئوسۇرۇپ ياتىدىغان گەپما؟ مېڭلا بېرىپ چۈجە ئېلىۋېلىڭلا ئالدى-كەينىڭلىگە يېنىپ يۈرمەي، بىزنىڭ گەپمۇ گەپ بولسۇن مۇنداق، دېدى مۇدىر ئېگىز ئاش ۋاقتى بولۇشىغا قارىماي ئەمدىلا كۆزلىرىنى ئۇۋۇلاپ دەرۋازا ئالدىغا چىققان داۋۇتنىڭ ئالدىغا كېلىپ.

- باقسامغۇ بولاتتى مۇدىر، لېكىن شۇ تازا جاپا تارتىپ بېقىپ تەييار بولغاندا ئۆلۈپ بېرىدىكەن ئەمەسمۇ توك چۈجىسى دىگەن، يەنىلا شۇ ئەلمى-تەمنى بىلىدىغان توختىقارى، ئابدۇللاجان، قادىراخۇنلار باقسۇن جۇمۇ، بۇنداق ئادەمنى جەرمانىگە بوغىدىغان ئىنجىمارۇقلارنى مەن باقالمىغۇدەكمەن، ھوكۈمەتمۇزە ئويلىشىپ ئىش قىلمايدىكەن دەيمەن، ھەر يىلى مۇشۇنداق چىچقاق توك چۈجىسى ئېلىپ چىققۇچە، ئاز بولسىمۇ بىز باقالمىغۇدەك قوي، كالا، ھېچ بولمىغاندا ئۆدەك چۈجىسى ئېلىپ بەرسە بولمامدۇ؟ سزلىققا قويۇپ بېرىپ باقساق، دېدى داۋۇتەم گەدىنىنى قاشلاپ. بۇنىڭمۇ تەپ تارتماي ئۇرۇق-يۇققانلىرىنى چىشلەپ تارتقانلىقىدىن مۇدىرنىڭ ئەرۋاھى ئۇچتى.

- تايىنلىق بىر ماشىنا لوخ گۆشلا ئېلىپ چىقىپ بەرمىسۇنمۇ سىلىگە، دىگەن گېپىنى بۇ ئاداشنىڭ، ھەي سىلە بېرىپ كۆرۈپ باقتىڭلارمۇ بۇ يىل ئېلىپ چىققان چۈجىنى؟ قانات-قۇيرىقى

تەڭشىلىپ پاختەكتەك، كەپتەردەك بولۇپ قالغان چۈجىلەر ئىكەن، ئەتە ئۆگۈنلا كۆزۈڭلار قىزىرامىكىن؟ ئاۋۇ لەللە خوتۇنۇڭلىنىڭ گېپىگە كىرمەي بېقىپ قويۇڭلا. مۇدىر يەنە بىر قېتىم دەۋەت قىلدى.

- بولدى مەن باقالمايمەن مۇدىر، باقالايدىغانلار ...

- باقالمىساڭلا قوتۇر ئېشىكىڭنى بېقىڭلا! مەن دەپ قويماي بۇندىن كېيىن تۆۋەن تۇرمۇش كاپالەت پۇلى ئالمەن، ھېيت-بايراملىق ئالمەن دەپ كەنت ئىشخانىسىغا يولغۇچى بولماڭلا ئۇقتۇڭلىمۇ؟! داۋۇتنىڭ گېپى تۈگەپ بولغىچە مۇدىر چىچاڭشىغىنىچە سۆزلەپ تۆۋەن تەرەپكە. جۈمە «خوراز» نىڭ ئۆيىنى كۆزلەپ يۈرۈپ كەتتى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئۈمۈدى جۈمە «خوراز» دا قالغان ئىدى.

بۇ كۈن ئەتىيازدىن بېرىقى ئەڭ ئاپتاپلىق بىر كۈن بولسىمۇ، ئەمما سامۇش مۇدىرنىڭ يۈزىدە بۇلۇت قاينىتتى. ئۇ قېرى ئۆردەكتەك ئىغاڭلاپ جۈمە «خوراز» نىڭ ھويلىسىغا كىرىپ كەلگەندە جۈمە پىشايۋان تۈۋرىكىگە يۆلۈنۈپ ئاپتاپسىنى ئولتۇرۇپ، چوڭ قولىدا توملۇقتا ئوربۇلغان تاماكىسىنى پۇرقىراتقىنىچە نىمىندۇ خىيال قىلىۋاتاتتى. مۇدىرنىڭ كىرگىنىنى كۆرۈپ جۈمە «خوراز» ئورنىدىن خوش ياقمىغاندەك ئىنجىقلاپ تۇردى.

- ما ئاداشنى قارا! ھوي، شۇ تاپتا بىز نىمە كويىدا، سىلە نىمە ئويىدا، كېلەدەك ئاپتاپسىنى ئولتۇرۇپ كەتكىنىنى قاراڭلا بۇنىڭ، ھە، قانداق قىلايلى دەۋاتىسىلەر؟ كەنت ئىشخانىسىغا بارايىمۇ دىمەيسىلەن؟ سىلنىڭمۇ ئىشتان بېغىڭلار يانغا ئۆتۈپ قالدىمۇ يا؟- دېدى سامۇش مۇدىر جۈمە «خوراز» نىڭ بوسۇغۇسىنى ئاتلاپ ھويلىغا كىرە-كىرمەيلا، جۈرۈڭلا مەھەللە كومپېتىت ئىشخانىسىغا بارىمىز.

جۈمە نىمە قىلارنى بىلەلمەي ھاڭ بېقىپ تۇراتتى، مۇدىر ۋارقىرىدى:

- ماڭە ئاداش ھوي بېزىرىپ تۇرماي، مەن سىلنى ھاشاغا ھايداپ كەلمىدىم، ئاۋۇ خەلق ئىشلار ئىدارىسىدىن مەھەللىمىزگە نەچچە مىڭ توخۇ چۆچىسى ياردەم قىپتۇ، سىلدىن ھالكونى تازا ياخشى ئەمەس ئائىلىلەرگە تەقسىم قىلىپ بېرىۋاتىمىز.

مۇدىر جۈمەنىڭ قولىدىن تارتىپ تۇرغۇزدى. جۈمە يەنىلا كۆڭلىدە «ھويلا-ئارامنى پوق قىلىپ نىمە قىلارمەن» دەپ كۆڭلىدە نارازى بولۇپ تۇراتتى. ئۇ بىردەم جىم تۇرۇپ تەپسىلى ئويلاپ باقتى. ئۇنىڭغا مۇدىرنىڭ گېپى توغرا دەك بىلىندى. «موت، زەھەر بولسىمۇ يۇت! دەيدىغان گەپ بار ئەمەسمۇ، بىكارغا بەرگەندىكىن ئەكىلىپ تاشلاپ قويسام، قۇرت-قوڭغۇز تېرىپ يەپ چوڭ بولۇپ قالسا، ساتسام پۇل، ئۆلتۈرۈپ يىسەم نەخلا گۆش، تۇخۇم تۇغسا تېخى پۇل، مېكىيانلىرىغا چۆچە چىقارتسام، بىرسى ئوندىن چىقارسىمۇ نەچچە ئايدىلا نەچچە ئونمىڭ توخۇلۇق بولۇپ قالغۇدەكمەن» دىگەنلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى.

- بېقىشىغۇ باقاي دىگەن مۇدىر، بىراق ھازىرچە توخۇخانام سەل كىچىكرەك تۇرىدۇ، ئۇنىڭ

ئۈستىگە يەم ئېلىپ تۇرغۇدەك پۇل-پۇچەكنىڭ تايىنى يوق تۇرىدۇ، شۇ ئەتىياز بولغاندىكىن يانچۇق سەل قۇرۇقلىنىپ قالىدىغان گەپكەن مۇدىر، شۇ تاپتا مەنمۇ قانداق قىلىش ئۈستىدە باش قاتتۇرۇۋاتتىم.

- ھەر نىمە بولسا ئاتاڭلار رەھمەتلىكتىن قالغان بۇ قورۇق جاي خېلى كەڭ-كۈشادە بولۇپ قاپتىكەن، تارراق بولۇپ قالغان بولسا قانداق قىلار بولغىدىڭلا؟ مېكى-مېكى گەپنى قويۇپ ئوغۇل بالدەك گەپ قىلىڭلا، باقىدىغان ئىرادەڭلا بولسىلا توخۇخاننىڭ ئىشى ئاسان، يەم-خەشەك ئالدىدىغانغىمۇ كەنتتىن ياردەم قىلىپ تۇرايلى، شۇنداق قىلساققۇ بولما؟- دېدى مۇدىر ئۇنى رىغبەتلەندۈرۈپ.

جۈمە «خوراز» تۈگمەنگە ئېلىپ ماڭغان قېرى ئېشەك جايغىلا ياتقاندىكە، يەنە لوڭكەدە جايغا ئولتۇرۇپ قالدى. ئۇ موخۇركىنى كۈچەپ بىر نەچچىنى شوراپ جىمىپلا كەتتى. ئۇ ئېغىزىدىن ئىتتىك چىقىرىلمىغىنى بىلەن، بۇ يىل ئېلىپ كېلىنمەن چۈجىلەرنى كۆرگەن چاغدىلا خاس چۈجە تەتقىقاتى بىلەن شوغۇللىنىدىغان تەجىربىلىك مۇتەخەسسستەك چۈجىلەرگە تەپسىلى قاراپ كەتكەن، ئۇنىڭ كۆزىگە چۈجىلەرنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك پايچىقى ئۇزۇن، بويىنى توم، قۇيرىقى كالتە خۇنەن توخۇلرىنىڭ تۇخۇمىدىن چىققان ساپ نەسلىلىك چۈجىدەكلا كۆرۈنۈپ، پۈتكۈل خىيالىنى كۈچلۈك بىر ھەۋەس، ئىنتىلىش ئىسكەنجىگە ئېلىۋالغان ئىدى. شۇندىن باشلاپ ئاشۇ چۈجىلەر خىيالىدىن چىقمايۋاتاتتى.

« ھېچ بولمىغاندا ئالتە، يەتتە يۈزى، ياق، ياق ... پەقەت بەش يۈزىلا خۇنەن خوربىزى چىقىپ بەرسىلا كۆپاپە، بەش يۈز خوراز دىگەنلىك ھەر بىرسى ئەڭ ئەرزان بولغاندىمۇ يۈز سومدىن بولسا بەش تۈمەن سوم دىگەن گەپ، بۇ مەندەك كۆك نامرات ئۈچۈن ئاز پۇل ئەمەستە؟ بەش يۈز خوراز ئەي بولسىلا قالغانلىرى ئۆلەمدۇ، تىرىلمەمدۇ پەرۋايىم پەلەك...» مەھەللىدىكىلەرنىڭ نەزىرىدىكى « ھېچ ئىش قولىدىن كەلمەيدىغان خوراز كالىۋىرى » شۇ تاپتا ئۆزىنى مەھەللە بويىچە ئەڭ ئەقىللىق چاغلانغانلارمۇ خىيال قىلمايدىغان بىر ھېساپنى خىيال قىلىۋاتاتتى.

- نىمە بولدى جۈمە خۇن؟ ئۇنىڭلا ئىچىڭلىگە چۈشۈپ كەتتە؟ «خوراز» دىگەنگە چۈشلىق ئىش قىلماسىلە مۇنداق - دېدى مۇدىر جىيە بولۇپ. ئەمەلىيەتتە بۇ «خوراز» مۇ تەساددىبى «مىكىيان» غا ئۆزگىرىپ قالسا، ئۇ چاغدا «خوراز» نىڭ ئەمەس مۇدىرنىڭ ئۇنى تېخىمۇ بەك ئىچىگە چۈشۈپ كېتەتتى.

- بولىدۇ سىلە شۇنداق دىگەن يەردە باقسام باقاي، لېكىن گەپلىرىدە تۇرۇپ توخۇ يىمى ئالدىدىغانغا كەنتتىن ياردەم بېرىپ تۇرىسىلە، مەن ئاۋال توخۇخانا سالغۇچە ئاۋۇ چوڭ سامانلىقنى بېكارلاپ، تاممەش ياساپ، ئوت قالاپ ئىسسىغىدەك تەييارلاي، ئالدىغا سىم تور بىلەن ئاپتاپخانا ياساي - دېدى جۈمە ئورنىدىن تۇرۇپ، قوللىرىنى توختىماي ئىشقىلىغاچ مۇدىرغا يۈزلىنىپ.

- كىشى يوق يەردە چوڭ سۆزلىگەن بىلەن، بىردەمدىن كېيىنلا تامبالنىڭ بېغى يانغا ئۆتۈپ قالماس-ھە جۈمەخۇن؟

- مېنى ئاتام ئوغۇل دەپ تېپىپتىكەن مۇدىر، مەن باشقىلار قىلغاننى قىلالمىغۇدەك ئۈنچە ئەزمايلىدىن ئەمەس.

- ھەببەللى ئەمدى بىر «خوراز» دەك گەپ قىلىدىڭلا، سىلە شۇنچىلىك غەيرەتكە كەلگەن يەردە بىزمۇ چەتتە قاراپ تۇرمايمىز، قولمۇ قول تۇتۇپ ئاۋال توخۇخانلارنى ياسىشىپ بېرىمىز، سىلە ھازىرلا ئىشقا كىرىشىپ ئالدى بىلەن سامانلىقنى بىكارلاپ تەييار قىلىڭلا، مەن بېرىپ كادىرلار بىلەن چۈجىدىن ئىككى، ئۈچ مىڭنى تاللاپ ئايرىغىچ تۇراي.

- ئايرىمەن دەپ ئاۋارە بولماڭلار مۇدىر، ھامىنى باقىدىكەنمەن تايىنلىق ھەممىسىنىلا ماڭا بېرىڭلار، «يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم» دەپتىكەن جاپانى بىرلا تارتاي، دېدى جۈمە خولىدا تۈتەپ تۇرغان موخوركا قالدۇقنى يەرگە تاشلاپ. مۇدىرنىڭ كۆزلىرى ئالا چەكمەن بولۇپ كەتتى. «مانا كۆرۈڭ بۇ پىتلىقنىڭ يۈرىكىنى» دېدى ئىچىدە ھەيرانلىقنى باسالماي.

- ھۇششەرە «خوراز»! يارايىسەن! تەلىپىڭگە چۈجىلەرنىڭ بېرى «مىكىيان» چىقىپ كەتكەي! شۇنداق بولسۇن، ئەمەس ئەشنى باشلاڭلا، مەن ياردەمگە ئادەم چاقىراي.

كەنت كادىرلىرىغا ئەمەس، دېھقانلارغىمۇ باش قېتىنچىلىق بولۇۋاتقان مۇشۇنداق چاغدا، جۈمە «خوراز» نىڭ مەيدىسىگە مۇشلاپ ئوتتۇرىغا چىقىپ، چۈجىلەرنىڭ بارىنى كەنتنىڭ مەجلىسخانسىدەك كەڭرى سامانلىقىغا سولۇۋېلىشى مەھەللىدىكى ھەممەيلەننى ھەيران قالدۇرى. دىمىسىمۇ ئويىتپىتىر كەنتى ناھىيە بازىرىغا ئەمەس، يېزا بازىرىغىمۇ يىراق، باشقا كەنت-مەھەللىلەردىنمۇ ئايرىلىپ تۇرىدىغان چەت، خىلۋەت كەنت بولغاچقىمۇ ئادەملىرى ئاجايىپلا خەق. باشقىلار بىلەن ئۇچۇرۇشۇپ قالسا تۈزۈكەرەك سالامۇ قىلمايدۇ. زادىلا سالام قىلمايدۇ دىسەكمۇ بولماس، ئەمما سالام-سائىتىنىڭ زىبىزىلا تايىنى يوق. ھەتتا ئەڭ يېقىن كىشىلىرى ئۇچراپ قالسىمۇ، ئوڭ قولىنى كۆكسىگە ئېلىپ تۇرۇپ، ئېگىلىپ سالام بەرسە ئېغىر كېلىدىغاندەك بېشىنى بىلىنەر بىلىنمەس ئېگىپ قويۇپلا، ياكى سەل-پەللا گىلدىڭلىتىپ قويۇپلا ئۆتۈپ كېتىدۇ. مانا بۇ ئۇلارنىڭ «ئەڭ چوڭ» سالىمى. ئۇلارنىڭ سالىمىنى كۆرگەن ھەرقانداق كىشىنىڭ «بۇ مەھەللىنىڭ ئادەملىرى ئارىسىغا قىچا چېچىۋېتىلگەن بولغىمىتى؟» دىگۈسى كېلىدۇ. قاتتىق-قۇرۇق پاراڭلىرىمۇ ئاز ئەمەس، دائىم باشقىلارنىڭ قىلغان-ئەتكەنلىرىگىلا كۆزىنى تىكىپ، ئېغىزىنى بىلەپلا تۇرىدۇ. لېكىن ئۆزى ھەققىدە، ئۆزىنىڭ نىمە قىلىۋاتقانلىرىنى خىيالغا كەلتۈرۈپمۇ قويمايدۇ.

مانا ئەمدى جۈمە «خوراز» مەھەللىدىكى «گەپ خالتىلىرى» نىڭ قىزىق نوقتىسىغا ئايلىنىپ قالدى. تۆت ئادەم چۇغلىشىپ تۇرغان يەردىمۇ، دوقمۇشتىكى نەچچە قېتىملىق «كېسىش، يۆتكەش» تىن ئامان قالغان قېرى قاپاق تېرەك تۈۋىگە يىغىلۇپ، ئەتىدىن

كەچكىچە قەرت، بورت ئويىنايدىغان بېكار تەلەتلەرنىڭ ئاغزىدىمۇ شۇ جۈمە «خوراز» نىڭ گېپى.
- ساراڭ بوپتۇ بۇ «تۆمۈر خوراز»، ئالمادىس ئالدىنقى يىللار دىكىدەك بىر كېچىدىلا كېسەل تېگىپ قىرىلىپ تۈگەپ كەتسە، جەرمانىگە ئۆيىنى سېپ بېرىپ، قوتۇر خورزىدىن بىرنى قولتۇقلاپ يۇرتنى تاشلاپ چىقىپ كېتىدىغان بولدى-دە؟ دېدى توختىقارى قولدىكى «بورت» تايىقىنى ئويىنىتىپ تۇرۇپ.

- ئەتتىگەندە شۇم ئېغىزلىق قىلماي بورتوڭنى ئويىنساڭچۇ، سەنزە نىمىلا ئىش بولسا دائىم يامان تەرەپكە بۇرايسەن، كىم بىلدۇ بۇ «تۆمۈر خوراز» نىڭ چۈجە باقىدىغان بىز بىلمەيدىغان بىرەر مەخپى ئۇسۇلى بارمۇ تېخى؟ - دېدى تاھىر تاياقنى «بورت» ئۇرىقىغا ئۇدۇللاۋىتىپ.
- ماۋۇ تايىر «تاياق» راست دەيدۇ جۇمۇ باللا، ئۇ «خوراز» ھەمىشە خوراز بىلەنلا ھەپلىشىپ يۈرگەندىكىن توخۇننىڭ تىلىنىمۇ بىلىۋالدىمۇ تېخى.

- ھەي باللا ئۇ «جورجى» نىڭ دائىم ئېغىزىدىن چىقىدىغىنى «پالانى چاغدا ھېلىقى چار خورزىم، پالانىنىڭ قىزىل تاجىنى بىر تېپىپلا ۋاك دىگۈزۈپ 30 كويغا ئىگە قىلغان»، «پوكۇنى چاغدا توم تاجلىق خۇنەن خورزىم بارغۇ، ئۆمەر داڭنىڭ نەچچە مىڭ كويغا ساتمىغان ئۇزۇن بويۇن داڭدار خورزىنى ئىككى بازلاپلا سۈر توقاي قىلىۋېتىپتى، ئۆمەر داڭ نومۇسقا چىدىماي شۇ يەردىلا خورزىنىڭ كاللىسىنى شارتلا ئۈزۈۋېتىپ، نەچچە مىڭ كويىدىن قۇرۇق قالغان دەيمەن....» دىگەندەك گەپلەر تۇرسا، ئويلايدىغىنىمۇ قايسى بازار كۈنى قايسى خورازنى كىمنىڭ خورزى بىلەن، يەنە بىر بازار كۈنى قايسى خورزىنى كىمنىڭكى بىلەن سوقۇشتۇرسام بولا دىگەندىن باشقا خىيال بولمىسا، ھەتتا ئۆيىدىكى بالىرىنىمۇ ئويلاشقىمۇ چولسى تەگمەيدىغان ئاداش تۇرسا ئۇ، شۇنچە كۆپ چۈجىنى بېقىشقا چولسى تېگەرمۇ دەيمەن، دېدى بىرسى ھەيران بولغاندەك.

- كۆرگەنلەرنىڭ دىيىشىچە ئۇ «خوراز» كېچىسى ئۇخلىسىمۇ ئۈچ تۆت خورازنى ئىككى تەرىپىدە بىللە ياتقۇزۇۋالماشقىمۇ؟ دېدى ئاۋۇت «شاڭخو» گازىر كۆزلىرىنى ئويىنۇتۇپ تۇرۇپ.
- نادان-دە سىلە باللا، ئۇنىڭ خىيالىنى بىلمەيسىلە دەيمەن، ئۇنىڭچە بولغاندا ئاشۇ نەچچە مىڭ چۈجە ئىچىدىن ھېلىقى چار خورزىدەك خۇنەن خورزىدىن نەچچە ئونلا چىقىپ قالسا تەلىيى كەلگىنى شۇ ئۇنىڭ، بۇ «تۆمۈر خوراز» نىڭ ئويلىغىنىمۇ دەل مۇشۇ دەڭلا ئاغىنىلە.
لېكىن زە نىمىلا بولسۇن بىزنىمۇ، كەنت كادىرلىرىنىمۇ چوڭ غەمدىن خالاس قىلدى. يولى كەلگەندە ئۇنىڭغا رەھمەت دىسەك بولىدۇ، دېدى بىر چەتتە ئويۇن كۆرۈپ تۇرغان ئابدۇللاجان.
- شۇنداق بولسىغۇ ياخشى، بىراق، ئاۋۇ توختىقارى دىگەندەك ئالدىنقى يىلى بىز دۇچچار بولغان قىسمەتكە دۇچچار بولۇپ قالسا قىپقىزىل ئوۋال بولىدۇ-دە بايقۇشقا؟- دېدى قادىر براخۇن.
- ھەي ئۇنى-بۇنى دىيىشتۇق، «يىتمىغا يۆتەلنىڭ نىمە ئىشى» دىگەندەك ئۇ قوتۇر «خوراز» مەھەللىدىكى ھېچكىم خالىمىغان ئىشنى قىلمەن دەپ ھالىغا باقماي مەيدە كېرىگەندىكىن، شۇ

قىسمەتكە دۇچىچار بولسا خوپ بولسۇن - دە! كىم قويۇپتۇ ئۇ قارا مەدەككە بۇنداق يوغانچىلىقنى؟ - دېدى تاھىر «تايىق» قولىدىكى تايىقنى بورت تاختىسىغا تاشلاپ. ئۇ قاراپ تۇرۇپ ھېچقانچە ئوينىيالمىدىغان قانداق ئۇتتۇرۇپ قويغان ئىدى.

- قانداق گەپ قىلسەننوي «تايىق»؟ 15 كويىنى ئۇتتۇرساڭ قانداق ئۇتتۇرۇپ، جۈمەگە دوق قىلامسەن، سېنىڭ قولۇڭدىن قانچىلىك ئىش كېلەتتى خەقنى ياراتمىغۇدەك - دېدى داۋۇتەم سەل تېرىكىپ.

گەپ مۇشۇ تەرىزدە داۋاملىشىپ بىر چاغلاردا پەسكويىغا چۈشۈپ قالاتتى، ئەتسى يەنە يېڭى-يېڭى گەپلەر بولۇنۇپ تۇراتتى. بەزىلەر نىمە ئۈچۈن شۇنچىلىك قىزىشىپ سۆزلىشىپ كېتىدىغانلىقىنى ئويلاپ ئولتۇرمايتتى. قىلغان ئىشنىڭ تايىنى يوق بېكار تەلەتلەر جۈمە «خوراز» نى كۆزىگە ئىلماي ئۇنى، بۇنى دەپ يۈرگىنى بىلەن ئۇنىڭ ئاشۇ بېكار تەلەتلەرنى نىمە دەيدىغانلىقىنى خىيال قىلىشمايتتى. بەلكىم «خوراز» مۇ ئۆزىنىڭ باشقىلارنىڭ نەزەرىدە ئېتىبارسىز ئادەم ئىكەنلىكىنى خىيالغا كەلتۈرۈپمۇ قويمايدىغاندۇ. نىمىلا بولمىسۇن ئۇ ھازىر ئۆزى ئۈچۈن موھىم بولغىنى، بىر ئاماللارنى قىلىپ ياشاش ئىكەنلىكىنى چۈشۈنۈپ يەتكەندەك قىلاتتى. ئەلۋەتتە، مۇشۇ دۇنياغا تۆرىلىپ قالغان ئىكەنمىز ياشاش ئۈچۈن تىرىشىدىكەنمىز. ئادەم دىگەن بەزىدە ئۆز ئارزۇ-ھەۋسىسىنىڭ قولى بولۇپ قالىدىغان گەپكەن، كۆڭلىمىزگە بىر جىن كىردىمۇ بولدى، ئاشۇ ئارزۇ ئارمانلىرىمىزغا يېتىش ئۈچۈن بىر ئۆمۈر پالاقلايدىكەنمىز. بۇ ئادەملەردىكى تەبىئى بىر خۇسۇسىيەت بولسا كېرەك. جۈمە «خوراز» مۇ ئاشۇنداق ھەۋەسنىڭ تۈرتكىسىدە خوراز بىلەنلا ھەپلىشىپ ياشاپ كەلدى. بۇنى ئۇنىڭ تۇغما ھەۋىسى دىسىمۇ ئارتۇق كەتمەيدۇ. تۇغمىدىن بۇرۇن بولشىمۇ مۇمكىن. مانا ئەمدى ئۇ چۈجە بېقىشنى باشلىۋىدى، پالاقلايدىغان ئىشلىرى، ماڭىدىغان يوللىرى تېخىمۇ كۆپىيىشكە باشلىدى.

3

باغ تەرەپكە ئالدىنى قىلىپ، زامانغا لايىق سېلىنغان توخۇخانا پۈتۈپ، چۈجىلەر سولانغاندىن باشلاپ جۈمە «خوراز» ئائىلىسى ئالدىراش بولۇپ كەتتى. ئادەتتە ئايالىنىڭ تەكرار چاقىرىشلىرىغا، يېلىنىش-يالۋۇرۇشلىرىغا پەرۋا قىلماي، ئېگىز ئاش ۋاختىغىچە دۆڭ ئوسۇرۇپ ئۇخلايدىغان جۈمە «خوراز» مۇ ئەمدى ئۇخلىيالمىدىغان بولۇپ قالدى. تاڭ ئاتماس ئۇزۇن كېچىدە «مەشنىڭ ئوتى ئۆچۈپ قالغانىدۇ، بىرەر چۈجە سۇغا چىلىنىپ قالغانىدۇ...» دىگەندەك تىنىمسىز خىياللار بىلەن يۈرىكى سۇ، بىر كېچىدە نەچچە رەت قويۇپ چۈجىلەرنى يوقلاش بىلەن ئارامخۇدا يېتىش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس.

ئۇنىڭ ئىلگىركى تەپسە تەۋرىمەيدىغان مىس-مىس ئايالىمۇ بىردە توخۇخانىنى سۈپۈرۈپ

تازىلىسا، بىردە چۈجىلەرگە يەم تەييارلاپ تىنىم تاپمايتتى. ئۆزى يىبەلمىگەن گۆش، تۇخۇمنى يىگۈزۈپ ئەتىۋارلاپ بېقىۋاتقان خورازلىرىنى قولتۇقلاپ بازارمۇ بازار قاتراپ توخۇ سوقۇشتۇرۇشقا چاپىدىغان جۈمە «خوراز» مۇ بازار كۈنلىرىنى ئۇنتۇپلا كەتكەندەك قىلاتتى. ئۇ ئايالى نەدىندۇ پەيدا قىلىپ، توخۇخانا ئالدىغا قويۇپ قويغان پۈندىلەككىنە ئۈرۈك كۆتىكىدە كۆندۈرۈلگەن قارچۇغادەك ئولتۇرۇپ، تىنىمسىز چۇرۇقلىشىپ، توختىماي يەم يەپ، بىر ئۇياققا، بىر بۇياققا يۈگۈرىشىپ يۈرۈۋاتقان چۈجىلەرگە ئۇزاقتىن-ئۇزاق قاراپ كېتەتتى. ئۇنىڭ بۇ ئولتۇرۇشلىرى بىر قارىماققا خۇددى ئاشۇ يۇمران پەيلىك چۈجىلەر بىلەن ئۇنىسىز پاراڭلىشىپ، قەلب ئىزھار قىلىشىۋاتقاندەك بىلىنىپ كېتەتتى. ئۇ قۇياش باغنىڭ نېرى چېتىدىكى قېرى ئۈرۈكلەرنىڭ ئۇ تەرىپىگە ئاستا ئاستا چۆكۈشكە باشلاپ، يۇپۇرماقلار ئارىسىدىن قىستىلىپ ئۆتىدىغان تال-تال نۇر دەستىسىنىڭ ئاجىزلاۋاتقىنىنىمۇ سەزمەيتتى. قوبۇق شاخلار ئارىسىدىن پارچە-پارچە بولۇپ كۆرىنىدىغان گۈلخانەدەك قىزىل كەچكى شەپقەتنىڭ جىلۋىسى سۇسلاپ، ئۇپۇق لېۋى سۇس قىزىلدىن كۈل رەڭگە، بىردەمدىن كېيىنلا قىزلارنىڭ قۇندۇزدەك چېچىنىڭ رەڭگىگە ئۆزگەرگەندىلا ئاندىن ئورنىدىن تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۈچۈن چۈجىلەرگە قاراپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان ئاشۇ بىر نەچچە سائەت ۋاقىت ئەڭ كۆڭۈللۈك ئۆتىدىغان ۋاقىت ئىدى. ئىلگىرى ئۇنىڭ نەزەرىدە ھېچقانداق بىر ئىش توخۇ سوقۇشتۇرۇشتەك قىزىقارلىق ئەمەس ئىدى. ئەمدى ئۇنىڭغا چۈجە بېقىشىمۇ خېلى كۆڭۈللۈكتەك تۇيىلىدىغان بولدى.

بەزىدە تۇرۇپلا نەچچە يۈز خۇنەن خورىزى ئەتراپتا گىدىيىپ ئايلىنىپ يۈرگەندەك، بويۇن پەيلىرىنى ھۆرپەيتىپ بىر بىرىگە خىرىس قىلىپ بارلىشىۋاتقاندەك، قاناتلىرىنى پاقىلدىتىپ قىقاس-چۇقان كۆتۈرۈشۋاتقاندەك ھېس قىلىپ قالاتتى-دە، پاكىستانلىقنىڭكىدەك يۈزىدە ئاجايىپ بىر خىل كۈلكە قېتىپ قالاتتى.

- ئاھ خۇدا تەلىيمىنى ئوڭ قىلغايىسەن، ئويلىغىنىمدەك ئالتە يۈز خوراز ئاتا قىلمىساڭمۇ بەش يۈز خوراز بولسىمۇ نېسىپ قىلغايىسەن، ئۇ پات-پات ئەنە شۇنداق ئۆز-ئۆزىگە پىچىرلاپ قويايتتى.

راست، تىرىكلىك دۇنياسىدا كىمنىڭ باي بولغۇسى يوق، ئەمما بۇ مەھەللىدىكىلەردىن ھېچكىممۇ توخۇغا تايىنىپ باي بولۇشقا ئىشەنچ قىلالىدى. ئىشەنچ قىلالىدى ئەمەس، جۈرئەت قىلالىدى، ئىزدىنىپ باقمىدى. ئەكسىچە توخۇ بېقىشتىن ئېشەكنىڭ تاپىدىن سەسكەنگەندەك سەسكەندى. توغرىسى تېخىمۇ نامراتلىشىپ كېتىشتىن قورقتى. چۈنكى ئالدىنقى يىللاردا توخۇ كەلتۈرۈپ بەرگەن زىيان ئۇلارنىڭ قەلبىدە مۇزدەك قاتقان ئىدى. لېكىن دائىملا زىيان بولۇپرىشىمۇ ناتايىن ئىدى. بۇ يىل جۈمە «خوراز» نىڭ تەلىيى ئوڭ كېلىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى. ئۇ بۇ يىل كۆكرەك كېرىپ چىقىۋىدى يېزىلىق ھۆكۈمەتنىڭ ئۆي قۇشلىرى دوختۇرى، تېخنىكا خادىملىرى پات-پات كېلىپ تۇرۇشقا، يىتەكچىلىك قىلىشقا، ياردەم بېرىشكە ۋەدە

بېرىشتى. ئىلگىرى ئۇلار قارىسىنىمۇ كۆرسەتمىگەن ئىدى. شۇڭا جۈمە «خوراز» ئۆزىنى «باشقىلاردىن تەلەپلىك بولسام كېرەك» دەپ ھېس قىلاتتى.

جۈمە «خوراز» نىڭ نەزەرىدە بۇ قېتىم خۇدا ئۇنىڭغا جەزمەن ئوڭ كۆزىدە قارىشى مۇمكىن ئىدى. ئۇ پات-پات چۈش كۆرەتتى، چۈشىدە بەش، ئالتە يۈز خوراز ئۇنىڭ ئەتراپىدا بازلاپ يۈرەتتى. ئەمما، ئۇلارنىڭ نەچچىسى خۇنەن خورزى، نەچچىسى يەرلىك خوراز، جۈمە ئۇزۇن تاياق بىلەن ھايداپ ئايرىپ بولغىچە چۈشتىن ئويغۇنۇپ كېتەتتى. دە، بىردىنلا خىياللىرى چىڭشىلىشىپ ئاخىرنى چىقىرالمىتتى. «نىمىلا بولمىسۇن بەش يۈز خوراز چىقسا ھادىس ياخشى بولاتتى-دە» دەپ ئۇھىسىنى قويايتتى.

بەزىدە ئالدىنقى يىللاردا يۈز بەرگەن چۈجە پاجىئەلىرى كۆز ئالدىغا كېلىۋېلىپ «دوختۇرلار كېسەلدىن مۇداپىيە ئۇكۇلغۇ سېلىپ بولدى، شۇنداقتمۇ تەقدىر قىسمەت تەتۈر كېلىپ، بىر كېچىدىلا كېسەل تېگىپ قىرىلىپقۇ كەتمەس» دەپمۇ خىيال قىلىپ قالاتتى. بۇنداق چاغدا قانداقتۇر بىر رەھىمسىز، كۆرۈنمەس قولىنىڭ يۈرىكىنى سىقىپ، چۆل يىلىنى چىقىۋالغاندەك پۇت-قوللىرىنىڭ تىترەپ، ھالسىزلىنىۋاتقانلىقىنى ئاستا-ئاستا ھېس قىلاتتى. دە، دەرھاللا ئېغىر كاللىسىنى سىلكىپ، كىچىك چېغدا قاسم قارىنىڭ تايىقى ئاستىدا نەچچە ئاي ھەجىلەپ، مىڭ بىر بالادا ئۆگىنىۋالغان ئايەتلەرنىڭ ئېسىدە قالغانلىرىنى پىچىرلاپ ئوقۇپ، كۆڭۈلسىز خىيالنى ھەيدىۋېتىشكە ئۇرىناتتى. لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ قايسى ئايەتنى ئوقۇۋاتقانلىقىنى، نىمە دەۋانغانلىقىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى.

ئىلگىرى ئۇ ئەتىۋالاپ بېقىۋاتقان سورتلۇق خۇنەن خورزىنى سوقۇشقا سېلىش بىلەنلا كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرۇپ كەلگەن. قاچان ئاشۇ چۈجىلەرنى بېقىشقا باشلىدى شۇنىڭدىن باشلاپ خوراز سوقۇشتۇرۇشقىمۇ چولسى تەگمەس بولۇپ قالدى. خۇددى ئانىسى يوق توك چۆچىلىرىنىڭ ئانىسىغا «خوراز» دىن بىراقلا «ئانا مېكىيان» غا ئايلىنىپ قالغاندەكلا توخۇخاننىڭ يېنىدىن نېرى كېتەلمەيتتى. بىراق ئۇ ئۆزىنىڭ تەبىئىي «ئانا مېكىيان» غا ئايلىنىپ قالغانلىقىنى، ئاشۇ ئانىسىز چۈجىلىرىگە بەكلا ئىجىل بولۇپ قېلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلالمىتتى.

جۈمە «خوراز» چۈجىلەرگە چۈشلۈك يەم سېلىپ بېرىپ بەس-بەستە يەم چۇقۇۋاتقان چۈجىلەرگە ھەۋەسلىنىپ قاراپ ئولتۇراتتى. تويۇقسىز قۇلىقىغا توخۇخادىن ئەمەس باشقا بىر ياقىتىن كېلىۋاتقان چۈجىنىڭ چۈكۈلدىغان ئاۋازىدەك بىر ئاۋاز ئاڭلىنىپ قالدى. ئۇنىڭ دەلدەك قۇلىقى دىڭگىدى، زېھنىنى يىغىپ قۇلاق سالدى. ئۇ ئەمدى ئېنىق ئاڭلىدى. باغ تەرەپتىن راستىنلا چۈجىنىڭ چۈكۈلدىغان ئاۋازى كېلىۋاتتى. ئۇ ئىككى ياكى ئۈچ چۈجىنىڭ ئاۋازىدەك قىلاتتى. تۆت، بەش چۈجىنىڭ ئاۋازى بولسىمۇ مۇمكىن ئىدى. «خوراز» جىددىلەشتى. ھىلدام-ھىلدام مېڭىپ باغقا كىردى. قېرىشقاندەك ئەمدى چۈكۈلدىغان ئاۋاز ئاڭلانمىدى. ئۇ قىردا

زوغزىيىپ ئولتۇرۇپ قۇلىقنى دىڭ قىلدى. ئۆزىدىن ئىككى ئۈچ مېتىر نېرىدا لويللار مېدىرىغاندەك بولدى. ئارقىدىن «بىز بۇ يەردە» دىگەندەك بەس-بەستە چۈكۈلداشقان ئاۋاز ئاڭلاندى.

«نەدىن كېلىپ قالغان چۈجىلەر بولغىدى بۇ ئەمدى؟ يېقىن ئەتراپتىكى خوشنلارنىڭغۇ چۈجىسى باردەك قىلمايتتى، بىزنىڭ توخۇخاننىڭ بىرەر يۇچىغىدىن چىقىپ كەتكەن بولمىسۇن يەنە؟» دەپ ئويلىدى «خوراز» دەقىقە ئىچىدە.

ئۇ ئورنىدىن ئىرغىپ تۇرۇپ لويللارنى پاراسلىتىپ دەسسەپ ئاۋاز چىققان تەرەپكە ماڭدى. ئالدىدىنلا ئىككى، ئۈچ چۈجە چۈكۈلدىشىپ، يورغىلاپ قاچقىنىچە تېخىمۇ قويۇق ئۆسكەن لويللىق ئىچىگە شۇڭغىدى.

فېۋرالنىڭ ئاخىرى ئويىتتىر كەنتىمۇ باشقا جايلارغا ئوخشاشلا يېشىللىق ئاستىغا كۆمۈلۈپ كەتكەن ئىدى. قاياققىلا قارىسىڭىز بۈك-باراقسان يېشىللىق. باغ-ۋاران، ئېتىز-قىرلار تۈجۈپلەپ تېرىپ ئۈندۈرگەندەكلا يەلپۈنۈپ تۇرغان قويۇق ئوت-چۆپلەر بىلەن يېپىلىپ كەتكەن ئىدى. بۇ يۇرتنىڭ تۇپراق، سۈيىگە مۇناسىۋەتلىكىمۇ ياكى باشقا سەۋەپ بارمۇ ئېيتاۋۇر، ئوت-چۆپلەرنىڭ تەڭدىن تولسى لويلا تۈرلىرى بولۇپ ھەممىلا يەردە كۆرگىلى بولاتتى. جۈمە «خوراز» نىڭ تۆت مو بېغىدىمۇ ھېچ يەرنى ئالا قويماي بېدىدەكلا لويلا ئۆسۈپ كەتكەن ئىدى. ئۇ سەڭگەرەپ ئەڭ ئاخىردا لويللىققا شۇڭغىغان بىر چۈجىنى ئېنىق كۆردى. چۈجىنىڭ دۈمبىسىگە سۇۋالغان قىزىل رەڭنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. ئۇ چۈجىگە مۇداپىيە ئوكۇلى ئۇرۇلغاندا سۈرۈلگەن رەڭ ئىدى. دىمەك ئۇ ئۆزىنىڭ توخۇخانىسىدىن قېچىپ چىققان چۈجە ئىدى. بۇنىڭغا گەپ كەتمەيتتى. شۇ تاپتا «خوراز» بۇ ناكەسلەرنى قانداق قىلىپ توخۇخانغا سولۇپلىشىنىڭ چارىسى ئۈستىدە خىيال قىلۋاتاتتى.

«خوراز باستۇردىغان قۇما بىلەن باستۇرۇۋالسام بولامۇ؟ ياق! ئۇ بەك كېلەڭگەي ئەپلەشمەيدۇ، ھايداپ بارسامچۇ؟ ئۇمۇ بولمىغىدەك، ئۇ يا ئەسكەر بولمىسا قاتار تىزىلىپ ئوڭغا ماڭ، سولغا ماڭ دەپ بۇيرۇق قىلسىلا مېڭىۋېرىدىغان، بىرسى ئۇياققا، بىرسى بوياققا قېچىپ ھاردۇرۋاتامدۇ ئادەمنى؟...» ئۇ ئەپلىك چارە تاپالماي كىرلەشكەن بېشىنى تاتلىدى. ئۇ خىيال بىلەن بىردەم تۇرۇپ قالغاندىن كېيىن چۈجە كىرىپ كەتكەن دائىرىدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ ئالدىنى توسماقچى بولدى. لويلا يۇپىرماقلىرىغا قونغان تۇپا-تۇزان بىلەن ئاپئاق پەيلىرىنىڭ رەڭگى سەل ئۆزگەرگەن ئۈچ چۈجە بىردە لويلا يۇپۇرماقلىرىنى، بىردە ئىنچىكە بوينىنى سوزۇپ لويلىنىڭ يېڭىلا بىخ سۈرگەن يۇمران ئۈچىنى چوقۇپ يەۋاتاتتى. چۈجىنىڭ لويلا يەيدىغانلىقىنى ئۇ خىيالغا كەلتۈرۈپ باقمىغان ئىدى. ئۇ چۈجىنى ئۈر كۈتۈۋەتمەي دەپ كۈچلۈكرەك تىنىشىمۇ پېتىنالمىي جىمىدە قاراپ تۇردى. ئۇنىڭغا مېدىراپلا قويسا چۈجە لويلا چوقۇشتىن توختاپ قالدىغاندەك بىلىندى. «ئەجەپ بۇرۇنراق بىلمەپتىمەن نا؟ چۈجە دىگەننى نەخ پۇلغا

سېتىۋالدىغان زاۋۇتنىڭ يېمى بىلەنلە باقماي، ئۆزىمىزنىڭ بېغىدىكى پۇل تولمەيدىغان لويلا بىلەن باقسامۇ بولغىدەككۇ، ئوت-چۆپ يىگەنگە ئۆلۈپمۇ قالماس! توك ئارقىلىق چىقارغان «ئانا» سىز چۆجە دىگەن ئوت-چۆپكە قەۋەتلا ئامراق بولىدىكىنا.» ئۇ دەسلەپتە ئۇرۇقلاپ پىشاي دەپ قالغان چۆپلەردىن ئورۇپ ئېپكىلىپ، چۈجىلەرگە سېلىپ بېرىپ باقتى. بارا-بارا ئورۇپ ئۆلگۈرتەلمەيدىغان بولدى.

توغرا باغنىڭ ئەتراپى قورشاش تام بولغاندىكىن چۈجىنىڭ ھەممىسىنى باغقا قويۇپ بەرسەممۇ بولىدۇ ئەمەسمۇ؟» ئۇ ئۆز-ئۆزىگە غۇدۇرىدى. ئاندىن يۈگۈرگەندەك توخۇخانا ئالدىغا چىقتى. چۈجىلەرنىڭ تىنىمىز چۇرۇقلاشلىرى «بىزنىمۇ تېزراق قويۇپ بەر، بىزمۇ ئەركىن ئازادە يايىۋالايلى» دەۋاتقاندەكلا ئاڭلىنىپ كەتتى. ئۇ سەل ئىككىلىنىپ قالدى.

«ھەممىنى بىراقلا قويۇپ بەرسەم قانداق بولار، ئىچى سۈرۈپقۇ كەتمەس، بولىدىلا، قېنى بىر ئىككى كۈن سىناپ كۆرمەيمەنمۇ، بالا-قازا ماڭا قاراپ تۇرماس.» ئۇ بىر دەققە خىيالدىن كېيىن توخۇخانىنىڭ ئىشكىلىرىنى ئۇلۇغ ئېچىۋاتتى. توخۇخانىغا كۆنۈپ قالغان چۈجىلەر دەماللىققا ئېتىلىپ چىقىمىدى. «مانا قاراڭ، ۋاي تاۋى نازۇكلار رەي، تارتىنماي چىقىشىلا، ھە قېنى خوش!» دېدى ياندا قاراپ تۇرغان جۈمە پەقەت ئۆزىگىلا ئاڭلانغۇدەك ئاۋازدا. چۈجىلەرنىڭ بىرسى بويانداپ لىككەدە سەكرەپ سىرتقا چىقىۋىدى، خۇددى بىرسىنىڭ باشلاپ بېرىشىنى كۈتكەندەكلا ئارقا-ئارقىدىن سىرتقا ئۆزىنى ئېتىشتى.

چۈجىلەر ئىككى كۈنلۈك جاپالىق ھايداپ چىقىرىش، ھايداپ كىرگۈزۈش نەتىجىسىدە سېرىكچىنىڭ نەچچە يىل مەشق قىلدۇرۇلۇپ ئۈگىتىلگەن چۈجىسىدەكلا ۋاقتى-قەرەلىدە ئۆزى توخۇخانىغا كىرىپ يېمىنى يەپ، سۈيىنى ئىچىپ، يەنە ئۆزى باققا چىقىپ ئوتلايدىغان بولۇپ كەتتى. قورساق دىگەن بۇ «زاۋۇت» شۇنداق زالىم بولسا كېرەك، چۈجىنىمۇ شۇنچىلىك بويسۇندۇرغان ئىدى. ئەجەپلىنەرلىكى بۇ توك چۈجىلىرى لويلىدىن باشقا خىلدىكى ئوت-چۆپلەرنى ئاندا-ساندا چۇقلاپ قويغاننى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھېچقانداق مال-چارۋا ئانچە جىق يەپ كەتمەيدىغان ئاشۇ سېسىق لويلىنىلا بىر-بىرسى بىلەن قىزغىنىشىپ يەيتتى. «توخۇ دىگەن نەرسە تېگىدىن سېسىق نەرسىگە ئامراق بولسا كېرەك، نىجاسەتمۇ سېسىققۇ ئەينا؟» جۈمە «خوراز» شۇنداق خىيال قىلدى.

تۆت مو باغنىڭ ئوت-چۆپى چۈجىلەر ئۈچۈن ئون، ئون بەش كۈنلۈكلا بولاتتى. جۈمە «خوراز» باغقا ھەپتىدە بىر، ئىككى قېتىم سۇ قويۇپ تۇرغاچقا، لويلىنى بىرپاقتىن چوقۇپ يەپ بولغۇچە يەنە بىر تەرەپتىن بىخىلاپ ئۆسۈپ تۇراتتى. چۈجە يەپ ھارمايتتى، سېسىق لويلا ئۆسۈپ تۇراتتى.

جۈمە بەزىدە تېخى چۈجىلەرنى سۇڭگۈچ ئارقىلىق ئېتىزلىققا ھەيدەپ چىقىپ بۇغدايىق ئەتراپىدىكى لويلىلارنى يىگۈزىدىغان بولدى، قىزىق يېرى چۈجە بۇغداي يىمەستىن لويلىلا

يەتتى. شۇنداق قىلىپ بۇغدايلىقتىكى نەچچە ۋاقىتتىن دورا چېچىمۇ يوقىتىلغان لويلىنى نەچچە كۈندىلا پاكپاكىز تۈگۈتۈپتەتتى.

جۈمە «خوراز» توخۇخانغا كىرىشىگە چۈجىلەر كىلىشىۋالغاندەك تۇشمۇ-تۇشتىن چۈكۈلدىشىپ كېتەتتى. ئۇنىڭ ھەر كۈنى ئەڭ ئاۋال قىلىدىغان ئىشى چۈجىلەرگە يەم بېرىش، سۇ قاچىلىرىنى يۇيۇپ تازىلاپ سۇ قويۇش ئىدى. چۈجىلەر راستىنلا بېقىش تاپتى. بىر ياقىتىن زاۋۇت يېمى، يەنە بىر ياقىتىن لويلا ئوت. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن چۈجىلەر خېلىلا يوغىناپ پەي تاشلاپ، يېڭى پەيلەر ئۆسۈشكە باشلىدى. ئەجەپلىنەرلىكى يېڭى چىققان پەيلەر ئىلگىركى پەيلەرگە ئوخشمايتتى. دەسلەپ بالدۇرراق پەي تاشلىغان چۈجىلەرگە يېڭىدىن ياپ-يېشىل پەي چىقىشقا باشلىغاندا، جۈمە «خوراز» تىپودا سەل ھەيران بولغان بولسىمۇ، كېيىنچە «بۇ بىر نەچچە چۈجىگە شۇنداقلا چىقىپ قالغاندۇ» دەپ ئانچە پەرۋا قىلىپ كەتمىگەن ئىدى. پەيلىرى يېشىلغا ئۆزگىرىۋاتقان چۈجىلەر نەچچە كۈن ئىچىدىلا ئايىنىپ كېتىۋىدى «بۇ زادى نىمە ئىشتۇ؟ نىمىشقا شۇنداق يېشىل پەي ئۈنۈپ چىقىدۇ؟ بىرەر كېسەللىكنىڭ ئالامىتىمدۇ ياكى؟» دەپ ئەنسىز خىياللارنى قىلىدىغان بولۇپ قالدى. ياپىيېشىل پەيلەر يامغۇردىن كېيىنكى بامبۇكتەكلا تېز ئۆسەتتى. بىر ھەپتىدىن كۆپراق ۋاقىت بولمايلا جۈمە «خوراز» نى ھەم ھەيران قالدۇرۇپ، ھەم غەم-ئەندىشىگە سېلىپ چۈجىلەرنىڭ بارىغا يېشىل پەي چىقىپ كەتتى. لېكىن ئۇ بۇ توغرىلۇق ھېچكىمگە تىنالمىدى.

«بىر كىمگە دىمەي تۇرايلى، چەتنەپ قالغان بولسا ئۆلۈپ كەتمىسۇن، يەنە نەچچە كۈندىن كېيىن ئەسلىگە كېلىپ قالسىمۇ ئەجەپ ئەمەس» دەپ تۇرىۋالدى ئايالى. نۇرغۇن سەۋرى-تاقەت، دەككە-دۈككە ئىچىدە يەنە بىر ھەپتىنى ئاران ئۆتكۈزدى. سەۋرى-تاقەت قىلمايمۇ ئامالى يوق ئىدى. بۇ ئىش جۈمە «خوراز» نىڭ ئۇيغىسىنى ئازلىتىۋەتتى. ھەر كېچىسى ئاجايىپ بىر خىل چۈشلەر بىلەن ھېچكىمنىڭ خىيالغا كەلمەيدىغان غەيرى خىياللار ئوتتۇرىسىدا لەيلەپ چىقاتتى. ئەتتىگىنى كەيپى ئەسكى بولۇپ، دائىم يۈرىكىنى بىر نەرسە تاتلىغاندەك تىت-تىت بولغىنىچە ئورنىدىن تۇرىدىغان بولۇپ قالدى. قارامۇتۇق يۈزلىرى تېخىمۇ قارىداپ كەتكەندەك، ئات يايلىسىدەك يىرىك، قويۇق قاشلىرى تېگىدىكى ئورا كۆزلىرى تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ، سۈيى قۇرىغان بۇلاقنىڭ تىندۇرما كۆزىدەك كۆرىنىدىغان بولۇپ قالغان ئىدى. كېچىلىرى ئويلىغانلىرىنى بىر كىملەرگە دىگۈسى كېلىپ كەتتى. لېكىن كىمگە دىيىش كېرەكلىكىنى بىلمەيتتى. ئۇ توختىماي ئۇلۇغ-كىچىك تىناتتى. ۋۇجۇدى جۇغۇلدايتتى، بەدەنلىرىنىڭ قايسىدۇر بىر يەرلىرىدىن بىر نەرسە ئېقىپ چىقىپ كېتىۋاتقاندا، كىمدۇر بىرى چۈجىلىرىگە زەھەرلىك يەم

بېرىپ ئاشۇنداق يېشىل پەيلىك توخۇغا ئۆزگەرتىپ قويغاندەك، چۈجىلەر بىر كېچىدىلا ئۆلۈپ كېتىدىغاندەك ھېس قىلىپ بەكمۇ بىئارام بولاتتى.

شۇنداق قىلىپ چۈجىلەرنىڭ بارىنى يېشىل پەي قاپلاپ، باغدىكى يېشىللىقنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئاشۇ چۈجىلىرىگە كۆچكەندەك، چۈجىلەر راستىنلا باشقىچە بىر قۇشقا ئايلىنىپ قالغاندەك بولۇپ قالدى. چۈجىلەر يەم خۇمارى تۇتۇپ توخۇخانغا ماڭغاندا باغدىكى بارلىق يېشىللىق توخۇخانغا كۆچۈپ كىرىۋاتقاندا، يەنە بىردەمدىن كېيىن چۆپ خۇمارى تۇتۇپ باغ ئىچىگە دەۋرەپ چىققاندا بولۇق ئۆسكەن مايىسلار شامالدا يەلپۈنۈپ دولقۇنلاۋاتقاندا كۆرۈنۈپ كېتەتتى. جۈمە «خوراز» نىڭ تاقىتى تاق بولۇپ، ئاخىرى خوتۇننىڭ توسقىنىغا ئۇنماي بۇ سىرنى سامۇش مۇدىرغا ئېيتتى. سامۇش مۇدىر پالاقلاپ كېلىپ، ئۇنىڭ باشلىشى بىلەن باغقا كىردى. باغدا بىر پارچە يېشىللىق ئۇياقتىن بۇياققا كۆچۈپ يۈرۈۋاتقاندا ئاجايىپ مەنزىرىنى ھاسىل قىلغان ئىدى. سامۇش مۇدىر كۆزلىرىگە ئىشەنمەي قالدى. ئۇ دىقماق ئالغانلىرى بىلەن كۆزىنى ئۇۋىلاپ سەڭگە رەپ قارىدى.

- ھەي «خوراز» بۇ نەدىمۇ توخۇ بولسۇن! باشقىچىلا بىر قۇشقۇ؟ قىرغاۋۇلمۇ يا؟ لېكىن قىرغاۋۇل سۈر يېشىل پەيلىك بولمايدۇ دە! ھەي... قانداقلارچە ئۆزگەرتىپ قويغانسەن بۇ توخۇلارنى؟ - مۇدىر ھەيرانلىقتىن نىمىلەرنى دەپ كەتكەنلىرىنى ئۆزىمۇ سەزمەيتتى. بېشى پىقىراۋاتقاندا قىلاتتى. كېيىن جۈمە «خوراز» نى «ھەممىگە سەن سەۋەبكار» دەۋاتقاندا مەنا چىقاتتى.

- قانداقلارچە مەن بىر ئىش قىلىپ ئۆزگەرتىپ قويغۇدەكمەن، بىلمەيلا قالدىم، تۇرۇپلا مۇشۇنداق ئۆزگۈرۈپ قالدى شۇ، مەنمۇ ئەنسىرەپ سىلىگە دوكلات قىلدىم مانا - دېدى جۈمە كۆزلىرىنى چىمچىقلىتىپ تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ گۇناھسىزلىقىنى ئەسكەرتىپ.

- بولدى تالاشمايلى، تالاشاقمۇ بىز نىمە قىلالايتۇق، ۋاقتىنى سوزماي دەرھال يېزا باشلىقى پەرھاتقا دوكلات قىلايلى، نىمە دىسە شۇ دىسۇن. قاراپ تۇرۇپ بىر ئوبدان توخۇ چۈجىلىرى باشقا بىر خىل قۇشقا ئۆزگۈرۈپ قالسا قانداق بولغىنى؟ بۇ كىچىك ئىش ئەمەس جۈمە! - سامۇش مۇدىر جۈمە «خوراز» نىڭ قولىدىن تارتقىنچە ئەمدى ئايىغى چىققان بالىنى يېتىلىگەندەك سىرتقا سۆرەپ ماڭدى. قورققانلىقتىنمۇ ياكى جىددىلەشكەنلىكتىنمۇ ئېيتاۋۇر جۈمە «خوراز» نىڭ يۈز، بويۇنلىرى قانسىراتقان ئويكىنىڭ رەڭگىگە كىرىپ قالغان ئىدى. قوللىرى بىلىنەر - بىلىنمەس تىترەۋاتاتتى. مۇدىر ئۇنى خۇددى دوزاققا سۆرەپ كېتىپ بارغاندەك، روھى شۇنچە چۈشكۈن، قەدەملىرى ئېغىر، سەللا دىققەت قىلمىسا پۇتلىرى كالۋاللىشىپ، گۈپلا يىقىلىپ چۈشىدىغاندەك، چارپاي دەلتۇشنىڭ پۇتىدا سۆرۈلۈپ قالغان پايتمىدەك ئارقىغا تارتىشىپ بەك تەستە ماڭاتتى.

«ناۋادا يېزا باشلىقى چۈجىنى قەستەن باشقا بىر قۇشقا ئۆزگەرتىپ قويۇپسەن، بۇ قىلمىشنىڭ ئۈچۈن ھەر بىر چۈجىگە بەش كويىدىن، ياق! ئون كويىدىن جەرىمانە تۆلەيسەن دەپ

گۈكۈرەپ كەتسە نىمىمۇ دىگۈلۈك؟ شۇنچە پۇلنى نەدىن تاپقۇلۇق؟ ئاشۇ ئىنجىمارۇق چۈجىلەرنى مۇشۇنچىلىك قىلغۇچە تارتقان ھەرەجلىرىم ئازمۇ؟ ئەمدى بولغاندا بارلىق ئۈمىد-ئارزۇلىرىم، ھاياجانلىرىم يوققا چىقىپ كۆپۈككە ئايلىنارمۇ؟» دىگەن خىياللار جۈمە «خوراز» نىڭ كۆڭۈل ئاسمىدا قىشنىڭ قارا بۇلۇتىدەك چۆرگىلەپ، قانداقتۇر بىر كۆرۈنمەس قارا قول يۈرىكىنى سىققاندا بىئارام بولاتتى. راست ئۇنىڭ چۈجىرلىرى باشقىلا بىر خىل قۇشقا ئوخشاپ قالدى. «خاننىڭ ئاغزى مايىمۇن» دىگەندەك بۇنىڭ ئۈچۈن باشلىق خوجاملار نىمىلا دىسە بولۇپتەتتى.

4

جۈمە «خوراز» نىڭ چۈجىلىرى خورىزى بىلەن مېكىينى تولۇق ئايرىلىپ بازارغا يارىغىدەك توخۇ بولۇپ قالدى. توخۇلار چوڭايغانچە جۈمە «خوراز» نىڭ ئەندىشىسىمۇ كۈچىيىپ باردى. نەچچە كۈندىن بېرى ئولتۇرسا-قوپسا «چۈجىلەرغۇ مىڭبىر جاپادا توخۇ بولدى، ناۋادا سېتىلماي قالسا، باش باھاردا باشلانغان مۇشەققەتلىك، ئەمما كۆڭۈللۈك چۈجە بېقىش سەپىرىمنى تېخى يازغا ئۇلاشماي تۇرۇپلا، ئازاپلىق ئۇھسىنىشلار ئىچىدە چوڭقۇر ھاڭ گىرۋىكىگە يەتكۈزۈپ قويايمەنمۇ؟» دىگەن خىيالنىڭ ئىسكەنجىسىدە يۈرىكى كاۋاپتەك پۇچۇلىنىپ يۈرەتتى. مانا ئەمدى مۇشۇ ئىككى كۈننىڭ ياقى ئۇنىڭ ئەندىشىلىك خىياللىرى ئىزغىرىن شامالدا نەلەرگىدۇ تارقىلىپ كەتكەن قوغۇشۇن رەڭ تۇماندەك، خىيال ئاسمىدىن بىراقلا توزۇپ كەتتى. چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرۈپ، ئاپتاپتەك ئېچىلىپ كەتكەن، روھىمۇ خېلىلا كۆتۈرەڭگۈ، قەدەملىرى تېز، لايدەك ئېزىلىپ تۇرىدىغان ۋۇجۇدى قۇش پېيىدەك يەڭگىلەپ قالغاندەك ئىدى. ئىش ھەرىكىتىمۇ ئىلگىرىكىدىن نەچچە ھەسسە تېزلىشىپ، تېتىكلىشىپ قالغان ئىدى. ئۇ بۈگۈن ئادەتتىكى ۋاقىتتىن ئىككى سائەت بۇرۇن تۇرۇپ كەتتى. ئايالىنىمۇ ئويغاتماي ئۇزۇن دەستىلىك چىغ سۈپۈرگىنى قولغا ئېلىپ ئاۋال ئىشىك ئالدىنى سۈپۈرۈپ كىرىپ، ئاندىن ھويلىغا تۇتۇش قىلدى. تا مۇشۇ يېشىغىچە قىلىپ كۆرمىگەن بۇ ئىش ئۇنىڭغا خېلى ئېغىر تۇيۇلدى.

«خوتۇندىنمۇ ئاغرىنىمىسام بولغۇدەك، نەچچە يىللاردىن بېرى مېنىڭ قولۇمنى ئەگرى قىلغۇزماي ئۆزى ئوتۇن كەلسەپ، ئۈچ ۋاقلىق ئاش-تاماقنى ۋاجتى-سائىتىدە ئېتىپ، يۈز-كۆزلىرىنى پۇچىلاپ نان يېقىپ، ئالقانلىرى قىزارغىچە كىر-قات يۇيۇپ، ئۆي-ۋاقىنى سېرىپ-سۈپۈرۈپ، ئۇنىڭدىن ئېشىپ چۈجىلەرگە يەم بېرىپ، ئەتىدىن كەچكىچە كالىدەك ئىشلەپ بەرسىمۇ، «ھورۇن خوتۇن» دەپ ئاچچىقلاپ يۈرۈپتىمەن، ئۇھ! دىگۈدەك ھالى قالمايدىكەن ئەمەسمۇ ئەسلى» دەپ ئويلاپ قالدى ئۇ. ئۇنىڭ بىلەكلىرى، بەل-باشلىرى تالغان ئىدى. يۈزىدە مۇنچاق-مۇنچاق تەر تامچىللىرى يالتىرايتتى. ئۇ ئەزەلدىن بۇنداق ئىشنى قىلمايتتى. ئۇنداق ئىش قىلغان ئەزلەردىنمۇ ئوچ كۆرەتتى. «تاماق ئېتىش، نان يېقىش، كىر-قات يۇيۇش، ئۆي-ۋاقىنى

سېرىپ-سۈپۈرۈش دىگەنلەر ئايال خەقنىڭ خاس ئىشى» دەپ قارايتتى. لېكىن ئۇ بۈگۈن ئايالىغا بەس سېلىپ ئولتۇرمىدى.

- ۋاي مەن ئۆلەي! بۇ نىمە ئىش ئەمدى؟ بۈگۈن كۈن قاياقتىن چىقىپ كېتەر ئەمدى؟ غىپىدە ئورنۇڭلىدىن تۇرۇالغىچە مېنىمۇ نۇقۇشلاپ قويساڭلار بولماسمىدى ئادەم، بېكىلىڭلا ئەر كىشى، ماڭا بېرىڭلار ما سۈپۈرگىنى، سىلە نېرى تۇرۇڭلا ئەمدى، مېڭلا كىشىنى ئۇياتقا قويماي، دېدى سۈپۈرگىنىڭ شىرىلىدىغان ئاۋازىدىن ئويغۇنۇپ كەتكەن سۈپۈرەم كۆزلىرىنى يەنە بىر قېتىم ئۇۋىلىۋېتىپ. ئۇ ھەيرانۇ-ھەس بولغىنىچە جۈمە سۈپۈرۈپ بولمىغان، سۈپۈرۈپ بولغان يەرلەرگىمۇ قايتىدىن سۈپۈرگە سېلىشقا باشلىدى. ئۇ قانداقتۇ بىر خىيال بىلەن توخۇخانا ئالدىدا زوڭزۇيۇپ ئولتۇرۇپ موخۇر كا ئوراۋاتقان جۈمەگە ھەۋەس قارىغان ئىدى، جۈمەمۇ ئۇنىڭغا ئىللىق بىر تەبەسسۇم ھەدىيە قىلدى. سۈپۈرەمنىڭ كۆڭلى ئەتىيازنىڭ سېرىق ئاپتېنىدەك ئىللىق بىر سېزىمنى ھېس قىلىپ جىلمىيۋىدى، ئېغىزىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى قېلىن كالىپۇكىنى سەل-پەل كۆتۈرۈپ تۇرغان ساپسېرىق ئىككى تال چىشى ئېچىق بېشىغا قاققان قوزۇقتەك ھىڭگاراپ كۆرۈندى.

- باش توخۇ چىللىماستىلا ئۇيقۇم ئېچىلىپ كەتتى خوتۇن، نىمىشقا دىمەمسىلەر، تۈنۈگۈن خۇپتەن بىلەن سامۇش مۇدىر خەۋەر قىلدى، بۈگۈن يېزا باشلىقى بىلەن سېكىرتار شەھەردىكى چوڭ بىر تاماقداننىڭ خوجايىنىنى باشلاپ چىقىدىكەن، ئۇ خوجايىن سېكىرتارنىڭ يېقىن ئاغىنىسىمىش، ئۆتكەنكى توخۇ شوۋىسى سېكىرتارغا تېتىپ قالغان چېغى، خوجايىن ئاغىنىسىگە دەپتىكەن ئۇمۇ قىزىقىپ قاپتۇمىش، شۇڭا ئەتتىگەنرەك تۇرۇپ تەييارلىق قىلغىچ تۇراي دېدىم. دېدى جۈمە ئورنىدىن تۇرغىچ.

- ھە ... مۇنداق ئىش دەڭلا ئەر كىشى، ھەي، سېكىرتارغا نەرمۇ تېتىپ قالغاندۇ لوپىلا پۇرايدىغان سېسىق توخۇ گۆشىنىڭ، قانداقمۇ قولىدىن چىقىرامىز بۇ توخۇلارنى دەپ غەم يەۋاتسام سېكىرتارغا ياراپ قالغىنى قىزىق، توۋا.... سۈپۈرەم ھېچنىمىنى چۈشەنمىگەندەك قولىدىكى سۈپۈرگىنى تاشلاپ، جۈمەگە قارىدى.

- نىمە دەيدىغانسىلەر ھوي خوتۇن، بۇ جاھاندىچۇ سىلە بىز چۈشەنمەيدىغان، خىيالىمىزغىمۇ كىرىپ باقمايدىغان ئىشلار ساماندىك، «بىرسى چالما دىگەننى يەنە بىرسى ئالما دەيدىكەن» دىگەن گەپ بارغۇ، ئاڭلىسام خەنسۇ خەق دىگەن «ئۆز تەم، ئۆز پۇرىقىدا پىشقان» يىمەكلىككە قەۋەتلا ئامراقمىش. دېدى جۈمە ھاڭغاز تارتىپ ئېغىزىغا قاراپ تۇرغان خوتىنىغا چۈشەندۈرۈپ، سىلى شاپىدە ئوچاققا ئوت يېقىپ بىر قازان سۇ قاينىتىڭلا، مەن سېمىز خورازدىن تۆت، بەشنى تۇتۇپ چىقىپ بوغۇزلاي، قايناق سۇغا بېسىپلا پاكىزلاپ تۇرايلى.

- تۆت، بەش «خوراز» نى دەيسىلەغۇ، سىلە خورازغا ئۆچ بولمىغاندىكىن مېكىيانلىرىدىن بىر، ئىككىنى ئۆلتۈرۈپ تۇرايلىمىكىن، بولمىسا ئۆتكەندەك يەپ-يەۋىلىپلا ھېچنىمە

كۆرمىگەندەك كېتىپ قېلىشسا «قىپ-قىزىل زىيان بولدى» دەپ ئىچىڭلا ئېچىشىپ كېتىدىكەن، سۇپىرەم سەل تەشۋىشلىنىپ قالدى.

- قانداق قىلىمىز ئەمدى، بىرسى يېزا باشلىقى، بىرسى سېكىرتار، يەنە بىرسى سېكىرتارنىڭ ئاغىنىسى - شەھەرلىك خوجايىن تۇرسا، بۇ خوجاملارغا ھەق تۆلەڭلا دىگىلى بولاتتىمۇ؟ بوپتۇ، بۇ قېتىمۇ كۆزۈمنى يۇمۇپ چىدىۋاتاي، ھېلىقى ئاشخانا خوجايىنىغا تېتىپ قالسا كۆپراق سېتىۋالسا ئەجەب ئەمەس!

سۇپىرەم ئۇن-تىنىسىز ئوچاق تەرەپكە يۈزلەندى. جۈمە يانپىشىدا پۇلاڭلاپ تۇرغان غىلاپنى سىلاپ قويۇپ، دۈس-دۈس دەسسەپ باغ تەرەپكە جۆندى. بىردەمدىن كېيىن باغ تەرەپتىن قايسىدۇ بىر ئەجىلى توشقان خورازنىڭ ئەنسىز قىرقرىشى ئاڭلانغان پەيتتە ئوچاق بېشىدىكى قازانمۇ شىڭىلداۋاناتتى.

كۈن قىزىلىدىلا جۈمە «خوراز» نىڭ ھويلىسىغا ئۈنگەن سامۇش مۇدىر بىلەن ئورۇنباىسارى سادىق، جۈمە «خوراز» لارنىڭ ئىشلىرىغا قارىشىپ تەڭ پالاقشىپ يۈرەتتى. سامۇش مۇدىرنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە، جۈمە، سادىقلار بوغۇزلانغان خورازلارنىڭ ياپ-يېشىل پەيلىرىنى تۈجىپىلەپ يۇڭۇزلاپ، قولغا چىقمايدىغان يۇمران، ئۇششاق پەيلىرىنى ئۈرۈك ئوتىنىنىڭ يېلىنچاپ تۇرغان يالقۇنىدا ئۈكلەپ، قايتا-قايتا يۇيۇپ پاكىزلىدى. ئۇنىڭ تۆتىنى قازانغا دۈملەشكە بۇيرۇپ، يەنە تۆتى ئېھتىيات ئۈچۈن ئېلىپ قويۇلدى. سامۇش مۇدىرلار ئېلىپ كەلگەن باچكا گۆشى كېسەكتىن ياسالغان ئوچاققا ئېسىلغان قازانغا ئايرىم دۈملەندى. توشقان گۆشى قورداققا تەييارلاپ قويۇلدى.

سۇپىرەم ئوچاق بېشىدا ئوت قالاش، قاچا-قۇمۇچ يۇيۇش بىلەن ئالدىراش ئىدى. پۇرۇقلاپ قايناۋاتقان جىمبىلدىن، دېھقانلار ئەزەلدىن بېقىپ كېلىۋاتقان ئادەتتىكى يەرلىك توخۇلارنىڭ گۆشىدىن تارىلىدىغان، ھەممىگە تونۇش مېزىلىك ھېد ئەمەس، بەلكى، بۇغدايلىقلارنى ئوتىغان چاغدا سۈيى قوللارنى ياپ-يېشىل بوپىۋېتىدىغان ئۆت-چۆپلەرنىڭ پۇرىقىدەك غەيرى بىر پۇراق دىماققا ئۇرىلاتتى.

- قانداق بولغىنى بۇ ھوي سۇپىرەمخانى، لوپىلا پۇرايدىغۇ بۇ شوۋا، غولپىياز بىلەن زەنجۈبىلدىن جىقراق سالمىدۇقمۇ نىمە؟- دېدى سامۇش مۇدىر پۇرۇقلاپ قايناپ، تاشايلا دەپ قالغان توخۇ شورپىسىنى پۇچۇق چۆمۈچتە سورۇۋاتقان سۇپىرەمخانىغا گۇمان بىلەن قاراپ. - مانا قاراپ باقسىلا مۇدىر خېلى كۆپ سالدىم، غولپىياز، زەنجۈبىلدىنلا ئەمەس، ئاقمۇچ، قارامۇچلاردىنمۇ بىر داش شوۋىغا تېتىغۇچىلىك سالدىم بولمىسا، ھېچ ئەقلىم يەتمىدى، يەنىلا شۇ

لوپىلىنىڭ پۇرىقى چىقۇۋاتىدىغۇ تاڭ، سۇپىرەمخان تەئەججۈپلەنگەن ھالدا شورپىنى سورۇشتىن توختاپ، ئۆز رەڭگىنى تونغۇسىز بولۇپ كەتكەن جىمبىل ئېغىزىنى ئاستا يېپىپ قويدى. دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ توختىغان، ۋال-ۋۇل پارقراپ تۇرىدىغان قارا رەڭلىك پىكاپنىڭ ئەنسىز پاپىلىدىشى قازان بېشىدىكىلەرنى پات-پارق قىلىۋاتتى.

- شاپ بولۇڭلار، ئۇلار كەلدى، ئالدىغا چىقايلى، دېدى سامۇش مۇدىر تەمتىرەپ تۇرغان جۈمەنىڭ بېقىنىغا نوقۇشلاپ. ئۈچەيلەن دەرۋازا ئالدىغا چىققاندا يېزا باشلىقى پەرھات ماشىنىدىن چۈشۈپ بولغان ئىدى. ئۇ چاققان بېرىپ پىكاپنىڭ ئارقا ئىشىكىنى ئېچىۋىدى ئاۋال ما سېكىرتار قولىنى چېكىسىگە ئېلىپ پۇچەك گازىردەك كۆزلىرىنى ئاپتاپتىن توسقان ھالدا چۈشتى. ئاخىرقىدىنلا كىچىكىگە خۇرۇم سومكا كۆتۈرۋالغان يەنە بىر مېھمانمۇ چۈشتى. مېھماننىڭ كىيىۋالغان كاستۇم-بۇرۇلكىسى ئۇرۇق، ئەبگا تېنىگە كەڭ كېلىپ قالغاچقا، كىيىم ئاسقۇچقا ئىلىپ قويغاندەكلا كۆرىنەتتى. «بەلكىم، ما سېكىرتارنىڭ ھېلىقى خوجايىن ئاغىنىسى مۇشۇ ئىنجىمارۇق بولسا كېرەك، توكتىن چىققان چۈجىدەكلا ئىكەنغۇ بۇ. چۇقۇم شۇ، شۇ بولماي كىم بولاتتى. تۈنۈگۈن سامۇش مۇدىر ئېنىق دىگەن تۇرسا. پىكاپتىن چۈشە چۈشمەيلا «نەدە ئوبدانراق نەرسە باردۇ» دىگەندەك بويۇنداپ، ئەتراپقا ئالا قويماي قاراپ كەتكەن ئادەم خوجايىن بولماي كىم بولاتتى يەنە، توۋا، ئاشخانا خوجايىنىمىش تېخى! ئۆزى بىرەر تاۋاق ئاش سۈيى چاغلىق بىرنىمە ئىچمەي، ھەممىنىلا سېتىۋەتسە كېرەك»، جۈمە چاقماق تېزلىكىدە خىيالغا كەچكەن ئويلارنى باشقىلار بىلىپ قالمىغىدى دىگەندەك خۇدۇكسىرەپ، ھەممەيلەنگە ئالاق-جالاق قاراپ چىقتى. ھېچكىمنىڭ چىرايىدا سېزىپ قالغاندەك ئالامەت باردەك قىلمايتتى. ئۇنىڭ كۆڭلى ئىزىغا چۈشتى.

- ئەسسالا مۇ ئەلەيكوم ما سېكىرتار، تېنىچ ئامان كەپسىز؟ تېنىچلىقمۇ يېزا باشلىقى، ھارماڭ! ھە، سىزمۇ بەلەن چىقىپسىز خوجايىن، سامۇش مۇدىر قەدىمىي كۆل بويىدىكى سۇ تەرەپكە تارتىپ ئۆسۈپ، مۈكچىيىپ قالغان قېرى سۆگەتتەك ئېگىلىپ تۇرۇپ، مېھمانلار بىلەن بىر-بىرلەپ كۆرۈشتى، ئاندىن نىمە قىلارنى بىلەلمەي ئوڭايىسىزلا نىغىندىن، ئېغىزىغا گەپمۇ كەلمەي بېزىرىپ تۇرغان جۈمەگە يۈزلەندى، ھە قېنى جۈمە خۇن خەنسۇنىڭ بۇتدەك تۇرماي، مېھمان بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۆيگە باشلايلى.

- ھاي، ھاي!.. بۇ، بۇ... نىمە دىگىنىڭلار بۇ ھوي سامۇش مۇدىر، گەپ دىگەننى ئەتراپقا قاراپ، چايناپ بېقىپراق قىلغۇلۇق ئەمەسمۇ، دېدى يېزا باشلىقى چۆچەكتەك كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ. ئۇ بىردە «ئۇقۇشماسلىق بولمىسۇن، بۇ شۇنداق پەلە-پەتەش، تومپاي ئادەم» دىگەندەك بىر خىل ھۆزىخالق نەزىرىدە جىلمىيىپ ما سېكىرتار بىلەن ئۇنىڭغا ياندىشىپ تۇرغان خوجايىنغا قارىسا، بىردە ماھىر ئارتىستدەكلا بىردىنلا يۈزىگە بۇلۇت ياغدۇرۇپ سامۇش مۇدىرغا ھومۇيۇپ قارايتتى.

- ھەي ھېچكىسى يوق شۇ يېزا باشلىكى، سا مۇدى ئۇدۇللا دېگەن گەپ شۇ، ئادەتتە شۇنداقى دىسۇڭ چاتاكى يوك، كېنى سىز ماڭسۇڭ. دېدى سېكرىتار ئۇيغۇرچىنى بۇزۇپ تەلەپپۇز قىلىپ.

قايسى گەپنى خاتا دەپ قويغانلىقىنى ئاڭقىرالماي ئۇنى ئىچىگە چۈشۈپ، چىرايى ئۆلۈكنىڭ رەڭگىگە كىرىپ قالغان سامۇش مۇدىر سەل ئېسىگە كەلگەندەك بولۇپ، چىرايغا ۋىللىدە قان يۈگۈرگەندەك بولسىمۇ، لېكىن پۇت-قوللىرى قىشنىڭ سوغىقىدا قالغان داڭگىرا ئېشەكنىڭ پۈتتەك كالاڭ كېتىۋاتاتتى.

- ھە كېنى، مۇدى سىز ئالدىدا ماڭسۇن شۇ. دېدى ما سېكرىتار يەنە سامۇش مۇدىرنىڭ غولغا پەپىلەپ. سامۇش مۇدىرنىڭ پۇت-قولغا ئەمدى سەل جان كىرگەندەك بولدى.
- يوقسۇ، يوقسۇ، ئۆزلىرى دېگەن ئېزىز مېھمان تۇرسىلا، سىلى ئالدىدا ماڭسىلا سېكرىتار، قېنى مەرھەمەت، ئۇدۇل مېڭىۋەرسىلە. دېدى سامۇش مۇدىر ۋە قىرغاقچىلار يورغىلاپ يېزا باشلىقىنىڭ ئالدىدا ئېگىلدى. پىشايۋان ئاستىدا سالقىنراق ئولتۇرمىزغۇ ھەقچان، قانداق دىدىم يېزا باشلىقى؟

سامۇش مۇدىرنىڭ ئويلىمايلا دەپ سالغان بىر ئېغىز گېپى خۇددى سىڭمەي تۇرۇۋالغان كالا سىڭىرىدەك كۆڭلىنى بىئارام قىلىپ، كەيپىياتى بىر قىسىملا بولۇپ قالغان يېزا باشلىقى سامۇشنىڭ گېپىگە پەرۋامۇ قىلماي، سېكرىتارغا جىم-جىتقنە ئەگىشىپ ھويلىغا كىردى.
ئۇلار ئۇياق، بۇياققا سەپ سالغىچ پىشايۋان تەرەپكە ئەمەس، باغ تېرەپكە قاراپ مېڭىۋىدى، سامۇش مۇدىر ئېغىز ئاچتى:

- قېنى سېكرىتار بۇ تەرەپكە ماڭسىلا، بىزدە «ئاۋال تائام، ئاندىن كالا» دەيدىغان گەپ بار، سىلى ئامراق توخۇ گۆشىمۇ پىشىپ مەلەخ بوپ كەتتى، ئاۋال ئىسسىقدا يەپ قورساقنى دۆڭ قىلىپ، ئاندىن كۆرىدىغاننى كۆرسەكمۇ ئۆلگىرىمىز، قانداق دىدىم يېزا باشلىقى؟- سامۇش مۇدىر يېزا باشلىقىغا قاراپ غەلىتە بىر خىل ياراشمىغان تەبەسسۇمدا ھىجاردى. ئۇ يېزا باشلىقىنىڭ ئېغىزىنىڭ ئېچىلىشىغا تەقەززا بولغاندەك قىلاتتى. شۇڭا ئىككى گەپنىڭ بىرىدە يېزا باشلىقىغا ئىلتىجا قىلاتتى.

- ھوي جۈمەخۇن، ئۆيدە شىرە-پىرە، ئورۇندۇق-پورۇندۇق دىگەنلەر يوقمىدى؟- سورىدى يېزا باشلىقى ئورنىدىن تۇرۇپتىن. ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان سېكرىتارمۇ پۇتىنى بىردە ئۇياققا سوزۇپ، بىردە بۇياققا سوزۇپ، خۇددى يانتاقتا ئولتۇرۇپ قالغاندەك قىمىرلاپ ئولتۇرالمىۋاتاتتى.
- ئاتامدىن قالغان شىرەدىن بىرسى بولىدىغان، ئادەتتە بىز ئۇنداق نەرسىلەرنى ئىشلەتمىگەچكە نەدە توپا بېسىپ تۇرىدىكىن؟ بولمىسا ئامبارغا قاراپ باقايۇ-يا؟- جۈمە يېزا باشلىقىنىڭ جاۋابىنى كۈتمەيلا ئەسكى تۈسكىلەر ساقلىنىدىغان ئامبار تەرەپكە ماڭدى. ئورۇن باسار مۇدىر سادىقمۇ قولدىكى مىس چۆگۈننى يەرگە قويۇپ ھويلىنىڭ بۇلۇڭ-پۇشقاقلرىغىچە

ئالا قويماي قاراپ، قۇيۇندەك پىتراپ چىققان بولسىمۇ بىرەر چولاق ئورۇندۇق تۈگۈل، پارچە پۇرات چاپان شالمۇ كۆزىگە چېلىقمىدى.

- بولدى قويۇڭلا جۈمەخۇن، كىچىككىنە شامال چىقىسىمۇ غىچىرلاپ كېتىدىغان، قەقەي دادامنىڭ ۋاقتىدىن قالغان ھېلىقى يۇمۇلاق شىرەدۇ شۇ تايىنلىق، ئۇ نىمەڭلىنى نەچچە يىل ئىشلەتمىگەن بولساڭلار سىر-پىرلىرى چۈشۈپ ئېشەك غاجلاۋاتقاندا بۇ چاققا- سامۇش مۇدىر بىر نەرسە ئېسىگە كەلگەندەك دەرھال سادىققا يۈزلەندى- سادىقجان، ئاز تولا كالا ئىشلىتىلى مۇنداق، «خوراز» نىڭ ھويلىسىدا بوراندەك پىقىرىساڭلىمۇ بىر نەرسە چىقىمىغاندىكىن، دىكىدە تەشكىل قوروسىغا بېرىپ، مەجلىسخاندىكى شىرە-ئورۇندۇقدىن ئېپكەلمەمسىلە مۇنداق.

سادىق ئاۋازىنى سىرتقا چىقىرالمىي پىخىلداپ كۈلگىنىچە سىرتقا قاراپ ماڭدى. سامۇش مۇدىر سادىقنىڭ كۈلكىسىدىن دەرھال بىر گەپنى خاتا قىلىپ سالغانلىقىنى ھېس قىلدى-دە، دەرھال يېزا باشلىقى پەرھاتقا نەزەرنى ئاغدۇردى. پەرھاتنىڭ يۈزى ئۈرۈمچىنىڭ ئاسمىندەك تۇتۇلۇپ كەتكەن بولۇپ، دەرھال قارىماققا خۇددى قاش-كېرىكىنىڭ تايىنى يوق بەگى جۇۋاننىڭ ئۇيا-ئەڭلىكىسىز كۆكۈش يۈزىدەك شۇنچىلىك سۈرۈن تۇيغۇ بېرەتتى. سامۇش مۇدىرنىڭ يۈزى توك سوققاندا جىغلا قىلىپ قالدى. كۆرىشىگە سېپى قويغان كىچىك بالا قاپقى يامان ئۆگەي ئاپىسىنىڭ ئالدىدا تىترەپ تۇرغاندا ئوڭايسىزلىنىپ كەتتى.

- سامۇشاخۇن، كۆزۈڭنى پاقا تەشكەن سويىمدەك پاقىرتىپ كۆزۈمگە قاراپ تۇرئۈرمەي، گاج-گۈچ بىر ئىش قىلماسىلەر، نىمانداق ئەزىملىك قىلسىلەر بۈگۈن!- يېزا باشلىقىنىڭ خېلىلا ئاچچىقى كەلگەندەك قىلاتتى. ئۇنىڭ زەردىلىك گېپىنى ئاڭلاپ سامۇش مۇدىرنىڭ قۇلاق تۈۋىدە چاقماق چاققاندا بولدى. «ئەستا نىمىشقىمۇ «بوران» دىگەن گەپنى ئويلىمايلا دەپ سالغاندىمەن، مېنىڭ مۇشۇ ئاغزىمنى-زە؟» سامۇش مۇدىر ئېسىنى يىغىپ، سادىقنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدى.

- بولدى، بولدى سا مۇدى، سىز بامسۇڭ، بىز مۇشىنداك ئوتۇسۇڭ چاتاكى يوكى، كەسۇڭ، كەسۇڭ- سېكىرتارنىڭ چاقىرۇپلىشى بىلەن سامۇش مۇدىر، بىلەن سادىق دەرۋازا ئالدىدىن يېنىپ كەلدى. جىددى كەيپىياتمۇ سەل بېسىلغاندا بولدى.

- ھەي سۇپىرەمخان بۇياققا كېلىڭ، ئۆيدە يېڭىراق كۆرىمۇ يوقىدى؟ بولسا ئىككى ئۈچنى ئېلىپ چىقىمىسىز؟- سورىدى يېزا باشلىقى بىر ئەقىل تاپقاندا، قازان بېشى بىلەن ھەپلىشىۋاتقان سۇپىرەمنى چاقىرىپ.

- بار، بار، ۋاي ئېسىم قۇرسۇن! جىددىلىشىپ كۆرپە سېلىشىمۇ ئۇنتۇپتىمەن، مۇشۇ ئادەمزە ئۇ خاماننىڭ ئوتتۇرىسىغا تىكلەنگەن مۇمدەك تىككەندە تۇرغان جۈمەگە ئالىيىپ قويۇپ ئۆيگە شۇڭغىدى- ھە مانا، مانا، ھازىرلا ...

سۇپىرەم ھايالشمایلا كۆرپىدىن تۆتنى قولتۇقلاپ چىقىپ نىمكەشراق بولسىمۇ ئىككى پارچىنى سېكرىتار بىلەن يېنىدا ئولتۇرغان خوجايىنىڭ ئاستىغا تاشلاپ بەردى. ئاندىن يېزا باشلىقىغا يۈزلىنىپ:

- قېنى يېزا باشلىقى خاپا بولماي ئازراق مىدىرلاپ بەرگەن بولسىلا ماۋۇ كۆرپىنى - دېدى خېلى يېڭىلا بىر كۆرپىنى يېزا باشلىقىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ.

- بولدى رەھمەت، مەن مۇشۇنداق ئولتۇرۇۋېرىمەن، كېيىنچە ئازادە ئولتۇرۇشۇۋالارمىز بولغاندىكىن، ھازىرچە بىر چەتكە تاشلاپ قويۇپ تۇرۇڭ - دېدى يېزا باشلىقى ئورنىدىن مىدىرلاپ قويماي. سۇپىرەم بىر قىسىم بولۇپ قالدى. ئۇ قولدىكى كۆرپىنى بىر چەتكە تاشلاپ قوباي دەپ مېڭىۋىدى، يېزا باشلىقى يەنە توختىتىۋالدى.

- ھە، ئەكىلىڭ كۆرپىڭنى ماڭا بېرىڭ - يېزا باشلىقى دەس ئورنىدىن تۇرۇپ كۆرپىنى قولغا ئېلىپ، يېڭى ئەسكەرلەر يوتقان - كۆرپە قاتلىغاندەك تۇجىپىلەپ تۆت چاسا قىلىپ قاتلاپ، سېكرىتارنىڭ يېنىغا باردى - ما سېكرىتار قارىسام تازا ئەپلىشىپ ئولتۇرالمىي قالدىڭىز، قېنى ئورنىڭىزدىن تۇرۇڭ، ئاۋۇ كۆرپىنىمۇ قاتلاپ ئىككىسىنى بىر قىلىپ، «كۆرپە ئۇرۇندۇق» راسلاپ بېرەي.

ھەممەيلەن جايلىشىپ بولغاندىن كېيىن داستىخان سېلىنىپ، ئاۋال ئاياققا سۈزۈلگەن باچكا گۆشى، چوڭ بىر چۆچەكتە باچكا شورپىسى كەلتۈرۈلدى. ئالسلا، باقسىلا بىلەن تەكەللۇپ قىلىشىپ بىرەر، يېرىمدىن باچكا يەپ، بىر پىيالىدىن شورپا ئىچىلگەندىن كېيىن، سېكرىتار بىلەن خوجايىن نىمىشقىدۇ بىر بىرسىگە سىرلىق قارىشىپ قېلىشتى. يېزا باشلىقىمۇ بىر نەرسىنى چۈشەنگەندەك قىلىپ، باچكىنىڭ قاننىنى بخارامان شۇمۇپ ئولتۇرغان سامۇش مۇدىرغا كۆز ئىشارىسى قىلدى. سامۇش مۇدىر بىلەن سادىق قوللىرىنى قاسماقلىقىدىن رەڭگىنىمۇ بىلگىلى بولمايدىغان قېلىن لۇڭگە بىلەن سۈرتۈپ، تەڭلا ئورنىدىن تۇردى.

ھايال ئۆتمەي داستىخانغا ئوغلاقنىڭ پۈتۈن گۆشىدىن قىلىنغان تونۇر كاۋىپى، ئاندىن توشقان گۆشى قوردىكى كەلتۈرۈلدى.

- بەكلا كايىپ كېتىپسىلەر سامۇش مۇدىر، بۇنچىۋالا قىلىپ كەتمىگۈلۈك ئىدى - دەپ قويدى يېزا باشلىقى رەسمىيەت يۈزىسىدىن. ئەمەلىيەتتە بولسا ئۇنىڭ ھەممە ئىشتىن تولۇق خەۋىرى بار ئىدى. ئۇ كاۋاپقا ئانچە ئىشتىي يوقتەك نېزىخاپ ئولتۇرغان سېكرىتارنى كاۋاپتىن ئېلىشقا زورلىدى.

- قاراپ ئولتۇرمايلى ما سېكرىتار، سوۋۇپ قالسا يېمىشلىك بولمايدۇ، قېنى ئېلىڭ تازا يۇمشاق پىشقاندەك قىلىدۇ، دورا - دەرمىكىمۇ بەلەنلا تېتىپتۇ.

سېكرىتار بىلەن خوجايىن كاۋاپنىڭ سىڭىپ پىشقان، قارا يەرلىرىدىن تاللاپ بىر، ئىككى پارچە يەپلا ئىشتىي تۇتۇلغاندەك بولۇپ يېمىشتىن توختىدى. يېزا باشلىقى زورلاپ بېقىۋىدى

«تويدۇق» قا ئىشارە قىلدى. ئەمدى نۆۋەت توخۇ گۆشىگە كەلگەن ئىدى. يېزا باشلىقى چاندۇرماي سامۇش مۇدىرغا كۆز قىسىپ ئۈلگۈردى. سامۇش مۇدىرمۇ شۇنى كۈتۈپ تۇرغاندەكلا دىككىدە ئورنىدىن تۇرۇپ، قازان بېشىدا قۇرۇق ئۇستىخاننى غاجلاپ ئولتۇرغان سۇپىرەمنىڭ يېنىغا كەلدى.

- قېنى شاب بولۇڭ توخۇ گۆشىنى سۈزەيلى، دېدى مۇدىر ئاستا پىچىرلاپ. جىمبىلنىڭ ئېغىزى ئېچىلغان ھامان ھېچنىمىگە ئوخشاشتىكى بولمايدىغان بىر خىل پۇراق ھويلىنى بىر ئالدى.

تەڭلىگە سۈزۈلگەن توخۇ گۆشى تاستىخانغا قويۇلغاندا، ئىككى مېھماننىڭ كۆزلىرى پارقراپ كەتتى. پۇرقراپ چىقىۋاتقان ھورغا قوشۇلۇپ تارقىلىۋاتقان بىر خىل پۇراق دىماققا ئۇرۇلۇپ ئىشتەيلىرىنى غىدىقلىدىمۇ قانداق، سېكىرتارغا ياندىشىپ ئولتۇرغان ئەبگا خوجايىن كالىپۇكلىرىنى يالاپ، ئېغىزىنى تامشىپ، تامىقىغا يىغىلغان سۇلارنى غۇرتىدە يۈتۈۋەتتى.

- پاه، پاه!! نىمانداق مېزىلىك پۇراق بۇ، مۇشۇ توخۇ گۆشىنى قورساق تويغاندا ئېلىپ كەلگىچە، بالدۇرراق ئېلىپ كېلىدىغان ئىشكەنتۇق ئەمەسمۇ؟- دېدى يېزا باشلىقى چاندۇرماي، لويلا پۇرىقىدىن سەسكىنىپ تۇرسىمۇ، ھە قېنى سېكىرتار، گۆشكە باقىلى، سۇۋۇپ قالمىسۇن. - ھەي پالاتى، باكسۇڭمۇ، يىسۇڭمۇ شۇ؟- قاچان تەكلىپ قىلاركى دەپ كۈتۈپ تۇرغاندەكلا چوڭ بىر پاچاقنى ئاجرىتىۋاتقان سېكىرتار چاخچاق قىلدى.

- ھە يەيلى، يەيلى، بىز تارتىنماي يەيلى، ماۋۇ جۈمەخۇن باقسۇن، شۇنداقمۇ سامۇش مۇدىر؟ ھە قېنى-قېنى سىلەرمۇ كېلىڭلا، دېدى يېزا باشلىقى ھىجاراپ.

سامۇش مۇدىر «سەت تۇرمىسۇن» دەپ كۆڭلى تارتىمىسۇمۇ ئاغزىغا سالغان بىر پارچە لوقمىنى كۆڭۈلسىز چاينىتتى. ئىككى مېھمان بىر تەرەپتىن ئۆز-ئارا نىمىلەرنىدۇ دىيىشكەچ، يەنە بىر تەرەپتىن نەچچە كۈن چۆلدە يۈرۈپ ئوزۇقلۇقى ئۆكسۈپ قېلىپ، ئاران دىگەندە ئۆتەڭگە ئۇلاشقان يولۇچىدەك توخۇ گۆشىنى يالماپ يۈتۈۋاتاتتى. كاللىسىدا «مانا قاراڭ بۇلارغا، تېخى ھېلىلا باچكا، كاۋاپقا بۇرنى-قۇلىقىغىچە تويۇپ كەتكەندەك ئىشتىھاسىز ئولتۇراتتى، ئەجىبا ئەمدى ئاچ قالغان بۇردەكلا تېگىش قىلدىيا؟» دىگەن ئوي لەيلەپ يۈرگەن سامۇش مۇدىرنىڭ چېقىر كۆزى مېھمانغا تىكىلىپلا قالغان ئىدى.

- ياكاشى، بەك ياكاشى، يۇمشاكى پىشتى شۇ، كوكتاتى تەمۇ، كۆكتاتى پۇلاكى شۇ، مۇشۇ گۆشى ياكېشى، يېشىلى گۆشى، يېشىلى ئاشى مانا شۇ!- سېكىرتارنىڭ قولىنى شۈمىگەچ ماختاپ كېتىشلىرىدىن سامۇش مۇدىر تېخىمۇ ھەيران قالدى. سامۇش مۇدىرلا ئەمەس، جۈمەنىڭ يۈرىكىمۇ بىر خىللا سوقۇپ كەتتى. يۈزىدە كۈلكە قېتىپ قالغان ئىدى. ئۇ راستىنلا ھاياجانلاندىمۇ، ياكى باشقىلارنى دوراپ كۈلۈۋاتامدۇ ئۆزىمۇ بىلمەيتتى. ئۇ ھەقىقەتەن ھاياجانلانغان ئىدى. ئەلۋەتتە، ئۆزىنىڭ قان تەرى بەدىلىگە كەلگەن نەرسىسىنى ئادەتتىكى بىر

كشى ئەمەس، چوڭ بىر يېزىنىڭ پۈتۈن سۈرۈك سېكىرتارى ياقتۇرۇپ ئېغىز-ئېغىزغا تەگمەي ماختىسا كىممۇ ھاياجانلانمايدۇ.

سېكىرتارنىڭ خوجايىن ئاغىنىسى ئۇيغۇر تىلىنى بىلمىسە كېرەك، بىر تەرەپتىن مالاچلىتىپ گۆش يىگەچ، بىر تەرەپتىن ئۆز تىلىدا بىر نىمىلەرنى دەپ كالچاراپ ئولتۇراتتى. خوجايىن ئاخىرقى بىر قاناتنىڭ ئۈستىخانلىرىنى غىرىسلىتىپ چايناپ، شورپىسىنى شۈمۈپ بولۇپ داستىخانغا تاشلىدى. ئاندىن سېكىرتارغا يۈزلىنىپ يەنە گەپ باشلىدى، سېكىرتارمۇ ئانچە-مۇنچە گەپ قىستۇرغاچ توختىماي باش لىگىشتىپ تۇردى. سېكىرتار «قېنى ماۋۇلارغىمۇ دەپ بەرمەمسىز بىزنىڭ گېپىمىزنى» دىگەندەك نەزەردە يېزا باشلىقىغا قاراپ قويدى.

– ماڭا قاراڭلا «خوراز» ئامتىڭلا كېلىدىغاندەك قىلىدۇ جۇمۇ سىلىنىڭ، ماۋۇ لويلا تېتىدىغان توخۇ گۆشۈڭلا خوجايىنغا بەكلا ياراپ كەتتى بولغاي، سېكىرتار ئىككىسى ماختاپلا كەتتى. «ئەسلى تەم، ئەسلى پۇراق، يېشىل مەھسۇلات» دەمدۇ، ئىش قىلىپ ئۇنىڭ دېيىشىچە بۇ خىلدىكى «يېشىل يىمەكلىك» كەمدىن كەم تېپىلارمىش، دېدى يېزا باشلىقى جۈمە، سامۇشلارغا چۈشەندۈرۈپ. جۈمە سۇس كۈلۈمسىرەپ بېشىنى لىگىشتى.

جۈمە «خوراز» ئەزەلدىن «جاھاندىكى ئادەملەرنىڭ ھەممىسى، ئويىتىپتىرلىقلاردەك ئۆزلىرى بۇغداي-قوناق بېرىپ باققان يەرلىك توخۇلىرىنى بوش ئوتتا پۇرۇقلىتىپ ئۇزۇن قاينىتىپ، شوۋىسىنىڭ قارامۇچ، ئاقمۇچ، زەنجۈللىرىنى ئوبدان تەڭشەپ، غولپىياز، نۇخۇت سېلىپ، ھىل-ھىل پىشۇرۇپ يېيىشنى ياخشى كۆرىدۇ» دەپ ئويلايتتى. شەھەرلىكلەرنىمۇ خۇددى ئويىتىپتىرلىقلاردەك «ئۆزلىرى بۇغداي-قوناق بېرىپ باققان توخۇلىرىنى ئۆزلىرى قاينىتىپ، قارامۇچ، ئاقمۇچ، زەنجۈللىرىنى تەڭشەپ، غولپىياز، نۇخۇت سېلىپ، ھىل-ھىل پىشۇرۇپ، يوغان تەڭلىلەرگە سۈزۈپ، ھوزۇرلۇنۇپ يەۋاتقان» ھالەتتە كۆز ئالدىغا كەلتۈرەتتى. بۇنداق لويلا پۇراپ تۇرىدىغان توخۇ گۆشى بىلەن شۇنچە لاۋزا شورپىنى ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي ماختاپ كېتىدىغانلىقىنى خىيالغا كەلتۈرۈپ قويىمىغان ئىدى. خىيالغا كەلتۈرەي دەپمۇ كەلتۈرەلمەيتتى. «يېشىل پەيلىك توخۇ شورپىسى» نىڭ بۇنداق غەلىتە تەمدە بولىدىغانلىقىنى تېخىمۇ بىلمەيتتى. بىلىپ باقاي دەپمۇ خىيال قىلمىغان ئىدى. ئۇنىڭ خىيالدا شۇ ئادەمنىڭ ئىشتىھاسىنى غىدىقلاپ، نەپسىنى ناغرا چالدۇرىدىغان ئاشۇ بىر خىللا مەزىلىك تەم....

خوجايىننىڭ قورسىقى تويغان بولسا كېرەك يېيىشتىن توختىدى. لېكىن كۆزى پات-پاتلا تەڭنىدىكى قالدى-قاتتى گۆش ئۇۋاقلارغا تاشلىنىپ قالاتتى. تەڭنىدە ئېغىزغا چىققىدەك بىرەر پارچىمۇ لوقما قالمىغان ئىدى. خوجايىن ئەمدى جۈمەگە يۈزلىنىپ، بارماقلىرىنى پۈكۈپ تۇرۇپ بىر نىمىلەرنى دەپ كالىدىرلىدى. جۈمە كۆزىنى پارقىرتىپ، ئاغزىنى كونا تامنىڭ كامىرىدەك ئاچقىنچە قاراپ تۇراتتى. خوجايىن سۆزلىگەچ يېزا باشلىقىغا قاراپ ئىللىق تەبەسسۇم قىلدى. ئۇنىڭ بۇنداق قارىشىدىن «گېپىمنى ئۇنىڭغا تەرجىمە قىلىپ بېرىڭ» دىگەندەك مەنانى ھېس

قىلدى يېزا باشلىقى.

- مانا، مانا بايا مەن دېمىدىمۇ جۈمەخۇن، بۇ خوجايىنىڭ كۆزى سېلىنىڭ توخۇغا چۈشۈپتۇ ئەينە. ئاڭلىدىڭلىمۇ ئۇ «گۆشى مۇشۇنداق ئۆزگىچە تەملىك، يۇمشاق پىشىدىغان توخۇدىن قانچىلىك بار؟» دەپ سوراۋاتىدۇ. تەرجىمە قىلدى يېزا باشلىقى جۈمەگە قاراپ.
- ئۈچ مىڭدەك باردۇ، تۆت مىڭ بولۇشىمۇ مۇمكىن، مەن يا بىرمۇ-بىر تۇتۇپ ساناپ كۆرمىسەم. دېدى جۈمە بېشىنى تاتلاپ.

يېزا باشلىقى ئارلىقتا بولۇنغان گەپ-سۆزلەرنى ئۇدۇلمۇ-ئۇدۇل تەرجىمە قىلىپ تۇردى.
- «توخۇلار بەك بەلەن بېقىلىپتۇ، ئەلا سۈپەتلىك «يېشىل سورت» يىتىشتۈرۈپسە مانا، گۆشى ئۆز تەم، ئۆز پۇراق ھەم شۇنچىلىك يۇمشاق، پات يېقىندا بازار تېپىپ، شەھەرگە يۈزلىنىدىغان بولسا مېنىڭچە تۆت مىڭ توخۇ ئەھتىياجى قاندۇرالماسلىقى مۇمكىن، تۆت مىڭ بەكلا ئازلىق قىلىدۇ، كۆپرەك بېقىپ مۇشۇ خىل «يېشىل سورت» نى ئومۇملاشتۇرۇش كېرەك، شەخسەن مەن بۇ خىل توخۇنىڭ گۆشىنىڭ بازىرىنى كەڭ ئېچىپ، شەھەر، ھەتتا ۋىلايەتكە يۈزلەندۈرۈشكە كاپالەتلىك قىلىمەن» دەيدۇ، دېدى يېزا باشلىقى خوجايىنىڭ گېپىنى تەرجىمە قىلىپ.

- سىلەرمۇ بىلىسىلەر، مەن بىر قارا تۈرۈك ئادەم، بۇ توخۇلارنى مەن قانداقتۇ بىرەر پەن-تېخنىكىغا، ياكى ئالاھىدە يەم-خەشەككە تايىنىپ بېقىپ يېتىشتۈرمىدىم، ئوت-چۆپ، قۇرت-قوڭغۇز تېرىپ يەپ ئۆزىچىلا مۇشۇنداق چوڭ بوپ قالدى دىسە جۈمە خوجايىنىڭ گېپىنىڭ تېگىگە يېتەلمەيتتى، ئۇ ئەتراپىغا بىر قارۋەتتى. بوپتۇ توخۇلار خوجايىنىغا يارىغان بولسا، قانچىلىك لازىم دىسە شۇنچىلىك بېرەي.

راست، جۈمە «ئۇنداق ئەلا سورت، مۇنداق تېخنىكىلىك يېتىشتۈرۈش، ئۆز تەم، ئۆز پۇراق...» دىگەندەك گەپلەرنىڭ تېگىگە يېتەلمەيتتى، تېگىگە يېتىشىنى ئويلاپمۇ قويمىتتى. ئۇنىڭ ئۈچۈن توخۇ قىممەتەرەك سېتىلسا، كۆپرەك سېتىلسا، توخۇنىڭ جاپاسىدىن پاتراق قۇتۇلسا شۇ كۇپايە ئىدى.

جاڭ خوجايىن جۈمەنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ سەل ھەيران بولدى، ئۇ توخۇنىڭ مۇشۇنداق تەبىئىي «يېشىل پەيلىك، گۆشى ئوت-چۆپ، كۆكتات تەملىك، پۇرىقىمۇ ئۆزگىچە» بولۇپ يېتىشىپ چىقىشىغا ئىشەنمەيتتى. ئۇنى چوقۇم پەن-تېخنىكىلىق بېقىپ يېتىشتۈرگەن دەپ قارايتتى. ئۇ بارماقلىرىنى پۈكۈپ نىمىنىدۇ خىيالىي ھېساپلاپ بولغاندىن كېيىن يەنە يېزا باشلىقىغا قاراپ بىر نىمىلەرنى دەپ كالدېرلىدى.

- ھە جۈمەخۇن، بىزگىمۇ سۆيۈچە باردۇ ئەمدى؟ خوجايىن دەيدۇ، «بۇ يەرگە كەلگەن ئىكەنمەن تىپوسىدا ئىككى مىڭ توخۇ زاكاز قىلىپ قويماي، ئاپىرىپ شەھەرلىكلەرگە دام-دام قىلىپ تېتىتىپ كۆرەي، مېنىڭچە شەھەرلىكلەر چوقۇم ياقتۇرۇپ يەيدۇ، مۇشۇنداق قىلىپ بۇ

ئالاھىدە سورتلۇق توخۇ گۆشىنى ئاستا-ئاستا شەھەر-ئۆيلەتكە يۈزلەندۈرەيلى. ھازىرچە بىر توخۇنىڭ باھاسى 20 كويىدىن بولۇپ تۇرسۇن، مۇشۇنداق بولسا گۆش توخۇسىنىڭ باھاسىدىن بىر ھەسسە يۇقىرى بولغان بولىدۇ، ناۋادا بازىرى چىقىپ قالسا، كېيىن ئۆستۈرۈپ ئالمەن. شۇنداق قىلساق بولامۇ؟» دەيدۇ، قېنى سىلىمۇ بىر نەرسە دىمەمسە، دېدى يېزا باشلىقى تەرجىمە قىلىپ. جۈمە دەماللىققا بىر نىمە دىيەلمەي قالدى. ئۇيان ئويلاپمۇ، بۇيان ئويلاپمۇ، بارماقلىرىنى نەچچە رەت ئېچىپ، نەچچە رەت پۈكلەپمۇ بىر توخۇنى 20 كويىدىن ساتسا، ئىككى مىڭ توخۇ قانچە پۇل بولىدىغانلىقىنى خىيالدا ھېساپلاپ بولالمايۋاتاتتى. ئىككى، ئۈچ يۈزگىچە ئوڭلاپ سانىالمىغان ئادەم «قىرىق مىڭ» دىگەن ساننى دىيەلەيتتىمۇ.

- خوجايىن شۇنداق دىگەن بولسا شۇنداق بولسۇن، باشلىقنىڭ ئاغىنىسى تۇرسا مەن يەنە نىمە دىيەن، سوراپ باقسىلا يېزا باشلىقى، جاڭ خوجايىن توخۇنى قاچان ئېلىپ كېتىدىكەن؟! دېدى ھېساپنى باشقا ئېلىپ چىقالماي بېشى قاتقان جۈمە ئاخىرى «نىمە بولسا بولمامدۇ» دىگەندەك تەۋەككۈل قىلىپ. ئۇ شۇنداقلا قىلالايتتى، شۇنداق قىلسىلا توغرا بولىدىغاندەك تۇيالاتتى. لېكىن، شۇنداق قىلمىسا بولمايدىغانلىقىنى ئۆزى ھېس قىلالايتتى.

- ئىككى مىڭ توخۇنىڭ ھەممىسىنى بىراقلا ئېلىپ كەتمەيدىكەن، سىلە ھەر كۈنى ئەتتىگەندە 50 توخۇنى بوغۇزلاپ، پەيلەرنى يۇڭۇزلاپ، يۇيۇپ-تازىلاپ تەييار قىلىپ تۇرىدىكەنسىلەر، خوجايىننىڭ مەخسۇس ئادەملىرى كېلىپ ئېلىپ كېتىدىكەن، پۇلنى ئىككىگە بۆلۈپ ھېساپلاپ بېرىدىكەن، 40 مىڭ كويى دىگەن ئاز گەپ ئەمەس-تە! دېدى يېزا باشلىقى خوجايىننىڭ دىگەنلىرىنى قايتىلاپ. جۈمە «خوراز» نىڭ ئېغىزى كاماردەكلا ئېچىلىپ قالدى. «40 مىڭ كويى... 40 مىڭ كويى بىلەن بىر تاغار توشامدىغاندۇ؟ 40 مىڭ كويى، 40 مىڭ كويى...» دىگىنىچە پىچىرلايتتى ئۇ ئىچىدە. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا خۇشاللىققىمۇ، ئەنسىرەشكىمۇ ئوخشىمايدىغان غەيرىلا بىر ۋەسۋەسە مەۋج ئۇرماقتا ئىدى. ئۇ ئىچ-ئىچىدىن خۇشال بولۇۋاتقانلىقىنى سەزمەيتتى. ئۇ تۇغۇلغاندىن تارتىپ مۇشۇ كۈنگىچە مۇشۇنچىلىك خۇشال بولۇپ باقمىغان ئىدى. ئۇنىڭ قارامتۇل چىرايىدا بىر خىل سەمىمىي كۈلكە قېتىپ قالغان ئىدى.

ئاشۇ كۈندىن كېيىن مەھەللىدىكىلەرنى ھەيران قالدۇرۇپ، ھەر كۈنى ئەتتىگەندە جۈمە «خوراز» نىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا بىر ماشىنا پەيدا بولىدىغان بولدى.

دەسلەپكى كۈنلىرى جۈمە «خوراز»، باش توخۇ بىلەن قويۇپ، جاڭ خوجايىن بىلەن كېلىشكىنى بويىچە توخۇنىڭ سېمىزلىرىدىن تاللاپ ئەللىكىنى بوغۇزلاپ، قايناقسۇغا بېسىپ پەيلەرنى يۇڭۇزلاپ، يۇمران پەيلەرنى ئوت يالقۇنىدا ئۈكلەپ، ئىچ باغرىنى ئېلىپ، كۈن چىقماستىن بۇرۇنلا پاكىز يۇيۇپ تازىلاپ قازانغا سالغۇدەكلا قىلىپ تەييارلاپ قويدى. كېيىنچە خوجايىننىڭ دىگىنى بويىچە ئاتمىشنى، يەتمىشنى، ھەتتا 130 قىچە تەييارلاپ قويدىغان بولدى.

مۇشۇ كۈنلەردە توخۇ سودىغا شاھت بولغان سامۇش مۇدىر، سادىقلارنىڭ كۆزىدىن ھېسداشلىققىمۇ، ھەسەتكىمۇ ئوخشىمايدىغان، ئەمما قەھرىتان قىشنىڭ سوغىقىدەك بىلىنىدىغان كۆكۈچ نۇر چاچراۋاتاتتى. سامۇش ھەر كۈنى ئەتتىگىنى جۈمە «خوراز» نىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا توختىغان ماشىنىنى كۆرگىنىدە، ئاچ قورساققا مۇچ يىگەندەك تولغىنىپ كېتەتتى. ئىچى ئېچىشىپ پىزىلىدىغاندەك بولاتتى. كۆڭلىدە «ماۋۇ بىزنىڭ يارماسلار مۇشۇ پىتلىقچىلىك كېرەككە كەلمەي چۈجىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈپ قاراپ ئولتادى دېسە» دەپ ئويلاپ، ئۆزلىرىگە «ئوڭ كۈزى» دە قارىمىغان تەقدىرنى مىڭنى قارغىدى.

ئېرىنىڭ يانچۇقىغا لوخ-لوخ كىرىۋاتقان «قىزىل قۇلاق» نى كۆرۈپ كۆزلىرى ئالا-چەكەن بولۇپ كەتكەن سۇپىرەمخانىمۇ تۇتقان-قويغىنىنى بىلەلمەيلا قالدى.

جاڭ خوجاينى «يېشىل پەيلىك توخۇ گۆشى شورپىسى» ھەققىدە تېلىۋۇزوردا كېلىشتۈرۈپ بىر ئېلان بىرىۋىدى تاماقخانىسى باشقىدىن ئاۋاتلىشىپ كەتتى. بولۇپمۇ «يېشىل پەيلىك توخۇ گۆشى شورپىسى» نىڭ بازىرى چاپ-چاپ بولۇپ، مۇلازىمەتلەر يېتىشەلمەيلا قالدى. نە-نەلەردىن ئاڭلاپ كەلگەن ئەمەلدار، خوجاينىلار «يېشىل پەيلىك توخۇ گۆشى شورپىسى» نى ئېغىزلىرىنى تامشىپ، كالىپۇكلىرىنى يالاپ، ئېغىزى ئېغىزىغا تەگمەي داڭلىشىپ كېتەتتى. «يېشىل پەيلىك توخۇ گۆشى شورپىسى» باشقىلار قاتارىدا رادىيو-تېلىۋۇزور، گېزىت-ژۇرناللارنىڭ مۇخبىر، ئوپىراتورلىرىنىمۇ جەلب قىلغان ئىدى. شورپىنىڭ ئۆزگىچە تەمى ئاخىرى ئۇلارنى تاماقخانىدىن سۆرەپ چىقىپ، «توخۇ كاتىگى» گىچە باشلاپ باردى. ئۇلار ئويىتىلغان جۈمە «خوراز» نىڭ توخۇخانىسىغا نەچچە قېتىم كەلدى. ھەر كەلگەندە يېزا-كەنت رەھبەرلىرىدىن تارتىپ جۈمە «خوراز» ئائىلىسىدىكىلەرگىچە ھەممىنى ئالدىرىتىپ، تەمىنى تېتىپ قوياتتى. مەيىن شامالدا يەلپۈنۈپ تۇرغان بۇغداي مايسىسىنى ئەسلىتىدىغان «يېشىل پەيلىك توخۇ» لار مۇخبىرلارنىمۇ ھەيران قالدۇرۇپ، ئۇ ھەققىدىكى خەۋەر-ماقاللەر بىر مەزگىل ئاخبارات قىزىق نوقتىسى بولۇپ قالدى. بۇ خىل ئەھۋال تاماقخانىنىڭ ئاۋاتلىشىشىنى يەنە بىر بالداق يۇقىرى كۆتۈرۈپ، جاڭ خوجاينىغا قوشلاپ ئامەت ئېلىپ كەلدى.

جاڭ خوجاينى ما سېكىرتاردىن بەكلا مەمنۇن ئىدى. تۇرۇپلا ئاسماندىن تىللا ياغقاندا تەلپىنىڭ شۇنچىلىك ئوڭ كېلىشىنى «سېكىرتارنىڭ ياردىمىدىن بولدى» دەپ بىلەتتى. بۇ تەلەي جاڭ خوجاينىغىلا ئەمەس نەچچە يىلدىن بېرى چاپىنى تىزىدىن ئاشماي سېرىقتال تۇرمۇشتا ياشاپ كەلگەن جۈمە «خوراز» ئائىلىسىگىمۇ ئامەت ئېلىپ كەلدى. جۈمە «خوراز» جاڭ خوجاينىدىن مەمنۇن ئىدى. ئۇ «ئامەت قۇشى جاڭ خوجاينىنىڭ راپائىتىدىن بېشىمغا قوندى»

دەپ بىلەتتى. لېكىن، ھەقىقى ئامەت ئاتا قىلغىنى ما سېكرىتارمۇ ياكى جاڭ خوجايىنىمۇ ۋە ياكى جۈمە «خوراز» ئۆزىمۇ، بۇنى ئۇ ئويلاپ ئولتۇرمايتتى، ئويلاپمۇ يېتەلمەيتتى. ئاشۇلارنىڭ ئامىتى ئۈچۈن جېنىنى قۇربان قىلىۋاتقان نەچچە مىڭلىغان «يېشىل پەيلىك توخۇ» ئۇلارنىڭ ئېسىگە ئەسلا كېلىپ قويمايتتى.

ئۇلارغا «ئامەت» نىڭ زادى نەدىن كەلگەنلىكى، يېزا باشلىقى پەرھات بىلەن سامۇش مۇدىرغا چۆچەكتىكى قېتىقتە كىلا ئايان ئىدى. بۇ خىل «ئامەت» ئاخىرى ئۇلارنىڭ يۈرىكىگىمۇ ئۆچۈرۈپ بولماس بىر كۈچلۈك ئوتنى يېقىۋەتكەن ئىدى. «يېشىل پەيلىك توخۇ» ئۇلارغا، ئۇلارغا ئەمەس پۈتكۈل كەنتىكىلەرگە «ئامەت يولى» نى ئېچىپ بەرگەندەك تۇيۇلدى. ئىلگىرى ئېغىزىدىن ئۇچۇق چىقىرىلمىسىمۇ كۆڭلىدە «بۇ يېزىدىكى ھەممە ئادەم ئەلمىساقىتىن يەر تېرىپ، ئاشلىق ئىشلەپچىقىرىپ جېنىنى جان ئېتىپ كەلگەن، بۇندىن كېيىنمۇ داۋاملىق يەر تېرىپ، ئاشلىق ئىشلەپ چىقارسىلا ئاچ قالمايدۇ» دەپ ئويلايدىغان يېزا باشلىقىغا، ئەمدىلىكتە «ھەممە ئادەم يەر تېرىشقىلا ئېسىلۋالماي «يېشىل پەيلىك توخۇ» باقىمۇ بولىدىكەنمۇ» دىگەن تۇيغۇ پەيدا بولغان ئىدى.

نەچچە كۈنلۈك زىددىيەتلىك خىياللاردىن كېيىن يېزا باشلىقى ئاخىرى قەتئى نىيەتكە كەلدى. ئۇ ئويلىغانلىرىنى ما سېكرىتار بىلەن ئورتاقلىشىپ، پىكىر بىرلىكىگە كەلگەندىن كېيىن، دائىمىي ھەيئەتلەر يىغىنىدىن بىر قېتىم ئۆتكۈزدى. يىغىندىن كېيىن ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ، «ئويىتىپ كەنتىنى «يېشىل پەيلىك توخۇ» يېتىشتۈرۈش دېھقانلار ھەمكارلىق پېرمىسى قۇرۇشنى سىناق نوقتىسى قىلىش» ھەققىدە دەرھال ناھىيىگە دوكلات يېزىشنى كاتىپقا ئورۇنلاشتۇردى. يېزىلىق كارخانا، ئىگىلىك باشقۇرۇش پونكىتىنىڭ باشلىقىغا «دېھقانلار ھەمكارلىق پېرمىسى» قۇرۇشنىڭ كونكرىتىنى بىر «لاھىيە» سىنى تۈزۈپ چىقىشنى، «لاھىيە» دە چوقۇم كارخانىنىڭ خارەكتىرى، قۇرۇلمىسى، شەكلى، باشقۇرۇش ئۇسۇلى ... قاتارلىق مۇھىم مەزمۇنلارنى گەۋدىلەندۈرۈشنى، پىكىرنىڭ جانلىق، ئەمىلىيەتچىل بولۇشى لازىملىقىنى تاپىلدى.

جۈمە «خوراز» نىڭ توخۇلىرىنىڭ خېرىدارى كۆپەيگەنچە باھاسىمۇ ئۆسۈپ باردى. باھاسى ئۆرە بولسىمۇ ئالارمەنلەرنىڭ ئايىغى ئۈزۈلۈپ قالمىدى. چەندازىسىمۇ بوغاز پاقىنىڭ قورسىقىدەك تومپايدى. «خوراز» بۇنىڭدىن بەك خۇش. ئىلگىرى «بۇ ناكەسلەر تېزراق سېتىلىپ تۈگىسە، جاپاسىدىن پاتراق قۇتۇلسام» دەپ ئويلايدىغان جۈمە «خوراز» ئەمدىلىكتە «توخۇلار تۈگەپ كەتمىسە، يۈز، ئىككى يۈزدىن ئايىنىپ تۇرسا، سېتىپ تۇرسام، چەندازام توم تۇرسا» دەپ خىيال قىلىدىغان بولۇپ قالدى. لېكىن ئۇ بىر خىياللا ئىدى خالاس. توخۇلارنىڭ خورازلىرى ۋە سېمىز

مىكيانلىرى تۈگەپ، سەل ئۇرۇق، تۇغۇشقا باشلىغان مېكيانلىرىدىن يۈز، يۈز ئەللىكتەك قالغان ئىدى. جۈمە «خوراز» نىڭ كاللىسىغا غەم چۈشتى. «قانداق قىلىش كېرەك؟ يەنە بەش، ئالتە مىڭ چۈجە سېتىۋېلىپ باقايۇ ياكى مېكيانلارنىڭ تۇغقان تۇخۇمىنى يەپ، ئاشقۇننى سېتىپ خۇدايىمنىڭ بەرگىنىگە شۈكرى قىلىپ، سىڭگەن ناننى يەپ بولدى قىلايمۇ؟» ئۇ خىيالىنىڭ ئاخىرىنى چىقىرالمىي خوتۇنىدىن سوراپ باقماقچى بولدى. ئۇ خوتۇنىنى ئۆزىدىن ئېقىللىقراق تەك ھېس قىلاتتى.

- قانداق قىلىمىز خوتۇن؟- دېدى «خوراز» ئوچاقنىڭ بۇزۇلغان يېرىگە سامانلىق شور لاي چاپلاۋاتقان سۈپىرەمنىڭ يېنىغا زوڭزۇيۇپ.

- ھوي، نىمىنى قانداق قىلىمىز؟ تۇلۇمدىن توقماق چىققاندا كىلا گەپ قىلىسلىنا؟ قانداق قىلاتتۇق، مۇشۇنداق بۇزۇلغان يەرلىرىگە شور چاپلاپ ئوڭشاپ نان ياقىمىز ئوچاق دىگەنگە، سۈپىرە قولىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر كومۇلاچ لايىنى چاپلىۋېتىپ، موخۇركا ئوراپ تۇرغان «خوراز» غا يۈزلەندى.

- ھەي، «نەگە بارىلا دىسە دۈمبەمدىكى بەش تاۋۇز» دىگەندەك گەپ قىلماي گېپىمگە قۇلاق سېلىڭلا، ئاۋۇ «نىللا تۇغدىغان توخۇ» لىرىمىز تۈگەي دەپ قالدى. تازا چاپ-چاپ سودا بولۇۋاتقاندا تۈگەپ كەتسە قانداق بولىدۇ. يەنە بەش، ئالتە مىڭ چۈجە ئېلىپ باقايلىمىكىن دەيمەن.

- ھەي، ماڭا قاراڭلا، سىلە ئاۋال دىكىدە كەنت كومىتېتى ئىشخانىسىغا بېرىپ سامۇش مۇدىرغا دەپ بېقىڭلا، ئۆتكەنكىدەك كەنتتىن ئېلىپ كېلىپ ھەقسىز تارقىتىپ بېرىدىغان ئىش بولسا يەنە يەتتە، سەككىز مىڭنى بېقىپ كۆرۈپ باقايلى، لېكىن، ئۆزىمىزنىڭ پۇلىغا ئېلىپ باقىدىغان ئىشنى قىلمايلى. ئاران يىغقان پۇلىمىز كۆككە سورۇلۇپ كەتسە بولمايدۇ جۇمۇ.

«كۆككە سورۇلۇپ كەتسە» دىگەن گەپ جۈمە «خوراز» غا خۇددى بىرسى بېشىغا كالتەك بىلەن ئۇرغاندەك ئاڭلىنىپ، مېڭىسىدىن تۈتۈن چىقىپ كەتكەندەك بولدى. ئوتتەك قىزغىنلىقى يامغۇردا ئۆچكەن گۈلخاندا بىردەمدىلا سوۋۇپ كەتتى. پۈتكۈل ۋۇجۇدى سۇغا چىلانغان ئۆچكە تېرىسىدەك بوشۇشۇپ، جايىغا لوڭكەدە ئولتۇرۇپ قالدى. كۆز ئالدىدا ئىككى يىل ئىلگىرىكى نەچچە مىڭ چۈجىنىڭ ئۆلكىسى لەيلەپ يۈرەتتى.

- نىمە بولدى بىردەمدە؟ كېسەل تەگكەن توخۇدەك شۈمشۈيۈپلا كەتتىڭلارنا؟- سۈپىرە ئەجەپلىنىپ قالدى.

- بوپتۇ، چۈجە باقمىساق باقمايلى، دېدى جۈمە كەسكىنلا، مۇدىرنىڭ يېنىغىمۇ بارمايلا قوباي.

جۈمە «خوراز» نىڭ «سۈنى كۆرمەي تۇرۇپلا ئىشتان سالغانلىقى» دىن سۈپىرە بىر قىسىملا بولۇپ قالدى. بۇ ئۇنىڭ خۇشال بولغانلىقىمۇ ياكى نارازى بولغانلىقىمۇ ئۆزىمۇ ئېنىق ھېس

قىلالىدى.

- بوپتۇ بارماڭلا، بەك بولمىسا تۇغۇۋاتقان مىكيانلار كۈرۈك بولسا ئون ئىككى، ئون ئۈچدىن تۇخۇم باسۇرۇپ بەرسەك، بىرسى ئاز دىگەندە ئوندىن چۈجە چىقارسىمۇ ئونى يۈزنى، يۈزى مىڭنى چىقىرىدۇ ئەمەسمۇ؟ شۇلارنى باقساقمۇ بىر ئىش بوپ قالىدۇ. دېدى سۇپىرەم ئەڭ ياخشى چارە تاپقاندەك.

- بارىكالا خوتۇن، بۇ ئەقىل ئەجەپ بۇرۇنراق كەلمەپتۇ ساڭا، شۇنداق قىلايلى، شۇنداق قىلساق نىمىشقا بولمىغۇدەك، ئۇ چاغدا مۇدىرمۇ، مەھەللىدىكى ئىچى يامان قۇسۇرچىلارمۇ، ئىش قىلىپ ھېچكىمۇ «بېكارغا بەرگەن چۈجىنى سېتىپ، تەييارغا ھەييار بولدى» دىيەلمەيدۇ. دېدى «خوراز» باشقىدىن جاللىنىپ.

5

ئۆزۈملىك مەھەللىسى ئويىتىپ كەنتىنىڭ ئەڭ ئايىغىغا جايلاشقان يېڭى بىنا قىلىنغان مەھەللە. ئادەملىرىمۇ ئۇ مەھەللە، بۇ مەھەللىدىن كۆچۈپ كەلگەنلەر بولۇپ، ئۆي ئايرىپ چىققانلار خېلى كۆپ ساننى ئىخچىلەيدۇ. شۇ مەھەللىلىك تۇدىلەك «موخۇر» بىلەن جۈمە «خوراز» خېلى ئىلگىرىلا ئۆلپەتداش توخۇۋازلاردىن بولغاچقا، باردى كەلدىسىمۇ قويۇق ئىدى. تۇدىلەك «موخۇر» نەگىدۇر بارماقچى بولۇپ، قاچانلاردا ياسىلىپ مۇشۇ ھويلىغا ئورنىتىلغانلىقىنى بىلگىلى بولمايدىغان قاغىچا كەتكەن شادا دەرۋازىنىڭ يېنىغا بېرىپراق، نىمىشقىدۇ ئارقىسىغا يېنىپ لاي سۇۋاقلرى چۈشۈپ كەتكەن ئۆيىگە كىرىپ كەتتى. ئۇ تۆنۈگۈن كەنت كومىتېتى ئىشخانىسىدىن موخۇرغا ئوراپ چېكىش ئۈچۈن ئېلىۋالغان بىر پارچە گېزىتنى ئېلىپ چىقىپ كېسىپ مايدىلاپ، جاپاسىز موخۇرغا ئورنىغۇدەك ئەپچىل قىلىپ تەييارلىۋېلىش ئۈچۈن، پاشايۋان لىمغا يۆلىنىپ زوڭزايىدى. بەشلىك ئارىدەك ئىنچىكە، ئۇزۇن بارماقلىرىنى ھەركەتلەندۈرۈپ گېزىتنى قاتلاشقا باشلىدى. ئۇ گېزىتنى ئاۋۋال چوڭ بىر قانلاپ ئارقا يۈزىنى ئۆرۈشۈپ، چاشقاننىڭكىدەك دوپ-دومىلاق قارا كۆزى گېزىت يۈزىدىكى تونۇشتەكلا بىلىنگەن بىر پارچە سۈرەتكە چۈشۈپ قالدى. ئۇ گېزىتنى قايتىدىن كەڭرى ئاچتى. كۆزلىرىنى يىرتىپ دىگۈدەك چوڭراق ئېچىپ، سۈرەتكە قايتىلاتتىن مېختەك قالدۇ. «ئەجەپ قۇيۇپ قويغاندەكلا ئوخشايدىكىنە جۈمە «خوراز» غا، شۇمىدۇ يا؟» دەپ غۇدۇرىدى ئۆز-ئۆزىگە. توپا-تۇماندىن كىرلەشكەن قولىنىڭ دۈمبىسى بىلەن كۆزىنى كۈچەپ ئۇۋىلاپ يەنە بىر قېتىم سەڭگەرەپ قارىدى. «كۆزۈم خاتا كۆرمىگەنلا بولسا چوقۇم شۇ جۈمە «خوراز» نىڭ سۈرىتىكەن. نەلەردە يۈرۈپ، قاچانلاردا گېزىتقا چىقىۋالدىكىنە بۇ توخۇ سارىڭى، كۆزۈم خاتا كۆرۈپ قالدىمۇ يا؟ توختا تۇرغۇنتايىنى چاقىراي، خەتلىرىنى ئوقۇپ باقسۇن». تۇدىلەك ئەبگا بەدىنىدىن بىر كىم تارتىپ،

سوزۇپ چىقىرىپ قويغاندەكلا بىلىنىدىغان ئىنچىكە بويىنى جۇپسىرەۋاتقان غازدەك سوزۇپ ئوغلنى چاقىردى:

- تۇرغۇنتاي! ھاي تۇرغۇن!

گەرچە ئۇنىڭ بەستى گويا يۇپۇرماقلىرى سويۇلغان قوناق شېخىدەك شۇنچىلىك ئەبگا بولسىمۇ، ئەمما ئاۋازى خېلى «سېمىز» ئىدى.

- ھە، مانا، مانا... نىمانداق قارا بېسىپ جۆپلىگەندەكلا ئۇندەرىيسەن ئاتا- دەپدى ئۆي ئىچىدىن شامالەدەكلا يۈگرەپ چىققان ئوغلى جىددىلىشىپ- ئادەمنى ئەجەپ قورقاتتىڭ، تېخى سېنى كەپتەر ئۇچۇرۇپ ئاسمان باقتىلىق قىلىپ، يەنە چەلگىدىن ساڭگىلاپ قالغان چېغى دەپ ئەنسىرەپ كېتىپتىمەن. ماڭا قارا ئاتا، بۇندىن كېيىن كەپتەرلەرنىڭ دان، سۈيىنى مەن بېرەي، سەن ئۆگزىگە چىقىپ يۈرمە بولامدۇ؟

- خى، خى، خى... سەن تېخى ماڭا ئىش ئۈگىتىۋاتامسەن؟ ماقۇل بالام، ماقۇل، سەن ئەۋۋال ماۋۇ گېزىتكە قارا، مۇنۇ سۈرەتنىڭ ئاستىدىكى خېتىنى ئوقۇپ باققىنا سۈرەتتىكى كىمكەن زادى.

ئوغۇل گېزىتنى قولغا ئېلىپ سۈرەتكە قالدى. ھەيرانلىقتىن كۆزلىرى چىمچىقلاپ، ئېغىزى قۇشقاچ كامىرىدەك ئېچىلىپ قالدى.

- پاھ! بۇ جورئەت «جورجى» نىڭ ئاتىسى «چار خوراز» تاغامكەنغۇ. دەۋەتتى ئۇ گېزىتنى ئۆرۈپ-چۆرۈپ قاراپ كېتىپ، ئاندىن سۈرەت ئاستىدىكى خەتلەرنى ئوقۇشقا باشلىدى- «ك ناھىيە قىسلتاغ يېزا ئويۇپتېر كەنت كومىتېتى سازلىق يار مەھەللىسىدىكى پەن-تېخنىكاغا تايىنىپ «يېشىل پەيلىك توخۇ» باقمىچىلىقى بىلەن شوغۇللىنىپ نامراتلىقتىن قۇتۇلغان، يېشى ئۈلگىسى، يېڭى باي جۈمە جارۇپ، دېھقانلار ئارىسىدا نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيانقى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئەنئەنىۋىي يەرلىك توخۇ بېقىش ئۇسۇلى بىلەن پەن-تېخنىكاغا تايىنىپ، زامانىۋىي ئۇسۇللاردا توخۇ بېقىشنى زىچ بىرلەشتۈرۈپ، توك چۈجە سورتىنى ئالى دەرىجىلىك «يېشىل پەيلىك توخۇ» سورتىغا ئۆزگەرتىپ...»

- بولدى بالام ئوقما، دىمەك ئۇ راستتىنلا سازلىق يار مەھەللىسىدىكى جۈمە «خوراز» كەندە؟ بىراق، ئۇ مەندىنمۇ ئۆتە دۆت، تۇغما قارا تۈرۈك، يالاڭ پاچاق لەيلىبوش تۇرسا، قانداقلا چە نەچچە ئاي ئىچىدىلا پەن-تېخنىكا بىلىملىرى ئۆگۈنۈپ توخۇ سورتىنى ئۆزگەرتكەندۇ- ھە؟ «يېشىل پەيلىك توخۇ» دىگىنى قانداق توخۇ بولغىدى ئەمدى؟ تۇخۇمنىغۇ ھەر خىل رەڭدە بوياپ ساتقانى كۆرگەن، لېكىن... ھوي ئۇ ساراڭ يا توخۇنىمۇ...؟

بۇ ئىشقا تۇدىلەك «موخۇر» نىڭ زادىلا ئەقلى يەتمىدى. ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى ھەيرانلىقى يۈزىگە تېپىپ چىقىپ، غەيرى بىر خىل كۈلكىدىن، يېشىغا باقمىيالا ۋاقىتسىز بوشاشقان يۈز تېرىلىرى، ئەسكى ئۆتۈكنىڭ قونجىدەك تېخىمۇ سەت پۇرلىشىپ كەتتى. ئۇ گېزىتنى مايدىلاشتىن

يالتىيىپ، ئاۋايلاپ قاتلاپ يانچۇقىغا سالدى-دە، خۇددى يەرنىڭ بىر يەرلىرى ئويۇلۇپ كېتىدىغاندەك ئاۋايلاپ دەسسەپ، ئۇدۇل سازلىقىغا - جۈمە «خوراز» نىڭ ئۆيى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ئۇ بۇ «ئالاھىدە» خەۋەردىن باشقا يېقىن-يۇرۇقلىرىنىمۇ خەۋەردار قىلىشنى ئويلاپ، بىرقانچىسىنىڭ ئىشىكىگە دوقۇردى. بۇ «ئالاھىدە» خەۋەردىن بەزىلەر خېلى بۇرۇنلا خەۋەردار ئېدى. «دىمەك، مەن خوراز سوقۇشتۇرۇش، كەپتەر ئۇچۇرۇش بىلەنلا بولۇپ كېتىپ، ۋەزىيەتتىن خېلىلا كېيىن قايتىمەن-دە؟» ئويلىدى ئۇ كېتىۋېتىپ.

- چولپان، چولپان! توخۇ چولپىنى، ئەجەپ بىخەۋەر يۈرۈپتىمىز! بۇنداق كارامەتلىرىڭنىڭ بارلىقىدىن، مۇبارەك بولسۇن، چولپان! - تۇدىلەك «موخور» مۇزغا داراڭغا ئاتقاندا قوپال ئاڭلىنىدىغان بوم-بوم ئاۋازدا سۆزلىگەچ، بىر قولىدا ھېلىقى گېزىتنى پۇلاڭلاقتىنچە جۈمە «خوراز» نىڭ ھويلىسىغا كىرىپ كەلدى. پاهەي، مانا قاراڭلار بۇ توخۇپۇرۇچلارنى سىلەر مۇ بۇ يەردە ئىكەنسىلەرغۇ، خۇددى مېھمانغا چاقىرىغاندەك، يا ماۋۇ جۈمە ئاداش «شەمبە بازار» دا سوقۇشتۇرۇپ يېڭىۋالغان پاختى خورازدىن بىرنى سويۇپ قورداق قىلماقچى بولۇۋاتامدۇ-يا؟

تۇدىلەك «موخور» قولىدىكى جۈمەنىڭ سۈرىتى بار گېزىتنى ئۇدۇل كەلگەن بىرسىگە بېرىۋېتىپ، ئاۋال جۈمە بىلەن، ئاندىن جۈپتى ئۇچۇپ كەتكەن تەرەپكە بويىنى سوزۇپ قاراۋاتقان ياۋا غازدەك، توخۇخانغا ھەۋەسلىنىپ قارىشاۋاتقان خوشنا-خۇلۇم، ھەمساۋاقلرى بىلەن بىر-بىر قول سىقىشىپ كۆرۈشۈپ چىقتى. ھەممەيلەننىڭ يۈزىدە بوۋىسىدىن ھېيتلىق ئالغان بالىلارنىڭكىدەك بىر خىل كۈلكە يامراپ تۇراتتى.

- قارا سېنى؟ بىزلەردەك دوست-ئاداشلىرىڭغىمۇ ئۇختۇرماي غىمىسىدە شۇنچە چوڭ توخۇخانا سېلىۋاپسەندە ئاداش، ئەلۋەتتە كېرەك بۇرۇنراق ئۇققان بولساق قولمۇ-قول «ھە، ھۇ» دېيىشىپ بېرەتتۇق-تە. تۇدىلەك «موخور» بىر قاراشتا قوپۇرۇلغىنىغا ئانچە ئۇزۇن بولمىغان خىش تامغا يانداپ، ھايۋانات باغچىسىدىكى ياۋايى ھايۋانلارنى سولايدىغان قەپەسدەك پۇختا ئورنىتىلغان تۆمۈر جازىلىق توخۇ قۇملىرىغا بىر خىل ھەۋەس، قىزىقىش بىلەن قارىغىنىچە ئېغىز-ئېغىزغا تەگمەي سۆزلەۋاتاتتى. پاه، پاه! قارىغاندا «شاپتۇل چېچىگى» دىنمۇ خېلى ئايىماي خەجلىگەن چېغىڭ، ھوي ئاداش، خۇدا ئۇرغان بىرەر موكموكنى تېپىپ بىر كېچىدىلا ئۇنتۇۋالمىغانسىلەر-ھە؟

- نەدىكى گەپنى قىلىدىكەن سەن «موخور»، سەن نەدە؟ جۈمە نەدە؟ بۇنچە جىق ئىشلارنى نەدىمۇ مۇۋۇ دودىن چىققان لاغىزەل «خوراز» ئۆزى قىلالىسۇن، يەنە شۇ خۇدايىم بەرگەن خەلق ئىشلار ئىدارىسى مەغلەغ چىقىرىپ، كەنتتىكىلەر ئادەم تەشكىللەپ ئورتاق كۈچ چىقىرىپ تەييار قىلىپ بەرگەن گەپ-دېدى ئاۋۇت «شاڭخو» «قانداق دېدىم؟» دىگەندەك ھەممەيلەنگە تەكشى قاراپ.

- شۇنداقمۇ؟ مۇشۇنداق موتتىن كەلگەچكىلا «چىشىنى چاقمىغان چوقا» دەك ھىجاراپ

كەتكەن بايقۇشكەندە بۇ، بىرەر غايىپ خەزىنىگە ئۇچراپ قالغان چېغى دەپ ئويلىغانكەنمەن تېخى.

- بولدى قىلساڭلارچۇ ئاق قۇشقاچتەك جاۋۇلداشماي، ئەسلىدە مەنمىغۇ توخۇخانا ياساپ بېرىڭلا دەپ تەلەپمۇ قىلمىغان، شۇ توخۇ چۈجىسىنى ھېلىقى «مىنىڭجۇ» مۇياكى «شىڭجىڭجۇ» مۇ ئىشقىلىپ بىرنىمە ئىدارىسىنىڭ باشلىقى، ئىسمى نىمىدى خۇدايم؟ ھە، شۇ ئىدارىدىكىلەر ئېلىپ بەرگەندىن كېيىن، سامۇش مۇدىرمۇ كۆپ ئىلتىپات قىلدى. ئۇ يەنە شۇلار بىلەن ئالاقىلىشىپ مەبلەغ ھەل قىلغان چېغى. بىر كۈنى ئاپتاپسىنغاچ چۈجىلىرىم بىلەن ھەپلىشىپ ئولتۇرسام، تۇيۇقسىز كۈچلۈك بوران چىققاندەك گۈرگىرىگىنچە ئىككى، ئۈچ ماشىنا دەرۋازىمىز ئالدىغا كېلىپ توختىدى، ھېچنىمىنى ئۇخمايلا قالدىم، نىمە ئىشلىقنى ئاڭقىرىپ بولغىچە گۈلدۈر-غالاپلا قۇم-شېغىل، سىمۇنۇت، خىشلارنى قورا تام تەرەپكە ياڭزاپ تۆكۈۋېتىپ كەتتى. ئەتسى سامۇش مۇدىر كەنتتىكى ياشلارنى تەشكىللەپ قولىمۇ-قول تۇتۇپ، ئىككى كۈندىلا تەييارلاپ بەردى. ئۆزۈمچە ھاڭ-تاڭلا قايتىمەن، جۈمە «خوراز» يادلىۋالغاندەكلا سۆزلەپ كەتتى. ھەي دەلتە گاچا! بايا نىمە دېدىڭ؟ «مىنىڭجۇ» دېدىڭما؟ قارا ما گاچىنى «مىنىڭجۇ» ئەمەس، «مىنىڭجۇ»- خەلق ئىشلار ئىدارىسى دىمەمسەن مۇنداق، دېدى ئاۋۇت «شاڭخو» كۈلكىسىنى ئاران بېسىپ.

- ھە شۇ، «خۇدايم بەرسە، پەيغەمبىرىم غىڭ قىلالماپتۇ» دىگەندەك بەرسە مانا مۇشۇنداق بېرىدىغان گەپكەن، ئۇلار ھەممىنى تەييار قىلىپ بېرىۋىدى ئىش قىلىپ ھېچكىم غىڭ قىلالمىدى. نەچچە يىل يىمەي-ئىچمەي خوراز بېقىپ، بازار قوغلاپ سوقۇشتۇرۇپ، گادا ئۇتۇپ، گادا ئۇتتۇرۇپ دىگەندەك كاسام بېرەر يېڭى تامبال كۆرمەي، سوقۇشچى خورازغا قۇل بولۇپ ئۆتكەنكەنمەن، مانا ئەمدى نى، نى يوغان تاجىلىق خورازلار نەچچە يۈز مېكىيانلىرى بىلەن مېنىڭ قولۇمغا قارايدىغان بولدى. مانا، ئويلىمىغان يەردىن مۇشۇنداق چۈشۈمدىمۇ كۆرمەيدىغان ھىممەتلەرگە ئېرىشتىم. بەزىدە تۇرۇپلا «ئاتام رەھمەتلىكىمۇ دۋانى جىق قىلغان بولسا كېرەك» دەپمۇ ئويلاپ قالمىمەن، - دېدى جۈمە «خوراز» چامغۇرى تۈگىگەن ئوردەك كۆرىنىدىغان قارا كۆزلىرىنى چىمچىقلىتىپ.

شۇ ئەسنادا سامۇش مۇدىر ھەسرەپ-ھۆمۈدىگىنچە، قېرى ئۆردەكتەك ئىغاڭلاپ ھويلىغا كىرىپ كەلدى. ئۇ يۈگۈرۈپ كەلدىمۇ ياكى توخماقتەق دىقماق پۇتلىرى سامان تىقىلغان تاغارنى ئەسلىتىدىغان بودەك تېنىنى كۆتۈرۈپ بولالماي ھاردۇق يەتتىمۇ ئېيتاۋۇر، يۈز-كۆز، بويۇن-پاتاڭلىرىغىچە قارا تەر تەپچىرەپ تۇراتتى.

- مانا قاراڭلا، بۇ بېكار تەلەپلەرنىڭ بىر كىم بەتتە پولادا نەزىر بېرىدىغاندەك ھەممىسىنىڭ بۇ ھويلىغا چۇغلىشىۋالغىنىنى، ناۋادا يىغىنغا ياكى ھاشارغا قىچقىرىدىغان ئىش بولسا، كاناي يىرتىلغىدەك توۋلىسىمۇ چىقىشمايسەن خۇددى چاشقان تۈشكىگە مۆكۈۋالغاندەك، بۈگۈن نىمە

بولۇشتى ھەرقايسىڭغا؟ مانا قاراڭ ھېجىرىشىپ كېتىشىڭنى تېخى! ئاڭلاپ تۇرۇش، مۇشۇ تاپتا يېزا باشلىقى تېلۋىزىيە ئىستانسىسىنىڭ رەسمىچىلىرىنى باشلاپ كېلىۋاتىدۇ، ھەر قايسىڭ ئۇلار كەلگەندە تاپقا ئولاشقان بىزەڭ چۈنىدەك ئەتراپىغا توپلىشىۋېلىپ، ئاغزىڭغا كەلگىنىچە قالايمىقان جۆپلىشىپ يۈرۈشىڭ بولمايدۇ، بىلىشىڭ ھازىر بۇ ھويلا ھەر قايسىڭ خالىغانچە يىغىلۋالدىغان خوراز سوقۇشتۇرۇش مەيدانى ئەمەس! يېزىمىز بويىچە نوختۇلۇق ئائىلە، ئۇقۇشتۇڭمۇ؟! ئۇ ھويلىدا تۇرغانلارغا دوق قىلىپ گۆلىيىپ قويۇپ، جۈمەگە يۈزلەندى، ھاي جۈمەك، شاپ بولۇڭلا، ھېچ ئىش بولمىغاندەك ھاڭغاز تارتىپ تۇرماي ئا سۇپىرىخاننى توۋلاڭلا، ھويلا-ئارامسا سۇ سېپىپ، سېپىرىپ-سۈپۈرۈپ، ئانچە-مۇنچە سەرەمجانلاشتۇرۇپ قويسۇن، ئاۋۇ قۇشقاچ چاڭگىسىدەك چاچلىرىنى تاراپ تۈزلەپ، ئۈستىۋاشلىرىنى يەڭگۈشلىسۇن، كۈندىكىدەك ھەلۋەرەڭ-سەلۋەرەڭ يۈرسە بولمايدۇ. تېلۋۇزورغا چىقىدىغان گەپ، تېلۋۇزورغا، ئۇقتۇقىلما؟! سىلىمۇ ئايغىڭلىنى كىيىكتەك قىلىپ «يېشىل پەيلىك» توخۇلارنىڭ ئەڭ چوڭ، سېمىز، پارقراقلىرىدىن ئون، يىگىرىمىنى تۇتۇپ، ماۋۇ ھۆكۈمەت ياساپ بەرگەن توخۇخانغا سولاڭلا. ئاندىن ماۋۇ ئۇچاڭلىدىكى ئەڭلىڭلىنى چۆرۈپ تاشلاڭلا، قاراڭلا، خۇددى موزدوزنىڭ دەسىملىدەك بوپ كېتىپتۇ. يۈز-بويۇنلىرىڭلارنى سۇپۇنداپ يۇيۇپ، قايسى كۈندىكى كاستىيۇم-بۇرۇلكىنى كىيىۋېلىڭلا....

- ئەجەپ بىر بىسەرەمجان ۋاقىتتا كېلىدىكىنا مۇخبىر دىگەن، يا ئالدىنقى كۈندىكىدەك ئىككى، ئۈچ كۈن بالدۇر خەۋەر بېرىپ قويىمىغان، دېدى جۈمە ئۆزىچە غۇدۇراپ، ھاي سۇپىرەم! ھاي سۇپىرەك شاپ بول دەيمەن، بۇياققا چىق، يەنە مۇخبىر كېلىدىكەن!

- ھوي ئۆزۈڭلچە «قاقاسلاپ» كەتتىڭلغۇ قېيىدىغاندەك قىلىپ؟ مانا قاراڭلا، بىلىپ ئىش قىلىڭلا، بىلىپ! بىز ھازىر سىلىنى بېشىمىزدا كۆتۈرۋاتىمىز جۈمۈڭ! بۇ ھويلىدىكى يېڭىلىقلارمىچۇ مانا ئاۋال بىز سىلىنى قوللىغاچقا، ئاندىن ھۆكۈمەت كۆڭۈل بۆلۈپ يۆلەپ بەرپا بولغان ھە، ھېلى يەنە كەلگەن مۇخبىرلارغا تاقا-تۇققۇ جۆپلۈپ يۈرمەڭلا، دېدى سامۇش مۇدىر كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ. ئۇنىڭ زەردىلىك، بوڭ-بوڭ ئاۋازى جۈمە بىلەن سۇپىرىخاننى خېلىلا تەمتىرىتىپ قويدى.

باياتىدىن بېرى ھويلىدا قاراپ تۇرغانلا جۈمە بۇرادىرىنىڭ نىمىدىندۇ بىئەپلىك ھېس قىلىپ تەمتىرەشلىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپىرىشكە رەغدى تارتىمىدى بولغاي، بىر-بىرلەپ دەرۋازا سىرتىغا چىقىپ كېتىشتى.

جۈمە ئالدىراپ-سالدىراپ ئۇچىسىدىكىنى يەڭگۈشلەپ، بېشىغا سەل نىمكەش بولسىمۇ گۈللىرى ئۇچۇق كۆرىنىدىغان چىمەن دوپپا، ئۇچىسىغا كاناۋاي كۆڭلەك كېيىپ ھويلىغا چىقتى.

- ھوي ئاداشھوي، مەن سىلىگە ئۆتكەنكى كاستىيۇم-بۇرۇلكىنى كىيىپ چىقىڭلا دېمىدىمۇ،

ئا ئە! بولۇڭلا تېز، بۇ قەقەي دادامنىڭ ۋاقتىدىكى لاتا قالدۇقىنى چۆرۈپ تاشلاپ، كاستىيۇم-بۇرۇلكىغا يەڭگۈشلەپ چىقىڭلا. سامۇش مۇدىرنىڭ ئاۋازى قوپالراق چىقىپ كەتتى.

- ئەستا، ئەسلىرىدىن چىقىپ قالغان ئوخشىمادۇ مۇدىر، دېدى جۈمە «خوراز» بېشىنى تاتلاپ تۇرۇپ، ئۇ كىيىمنى سىلى «ئوغلۇم توپغا كىيىپ بېرىۋالسۇن» دەپ ئۆلۈشكۈن ئوغلۇللىرىغا ئېلىپ بەرمىدىلىمۇ، تېخى ...

- ۋاي شورى قۇرغۇر ئىسكىلىت! تېخى قايتۇرۋالمىغانما ئۇنى؟ بولدى، بولدى، ناۋادا ھېلى يېزا باشلىقى ئۇ كىيىمنى سوراپ قالسا ھەرگىز «مۇدىرنىڭ ئوغلى ئېلىپ كەتكەن» دەپ يۈرمەڭلا جۇمۇڭ!

«خوراز» نىڭ كاللىسىغا غەم چۈشتى. «ناۋادا يېزا باشلىقى راستىنلا شۇنداق سوراپ قالسا نىمە دەرمەن» دەپ چۇڭقۇر خىيالغا چۆكۈپ شۈكەلەپ قالدى.

- بۇتخانىنىڭ بۇتلىرىدەك قېتىپ قالدىڭلارغۇ، شاب بولۇڭلا دەيمەن، ھاڭغاز تارتماي ...
- ئەستا، شۇ ... ناۋادا يېزا باشلىقى ھېلىقى كاستۇم-بۇرۇلكىنى راستىنلا سوراپ قالسا ...
- ئا ئە! تازىمۇ لامزەللە ئاداڭتە سىلە، شۇنىڭغىمۇ غەم قىلغۇلۇقمۇ، «كىرخانىغا يۇغۇزغىلى بەرگەن» دىسەڭلا بولمىدىمۇ، ئا، ئە! ئاۋۇ سۇپىرىخاننىڭمۇ سەمگە سېلىپ قويۇڭلا، يەنە ئۇمۇ تىلىنى چايناپ ...

مۇدىرنىڭ گېپىنىڭ ئاخىرى چىقىپ بولغىچە كىچىك ماشىنىنىڭ گۈكىرىگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپ، دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ توختىدى. جۈمە ئۆزىنى باياتىنىقىدىنمۇ بەكرەك جىددىلىشۋاتقاندەك، پۇت-قوللىرى بىلىنەر-بىلىنمەس تىترەۋاتقاندەك ھېس قىلىپ قالدى.
- ۋوي، ماۋۇ بىزنىڭ جۈمە باينىڭ دەرۋازىسىنىڭ ئالدى بازار بولۇپ كېتىپتۇغۇ مانا، دېدى يېزا باشلىقى ماشىنىدىن چۈشۈپلا. ئارقىدىنلا سېنىڭلار ئاپاراتى، رەسىم ئاپاراتى ۋە يەنە ئاللا قانداقتۇ بىر خىل سايىمان-جابدۇقلارنى كۆتۈرۈشكەنچە ئۈچ ياش بىر-بىرلەپ ماشىنىدىن چۈشۈشتى.

- ئەسسالا مۇ ئەلەيكوم، ئاكىلار، تېنچ-ئامان تۇرۇشتۇڭلارمۇ؟ ھەممىڭلار مۇشۇ مەھەللىلىك ئوخشىمامسىلەر؟- سورىدى يارىشىملىك بۇرۇت قويۇۋالغان، قارا قاش، قوي كۆزلۈك، چىرايدىن ئاپتاپ يېغىپ تۇرىدىغان، 25 ياشلار ئەتراپىدىكى كېلىشكەن يىگىت سالامدىن كېيىن.
- ھى، ھى، ھى، ھى، بىز شۇ ... تۈدىلەك «موخور» ئەمدىلا ئېغىزىنى ئېچىشىغا يېزا باشلىقى ئۇنىڭ گېپىنى بۆلدى:

- ھە، بۇلارنىڭ بىر، ئىككىسى مۇشۇ مەھەللىلىك، قالغانلار بەلكىم توخۇ سېتىۋالغىلى كەلگەنلەر بولسا كېرەك، شۇنداقمۇ-يا!- دېدى ئۇ تۇرغانلارغا كۆزلىرىدىن ئۇچقۇن چاچرىتىپ. ئاندىن بۇرۇلۇپلا ھېلىقى مۇخبىر يىگىتكە يۈزلىنىپ سېرىق چىشلىرىنى ھىڭگايىتىپ ھىجاردى، قېنى مۇختەر جان ئەۋۋال ھويلىغا كىرىپ توخۇخانا ۋە «يېشىل پەيلىك توخۇ» لارنى ئۆز كۆزۈڭلار

بىلەن بىر كۆرۈڭلار، ئاندىن جۈمە باي بىلەن تەپسىلى پاراڭلاشساڭلارمۇ ئۈلگىرىسلەر.
يېزا باشلىقىنىڭ سالاھىتىگە ماس كەلمىگەن بىر خىل سۈنئى ھىجارىشى مەھەللىلىكلەرگە
غەيرى تۇيغۇ پەيدا قىلدى بولغا، بىر-بىرىگە مەنلىك قارىشىپ مېيىقىدا كۈلۈشۈپ قويۇشتى.
- ئالدىنقى باشلىق، بىزگە ۋاقىت دىگەن خېلى بار، ماۋۇ «توخۇ سېتىۋالغىلى كەلگەنلەر»
نىڭ مۇشۇ تەبىئى تۇرۇقلارنى بىر سىنغا ئېلىۋالاي، ھېلى تارقاپ كەتسە بۇنداق مەنزىرىنى
تاپقىلى بولمايدۇ. دېدى يىگىت ھەم ھەيرانلىق ھەم تەئەججۈپلىك ھېسسىياتلار ئىچىدە قانداق
قىلىشنى، نىمە دېيىشنى بىلمەي بىردە يېزا باشلىقىنىڭ چىرايىغا، بىردە قېچىنىپقەنە ئۆزىگە
قارىشىۋاتقان مەھەللىلىكلەرگە ئاپراتنى توغرىلىغاچ.

- ھاي توختاڭ، توختاڭ، سەل تەخىر قىلىڭ ئۇكا. ھېچ بولمىغاندا ماۋۇلارنىڭ قولىغا بىر،
ئىككى قاناتتىن «يېشىل پەيلىك توخۇ» تۇتقۇزۇپ قويالى، جانلىقراق چىقسۇنمىكىن دەيمىنا.
دېدى يېزا باشلىقى مۇخبىرنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئاندىن ھويلىغا قاراپ بوراندەك گۈرگىردى.
ھاي جۈمە! بارمۇسە، كۈرۈك توخۇدەك مۆكۈپلىپ چىقايۇ دىمەيسىلنا بوسۇغاڭلىغا دوقۇرۇپ
تۇرساقمۇ؟

ھويلىدىن «مانا ھازىر» دىگەن جاۋاپ چىقىشىغا يېزا باشلىقى قازاندەكلا قايناپ كەتتى:
- ھەي ئاداش، قېرى مېكىياندەك توخۇم بېسىپ ياتمىغان بولغىدىڭ، ئىشىكىڭ ئالدىغا
مېھمان باشلاپ كەلسەم قارشى ئالايۇ دىمەيسىنا؟ سەنلەپلا چۈشتى يېزا باشلىقى زەردە بىلەن،
شاب بول! «يېشىل پەيلىك توخۇ» لىرىڭدىن بىر نەچچىنى تۇتۇپ چىق!
ئەتراپتىن پاراقىدە كۈلكە كۆتۈرۈلدى. باشلىق بىلىپ دېدىمۇ ياكى بىلمەي ئۇدۇللا دەپ
سالىدۇ، جۈمەنىڭ يېڭى لەقىمىنى چىشلەپ تارتقان ئىدى.

ھەممەيلەن تازا كۈلىۋاتقاندا قوينىڭ توققۇز تاللىقىدەك، 80 يانچۇقلۇق چاپان كىيىۋالغان
خەنزۇ مۇخبىر بىلەن ھېلىقى كېلىشكەن ئۇيغۇر يىگىت ئاپراتنى بىر ئۇياققا، بىر بۇياققا
توغرىلاپ سىنغا ئېلىشنى؛ زىلۋا بويۇق، بۇغداي ئۆڭ، زەڭگەر كۆزلۈك، قوڭۇر رەڭلىك بۇدۇر
چاچلىرى دولقۇنلاپ تۇرىدىغان قىز بولسا ئورۇسگۈگۈت قېپىچىلىك ئاپراتىدىن يالت-يۇلت نۇر
چاقىتىپ رەسىمگە ئېلىشنى باشلىغان ئىدى.

- مۇختەر جان ئۇكام بۇ... بۇ... بۇنداق قىلساق تازا ئەپلەشمەسمىكىن؟ مېنىڭ پىكرىمنىمۇ
ئاڭلاپ قويۇڭ، ھېچ بولمىغاندا ئەۋۋال توخۇخانا بىلەن توخۇلارنى سۈرەتكە ئېلىپ، ئاندىن
بۇلارنى....

يېزا باشلىقىنىڭ كىچىكىنە مۇخبىر يىگىت ئالدىدا خوشامەتكۈيلىق بىلەن خوش-خوش
دىگىنىچە قەلەمىتىراچتەك قاتلىنىۋاتقان بېلى، ئىلگىرىكى دېھقانلار ئالدىدىكى نوغۇچ
يۇتىۋالغاندەك تىك، كۆرەڭ، ھەيۋەتلىك گەۋدىسىگە ئوخشىماي قېلىۋاتقاندا كە بىلىنىپ،
ئەتراپتىكىلەرنىڭ ئەقلىگە سىغمايۋاتاتتى.

- ھېچقىسى يوق، ئاۋال مۇنۇ قىزغىن كەيپىياتنى بىر ئېلىۋالاي، قالغانلىرىنى ئالدىنقى ئېلىۋېلىپ، كېيىن كىرىشتۈرۈپ كۆڭۈللىرىدىكىدەك ياساپ-جابدۇيمىز دەيمەن، خاتىرجەم بولسالا، دېدى مۇخبىر سىنىغا ئېلىشنى داۋاملاشتۇرغاچ.

«ئەجەپ بىر بېشى قاتتىق نىمە كىنە بۇ، ئىلگىرى كەلگەن مۇخبىرلا بىز نىمىنى دىسەك شۇنى كۆڭلىمىزدىكىدەك قىلىپ پۈتتۈرۈپ، گۆش-پولوسىنى يەپ كېتىپ قالاتتى، ماۋۇ سۆيىمە كىنىڭ ھالىنى قاراڭ!» دەيتتى يېزا باشلىقى ئىچىدە. لېكىن كۆڭلىدىكىنى سىرتقا چىقىرىشقا جۈرئەت قىلالماي تىت-تىت بولاتتى. ئەلۋەتتە بۇ خىيالىنى سىرتقا چىقىرايمايدۇ-دە!

مۇخبىرلا سىرت كۆرۈنۈشلەرنى بىر قەپەس سۈرەتكە ئېلىپ بولۇپ ھويلىغا قەدەم باستى. بايامنىڭ بېرىسى تاماشا كۆرۈنۈشتەن ھېسابتا قارىشىپ تۇرغانلارمۇ، بىرەر پارچە سۈرۈتنىڭ گېزىتكە بېسىلىشىنى ياكى تەسادىبىي تېلۇۋۇزۇردا كۆرۈنۈپ قېلىشىنى تاما تارتىپ، ئاپاراتنىڭ كۆزى قايىققا توغرىلانسا بىر-بىرىسىنى ئىتتىرىپ، قىستىلىپ دىگۈدەك ئاپارات ئالدىغا يۈگۈرگەنلەرمۇ، ئىش قىلىپ دەرۋازا ئالدىدىكى ئۇششاق-چوڭ، پىششىق-توڭ ئالاماننىڭ ھەممىسى خۇددى يار ئېلىپ كەتكەن قىياندەك دەۋرەپلا مۇخبىرلارغا سوڭدۇشۇپ ھويلىغا كىردى.

يېزا باشلىقىنىڭ ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۇچۇپ، كۆزلىرى ئىت تىتۈۋەتكەن ئەسكى تېرىنىڭ يىرتقىدەك كىرىلىپ كەتتى.

- يەنە نىمە بولۇشتى ھەرقايسىڭغا! بۇ ھويلىدا توي بولمىغاندىكىن ئېتىزلىقىڭغا چىقىپ ئەمگىكىڭنى قىلىشساڭ بولمامدۇ-ھە!؟

ھويلىدىكىلەر زەردە بىلەن بوراندەك گۈكىرىگەن ئاۋازدىن تەمتىرىشىپ ھېلى قانداق كىرگەن بولسا يەنە شۇنداق تىز دەرۋازا تەرەپكە دەۋرىدى.

- سەل توختاپ تۇرۇڭلا يولداشلار، دېدى مۇخبىر يىگىت ئۇلارغا يۈزلىنىپ. ئاندىن يېزا باشلىقىغا قاراپ، بولدى غەزەپلەنمەڭ باشلىق، ئۇلارنى قوغلىۋەتمەيلى، بىزنىڭ سەھراغا كېلىشىمىزمۇ تەس، ئاران بىر كەلگەندە دېھقانلارنىڭ ئەھۋالىنى تەپسىلىق سوراپ ئىگەللىۋالمىساق بولماس، مانا مۇشۇلار بىلەن قانچە كۆپ پىكىرلەشسەك ئاساسىي قاتلامنى شۇنچە كۆپ چۈشىنەلەيمىز دىگەن گەپ، بۇمۇ بىزنىڭ كېيىنكى خىزمەتلىرىمىز ئۈچۈن ئىنتايىن پايدىلىق.

«ھۇ كاساپەت، ئەجەپ سەزگۈر نىمىكىنا، مۇشۇنداق قىلىشنىڭ ساڭا پايدىلىق بولغىنى بىلەن پېقىرغا زىيانلىق-تە، ھە راست، بۇلارنى چوڭاملاردىن بىرەرسى مەقسەتلىك ئەۋەتتىمۇ يا؟ بولمىسا ئۇنچىۋالامۇ قىلىپ كەتمەس ئىدى. توغرا نىمىلا بولمىسۇن ئىھتىيات قىلاي، شاش ئېشەكنىڭ تۈكىنى يەنلا يېتىشىغا سېلىنغان ياخشى...» دىگەنلەرنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزدى يېزا باشلىقى. ئۇنىڭ بۇلۇتلانغان قەلب ئاسمىنىدا خىرە نۇر شولىسى پەيدا بولدى بولغاي، قارىداپ

كەتكەن يۈزلىرىگە سەل-پەل قىزىللىق يۈگۈردى. بىراق مۇخبىر يىگىتنىڭ ئاپاراتىنى كۆتۈرۈپ توخۇخانا تەرەپكە ماڭماي، ئۇدۇللا يول تەرەپتىكى توغرا تېمى خىش بىلەن قويۇرۇلۇپ، قالغان تامللىرى كېسەك بىلەن قويۇرۇلغان، يېڭىلاپ ئورنىتىلغان ئىشىكلىرىنى سىرلاشقا ئۈلگىرىمگەن ئىككى ئېغىزلىق ئۆي ۋە ئۇنىڭغا ياندىشىپلا تۇرغان كونا سامانلىق تەرەپكە ماڭغىنىنى كۆرۈپ، يۈز تېرىلىرى لىپىلداپ، تېزلا ئاشۇ غېرىپسىنىپ تۇرغان سامانلىق تېمىنىڭ رەڭگىگە كىرىپ قالدى. ئۇ قانداقتۇر بىر ئىچكى تىنتىتلىقنىڭ ئىسكەنجىسىدە مۇخبىر يىگىتكە سايىدەك ئەگەشتى. «ئەستا! قىچشىمىغان يەرنى تاتلاپ قوپامدۇ بۇ ئاداش!» غۇدۇردى ئىچىدە.

- ھە، جۈمە خۇنكا، توخۇخاننىڭ پىششىق خىش بىلەن كېلىشتۈرۈپ ياساۋاپسىز، لېكىن مۇنۇ ئۆزۈڭلار ياتىدىغان ئۆينىڭ كېسەك تامللىرىنى تېخىچە يېڭىلىماپسىزغۇ؟! سورىدى قىزچاق سوغا چۈشكەن توخۇدەك شۈمشۈيۈپ تۇرغان جۈمەگە مىكرافوننى توغرىلاپ. نىمىدىندۇ ئەنسىرەپ تۇرغان جۈمە دۇدۇقلاپلا قالدى.

- شۇ... شۇ... مەنغۇ يېڭىلاي دىگەن ...

- ھە، مۇشۇ ئالدىمىزدىكى كۈزدە يېڭىلىماقچى، ھازىر بار مەبلىغىنىڭ ھەممىسىنى «يېشىل پەيلىك توخۇ» كۆپەيتىشكە سەرپ قىلدى - دېدى يېزا باشلىقى ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ - شۇنداققۇ جۈمە خۇن؟

- شۇنداق، شۇنداق، مەبلەغىنى شۇ توخۇ بېقىشقا ئىشلىتىپ قويۇپتىمەن، كۈزلۈككە توخۇلاردىن كۆپرەك سېتىپ

مۇخبىر يىگىتنىڭ چىرايىدىكى دەسلەپكى يېقىملىق نۇرلار سۇسلىشىپ قالدى. «ئاۋال توخۇغا (ئۆي) سالغۇچە، ئۆزى ياتىدىغان ئۆينى يېڭىلىۋالسىچۇ كاشكى» دىگەن خىيال چاقماق تېزلىكىدە مېڭىسىدىن ئۆتتى. ئۇ «خوراز» نىڭ كېيىنكى گېپىنى ئاڭلىمىغاندەك پەرۋاسىز ھالدا ئۆز ئىشىنى داۋام قىلماقتا ئىدى.

ئىلگىرى ھېچكىممۇ كىرىپ قويمايدىغان بۇ ھويلا مۇشۇ نەچچە ئايدىن بېرى يىگىت توپى بولۇۋاتقان باي قەسىرىدەك، خۇش-خۇي ھېجاراشقانچە كىرىپ-چىقىشىۋاتقانلار بىلەن ئاۋاتلىشىپ كەتتى.

بەلكىم، ئۆزى قىلىپ باقمىغان، ھەتتا قانداق ئىشلىقنىمۇ بىلىپ يەتمەيدىغان ئىشلارنى مەن قىلدىم، مەن بىلىمەن دەپ دوكلات قىلىشنىڭ تەسلىكىنى باشقىلار بىلمىسە كېرەك. دەسلەپتە جۈمە خورازمۇ نەچچە قېتىم دۇدۇقلىغان، يامغۇر ياققاندا تەرلىگەن. كەنت مۇدىرى نەچچە كېچە كۈندۈز كۆزىگە كىرىۋېلىپ تۇرۇپ يادىلاتقان جۈمىلەرنىمۇ نۆۋىتى كەلگەندە دۇدۇقلاپ دىيەلمىگەن، دىگەن چاغلىرىدا يۈرىكى ئېچىشقاندا، يەنە ئاللا قانداق بىر يەرلىرى بىئارام بولغاندەك تۇيۇلغان. ۋاقىت ھەممىنى كۆندۈرسە كېرەك، جۈمە «خوراز» مۇ بارا بارا ئېچىلىپ كەتتى. ئاستا-ئاستا تەپ تارتمايدىغان، دۇدۇقلىمايدىغان، ھەتتا كەنت مۇدىرى

ئۆگەتمىگەن دەبدەبىلىك گەپلەرنىمۇ ئارلاشتۇرۇپ دىيەلەيدىغان بولۇپ كەتتى.

6

- سەن ئاجايىپلا قالتىس ئىش قىلىپسەن ئاداش، بىز قۇدۇقتىكى پاقىدەكلا «جاھاننىڭ ھەممىسى مۇشۇ بىزنىڭ مەھەللە بولسا كېرەك» دەپ، كۆتمەك قۇيرۇق خورازلىرىمىز «ئەشەددى دۈشمىنى» نى نەچچە تېپىك بىلەن يېڭىپ، باش-ماشلىرىنى قىپقىزىل قانغا بويىپ مەيداندىن قوغلاپ چىقىرىپ ياكى ھالسىزلاندۇرۇپ يىقىتىپ بەرسىلا تېرىمىزگە پاتماي كېرىلىپ يۈرۈپتىمىز. كىشىلەرنىڭ كۆزىچىلا ھېچ نىمىگە پەرۋا قىلماي يەڭگەن خورازنىڭ ھەممىلا يېرىنى، قاناتلىرىنى، تولا تاللىشىپ كۆتمەكلىشىپ كەتكەن قۇيرۇقلىرىنى، پۇتلىرىنى مېھرىمىز بىلەن سىيلاپ ئۆتۈپتىمىز. قانغا بويالغان تاجىسىغا، كۆزىگە، بويىغا يۈزلىرىمىزنى يېقىپ، خۇددى بوۋىقىمىزغا پىچىرىلغاندەك نىمىلەرنىمۇ پىچىرلاپ كېتىپتىكەنمىز. يەنە تېخى دو تىكىپ ئۆتتۈرغانلارنىڭ قولىدىن، خورازىمىز ئۆتۈپ بەرگەن نەچچە ئون يۈەن پۇللارنى ئالغان چېغىمىزدا يۈرەكلىرىمىز تېخىمۇ ئويىناپ كېتىپتىكەن. مانا ئەمدى سېنىڭ ئاۋۇ «يېشىل پەيلىك توخۇ» لىرىڭنى، كۈندە بولىۋاتقان سودا-سېتىقنىڭنى كۆرۈپ كۆزىمىز باشقىدىن ئېچىلغاندەك بولدى. دېدى تۇدىلەك «موخۇر» ھاياجىنىنى باسالماي. ئاغىزىدا «كۆزىمىز ئېچىلدى» دىگەن بىلەن ئەمەلىيەتتە جۈمە «خوراز» نىڭ قانداق قىلىپ مۇشۇنداق تەلىپىنىڭ كېلىپ قالغانلىقىنىڭ سىرىنى بىلەلمەي ئاۋارە ئىدى. ئۇنىڭ بەزى ئىشلارغا ھەقىقەتەن ئەقلى يېتىدىغاندەك قىلمىتتى.

- ھى، ھى، ھى... بۇ قانچىلىك ئىشتى ئاداشلىرىم، يېزا باشلىقىنىڭ دېيىشىچە كارامەت تېخى ئالدىمىزدامىش، نى، نى ئىشلارنى كۆرۈپ قالسىلەر بىر كۈنلىرى. يېزا باشلىقى پات ئارىدا مەخسۇس «يېشىل پەيلىك توخۇ» پىرمىسىدىن بىر نەچچىنى قۇرىمىز دەيدۇ. تېخى سىلەر مۇ بىزنىڭ پىرمىنىڭ بىر ئەزاسى بولۇپ قالساڭلارمۇ ئەجەپ ئەمەس. دېدى جۈمە «خوراز» زوڭزىيىشىقىچە موخۇرغا چىكىشىۋاتقان ھەمتاۋاقلارغا مەغرۇر قاراپ قويۇپ، ئەگەر پىرما قۇرىلىدىغانلا بولسا سىلەر مۇ ھېلىقى توكور خورازلىرىڭلارنىڭ كەينىدىن پالاقشىپ يۈرىدىغان ئىشنى تاشلاڭلا، ئوقەتنى بىرگە قىلايلى.

- مۇشۇ خوراز سوقۇشتۇرۇشتىن قول ئۈزەلەرمىزمۇ ئاغىنىلە؟ كۆنگەن خۇيىنى ئۆزگەرتىش ئانچە ئاسان بولمىسا كېرەك.

- دېمىسىمۇ بىزنىڭ كۆڭلىمىز ئاشۇ خوراز سوقۇشتۇرۇشتىن سۇ ئىچىدىغان تۇرسا قانداقمۇ.... بولىدىلا مەن يەنىلا ئۆز ئىشىمنى قىلىۋېرىمەن، بىز جاپاغا تۇغۇلمىغان بولغاندىكىن، قارىمىسىلەر جۈمە «خوراز» غا ئۇ مىڭ بىر جاپادا توخۇ بېقىۋىدى كۆز ھەققى چاغلىق بىر نەرسە بېرىپ قويۇپلا توخۇنىڭ سېمىزىنى باشقىلار ھوزۇرلۇنۇپ يەۋاتامدۇ ئەينە. دېدى كۈنىنى خوراز

سوقۇشتۇرۇشتىن كەلگەن پارچە-پۇرات پۇلغا؛ ھۆكۈمەتتىن پەسىلدە بېرىلىدىغان تۆۋەن تۇرمۇش كاپالىتى پۇلغا؛ بەزىدە خەير-ساخاۋەتچىلەر ئىئانە قىلغان، موتتىن كېلىدىغان ياردەمگە تايىنىپ ئۆتكۈزىدىغان مامۇت مۆرىمەس بىر چەتكە چىقىپ. ئۇ يەنىلا پۈتۈن ئۈمىدىنى موتتىن كېلىدىغان غايىپ رىسقىغا باغلىغان ئىدى.

مانا دېھقان دىگەن مۇشۇنداق ئاجايىپلا بىر دۇنيا. ئوچۇق-يۇرۇق، ئۆز سۆزلۈك، ساددا، كۆڭلىگە نىمە كەلسە شۇنى دەۋىرىدۇ. مەجەزى تۈز، دىلكەش. ھىيلە-مىكىردىن خالىي. بارلىق ئېسىل خىسلەت شەرىپەتلىرى ئۇنىڭ زۇۋىلىسىغا قېتىپ يۇغۇرۇۋېتىلگەن بولسا كېرەك. بۇ چىن ئىنسانلار ئەنە شۇنداق ئۆز پارىقىغا چۈشكەن ئىدى.

- ھەق گەپنى قىلساق ئات تىزىكى ئالتۇن بولۇپ قالدى بۇ جاھاندا. بىز كىچىك چاغلاردا چوڭ بوۋامدەك ھال-كۈنى ياخشىلارنى تارتىپ چىقىرىپ بىرسىنى «پومىچىك»، بىرسىنى «باي دېھقان»، يەنە بىرلىرىنى ئاللانمىلەرنىدۇ دېيىشىپ، پىغجىرىم ئىسسىق، قەھرىتان سوغۇقلاردا ئوتتۇرىغا توختۇتۇپ قويۇپ كۈرەش قىلىشقان ئىدى. تارتىپ چىقىرىلغانلارلا ئەمەس، ئۇلارنىڭ بىگۇناھ بالا-چاقا، نەۋرە-چەۋرىلىرىگىچە ئىتنىڭ كۈنىنى كۆرگەن. مانا قاراڭلا، ئەمدى ئىش باشقىچە بولۇۋاتىدۇ، بولمىسا، ھازىرمۇ شۇ يەنىلا ئەينى چاغدىكى ھۆكۈمەت، «قىزىل» قارىغا ئۆزگىرىپ كەتكىنى يوق، لېكىن شۇ ھۆكۈمەت ئۆزى تەشەببۇس قىلىپ باي بولۇڭلار دەۋاتىدۇ. شۇڭا مۇشۇ كۈنلەردە باي بولغانلارنىڭ پاختىكى ئوڭدا ئۇچىۋاتامدۇ ئەنە. «گاچا بولسىمۇ باي سۆزلىسۇن» دەپ قارىمىسىلەر ماۋۇ «خوراز» نىڭ دەپ كەتكەنلىرىنى بىزگە دەرس ئۆتۈپ. مۇشۇ كۈنلەردە ھەممىدە مۇشۇ جۈمەدەكلەرنىڭ گېپى راست، يوللۇق بولۇۋاتىدۇ دىسە...

- بەزىدە ياقا چىشلەپ توۋا دىگۈسى كېلىدۇ ئادەمنىڭ. بىر يىل ئىلگىرىلا ماۋۇ جۈمە «خوراز» بىزگە ئوخشاشلا قوتۇر خورازنى قولتۇقلاپ بازارمۇ بازار، مەھەللىمۇ مەھەللىلە سوڭۇلداپ يۈرىدىغان توخۇۋاز ئىدى، نۆۋىتى كېلىپ قالسا قىماردىنمۇ باش تارتمايتتى. ئىش قىلىپ ئويۇن-تاماشا دىسە قاچىسىدىكى ئاشقىمۇ قارىمىسىن بېشىچىلاپ چۆكۈپ كېتىدىغان قېرى داشقال ئىدى. لېكىن مۇشۇ كۈنلەردە كۆڭلىگە ئىنساپ بېرىپ، ھەممىدىن بىراقلا قول ئۈزۈپ، ھەممە ھەۋەس قىلىدىغان ئادەمگە ئايلىنىپ قالدى مانا.

- ئاتامنىڭ دەپ بېرىشىچە ئاغىنىلە، بۇ قارا مەدەكنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى ئاق ئۇستىخان، كىشىنىڭ ھەققىدىن قاچىدىغان، ئىنساپ، دىيانەتلىك، «ئۈجمە يىسە قۇشلارنىڭ رىسقىنى يىگەنلىك بولىدۇ» دەپ ئۈجمىمۇ يىمەيدىغان، ھالال ياشاپ كەلگەن تەقۋادار كىشىلەردىن ئىكەندۇق. مۇشۇ كۈنلەردە ئەنە شۇلارنىڭ روھى مونۇ بەتقىلىقنى يۆلىگەن گەپ، بولمىسا تۇيۇقسىزلا باي بولۇپ كېتەتتىمۇ «داشقال».

تۇدىلەك «موخۇر» مۇ ئەمدى توخۇ بېقىشقا راستىنلا قىزىقىپ قالدى. جۈمە «خوراز» نىڭ «يېشىل پەيلىك توخۇ» لىرى ئۇنى ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالغان ئىدى. ئۇچىقىنى ئېيتقاندا ئۇنى قىزىقتۇرغىنى «يېشىل پەيلىك توخۇ» ئەمەس، توخۇدىن كېلىۋاتقان «قىزىل قۇلاق» لار ئىدى. «ئون نەچچە يىل بازارمۇ بازار پالاقلاپتىمەن توكۇر خورازدىن بىرنى قولتۇقلاپ، كۆپ بولسا يۈز، يۈز ئەللىك كوي ئۇتۇۋالسام گۈل-قەقەلىرىم ئېچىلىپ كېتىپتىكەن. مانا مۇنۇ جۈمە «خوراز» ئۈچ، تۆت ئايدىلا تاپقان پۇلچىلىك پۇلغا ئىگە بولۇش مېنىڭ چۈشمىگىمۇ كىرىپ باقمىغان ئىكەن. ئەمدى جۈمەنىڭ «ھۆنۈرى» نى ئۆگەنمىسەم بولمىغىدەك...» تۇدىلەك «موخۇر» ئەشۇ خىياللار بىلەن يەنە جۈمە «خوراز» نىڭكىگە كېلىپ قالدى. جۈمە توخۇلارغا يەم بېرىش بىلەن ئاۋارە ئىدى.

- ئەسسالامۇ ئەلەيكوم ئاداش، يەنە كېپ قالدىمغۇ، بۇ توخۇ ۋەسۋەسى مېنىمۇ ئۇخلا تىمىدى ئەمدى.

- ۋا ئەلەيكوم ئەسسالام، ياخشى كەپسەن، يېتىشەلمەي تۇراتتىم ياردەم بەر ئاداش. شۇ باھاندا توخۇ بېقىشنىڭ يولىنى ئازپاز بولسىمۇ ئۆگىنىۋالسىن، قانداق دىدىم؟- جۈمە «خوراز» قوللىرىنى سۈرتۈپ تۇدىلەك بىلەن كۆرۈشتى.

- چاتاق يوق، مەنغۇ كۈچۈمنى ئايمايدىغان ئادەم، لېكىن مەن بەك ھەيران، راست گېپىڭلىنى دەڭلا ئاداش، توخۇ چۆجىسى دىگەن دەسلەپتە تۇخۇمدىن چىققاندا ئاق پەيلىك بولىدىغان سېنىڭ بۇ چۈجىلىرىڭ قانداقلارچە «يېشىل پەيلىك» چىقىپ قالدى؟ زادىلا ئەقلىم يەتمەيۋاتىدۇ دەيمەن.

- ھەي بۇنى مەن نەدىن بىلەي، دەپ كەلسەم گەپ تولا. دېدى «خوراز» بېشىنى قاشلاپ. قېنى ئولتۇرۇڭلا، بەربىر باشتىن سۆزلىمىسەم چۈشەندۈرۈپ بولالمايمەن، موخۇر كاچەككەچ پاراڭلىشايلى.

جۈمە «خوراز» بەش، ئالتە ئايدىن بۇيانقى توخۇ بېقىش جەريانلىرىنى بىرمۇ بىر سۆزلەپ بەردى. بىرەر ئېغىز گەپمۇ قوشماي مومسىدىن چۆچەك ئاڭلاۋاتقان سەبىي بالىدەك جىممىدە ئولتۇرۇپ ئاڭلاۋاتقان تۇدىلەك «موخۇر» ئۇنىڭ بەزى گەپلىرىنى كاللىسىدىن ئۆتكۈزەلمىدى، جۈمەنىڭ گەپلىرى قىيىنچىلىق يالغان گەپتەكلا بىلىنىپ كەتتى. ئۇ ئىككى بارمىقىغا قىستۇرۇۋالغان موخۇر كا قالدۇقىنىڭ ئوتى بارماقلىرىنى ۋىزژىدە كۆيدۈرگەندىلا ئۇنى ئۆچۈردى. كۆتۈرگەندە كۆيۈپ بولالماي قالغان تۈكرۈكچىلىك موخۇر كىنى خالتىسىغا چۈشۈرۈۋېلىپ، جۈمەگە قايتىدىن تىكىلدى.

- مېنى كىچىك بالىدەك كۆرۈپ قالدىڭلارمۇ نىمە ئاداش؟ بۇنداق پاق-پاق گېپىڭلارغا كىم ئىشىنىدۇ دەيمەن، نەدىمۇ چۈجە لويلا يىگەنگىلا «يېشىل پەي» چىقىدىغان ئىش بار ئىكەن.

دېدى «موخۇر» قىزىشىپ.

- دەسلەپتە مەنمۇ ھەيران قالغان، كۆزۈمگە ئىشەنمەي ئۇۋۇلاپ تۇرۇپ قارىغان چاغلىرىمۇ بار. بايا دىگىنىمدەك چۈجە تىپودا ئېلىپ كەلگەندە پەيلىرى ئايپاق ئىدى، سەل يوغىناپ لويلا يېشىنى باشلىغاندىن كېيىنلا ئاستا-ئاستا يېشىل پەيگە ئۆزگىرىپ كەتتى.

- توۋا دەڭلا ئاداش ھوي، كاللاڭدىن كېتىۋاتمايدىغانسەن؟ تېلۋۇزور دىنغۇ «قارا سۆڭەكلىك توخۇ ئۇنداق پايدىلىق، بۇنداق دورا ...» دىگەندەك گەپلەرنى ئاڭلاپ قالاتتۇق، ئەمدى «يېشىل پەيلەك توخۇ» چىقسا ھەي «قارا سۆڭەكلىك توخۇ» ئۇۋاق كۆمۈر يەيدىغان بولغىمىدى يا؟ - ئۇنى مەن نەدىن بىلەي، ئىش قىلىپ بۇ لويلا دىگەن ھەقىقەتەن ئاجايىپ چۆپكەن دەيمەن. ئىش قىلىپ ئۇ چۆپ باغ-ئېتىزلىقىمدا تۈگىگىنى بىلەن توخۇلىرىمنىڭ بارىنىڭ رەڭگىنى ئۆزگەرتىۋەتتى، بولۇپمۇ مېكىيانلىرىمنىڭ پەيلىرى يېشىللىشىپ، يىراقتىن قارىسا لويلا يۇپۇرمىقىغا ئوخشاپ قالدى، مېكىيانلار ئۇياق - بۇياققا يۈگۈرسە خۇددى غۇزمەكلا ئۆسكەن بىر توپ لويلا شاماشلا ئۇچۇپ كېتىۋاتقاندا كۆرىنىدۇ. توۋا دەپ ياقامنى تۇتتۇم. كېيىنچە «بۇ بىر كېسەللىك بولمىسۇن يەنە» دەپ ئەنسىرەپ ئۆي قۇشلىرىنى داۋالاش دوختۇرخانىسىغا بېرىپ مۇتخەسسەس تەكلىپ قىلىپ كۆرسەتتىم. كېيىن يېزىنىڭ پەن-تېخنىكىغا مەسئۇل خادىمى چۈجىنىڭ قېنىدىن ئەۋرىشكە دەمدۇ پەرۋىشكە دەمدۇ، ئىش قىلىپ بىر نىمىسىنى ئايرىپ ئېلىپ، شەھەردىكى بىر ئىدارىغا ئاپپىرىپ مەخسۇس تەكشۈرتۈپ كەلدى. ئۇنىڭ دېيىشىچە چۈجە يېيىنىڭ يېشىل پەيگە ئۆزگىرىشىدە لويلىدىكى بىر خىل پارازىت ئېلىمىنىت ئالاھىدە رول ئوينىغانىمىش. بۇ خىل ئۆزگىرىش كېسەللىك ئەمەس، بەلكى پارازىت يىمەكلىكلەرنىڭ چۈجە گېنىغا تەسىر قىلىشىدىن بولغان ئۆزگۈرۈشمىش. لويلا دىگەن ھەقىقەتەن ئاجايىپلا بىر پارازىت چۆپمىش، ئۇنىڭ ئۇرىقى مەيلى يۇقىرى ھارارەتتە بولسۇن، مەيلى توۋەن تېمپېراتۇرىدا بولسۇن ھاياتى كۈچىنى يوقاتمايمىش. مال-چارۋا يىسىمۇ ئۇرىقى قورسىقىدا نەچچە كۈن تۇرۇپمۇ ھەزىم بولماي پۈتۈن چىقىدىغان گەپكەن. شۇڭا بۇ چۆپنى يىگەن مال-چارۋىنىڭ قىغىنىمۇ ئەتتىگەندە ئېتىزلىققا چاقسا، چۈشكە قالمايلا شۇ ئېتىزلىققا مېچىدىلا لويلا ئۈنۈپ چىقارمىش. لويلا ئۇرىقىنى يىگەن قۇشقاچ چىچىپ قويغان يەرگىمۇ مېچىدە لويلا ئۈنەرمىش

تۇدىلەكنىڭ ھېچ ئىشەنگۈسى كەلمەي بېشىنى چايقىغاچ موخۇر كا ئوراشقا تۇتۇندى.

- شۇنداق قىلىپ توخۇلارنىڭ بازىرى ئىتتىك بولدى، سېتىلىپ تۈگەي دىگەندە بېشىمغا يەنە غەم چۈشتى. مېنىڭ بۇنداق «ئالتۇن تۆكۈلىدىغان دەرەخ» تىن ئايرىلىپ قالغىم يوق ئىدى. يەنە «چۈجە سېتىۋېلىپ بېقىش كېرەكمۇ؟ ياكى سىڭگەن ناننى يەپ بولدى قىلىش كېرەكمۇ؟» دىگەن مەسىلىدە كۆپ ئويلىنىدىم. ئاخىرى خوتۇنغا مەسلەھەت سېلىۋىدىم، ئۇ «تەشكىل بىكارغا بەرسە باقايلى، ئۆزىمىز پۇلغا سېتىۋېلىپ باقمايلى، ئۇنىڭدىن كۆرە چۈجە باققىمىز كېلىپ كەتسە مېكىيانلىرىمىزغا توخۇم باستۇرۇپ چىقارتايلى» دەپ چىڭ تۇرۋالدى، ئويلاپ باقسام ئۇمۇ توغرا.

- ماۋۇ توخۇخاندىكىلىرى ئۆزۈڭلار باستۇرغىنى ئىكەندە ئەمەسمە؟
- شۇنداق بولمايچۇ، توخۇ دىگەن بىراقلا كۈرۈك بولمايدىغان ئىشكەن، دەسلەپتە بىر ئىككى توخۇغا توخۇم باستۇرۇپ بەردۇق، ئۇنداق بولسا ئايىنمايدىكەن دەڭلا، شۇڭا پەن-تېخنىكا خادىمىدىن مەسلەھەت سورىۋىدىم، بىر خىل سۇيۇقلۇق تېپىپ بەردى، ئۇ خىل سۇيۇقلۇقنى بىر ھەپتە ئۇدا توخۇيىمى بىلەن سۈيىگە ئارلاشتۇرۇپ بەرگەن ئىدىم، يۈز نەچچەدەك مىكياڭ بىراقلا كۈرۈك بوپتۇ دىمەيسىلەر، پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ، يىغىپ قويغان توخۇمنىڭ بارىنى ئون بەش، يىگىرمىدىن بۆلۈپ باستۇرۇپ بەردىم. كېيىن ھەممىمىزنى ھەيران قالدۇرۇپ، تېخىمۇ كارامەت مۆجىزە يۈز بەردى دىمەن، نەچچە كۈن ئۆتمەي توخۇم بېسىۋاتقان مېكياڭلاردىن نەچچە ئونى ئۈۋۈلۈقتىكى توخۇمنى بېسىپ ئۇزاق ياتالمايدىغان بولۇپ قالدى. «نەمە ئىش بولغاندۇ؟» دەپ ئەنسىرەپ ئۇۋىنى تەكشۈرۈپ كۆردۈم، قارىسام باستۇرغان توخۇملاردىن ئىنچىكە، ئۇچى يىڭىندەك ياپ-يېشىل بىخىلار ئۈنۈپ كېتىپتۇ. مېكياڭلا كۈندىن كۈنگە توخۇمنى بېسىپ ياتمايدىغان بولۋالدى. ئاقىۋەت يەنە تېخنىكلارنى ئىزدەشكە توغرا كەلدى. بىر ئەتتىگىنى يېزىلىق ھۆكۈمەتكە پالاقشىپ بېرىپ ئەھۋالنى دىۋىدىم ئۇلار: «توخۇخاننىڭ ئەتراپىنى قېلىن يالتاراق ۋە ئەسكى-تۈسكى كىگىز-پالازلار بىلەن مەھكەم چۈمكەپ، ئىچىگە مەش قويۇپ ئوت قالاشنى، توخۇخاننىڭ تېمىتۇراتۇرسىنى»

- ھەي ئاداش «تېمىتۇراتۇرا» ئەمەس تېمىپراتۇرا دىمەمسىلە مۇنداق، دېدى گەپ شۇ يەرگە كەلگەندە جىم-جىت ئولتۇرۇپ ئاڭلاۋاتقان تۈدىلەك «موخۇر» ئۆزىنى تۇتۇۋالماي پىخىلداپ كۈلۈپ.

- ھە ھە، شۇ تېمىتۇراتۇرا ... ياق ياق! ئەستا ماۋۇ تىلىمنىڭ كەلمىگىنىنى، نەمە دىدىڭلا بايا؟
- تېمىپراتۇرا،

- توغرا، شۇ توخۇخاننىڭ تېمىپراتۇرسىنى 38 گىرادۇس ئەتراپىدا ساقلاش» نى ئېيتتى.
قولۇمغا گىرادىك دېدىمۇ، بىرادىك دېدىمۇ، ئىش قىلىپ ئۈستىگە مەن تونمايدىغان سانلار بىلەن مېچىدە سىزىق سىزىلغان، ئەينەك نەيچىلىك بىر نەرسىنى تۇتقۇزۇپ قويدى. توخۇخانغا ئېسىپ قويدۇم. لېكىن ئۇنى ئېسىپ قويغانغا توخۇخانا ئىسسىمايدىكەن. مەش قويۇپ ئوت قالدىم. نەچچە كۈن ئۆتۈپ توخۇمدىن ئۈنۈپ چىققان بىخىلار تېخىمۇ ئۆسۈپ، يىڭىننىڭ ئۆتىدەك ئىككى قۇلاق بولدى. ئىسەنگەرەپ قارىسام ئۇ لويلىغىمۇ ئانچە ئوخشاپ كەتمەيتتى، پەيگىمۇ زادىلا ئوخشامايتتى. كۈندە نەچچە رەت قاراپ كۈزىتىمەن. دەل 17 كۈن بولدى دىگەندە كۈزەتسەم بىخىلار شۇنچىلىك جانسىز مىدىراۋاتامدۇ ياقامنى چىشلىدىم. توخۇملارنى چەتنەپ قالمىسۇن دەپ خۇلۇم-خوشنىلارغىمۇ ئېيتىشقا پىتىنالىمدىم. 20 كۈندەك بولغاندا توخۇملار بېرىلىپ، پۈتۈن بەدىنىنى ياپىيىشىل يۇمران لويلاسىمان پەيلەر قاپلىغان چۆچىلەر چىقىشقا باشلىغاندا يەنە پاجىئە يۈز بەردى.

- نىمە دەيسەن ھوي، چۈجىلىرىڭگە كېسەل تەگمىگەندۇ؟

- ئېغىزىڭنى ئۈشۈتمەي تۇرمامسىلەر مۇنداق، تۇخۇمدىمۇ ياتالمىغان، كۈرىكىمۇ تېخى تولۇق يېشىلىپ بولالمىغان مېكىيانلار يۇپۇرلۇپ كېلىپ، ئەمدىلا تۇخۇمدىن چىققان چۈجىلەرنىڭ ئۇدۇل كەلگەنلىرىنىڭ يۇمران پەيلىرىنى چۇقلاپ يەپ، نەچچە مىنۇتتىلا نەچچە ئون چۈجىنى ئۆلتۈرۈپ قويدى. مىڭ بىر جاپادا مېكىيانلارنى ئايرىپ چىقىرىپ باشقا بىر يەرگە سولاپ قويۇشقا مەجبۇر بولدۇم. چۈجىلەر ئاينىغانچە ھويلا، باغ-ۋارانلاردا توپ-توپ لويلا مايسىسى ئۇياقتىن بۇياققا ئۇچۇپ يۈرگەندەك مەنزىرە شەكىللەندى. بولغان ئىش مانا شۇ، قالغىنىنى سەنمۇ كۆرۈپ تۇرۇپسەن. ئەگەر سېنىڭمۇ توخۇ بېقىش بىلەن شۇغۇللانغۇڭ بولسا ئاۋال ئاۋۇ «يېشىل پەيلىك قېرى مېكىيان» لاردىن ئون بەش، يىگىرمىنى تۇتۇپ بېرەي بېقىپ ئاينىدۇرۇۋېلىڭلا.

تۇدىلەك «موخۇر» جىمىدە ئۆلتۈرۈپ كەتتى. ئۇ نىمە دېيىشنى بىلەلمەي تۇراتتى. ئۇنىڭغا جۈمەنىڭ گەپلىرىنىڭ ھەممىسىلا «يالغان» دەك تۈپىلىۋاتاتتى. لېكىن توخۇخانىدىكى تىنىمسىز رۇكۇلداپ ئالدىغا كەلگەننى چۈقىلىشىپ يۈرگەن توخۇلار «ئۇنىڭ دېگىنى بەرھەق» دەۋاتقاندەك بىلىنىپ ئۇنى تەگسىز خىيالغا سېلىپ قويۋاتاتتى.

- توخۇلارنىڭ خېلى كۆپى سېتىپ چىقارغۇدەك بوپتىغۇ، نىمىشقا ۋاقتىدا سېتىپ چىقىرۋاتمايسەن؟- سورىدى تۇدىلەك «موخۇر» قايتەك يوغىناپ سەمرىپ كەتكەن نەچچە ئون توخۇنى ئىما قىلىپ.

- نىمىسىنى دەيسەن ئاۋۇ شەھەردىكى خاس توخۇ قورمىسى قورۇپ ساتىدىغان خوجايىنلارمۇ ئارقا ئارقىدىن توخۇلىرىمنى سېتىۋالسىمىز دەپ خېرىدارلىق قىلغىلى تۇردى. بىر نەچچىدىن سېتىپ بەرگەنمۇ بولدۇم. خوجايىنلارنىڭ دېيىشىچە «يېشىل پەيلىك توخۇ» قورۇمىسىنى كىشىلەر ياقتۇرۇپ، داڭلاپ تۇرۇپ يەيمىش، «قارا سۆڭەكلىك توخۇ» قورمىسىنىڭ بازىرى كاساتلىشىشقا يۈزلەنگەنمىش. يېقىندىن بېرى «يېشىل پەيلىك توخۇ» گۆشى قورۇمىسىنىڭ داڭقى تېخىمۇ چىقىپ، بۇ ھەققىدىكى گەپ ئېتىزلىقتىكى لويلىنىڭ بىرسى ئون، ئونى مىڭ بولۇپ ئاۋۇغاندەك شەھەرمۇ-شەھەر، كوچىمۇ-كوچا، ئۆيىمۇ-ئۆيى ئاۋۇپ كىرگەنمىش، باغلاردىكى دەرەخلەردەك شاخلاپ، پۇتاق چىقارغانمىش، كىمدىكىم «يېشىل پەيلىك توخۇ» گۆشى قورۇمىسىدىن بىر ئاياق يەپ بولالسا خۇددى نەچچە پىنەك بەڭ چەككەندەكلا خۇشخۇيلىۇشۇپ، كۈلگۈنچەك بولۇپ كېتەرمىش، ناۋادا بىر جۈپ قانتىنى بىرلا ئادەم يىسە شۇ ئادەم پەيدەكلا يەڭگىلەپ، شۇنچىكىلا سەكرەپ قويسا بەش ئالتە غۇلاچ يەرگە قاڭقىپ لەيلەپ چۈشەرمىش... « بوپتۇ، مەن مۇشۇنچە بولغىچە ھېچكىممۇ مېنى بىرەر قېتىم ماختاپ باقماپتىكەن، مۇشۇ توخۇلىرىم بولسىمۇ مېنىڭ نامىنى چىقىرىدىغان بولدى، ئۇلارغا سېتىپ بەرسەممۇ بېرەي» دەپ ئويلاپ، ئىزدەپ كەلگەن خوجايىنلار بىلەن توختاملىشىپ بولغۇچە كەنت مۇدىرىمىز سامۇش نەدىن ئاڭلىغان يەردىن ئۇنىڭدەكلا ھويلامغا پەيدا بولدى. ئۇ ماڭا باشقىچە

قاراپ:

- نىمە قىلىق بۇ جۈمە خۇن، توخۇلارنى ھازىرچە سېتىشقا بولمايدۇ، بۇ توغرىدا يېزا باشلىقىنىڭ مەخسۇس يوليۇرىقى بار، بۇ خىل «يېشىل پەيلىك توخۇ» سورتىنى يېزا بويىچە كېڭەيتىپ، يېزىمىزنى مەخسۇس «يېشىل پەيلىك توخۇ» كۆپەيتىش كەسپى يېزىسى قىلىپ قۇرۇپ چىقىش ھەققىدە ئويلىشىۋېتىپتۇ، بۇ تۈر مۇتەخەسسسلەرنىڭ دەلىللىشىدىن ئۆتۈپ، يۇقىرىغا دوكلاتىمۇ يوللىنىپ بوپتۇمۇش. ئاۋال بىزنىڭ كەنتىنى، بىزنىڭ كەنت بولغاندىمۇ نەخ سىلىنىڭ ئائىلىنى بىر گەۋدە قىلىپ، چوڭ بىر توخۇ فېرمىسى قۇرىدىكەنمىز، مانا ئەمدى سىلىنىڭ تېخىمۇ ئامتىڭلا كېلىدىغان بولدى. شۇڭا ھازىرچە بىر قانات چىچاق چۈجىنىمۇ سېتىشقا بولمايدۇ! دەپ بىرمۇنچە ۋەز ئېيتىپ ساتقىلى قويمىدى.

- شۇنداق قىلىپ توخۇلارنى ساتالمىدىم دەڭلا، بۇمۇ بولغان يېرى، ناۋادا توخۇ فېرمىسى قۇرۇلۇپلا قالسا، ئەلۋەتتە سىلە فېرما باشلىقى بولسىلە - دە، ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا پېقىرنىمۇ ئۇنتۇپ قالماڭلا جۇمۇڭ! - تۇدىلەك «موخۇر» ھىجاردى.

- ئەلۋەتتە ھەمتاۋا قىلىرىمىزنى ئۇنتۇپ قالمايمىز - دە! بىز دىگەن گەرچە ئىككى مەھەللىدە بولساقمۇ بىر ئېرىقنىڭ سۈيىنى ئىچىپ چوڭ بولغان، بىرگە ئوينىغان، بىرگە قوي باققان، بىرگە توخۇ سوقۇشتۇرغان، يەنە ھەم بىرگە توخۇ باقىمىز. «پادا باققاندا دوست بولۇپ، ياڭاق چاققاندا ئايرىلىپ كەتسەك» بولماس. بىز دىگەن نىمىلا بولمىسۇن بىر پەلەكنىڭ خەمكى، بىر ئازگالنىڭ لېيى، بىر تۈپ دەرەخنىڭ يانداش شاخلىرى تۇرساق.

جۈمە «خوراز» نىڭ گېپى خۇددى كىتاپ ئوقىغاندەكلا ئاڭلاندى. لېكىن ئۇ راستىنلا غەرەزسىز، سەممىي گەپ قىلغان ئىدى. تۇدىلەك «موخۇر» نىڭ كۆڭلى ۋىللىدە ئىللىپ قالغاندەك بولدى. ئۇ جۈمە «خوراز» نىڭ ئاغىزىدىن بۇنداق خام قايماقتەك گەپنىڭ چىقىشىنى خىيالغا كەلتۈرمىگەن ئىدى. ئۇنىڭ جۈمە «خوراز» دىن كۆڭلى سۆيۈنۈپ قالغاندەك بولدى. تۇرۇپلا ئىلگىرىكى باش ئەتىيازنىڭ ئەگىزگە ئوخشاش لايىق ئېقىپ كەتكەن مەنىسىز كۈنلىرىنى ئەسكە ئېلىپ ئېغىر ئۇھسىنىپ قويدى.

7

سامۇش مۇدىر بىلەن سادىق بامداتتىن كېيىنلا كەنت تەشكىلى ئىشخانىسىغا كېلىپ، بۈگۈن ئەتتىگەندە ئېچىلىدىغان مەجلىسنىڭ تەييارلىقىغا چۈشكەن ئىدى. مەجلىسكە يېزا رەھبەرلىرىمۇ قاتنىشىدىغان بولغاچقا پۇختىراق تەييارلىق قىلمىسا بولمايتتى. ئۇلار ئاۋال مەجلىس سەھنىسىگە تاللىغان يەرگە ئوتقاشتەك خوتەن گىلىمىدىن بىرنى سالىدى، ئاندىن كەنتنىڭ كىچىك مەجلىس خانىسىدىن ئۇزۇن شىرەدىن ئۈچنى، ئورۇندۇقتىن بەش، ئالتىنى ئېلىپ چىقىپ

«تۆر» گە قاتار تىزدى. شىرە ئۈستىنى ئۇزۇن كۆك كاتەكچە لاتا بىلەن ياپتى. سامۇش مۇدىر پات-پات سادىقنى ئالدىرىتىپ مىكرافون، ياڭراتقۇ قاتارلىق ئاۋاز ئۈسكىنىلىرىنى چېتىپ تەييار قىلدى. تونۇگۈن كەچتە تەييارلاپ قويغان پىلاكاتنى تامغا يۇيۇشتۇردى. ئەمدىكى گەپ يېزا رەھبەرلىرى ئەتتىگەنرەك كەلسە، كەنت ئەزالىرىمۇ دەل ۋاقتىدا يىغىلىسلا بولاتتى.

كەنت ئەزالىرى بىرلەپ، ئىككىلەپ كېلىشكە باشلىغاندا كۈن ئېگىز ئاش ۋاقتى بولغان ئىدى. لېكىن يېزا رەھبەرلىرىنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى.

- يېزا رەھبەرلىرى كەلمەيمۇ قالارمۇ يا سامۇش مۇدىر؟ كۈن چۈش بولاي دېدى مانا سادىق سامۇش مۇدىرنى تېخىمۇ تەشۋىشكە سېلىپ قويدى.

- مېنىڭچە ئۇنداق بولمايدۇ، تونۇگۈن ئېنىق ئېيتقان تۇرسا، بىزمۇ ئەنە شۇلارنىڭ يوليۇرىقى بويىچە ئەزالارغا ئۇختۇرۇش قىلىپ، مەجلىس تەييارلىقنى تەخلەپ قويغان تۇرساق، ئەگەر ئۆزگىرىش بولدى دىگەندىمۇ تېلغۇن قىلىپ خەۋەرلەندۈرۈپ قويايتتى. بىلىسىلەغۇ، يېزا باشلىقىمىز پەرھات ئۇنداق گېپىدە تۇرمايدىغانلاردىن ئەمەس.

- دەيمىنا، «خاننىڭ ئاغىزى مايمۇن» دەيدىغان گەپ بار ئىكەنغۇ؟ بىز بۇ يەردە ئادەملىرىمىزنى يىغىپ، تەخ قىلىپ قويۇپ ئۇلارنى ساقلاپ، ئۇلار قانداقتۇر بىر «مۇھىم ئىش» بىلەن نەلەردىدۇر يۈرۈپ، ئۇقۇشماسلىق بولمىسۇن دەيمىنا ئۆتكەنكىدەك.

- ئۇ دىگەن ئۆتكەنكى گەپ، بۈگۈنكى مەجلىس ئىنتايىن مۇھىم مەجلىس، كەنتىمىزدىكى دېھقانلارنىڭ بۇندىن كېيىنكى تەقدىرىنىڭ قانداق بولىشىنى بەلگىلەيدىغان مەجلىس بۇ، شۇڭا ئۇلار چوقۇم كېلىدۇ.

- كەلسە بالدۇرراق كەلگەن بولسا ياخشى بولاتتى، ئەتتىگەنراق كەلگەن ئەزالارنىڭ قورسىقى ئاچقان بولسا كېرەك بىر، ئىككىدىن كېتىشىۋاتامدۇ ئەينا، ھېلى يىغىمىمىز تەس بولارمىكىن؟ - قانداق قىلىمىز ئەمىسە، دېھقان دىگەننى مال-چارۋىدەك سولاپ قويغىلى بولمىسا، كەتكىنى كېتىپ، قالغىنى قالار. سامۇش مۇدىر نىمىنىڭدۇر گۈرۈلدىگەن ئاۋازنى ئاڭلىغاندەك بولۇپ گېپىنىڭ ئاخىرىنى يۈتۈۋەتتى. ئۇ ھىلدام-ھىلدام مېڭىپ دەرۋازا ئالدىغا چىقىپ، قىچقىرىشقا تەييارلىنىۋاتقان خۇنەن خورىزىدەك بويىنى سوزۇپ، چوڭ يولغا قارىدى.

- كېلىۋاتىدۇ، ھاي سادىقجان قېنى سىلە، شاپ بولۇڭلا ئەزالارنى تەرتىپكە چاقىرىڭلا، دەرھال مەيدانغا يىغىلىپ ئورۇن ئالسۇن! - دېدى سامۇش مۇدىر دەرۋازا ئالدىدىن پالاقشىپ كىرىۋېتىپ. ئۇ سەل جىددىلەشكەندەك قىلاتتى.

- ھاي مامۇتاخۇن، ئا چۆرەڭلىدىكىلەرگە دەڭلا مەيدانغا كېلىپ ئورۇن ئالسۇن! ھاي داۋۇتۇم، سىلىمۇ شۇ، بىر بىرلەپ چاقىرىمىسامۇ بولماي يىغىن ئەھلى تېخى بىر يەرگە جەم بولۇپ بولماستىلا قارا رەڭلىك ساننانا كەنت تەشكىلى قوروسىغا كىرىپ، ئەنسىز چىقىراپ توختىدى.

- ھە، تەييارلىقلار پۈتكەندۇ سامۇش مۇدىر؟ مۇھىم بىر ئىش بىلەن سەل گاھ قالدۇق،

ئادەملىرىڭلار يىغىلىپ بولغان بولسا جىددى تۇتۇپ تۈگەتمەسەك بولمايدۇ مەجلىسى، دېدى يېزا باشلىقى پەرھات ماشىنىدىن چۈشە-چۈشمەيلا سالام-سائەتنىمۇ ئۇنتۇپ. سادىقنىڭ ئاتىيىن كېلىپ، مۈكچىيىپ تۇرۇپ كۆرۈشكىلى تەڭلەنگەن قوللىرى پەرۋاسىز ھاۋادىلا ئېسىلىپ قالدى. - تەييارلىق چېستەك، ھەر قايسىلىرىنىلا ساقلاپ تۇرغان شۇ.

- تەييارلىق پۇختا دەيسىلە يۇ، ئادەملىرىڭلارنىڭ يېرمى يوققۇ؟ بۇنداق بولسا قانداق ئاچمىز بۇ مەجلىسىنى، دەرھال ئەزالارنى تولۇق يىغماسىلە قاراپ تۇرماي، دېدى پەن-تېخنىكاغا مەسئۇل ئورۇنباشار يېزا باشلىقى تىلۋالدى موساق مەيداندىكىلەرگە بىر قۇر قاراپ چىققاندىن كېيىن. ئۇنىڭ چېقىر كۆزلىرى يەنە كىملىرىنى ئىزدەۋاتقاندا بىر ئۇققا، بىر بۇياققا ئاغدۇرىلاتتى.

- شۇنداق، كەنتتىكى ئۇشاق-چوڭ، پىششىق-توڭ ھەممەيلەن قاتنىشىشى كېرەك بۈگۈنكى مەجلىسكە، قېنى ئايىقى ئىتتىك بىرسىنى چاپتۇرۇڭلا، كەلمىگەنلەرنى يىغىپ كەلسۇن!- دېدى يېزا باشلىقىمۇ تەكىتلەپ.

- ھەي شاداخۇن بارمۇسىلە؟ نەگە كەتتى بۇ «شادا پاچاق»، بارمۇسىلە ھوي؟- سادىق ئەتراپقا قاراپ ۋارقىردى.

- مانا مەن بار مۇدىر، قانداق تاپشۇرۇق باركىن؟- ئۇرۇق، ئېگىز بوي سۈپۈرگە قوناق تەكلا ئۇرۇن پاچاق بىرسى چېكىۋاتقان موخۇركىسىنى تاشلاپ سادىقنىڭ ئالدىغا پەيدا بولدى. - كۆرمەمسەن ئاۋۇ داۋۇت، ئاۋۇت، تاھىر قاتارلىق بىر قىسىم پېتىر قۇلاقلار مەجلىسكە كېلىپ بولالمايۋاتىدۇ، سېنىڭ قەدىمىڭ چوڭ، ئايىغىڭ چاققان بولغاندىكىن بوراندەك ئۇچۇپ ئۆيۈم-ئۆي يۈرۈپ بىرسىنى قالدۇرماي يىغىپ كەل، دېدى «شادا پاچاق» نىڭ دولىسىغا ئۇرۇپ تۇرۇپ.

يېزا باشلىقى ئېغىزىدىكى تاماكا ئىسىنى پۈلۈپۈتتۈپ، كالتە يۆتەلدى، ئۇنىڭ چىرايى سۈرۈن كۆرىنەتتى. «ھۇ كاساپەت، قاراپ تۇرۇپ «بوراندەك ئۇچۇپ» دەيدۇيا ئەتراپقا قاراپراق سۆزلىمەي، پەرھاتجان ئاڭلاپ قالدى-دە، ئېغىزىڭدىن بالاغا قالمىساڭ بولاتتىغۇ ئاخىر» دەپ ئويلاپ قالدى سامۇش مۇدىر يېزا باشلىقىنىڭ كالتە يۆتلىنى باشقىچىرەك چۈشۈنۈپ.

- سادىقاخۇن بولۇڭلا، ئىشخانغا كىرىپ زۇۋۇكنى ئېچىڭلا، شاداخۇنغىلا قاراپ تۇرمايلى،- دېدى سامۇش مۇدىر «شادا پاچاق» چىقىپ كەتكەندىن كېيىن. ئۇمۇ سادىقنىڭ كەينىدىن سوڭدېشىپلا ئىشخانغا قاراپ ماڭدى. كەنتنىڭ ھەر قايسى دوقمۇچلىرىغا ئورنىتىلغان زۇۋۇكلار ئىشخاندىكى باش ئاپاراتقا ئۇلاقلق ئىدى. زۇۋۇك ئاچ قالغان روچىۋىندەك بوغۇق گىزىلدى. «كۈغ، كۈغ، كۈغ» دەپ پۈلىگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. ئارقىدىن سامۇش مۇدىرنىڭ قەھىرلىك ئاۋازى ياڭرىدى:

- يولداشلار دىققەت قىلايلى، يولداشلار دىققەت قىلايلى!!! ماۋۇ گەپكە قۇلاق سالايلى!-

كەنتنىڭ قايمىقى ئېلىۋېلىنغان سۈتتەك سۈزۈك ئاسمىندا، سامۇش مۇدىرنىڭ تاش يولدا تولۇق سۆرەتكەندەك گۈركەرەك ئاۋازى جاراڭلاپ كەتتى. بىز بۈگۈن كەنت قوروسىدا مەجلىس بولىدىغانلىقىنى تۈنۈگۈنلا ئۆيمۇ-ئۆي دوقۇرۇپ ئۇقتۇرغان ئىدۇق، بەزى يولداشلار قاق پودىلا كېلىپ بولدى، بەزىلەر كېلىپ كېتىپ قېلىشتى، ھە، كېتىپ قېلىشتى! يەنە بەزى پىتىر قۇلاقلار تېخىچە ئۇيقۇڭنى ئېچىشمايۋاسەن، ھە ئېچىشمايۋاتسەن! بۈگۈنكى مەجلىس ئىنتايىن مۇھىم مەجلىس! مەجلىسنى يېزا باشلىقى پەرھاتجان ئۆزى ئاچىدۇ، ھە يېزا باشلىقى ئاچىدۇ! يېزا باشلىقى كېلىپ ساقلاپ تۇرغىلى نەۋاق! ھە! ماۋۇ ھازىرغىچە ئۇيقىسىنى ئاچالماي، مالچاق خوتۇنلىرىڭنىڭ يوتىسىغا ئوسۇرۇپ، ساغراڭنى ئاپتاپقا قاقلاپ ياتقانلىرىڭ ئۇيقۇڭنى دەرھال ئاچ! كۈنگە قاراپ بېقىش، ھە قاراپ بېقىش! نەچچە بولۇپتۇ، ما ئۆزىملىكتىكى بىزنىڭ تۈدىلەك ساراڭ جېنىدا ئۆچكە-قويلىرىنى يايلىتىپ بولۇپ، مەجلىسكە تەخ بولغىلى نېچچە، ھەشەك دوڭغاق جېنىدا ئۆمىچنى ئىچىپ، توخۇلىرىغا دان بېرىپ مەجلىسكە كېلىپ بولدى! ھە، ئاۋۇ ھورۇن خوتۇنلۇرۇڭ چاپلىشىۋالسىمۇ بىردەملىككە ئىتتىرۋېتىپ، ما مەجلىسكە كېلىش! ھە مەجلىسكە كېلىش! كىمدىكىم مەجلىسكە كەلمىسە ئىككى كۈن ھاشاغا ئىشلەيدۇ ھەم 50 كوي جەرمانە تولەيدۇ، ھە! جەرمانە تولەيدۇ! ئەتتىگەندە بىر قېتىم كېلىپ كېتىپ قالغان مىدىراشمىلارمۇ قاچىللىرىڭنى يالاپ، قازىنىڭنى قىرىپ ئولتۇرۇۋەرمەي مەجلىسكە كېلىش! ھە، مەجلىسكە كېلىش! «بۇرۇتتىكى ئاشقا قورساق تويىمغان» دەك، كەچكىچە ئولتۇرۇپ چۆمۈچ يالاپ، قازان قىرغانغا قورساق تويمايدۇ! ھە، تويمايدۇ! بۈگۈنكى مەجلىس قورساقنى تويغۇزۇپ، يانچۇقنى توملاشنىڭ چارىسىنى مۇزاكىرلىشىدىغان مۇھىم مەجلىس! ھە، مۇھىم مەجلىس! ماۋۇ ئەينەككە قاراپ، قاشلىق ئېتىپ، ئوسما قويۇشۋاتقان قاشاڭلارمۇ، بۈگۈن تويغا بارىدىغان ئىش بولمىغاندىكىن قولۇڭدىكى قاشلىق-پاشلىق، ئوسما-پوسمىللىرىڭنى جايغا قويۇپ، ئاۋۇ مىدىراشمىللىرىڭنى ئالدىڭغا سېلىپ مەجلىسكە كېلىش! ھە مەجلىسكە كېلىش! بولمىسا ئىنجىمارۇق ئەزمايلىرىڭنى ئەتىلا ھاشارغا ھايداپ، ئوسما-پوسمىللىرىڭنى ئوبدان قويۇپ قويىمىز! ھە، ئوبدان قويۇپ قويىمىز! ...

سامۇش مۇدىرنىڭ ئاۋازى بارغانچە ئەتىيازنىڭ بورىنىدەك كۈچۈيۈپ، تېخىمۇ قايناشقا باشلىۋىدى، ئورۇنباसार مۇدىر سادىق ئۇنىڭ چاپىنىنىڭ پېشىنى ئاستا تارتىپ قويدى. سامۇش مۇدىر سۆزدىن توختاپ «نېمە بولدى؟» دىگەندەك سادىققا قارىغان ئىدى، سادىق سەل-پەل ھېجراپ تۇرۇپ سېرتنى شەرەت قىلدى. سامۇش مۇدىر كۆزىنىڭ ئاق پاختىسىنى چىقىرىپ سادىققا بىر قارىۋېتىپ لىككىدە ئورنىدىن تۇرۇپ سىرتقا ماڭدى. زۇۋۇكنىڭ گىزىلداۋاتقان ئاۋازى شىپپىدە ئۆچتى.

– ھەيۋە دىگەن خېلى بار جۇمۇ سىلىدە سا مۇدىر، ئاۋازىڭلا پۈتۈن كەنتكە چېپلا كېلىدىكەن، مۇشۇ ئاۋازىڭنى ئۆلۈكلەر ئاڭلىسىمۇ تىرىڭىدە چۆچۈپ تۇرۇپ كەتكەدەك دېدى

ئورۇنبا سار يېزا باشلىقى تىلۋالدى موساق بىر خىل مەسخىرىلىك تەلەپپۇزدا، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەربىر سۆزۈڭلا ئۆزۈمنىڭ ھالۋىسىدە كلاس شېرىن-شېكەر.

— بۇ، بۇ! ياقەي ئۇنچىمۇ ئەمەستۇ، بىزدەك بەدرەكلىدە ھەيۋە نىمىشقىلسۇن، شۇ ھەرقايسىلىرىنى ساقلاپ كەتمىسۇن دەپ سەل چىڭقىلىپ قالدۇم، شۇنداق قىلمىساقمۇ بولمايدۇ بۇ ياغاچ قۇلاقلىرىغا، بولمىسا گەدەنگە مىنىدىغان گەپ، شۇنداقمۇ سادىقاخۇن؟! دېدى سامۇش مۇدىر دۇدۇقلاپراق.

دېھقانلار بىردىن، ئىككىدىن بولۇپ پۈتۈنلەي كېلىپ بولغاندا مەجلىس باشلاندى. ئورۇنبا سار يېزا باشلىقى تىلۋالدى موساق مەجلىسنىڭ باشلانغانلىقىنى جاكارلاپ، مەجلىسنىڭ مۇھىملىقى، مەقسىدى، ھەممەيلەننىڭ ئەستاهىدىل ئاڭلىشى لازىملىقىنى تەكىتلىگەندىن كېيىن، تەرتىپ بويىچە يېزا باشلىقى پەرھاتنى «مۇھىم سۆز» قىلىشقا تەكلىپ قىلدى.

— دىققەت قىلايلى، ئاۋۇ ئارقا تەرەپتىكىلەر مۇ ئېغىزىمىزغا ھېزى بولايلى، ھە، ھېزى بولايلى. بايا يولداش تىلۋالدى موساق ئېيتقاندا بۈگۈنكى مەجلىس ئىنتايىن مۇھىم «دەۋر بۆلگۈچ» مەجلىس، ھەممىمىز بېشىمىزنى سەگەك تۇتۇپ كېلىمىز ئەستاهىدىل ئاڭلاڭلا، ھە ئەستاهىدىل قۇلاق سېلىڭلا. ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك يېزىمىز يېقىنقى ئۈچ يىلدىن بۇيان توخۇ باقمىچىلىقىنى تەرەققى قىلدۇرۇپ كەلدۇق، ئەلۋەتتە مەغلۇبىيە تىكىمۇ، غەلبىگىمۇ ئېرىشتۇق. يەنە مۇئاپىيەن تەجىربىمۇ توپلىدۇق. بۇنىڭغا بىزنىڭ جۈمە «خوراز» مىسال بولالايدۇ. ئۇ بىزگە يېڭى بىر يولنى - بېيىشنىڭ ھېچكىم مېڭىپ باقمىغان پارلاق بىر يولنى ئېچىپ بەردى. بىز مۇزاكىرە قىلىش ئارقىلىق جۈمە «خوراز» نىڭ تەجىربىلىرىنى يەنىمۇ يەكۈنلەپ، پۈتۈن يېزا تەۋەسىدە كېڭەيتىشنى قارار قىلىپ، ناھىيىلىك ھۆكۈمەتكە دوكلات يازغان ئىدۇق. نۇرغۇن دەلىللەشلەردىن كېيىن ناھىيە دوكلاتىمىزنى تەستىقلىدى. شۇڭا بىز سىلەرنىڭ ئويىڭىز كەنتىنى تەجىربە نوقتىسى قىلىپ، «دېھقانلار ھەمكارلىقىدىكى «يېشىل پەيلىك توخۇ» پىرىمىسى» قۇرۇپ، كەنتىمىزنى ئاساس قىلغان ھالدا پۈتكۈل يېزىمىزنى «يېشىل پەيلىك توخۇ» بازىسى قىلىپ قۇرۇپ چىقماقچىمىز. بۇ يېزىمىزنى نامراتلىقتىن قۇدۇلدۇرۇشتىكى ئەڭ مۇۋاپىق چارە. بۇنى جۈمە «خوراز» نىڭ بۇ يىللىق توخۇ سودىسىدىن تاپقان كىرىمى دەلىللەپ بەردى. پېرما قۇرۇشنىڭ كۈنكىرتىنى چارە-تەتبىر، قەدەم باسقۇچ ۋە پايدا-مەنپەئەتى توغرىسىدا ئورۇنبا سار يېزا باشلىقى تىلۋالدى موساق تەپسىلى توختىلىدۇ، - يېزا باشلىقى خېلى ئۇزۇن سۆزلىگەندىن كېيىن ئەمدى گەپ سىلگە قالدى دىگەندەك تىلۋالدىغا قارىدى. تىلۋالدى ئالدىدىكى مىنرالنى سۇدىن بىر يۇتۇم ئوتلاپ، گېلىنى قىرىپ قويغاندىن كېيىن، «باشلايمەنمۇ» دىگەندەك نەزەردە يېزا باشلىقىغا قارىدى. يېزا باشلىقى بېشىنى بىلىنەر بىلىنمەس لىڭشىتىپ قويغاندىن كېيىن، ئۇ مېكرافوننى ئالدىغىراق تارتىپ، ئىككى ئۈچىنى پۇلەپ بېقىپ سۆزىنى باشلىدى:

— يۇقىرىدا يېزا باشلىقىمىز ئىنتايىن مۇھىم سۆز قىلىپ، يېزىمىزنىڭ بۇندىن كېيىنكى

تەرەققىيات يۆلىنىشىنى ئېنىق كىرىستىپ بەردى. مەن تەكرارلاپ يۈرمەيمەن. ئۇزۇن گەپنىڭ قىسقىسى جۈمە «خوراز» بۇ يىل خېلى ئوبدان بېيىدى، نىمىگە تايىنىپ؟ توخۇغا- «يېشىل پەيلىك توخۇ» غا، تېخنىكىغا تايىنىپ بېيىدى. ئۇ ساۋاتسىز تۇرۇپ ھەممىمىزنى ھەيران قالدۇردى. ئەمدى ئۇنىڭ تەجىربىسىنى ئوبدان ئۆگىنىپ بىزمۇ بېيىشىمىز كېرەك. قانداق بېيىمىز؟ پېرما قۇرۇپ. بەش، ئون ئائىلە، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ چىقراق ئائىلەنى بىر گەۋدە قىلىپ كولىكتىپ بولۇپ تەشكىللىنىپ، «يېشىل پەيلىك توخۇ» مېرمىسى قۇرىمىز. مەبلەغ تەڭ چىقىرىلىدۇ، پايدا-زىيان تەڭ تەقسىملىنىدۇ، ئەمگەك كولىكتىپ بولىدۇ. پېرما قۇرۇشنىڭ مۇنداق بەش تەرەپتىن پايدىسى بار: بىرىنچىدىن، توخۇ گۆشى بولۇپمۇ «يېشىل پەيلىك توخۇ» گۆشى بازارلاردا ئەتىۋارلىق بولىۋاتقان «يېشىل» يىمەكلىك بولۇپ قالدى، تېز سېتىپ چىقىرالايمىز؛ ئىككىنچىدىن، مېكىيانلىرى تۇخۇم تۇغىدۇ، بۇ خىل «يېشىل» تۇخۇمنىڭمۇ بازىرى ئىتتىك...

گەپ شۇ يەرگە كەلگەندە مەيداندا كۇسۇر-كۇسۇر ئەۋجىگە چىقتى.

- ھەي ئاڭلىدىڭمۇ ئاۋۇ كاتىۋاش «يېشىل تۇخۇم» دەيدا، سەن توخۇنىڭ «يېشىل تۇخۇم» تۇغىنىنى كۆرگەنمۇ؟ مەن تۇغۇلۇپ ھازىرغىچە توخۇنىڭ «يېشىل تۇخۇم» تۇغىنىنى كۆرۈپ باقمىپتىكەنمەن، ئادەم گۈللەيدىغان گەپ قىلامدۇ نىمە، ئۇلار؟- پىچىرلىدى داۋۇتتەم تۇدىلەك «موخۇر» نىڭ قۇلىقىغا.

- شۇ ئەمەسمۇ، مەن «خوراز» نىڭ توخۇلىرى تۇغقان تۇخۇملارنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن تۇرسام، نەدە «يېشىل تۇخۇم» تۇغىدۇ، ھەممىسىلا ئاق تۇخۇم- دېدى «موخۇر» مۇ ئاغىزىنى چاكىلىدىتىپ- سېرىكچىنىڭ يالغان تۇخۇمى بولمىسا يا كۆزنى غەلەت قىلىپلا رەڭگارەڭ ئۆزگەرتىۋالدىغان.

- كالتە پاراڭلارنى توختىتايلى! يا مەن سۆزلەي، يا سىلە سۆزلەڭلا- تىلۋالدى قايتا-قايتا ۋاقىرىغاندىن كېيىن پاراڭ سەل بېسىقتى- ئۈچۈنچىدىن، توخۇ مايىقى تەبىئى «يېشىل» ئوغۇت، ئېتىزلىرىمىزغا خېمىيىۋى ئوغۇت چېچىشنىڭ ھاجىتى قالمايدۇ؛ تۆتىنچىدىن، توخۇ پەيلىرى تەبىئى «يېشىل» مامۇق، ئۇنىڭ ئىقتىسادى قىممىتىمۇ خېلى يۇقىرى؛ بەشىنچىدىن، ئېتىزلىقلىرىمىزنى ئۆز قولىمىز بىلەن ئوتاشتىن قۇتۇلۇپ قالغىمىز، چۈجىلەر تەبىئى «يېشىل» ئوت ئوتاش ماشىنىسىدۇر. دىمەك، «يېشىل پەيلىك توخۇ» باقمىچىلىقى بىزگە قوشلاپ پايدا ئېلىپ كېلىدىغان، تېز بېيىتىدىغان كۆزۈر كەسپ. ئۇنىڭدىن باشقا.... - ئۇ يەنە نىمىلەرنىدۇ دىمەكچى ئىدى، يېزا باشلىقىنىڭ گېلىنى قىرىشى بىلەن توختاپ قالدى. مەيداننى يەنە پىر پەس ئۇششاق پاراڭلار قاپلاپ كەتتى. دېھقانلار نىمىلەرنىدۇ تالاش-تارتىش قىلىشىۋاتقاندا قىلاتتى.

- يېزا باشلىقى راست دەيدۇ، ئاشۇ جۈمە «خوراز» دەك توخۇ سارىڭى بېيىغان يەردە بىز بېيىلماي قالاتتىقمۇ؟ توخۇ دىگەننى ئوبدان بېقىپ، تۇخۇملىتىپ ساتساقمۇ، «خوراز» دەك

تۇخۇم باستۇرۇپ چۈجە چىقارتساقمۇ پۇل-دە! دېدى كەنت بوغالتىرى نىزامىدىن تۇمشۇقنى ئۇچلاپ ئەتراپىدىكىلەرگە - ئاڭلىسام يېزىدىكىلەر چۈجە ساتقۇچىلار بىلەن توختاملىشىپ بولغانمىش، بىر قانات چۈجىنى ئون كويىدىن سېتىۋالارمىش، ئۇنىڭ يەتتە كويىنى بىز، ئۈچ كويىنى يېزا چىقىرىپ تۇرارمىش، باي بولغاندا قايتۇرغىدەكمىشىمىز ...

- نىمە دېدىڭ، ئون كويىدىن دېدىڭما؟ ھەي، مەن ئالتە كويىدىن دېڭۋارلىشىپتۇ دەپ ئاڭلىغان ئىدىم، ئەجەپ بۈگۈن ئون كوي بولۇپ قايتا؟ مۇشۇ باھادا چۇقۇم بىر گەپ بار جۇمۇڭ! دېدى تۇراپ توڭگۇز نىزامىدىننىڭ گېيىنى بۆلۈپ.

- بەلكىم باھاسى ئۆسۈپ كەتكەندۇ تۇراپاخۇن، چۈجە قىممەتلىك بولسىمۇ كاتتاۋاشلارنىڭ ئويلىغان چارىلىرى خېلى بولىدىغان چارىدەك قىلىدۇ، لېكىن شۇ بىز چىقىرىدىغان مەبلەغ نەدە؟ دېدى بارىتەم نىزامىدىنغا قاراپ - بىر قانات چۈجە يەتتە كوي بولسا 1000 قانات چۈجە دىگەنلىك يەتتە مىڭ كوي دىگەن گەپ، 1000 قانات چۈجە بىلەن بىر پېرمىنىڭ بىر شېخى بولغىلى بولامدۇ يوق؟ بۇ بىر مەسىلە.

- پاراڭنى توختىتايلى يولداشلا، پاراڭ سالىمىلى، دېدى سامۇش مۇدىر كىشىلەرنى دىققەتكە چاقىرىپ - گەپ بولسا بىر-بىرلەپ قىلىشايلى، سورايدىغانلارمۇ ھۆپۈپتەك كۇسۇلداشماي ئۇچۇق - ئاشكارا پىكىر قىلىشايلى! ھەي تۇرۇپاخۇن نىمە دىگەن جىق گەپ بۇ، ئېغىزىڭغا ماز تىقىپ قويغۇدەك بولدۇم شۇ تاپتا، يېزا باشلىقىنىڭ گېيى تېخى تۈگىمىدى دېمەن.

ھەممەيلەن يەنە جىم بولدى، تىلۋالدى سۆزلەپ نەگە كەلگەنلىكىنى بىلەلمىگەندەك بىر دەم جىم بولۇپ قالدى، ئۇياق يۇققا بىر قارىۋېتىپ، ھايۋانچا تېشىدەك سوقچاق، ئالا ئۇنگەن بۇغداي مايىسىدەك شالاڭ، جانسىز چاچلىق بېشىنى تاتلاپ قويۇپ گېلىنى قىردى:

- شۇنداق قىلىپ «يېشىل پەيلىك توخۇ» پېرمىسى قۇرۇشنى ئويىتىپتەن كەنتىدە سىناق قىلىمىز. ھەر بىر ئائىلە باشلىقلىرى ھازىردىن باشلاپ ئىدىيە جەھەتتىن تەييارلىق قىلىپ، كىمنىڭ ئائىلىسى يەنە كىملىرىنىڭ ئائىلىسى بىلەن ئوز-ئارا بىرلىككە كېلىپ ھەمكارلىق پېرمىسى قۇرۇپ چىقالايدۇ؟ پېرمىغا كىم مەسئۇل بولسا مۇۋاپىق بولىدۇ؟ مەبلەغ مەسىلىسىنى قانداق ھەل قىلىدۇ؟... دىگەندەك بىر يۈرۈش مەسىلىلەرنى ئويلىشىپ قويۇش كېرەك. بۈگۈندىن باشلاپ كەنت كومىتېتى كادىرلىرى تەييارلىق خىزمەتلىرىنى ئىشلەيدۇ، ھە ئىشلەيدۇ، ئالدى بىلەن كەنت ئەزالىرىنىڭ ئەمىلى ئەھۋالىنى چىقىش قىلىپ دەسلەپكى لاھىيەنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ، بارلىق كەنت ئەزالىرىنىڭ ئاكتىپ ماسلىشىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.. تىلۋالدى ئەمدى گېيىم تۈگىدى دىگەندەك، سەھنىدىكىلەرگە قاراپ قويۇپ مېنالىنى سۇدىن بىر يۇتۇم ئوتلىدى.

- باياتىدىن بېرى كۇسۇرلاشقانلار، گېيى بولسا ئەمدى بىر بىرلەپ ئۇچۇق ئوتتۇرىغا قويىسا بولىدۇ، دېدى يېزا باشلىقى چىكىۋاتقان تاماكىسىنىڭ قالدۇقىنى ئارقا تېرىپىگە پىڭگىدە

چۆرۈپتېپ.

- پېرما قۇرۇشقۇ بەك بەلەن ئىشتەك قىلىدۇ، لېكىن قولمىز سەل قىسقا، چۈجىنىڭ باھاسىمۇ ئانچە تۆۋەن ئەمەسكەن، شۇ مەبلەغ مەسلىسىنى ھەل قىلالماي قالغىمىزكىن - دېدى بارتەم تېرىلىرى چىپەرقۇتتەك يول-يول تۈرۈلۈپ كەتكەن گەدىنىنى تاتلاپ.

- مەبلەغ مەسلىسىگە كەلسەك، ئاز-تولا قول ئىلكىدە بارلار ساندۇقنىڭ تېگىدىكىنى چىقىرىپ، كېمىغا بىر ئامالنى قىلىپ تولۇقلاپ جەملەپ، مەبلەغنى ئۆزى ھەل قىلىدۇ، قولىدا ھېچنىمىسى يوق، ئۆزى زادى ھەل قىلالمايدىغانلارغا پېرىمغا مەسئۇل بولغۇچى يەنى پېرما باشلىقى بولغان كىشى كېپىل بولۇپ قەرز ئېلىپ بېرىدۇ، يىل ئاخىردا تەخسىم بولغان پايدىسىدىن قايتۇرسا بولىدۇ - دېدى چۈشەنچە بېرىپ تىلۋالدى.

بىر قارىماققا يېزا رەھبەرلىرىنىڭ ھەر بىر جۈملە گېپى شۇنچىلىك ئورۇنلۇقتەق بىلىنەتتى. ئەمەلىيەتتە ئۇمۇ بىر خىل سەپسەتە ئىدى. نىمىشكىن، مۇشۇ زاماندىكى بىر قىسىم يېزا-كەنت ئەمەلدارلىرى شۇنداق قۇرۇق سەپسەتلىرىنى بازارغا سېلىشقا ئامراق ئىدى. ئۇلار ئۆز قاراشلىرىنى پېرىنسىپلاشتۇرۇشقا ئىنتايىن ماھىر. بەزى چاغدا ھەتتا ئۆزلىرىنىڭ كىملىكىنىمۇ ئۇنتىغان ھالدا، كىم ئۈچۈن نىمە دەۋاتقانلىرىنى ئۆزلىرىمۇ ماھىيىتىدىن چۈشەنمەستىن ئۆز گېپىنى يورغىلىتىدۇ. كۆز ئالدىدىكى رىياللىققا ماس كەلمەيدىغان ماددىي مەنپەئەت قوغلۇشۇش؛ روھى تۇرغۇنلۇق، شەخسى غەزەننىڭ ئامبۇلىقتىن غالىپ كېلىشى؛ كىشىلىك قاراش، ئادىمىيلىك ئېتىقادنىڭ سۇسلىشىشى ئۇلارنىڭ ئەقىل كۆزىنى خىرەلەشتۈرگەن، ئىدىيىسىنى چىرمىغان. بەزىلىرى ھەتتا ئۆزلىرى ئۈچۈن قاياش بولغان ساددا دېھقانلارنىڭ سېخى ھېممەتلىرىگە ئېرىشىپ تۇرۇپمۇ، يەنە دېھقانغا يۈز كېلەلمەيدىغان ئىشلاردىن خالى بولالمايدۇ. كۆڭلى-كۆكسى دەريادەك كەڭ، ئاق كۆڭۈل دېھقاننىڭ ئۆزلىرىگە بولغان ئىشەنچىسىنى يەر قىلىدۇ، ھۆرمىتىنى خەس قىلىدۇ، بۇ تۈزىنى يەپ تۈزكۈرلۈك قىلغانلىق بولماي نىمە؟! شۇنداق، ئۇلارغا پەقەت ئۆزلىرىلا بولسا بولدى. ھەر قانداق ۋاستە بىلەن ئۆزىنىڭ دىگىنىنى دىگەن قىلسا، ھەتتا ئۆزلىرى ئۈچۈن ھەممىنى ۋەيران قىلىشىمۇ ھېچ گەپ ئەمەس! ئۇنداق بولمىسا بىر قانات چىچقاق چۈجىنىڭ باھاسى بازار باھاسىدىن ئىككى ھەسسە يۇقىرى بولۇپ قالارمىدى؟ ئەلۋەتتە، ئۇلار شۇنداق قىلسلا سەھرايى قىيامەتتە ئەمەلدار بولغىلى بولىدۇ دەپ قارايتتى. ئەپسۇس! بىزنىڭ كۆپ قىسىم دېھقانلىرىمىز بۇنى ھېس قىلىپ ئۈلگۈرمەيتتى. ھېس قىلىشىمۇ «تۇخۇمنى تاشقا ئۇرماسلىق» ئۈچۈن بېشىنى يۇيۇرۇپ ئۆتۈپتەتتى.

- جۈمەخۇنغا، ياق، ياق، ماۋۇ بىزنىڭ جۈمە بايغا كەنت مەسئۇل بولۇپ توخۇخانا سېلىپ بەرگەندەك بىزگىمۇ توخۇخانىنى كەنت سېلىپ بېرەمدۇ يا؟ - سورىدى ئاۋۇت «شاڭخو»، چەت -

چۆرىسى قىرچىلغان مايماق تەلپىكىنى كۆتۈرۈپ قويۇپ.

- ھازىرچە ئۇنداق قىلىپ بېرەلمەيمىز، كەنت مالىيەسى قۇيۇقۇرۇق، چۈجىگە بېرىدىغان

پۇلنىمۇ قەرز ئېلىپ ھەل قىلماقچى بولۋاتىمىز، دېدى سامۇش مۇدىر ئالدىراپ ئورنىدىن تۇرۇپ. - بىزنىڭ توخۇخانمىز بولمىسا نەدە باقىمىز چۈجە دىگەننى؟ بولدى يەنىلا بۇغداي- قونىقىمىزنى تېرىساق بولغىدەك، دېدى تۇراپ توڭگۇز پېشىنى قېقىپ، جۈمە «خوراز» توخۇ باقسا چۈجىسىنى ھۆكۈمەت موتتىن بېرىدۇ، كەنت توخۇخانا سېلىپ بەرگەننى ئاز دەپ يەم- خېشىكىگە ياردەم پۇل ئاجرىتىپ بېرىدۇ، بىزگە كەلگەندە ھېچنەمە بولمىسا، بۇ... بۇ... بولدى مەن پېرىمىمۇ ئەزا بولمايمەن، چۈجىمۇ باقمايمەن، يەنىلا بۇغداي-قونىقىمىزنى تېراي.

- ماۋۇ گېپىڭلا تازا ئوبدان بولماي قالدى تۇرۇپاخۇن، توخۇخانلار بولمىسا ۋاقتىنچە ساراي ئۆيىڭلىنى ياكى ئىچكىرى تاشقىرى ئۆيىنى بىر قىلىپ، ئۆيىڭ تېگىدىكى زەي توپىلارنى چىقىرۋېتىپ، يېڭىدىن قۇرۇق قۇم-شېغىل تۆكۈپ، تاملىرىنى ھاكلاپ دېزىنپىكسىيە قىلىپ، ئوچاقلارنى رېمۇنتلاپ ئوت قالغۇدەك قىلىپ قويۇپ، بېقىپ تۇرساڭلا بولمىدىمۇ، ھەممە ئىشنى بىرلا كۈندە قىلىپ تۈگەتكىلى بولامدا؟ شۇنداق قىلىڭلا، چۈجە دىگەن ئاجىز نەرسە تالادا قالسا بولمايدۇ، بوران-شامال، قار-يامغۇردا قالسا تېخىمۇ بولمايدۇ. دېدى سامۇش مۇدىر كېسىپلا-يېزا رەھبەرلىرى غەيرەتكە كېلىپ پېرما قۇرىمىز دىگەن ئىكەن چۇقۇم قۇرىشىمىز كېرەك. ھېچ كىمنىڭ باشقىلارنىڭ قىزغىنلىقىغا سۇ سېپىشىگە رۇخسەت يوق!

- شۇنداق قىلساققۇ بولاتتى مۇدىر، لېكىن ئايۋان سارايلاردا چۈجە باقساق بىز بالا-چاقىمىز بىلەن تالادا قالارمىز. دېدى ياندۇرۇپلا بارىتەم.

- شۇنداق ئەمەسمۇ، بىز تالادا قالساق بولمايدۇ. دە!- دىگەن سادا كۆتۈرۈلدى ئەتراپتىن. - ھەي خالايق، يېزا رەھبەرلىرىمۇ ھەرقايسىمىزنىڭ كەلگۈسىنى ئويلاپ پېرما قۇرىمىز داۋاتسا، ھەر قايسىڭ بوران-شامالدا قالمىزمۇ دېيىشۋاتساڭ قانداق بولغىنى؟! ھەرقايسىڭمۇ بىر تىرىك جان بولغاندىكىن يامغۇرغا چىلىشىپ قالمىغۇدەك بىر چارە قىلىشىمامسەن! مەن دەپ قويماي ئۇنداق-مۇنداق باھانە-سەۋەپ كۆرسىتىپ، ھېچكىمنىڭ پېرما قۇرۇشقا ئاۋاز قوشماسلىققا ھەددى ئەمەس، پېرىمغا ئاۋاز قوشمايمەن دىگۈچىلەر ئۆزلىرىڭگە ھېزى بولۇش! زادى بولمىسا ھۆدە يەرلەرنى كەنتكە تاپشۇرۇپ بېرىپ كەنتنى بېكارلا، جاھاننىڭ ئېتىكى كەڭرى، توخۇ باقمايدىغان يەرلەردە سۆڭىگىچىڭنى ئاپتاپقا قاقلاپ يېتىپ يايىپ كۈلىۋال! گەپ شۇ!- دېدى چىرايى نېمىشقىدۇ قانسىراتقان ئۆپكەدەك بولۇپ كەتكەن سادىق ئالدىراپ ئورنىدىن تۇرۇپ. كۆپ قىسىم دېھقانلارنىڭ ساۋاتسىزلىقى، مەدەنىيەت سەۋىيىسى ۋە ئىقتىساد قارىشىنىڭ تۈۋەنلىكى، مۇشۇنداق بىر قىسىم كەنت ئەمەلدارلىرىنىڭ ھەيۋە قىلىشىغا دەستەك بولۇپ بېرىدىغان ئامىللارنىڭ بىرسى ئىدى. سادىق دائىم ئاشۇ تەرەپتىن پايدىلىنىپ كەنت ئەزالىرىغا ئولغىماچ سالاتتى.

- ھۆيت سادىق مۇدىر! نىمە دىگەنلىرى بۇ؟ بىزچۇ ئاتا-بوۋىلىرىمىزدىن تارتىپ مۇشۇ مەھەللىنى ماكان تۇتۇپ ياشاپ كەلگەن، بىزنى نە-نەلەردىن كېلىپ قالغاندەك چاغلان قالغان

ئوخشماملا؟ كىندىك قېنىمىز تۆكۈلگەن يۇرتنى تاشلاپ نەگە باراتتۇق، ھە؟ مۇنداق ئەتراپلىرىغا قارايراق سۆزلىسىلە، تېخى تۆنۈگۈن، بۇرناكۈن نە-نەلەردىن كېلىپ كۆكتات تېرىپ، گۈل ئۆستۈرۈپ چېنىنى جان ئېتىۋاتقانلارمۇ ياشاۋاتامدۇ بۇ يۇرتتا، بۈگۈنكى كۈندە بىز نەگە باراتتۇق ئەمدى؟ چۈجە موھىمۇ، ئادەم موھىمۇ؟ ئا-ئە- جۈدەڭگۈ تۇرقى ئازراقلا شامال چىقسا يىقىلىپ چۈشىدىغاندەك كۆرىنىدىغان، چىرايى قارامتۇل، ئۇزۇن يۈز، پىشانە چاچلىرى ئوبدانلا ئاقارغان بىر مەزلۇم قايناپلا كەتتى.

- ھاي، ھاي! بولدى جاۋىلداشماڭلا! ئارتۇقچە ھايجانلىنىپ كېتىپ چىڭ كېتىشمەيلى تۇققانلا، مەسىلە دىگەننى ئاستا-ئاستا ھەل قىلغىنىمىز ياخشى- دېدى يېزا باشلىقى ئۆزىگە زورلاپ ئېغىر بېسىقلىق تۈسى بېرىپ- قېنى يەنە كىمنىڭ قانداق پىكىرلىرى بار؟
- ئەگەر كانىۋاشلار ماقۇل كۆرسە مەنمۇ ئىككى تۆت ئېغىز گەپ قىلىپ باقسام بولامۇ؟- دېدى جۈمە «خوراز» ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ. ھەممىنىڭ نەزەرى ئۇنىڭغا ئاغدۇرۇلدى.

- بولىدۇ، نىمىشقا بولمايدىكەن؟ كۆڭلىڭىدە نىمە ئويلىغان بولساڭلا تارتىنماي دېۋىرىڭلا- دېدى تىلىۋالدى ئۇنى رىغبەتلەندۈرۈپ- قېنى ئالدىغا چىقىڭلا، مېكرافۇننى توغرىلاپ بېرەي.
- يوقسۇ، يوقسۇ، جايىمدا تۇرۇپلا دەۋىرەي- «خوراز» ئېغىر ئۇھ تارتىپ قويۇپ ئەتراپتىكىلەرگە قارىدى، قارىدى-يۇ، ھەممىلا ئادەم ھەيرانلىق ئىلكىدە ئۇنىڭغا قاراپ تۇرۇۋاتقاندا بىلىنىپ، سەل تەمتىرىدى، دۇدۇقلىدى. ئىلگىرى بۇنداق سورۇندا، بۇنداق چوڭ سورۇندىلا ئەمەس تۆت ئادەم يىغىلغان يەردە دادىل ئىككى ئېغىز گەپ قىلىپ باقمىغاچقا يۈزى بەقەمدەك قىزىرىپ كەتتى. ئويلاپ قويغان سۆزلىرى نەلەرگىدۇ يوقۇلۇپ، مېڭىسى قۇپقۇرۇق بولۇپ قالدى. ئۇنىڭغا مېڭە توقۇلمىلىرى پۈتۈنلەي كاردىن چىققاندا تۇيۇلۇپ قالدى.

- ھوي جۈمەخۇن نىمە بولدى سىلىگە، بىر ئوبدان گەپ باشلاپ، توك سوققاندا كىلا قېتىپ قالدىڭلىغۇ؟ ئاۋۋ خۇنەن «خوراز» دەك گېدىيىپ تۇرۇپ يۈرەكلىك سۆزلىمەسىلە مۇنداق، ھەممىمىز ئۆز ئادەم تۇرساق، مۇخبىرلار ئالدىدىغۇ ھىجاراپ سۆزلەپ كېتىدىكەنسىلە، قېنى تارتىنماي يۈرىكىڭىزدىكى گەپنى قىلىڭلا گاچ-گۈچ!- دېدى سامۇش مۇدىر ئەتراپتىكىلەرگە «جىم بولۇڭلار» دەپ ئىشارە قىلغاچ.

- نىمە دىسەم بولا تۇققانلا؟ ئەسلىدە مەن مۇشۇ چۈجە دىگەننى باقمايلا قويغان بولسام بوپتىكەن، شۇنداق قىلغان بولسام بۈگۈنكى كۈندە سىلەر مۇ تەڭلىكتە قالمىغان بولاتتىڭلا، نەدىن بىلەي بۇ كاساپەتلەرنىڭ پەيلىرىنىڭ يېشىلغا ئۆزگىرىپ، گۆشىنىڭ ئوت پۇراپ تۇرىدىغان بولۇپ قېلىشىنى. لېكىن كۆڭلۈمدىكى دىسەم چۈجە بېقىپ زىيان تارتىمىدىم، ئەكسىچە خېلى پۇللۇق بولۇپ قالدىم. ئەمىلىيەتتە مەھەللىمىزدىكى قۇلۇم قوشنىلارمۇ پايدىسىنى كۆردى. ئىشەنمەسەڭلا ماۋۇ بارىتەمدىن، ئىۋۇ توختىخاچامدىن، ھەشەك دوڭخاقلاردىن سوراپ بېقىڭلار. قايسى چاغدا بارىتەم رادىيودا داڭلاپ سىزى قىلغان لويلا ئولتۇرۇش دورىسىدىن «رادىيودا

داڭلىغاندىكىن قالتىس دورا بولسا كېرەك» دەپ ئىككى شېشە سېتىۋېلىپ ئېتىزلىقىغا ئارقا-ئارقىدىن چېچىپتىكەن، لېكىن لويلا تۈگۈل ئىنجىمارۇق ئۆسكەن چۈزگۈننىمۇ قۇرتالماپتۇ. ئەكسىچە لويلا كۈندىن كۈنگە بولۇق ئۆسۈپ بۇغداي مايىلىرىنى بېسىۋاپتۇ، بىزنىڭ چۈجىلەر شۇ چاغدا ئەسقاتتى. دورا چېچىپ ئۆلتۈرەلمىگەن لويلىنى بىر كۈندىلا پاك-پاكىز «ئوتاپ» تۈگەتتى. ئويلاپ باقماسلەر، ئەگەر قول بىلەن يۇلۇپ ئوتاش كەلسە بەش، ئون ئادەم يەتتە، سەككىز كۈندىمۇ ئوتاپ بولالمايتتى. ئوتاپ بولدى دىگەندىمۇ ئۇياقتىن ئوتسا بۇياقتىن ئۆسۈپ چىقىپ ئاۋارە قىلاتتى. ئىلگىرى توختىخاچام، ھەشەك دوقاقلارمۇ بىر ئادەمنىڭ بىر كۈنلىكىگە 30 كويىدىن بېرىپ بۇغدايلىقنى نەچچە رەت ئوتتىپمۇ، ئوت ئۆلتۈرۈش دورىسى چېچىپمۇ لويىلارنى تۈگەتەلمىگەن ئىكەن، چۈجىلىرىمنى ھايداپ چىقىپ قويۇپ بېرىۋېدىم، بۇ «باتۇر» لىرىمغا ئىككى سائەتلىكىمۇ بولمىدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلاردىن پۇل ئالاتتىمۇ؟ ئالمىدىم. مەن چۈجىلىرىمنى بېقىۋالغىنىمغا خۇش، ئۇلار بۇغدايلىرىنىڭ لويىلىدىن قۇتۇلغىنىغا، مۇھىمى دورا ئالدىغان پۇلنى، ئىشلەيدىغان ئادەم كۈچىنى تىجەپ قالغىنىغا خۇش. تاق گېپىمنى قىلسام چۈجە بېقىشنىڭ ماڭىلا ئەمەس ھەممىمىزگە پايدىسى بار. شۇڭا مەن يەنە كاتىۋاشلارنىڭ ئورۇنلاشتۇرىشىغا ئاكتىپ ئاۋاز قوشۇپ، چوڭراق قىلىپ «يېشىل پەيلىك توخۇ» پېرمىسىدىن بىرنى قۇرۇپ چىقايلىكىن دەيمەن. ناۋادا مېنى ئۆز كۆرۈپ مەن بىلەن ھەمكارلىشىپ پېرما قۇرۇشنى خالايدىغانلار بولسا ھەزگىز ياق دېمەيمەن، مېنىڭ گېپىم شۇ!

مەيداندا بىردىنلا چاۋاك كۆتۈرۈلدى. بۇرۇنقى مەجلىسلەردە بۇنداق قىزغىن چاۋاك چېلىنغانلىقىنى ھېچكىم كۆرۈپ باقمىغان ئىدى. سامۇش مۇدىرنى مۇدىر سايلىغان چاغدىمۇ ئۇ يەر، بۇ يەردە پاشا قورغاندەك نەچچىلا ئادەم چاۋاك چالغان ئىدى. «خوراز» نىڭ بېشىنى تىك تۇتۇپ كاتىۋاشلارغا دادىل يۈزلىنىپ، پېرما قۇرمەن دەپ مەيدىسىگە ئۇرغىنى ئۆزىنى مەھەللىنىڭ ئاتىسى، مۆتىۋەرلىرى، بىلەرمەنلىرى چاغلایدىغان سامۇش مۇدىر، سادىق مۇدىر، ئەخمەت بايلارغا خۇددى «خوراز» ئۆزلىرىنى كۆزگە ئىلمىغاندەك، مەسخىرە قىلۋاتقانداك بىلىنىپ، ئىچ باغرىنى ئۆرتىۋەتتى. تېخى «خوراز» نى كۆزگە ئىلىپمۇ كەتمەيدىغان توختىقارى، ئابدۇللادەك بىر نەچچىسى ئۇنى تۇنجى كۆرگەندەك كۆزلىرىنى چىمچىقلىتىۋېتىپ، قايتىدىن تىكىلىپ قارىشىپ كەتتى.

– ماۋۇ «خوراز» ھەق گەپ قىلدى، ھەقىقەتەن بىزنى ئەڭ ئاۋارە قىلىدىغىنى باغ-ئېتىزلىرىمىزغا مېچىدە ئۈنۈپ كېتىدىغان لويلا ئىدى. ئۇ كاساپەت ئۇياقتىن ئوتاپ تۇرساق بۇياقتىن بىرسى ئون بولۇپ ئۈنۈپ چىقاتتى ئەمەسمۇ. جۈمە «خوراز» نىڭ چۈجىلىرى بىزنىڭ قولىمىزنى بېكار قىلىپ، خېلى كۆپ چىقىمىدىن ساقلاپ قالدى، «خوراز» ماقۇل كۆرسە مەن ئۇنىڭ پېرمىسىغا ئەزا بولۇشقا رازى. دېدى بارىتەم باشقىلار ئاڭلىماي قالمىسۇن دىگەندەك بار ئاۋازنى قويۇپ بېرىپ. بىردەملىككە «يىپ بازىرى» بولۇپ كەتكەن مەيدان يەنە تىمناسلىققا

چۆمدى.

- مەنمۇ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى توكۇر خورازنىڭ قۇلى بولۇپ يۇرۇپتىمەن، ئىلگىرى جۈمە «خوراز» بىلەن ياخشى ئۆلپەت ئىدۇق، ئۇ چاغلاردا ھەقىقىي پايدا-زىياننىڭ نىمىلىكىنى ھېس قىلماپتىكەنمەن، «خوراز» نىڭ ھازىرقى گېپى ئۇيغۇمنى قايتىدىن ئېچىپ قويدى. مەنمۇ يەنىلا «خوراز» غا ئۆلپەت بولۇپ، پۇتغا پۇت، قولغا قول بولاي. قانداق دېدىم «خوراز» ئاداش، مېكىيانلىرىڭنى بېقىشىپ بەرسەم ياق دېمەيدىغانسەن؟- دېدى تۇدىلەك «موخۇر» كالچاراپ كۈلگىنىچە جۈمەنىڭ ئالدىغا كېلىپ.

- سەنلا چىداپ ئىشلىسەڭ، مەندە چاتاق يوق، خورازنىمۇ بىللە سوقۇشتۇرغان، قمارنىمۇ بىرگە ئوينىغان، تاپقانىنى تەڭ خەجلىگەن، بۇندىن كېيىنمۇ توخۇنى تەڭ باقمىز. دېدى جۈمە تۇدىلەكنىڭ قولىنى سىقىپ تۇرۇپ. بىر شەرت، بارلىق ناشايان ئىشلىرىڭدىن تولۇق قول ئۈزسەن، ئۇنداق بولمىغاندا باقمىچىلىق روناق تاپمايدۇ.

- رېيىمقۇل بىلەن مەن ئىككىمىزمۇ جۈمە باينىڭ پېرمىسىغا ئەزا بولايلى، ئۆيىمىزمۇ خوشنا، يەر، بېغىمىزمۇ تۇتۇشىپ تۇرىدۇ، قولايلىق. دېدى داۋۇتخۇن جۈمەنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئاندىن سامۇش مۇدىرغا يۈزلەندى. جۈمە خوشناممۇ قوشلىدۇ، شۇنداق خاتىرلەپ قويۇڭلا مۇدىر.

- قارىسام «خوراز» نىڭ ئەتراپىغا ئولاشقانلار خېلى كۆپەيدى. ھەممە ئائىلە جۈمە «خوراز» نىلا مەركەز قىلىپ تىقىلىشۋالسا قۇمۇ بولماس. مېنىڭچە كەنت كادىرلىرىمۇ قاراپ تۇرساڭلا بولماس، سادىق مۇدىر، مەخەيى مېراپ، نىزامدىنلارمۇ باش بولۇپ بىردىن بىرما قۇرۇشنى ئويلىشىپ باقسا، كەنتتىكىلەر ئۇلارنىمۇ قوللىساق، بىرمۇ ئائىلە پېرمىنىڭ سىرتىدا قالمىسا، قانداق دېدىم تېلۋالدى. دېدى يېزا باشلىقى بىردە سادىق مۇدىر بىلەن نىزامدىنغا، بىردە سامۇش مۇدىرغا نەزىرىنى ئاغدۇرغاچ.

- بۇ ئىنتايىن دانا، بىلەن تەكلىپ بولدى، جۈمە «خوراز» مەيدە كېرىپ چىققان يەردە سادىقلار بېشىنى يۇپۇرۇپ تۇرسىمۇ سەت تۇرىدۇ. دېدى تىلۋالدى يېزا باشلىقىنىڭ تەكلىپىنى قۇۋەتلەپ.

سادىق ئەتراپىدا بىر-بىرسىگە پىچىرلىشىۋاتقانلارغا مەغرۇر بىر نەزەر سېلىۋېتىپ، يېزا باشلىقىنىڭ تەكلىپىگە قوشۇلدىغانلىقىنى بىلدۈردى. لېكىن نىزامدىن بىلەن مەخەينىڭ نىمىشىدۇ ئۇنى ئىچىگە چۈشۈپ، يۈرىكىنى تىڭشاپ ئولتۇرۇپ كەتتى.

- مەن سادىق مۇدىرغا ھەمكارلىشىپ، ئۇنىڭ پېرمىسىغا ئەزا بولاي، چارۋا بورداشتىن كېلىدىغان مەنپەئەتمۇ يوقنىڭ ئورنىدا بوپ قالدى، قارىسام جۈمە «خوراز» خۇدايىم بېكاردىنلا ئۈندۈرۈپ بەرگەن لوپلا بىلەن توخۇ بېقىپ چىقىمىزلا نەچچە تۈمەننىڭ ئىگىسى بولۇپ قالدى، ئۇ قىلغاننى بىزنىڭ قىلالمايدىغانلىقىمىزغا ئىشەنمەيمەن، شۇڭا سادىق مۇدىرلا تېرەك بولۇپ تۇرۇپ بەرسە قالغىنىنى گۈل كەلتۈرۋاتىمىز، قانداق دېدىم سادىقجان؟- دېدى ئەخمەت باي

ئۇرۇق، بەشلىك ئارىدەك بارماقلىرىنى ئىشقىلاپ تۇرۇپ.

- بىز ئاغا-ئىنى ئۇرۇق-تۇققانلار نىزامىدىننىڭ پېرمىسىغا قوشۇلايلى خوشنا بولغاندىكىن، بىزلەرمۇ ئەڭ دەسلەپ چۈجە بېقىپ باققان، باققۇچىلىكىمىز بار- دېدى توختىقارى بىر نىزامۇدىنغا، بىردە ئىككى يېنىدا تۇرغان قادىراخۇن، ئابدۇللاجانغا مەغرۇر قاراپ قويۇپ، باشقىچە گەپلىرىڭلا چىقماستۇر تۇققانلىرىم؟

8

يېزىلىق ھۆكۈمەتنىڭ، جۈملىدىن يېزا باشلىقى - ئويتېتىردا «يېشىل پەيلىك توخۇ» پېرمىسى قۇرۇشقا رەھبەرلىك قىلىش گورۇپپىسىنىڭ باشلىقى پەرھاتنىڭ ئويتېتىرلىقلارنى قىزغىن قوللاپ، قەرز مەبلەغىنىڭ ئەمىلىيلىشىشىنى بانكا تارماقلىرى بىلەن ماسلاشتۇرۇشى نەتىجىسىدە پېرمىغا كېرەكلىك مەبلەغ مەسلىسى تېزلا ھەل بولدى. جۈمە «خوراز» باشچىلىقىدىكى 29 ئائىلە بىرلەشمە «يېشىل پەيلىك توخۇ» پېرمىسىدىكىلەر مەسلەھەتلىشىپ 210 مىڭ يۈەن قەرز ئالدى. جۈمە «خوراز» ۋەدىسى بويىچە ساندۇقنىڭ تېگىدە ساقلاپ كەلگەن 32 مىڭ يۈەننىمۇ مەبلەغ قىلىپ قوشتى. تېخنىك تەكلىپ قىلىپ 30 مىڭ قانات چۈجە بىمالال سىغىدىغان ئازادە توخۇخانىدىن بىرنى سېلىپ پۈتكۈزۈپ، چۈجە سولايمۇ ئۈلگۈردى. سادىق مۇدىر باشچىلىقىدىكى 25 ئائىلىمۇ، نىزامۇدۇن باشچىلىقىدىكى 23 ئائىلىمۇ، مەخەي مىراپ باشچىلىقىدىكى 27 ئائىلىمۇ قاراپ تۇرمىدى. ئۇلار خۇددى بىر-بىرىسى بىلەن بەسلەشكەندەك جۈمە «خوراز» لارنىڭكىدىن قېلىشمۇغىدەك قىلىپ توخۇخانا سېلىپ، تاللاپ، شاللاپ تۇرۇپ 30، 40 مىڭدىن چۈجە سولىدى. شۇنداق قىلىپ كەنتىدىكىلەرنىڭ تولۇق ھەركەتكە كېلىشى نەتىجىسىدە كىچىككىنە كەنتتە ئاخىرى توخۇ پېرمىسىدىن تۆتى قۇرۇلۇپ، يېزا بويىچىلا ئەمەس، ناھىيە بويىچە داغدۇغا قوزغىدى. ھەر قايسى ئاخبارات ئورۇنلىرىنىڭ مۇخبىرلىرى ئارقا-ئارقىدىن كېلىپ زىيارەت قىلىپ، تاراتقۇلاردا تەشۋىق قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە بىر قىسىم مۇخبىرلار «كەنتتە يېڭى ۋەزىيەت شەكىللىنىش بىلەن بىرگە يەنە بىر قىسىم تۈزەتمىسە بولمايدىغان يېڭى مەسلىلەرمۇ پەيدا بولۇپتۇ، ئالدى بىلەن ئىلگىركى خىلۋەت، تىمتاس كەنتىنىڭ جىم-جىتلىقى بۇزۇلۇپ، چۈجىلەرنىڭ تىنىمىز چۇرۇقلاشلىرى مەھەللە ئاسمىنى قاپلاپ كېتىپتۇ. ئۇندىن باشقا چۈجىلەرنىڭ چىقىرىندىلىرى چىرىپ، چىدۇغۇسىز سېسىمچىلىق مەھەللىنىڭ ساپ ھاۋاسىنى بۇلغاپتۇ، بۇنى تېز بىر تەرەپ قىلىش زۆرۈر بولۇپ قاپتۇ» دەپ مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارغا ئىنكاس قىلغان. ئەلۋەتتە، 140 مىڭ قاناتقا يېقىن چۈجىنىڭ يەيدىغىنىمۇ، چىقىرىدىغىنىمۇ ئاز ئەمەس ئىدى. ئىشلار تېخى تولۇق يۈرۈشلەشپ بولالمايۋاتقان، پېرىملارنىڭ ھەر قايسى ھالقىلىرىنىڭ ئىش تەرتىپى دېگەندەك قېلىپلىشىپ بولالمىغان،

چۈجىلەرنىڭ يەيدىغىنىنى ھەل قىلىش قىيىن بولۇۋاتقان، ئالدىراشلىق ۋە زىيەت تېخى ئىزغا چۈشۈپ بولالمىغان چاغدا، چۈجىلەرنىڭ كۈندىلىك چىقىرىندىلىرىنى كۈندىلىك بىر تەرەپ قىلمىسا بولمايدىغان يەنە بىر يېڭى ئىش دېھقانلارنىڭ يەلكىسىگە يۈكلەنگەن ئىدى. پېرما ئەزالىرى خۇددى يېپىشقاق قەغەزگە چاپلىشىپ قانات، پۇتلىرى ھەركەتتىن قالغان چۈندەك چۈجىگە باغلىنىپ، ئۇششاق-چۈشەك ئىشتىن ئۆزىنى ئاجرىتالماي قالدى.

ئايىغى چىقماس ئىشلار، يېڭى-يېڭى مەسىلىلەر بىرلەشمە پېرىملارنىڭ باش نازارەتچىلىكىنى ئۈستىگە ئالغان سامۇش مۇدىرنىمۇ جىم ياتقۇزمىدى. ئۇ ھېلى ئۇ پېرىمگە بېرىپ چۈجىنىڭ بېقىلىش ئەھۋالى، مۇھىت تازىلىق... قاتارلىق بىر يۈرۈش ئىشلارنى تەكشۈرۈپ، بايقالغان مەلىلەرگە قارىتا جەرىمانە خاتىرىلەپ، چەكلىك مۇددەت ئىچىدە تۈزىتىشكە بۇيرۇپ، ئەتىسىدىكى ئىشلارنى قانداق يۈرۈشلەشتۈرۈش ھەققىدە «يولىۇرۇق» بېرىپ، ئىش ئورۇنلاشتۇرسا، ھېلى يەنە بىر پېرىمغا پالاقلاپ بېرىپ ئۆز «بۇرچى» نى ئادا قىلاتتى. ئۈكەنتتىن ئىبارەت ھارۋىنىڭ «ئىچ ئېتى» بىلەن «يانداشما ئات» لىرىنى ماسلاشتۇرۇپ باشقۇرۇشنىڭ ئۇنچىۋالا ئاسان ئەمەسلىكىنى ئوبدانلا ھېس قىلىپ، ئۈستىدىكى «يۈك» نى چۆرىۋېتىشنى ئويلىغان بولسىمۇ، يېزا باشلىقىنىڭ «يىل ئاخىرىغىچە ئوبدان ئىشلەپ، پېرىمنى راۋاجلاندۇرۇپ، كەنتتە كۆرۈنەرلىك يېڭىلىق يارىتالساڭلا، شۇ چاغدىلا سىلنى يېزىلىق ھۆكۈمەتنىڭ شىتاتلىق كادىرلىقىغا قوبۇل قىلىشنى ئويلىشىمىز، كاتتا مۇكاپاتقىمۇ ئىگە بولىسىلەر» دىگەن سۆزى ئېسىگە كەلسلا باشقىدىن غەيرەتكە كېلىپ پالاقلاپ كېتەتتى. مۇشۇ كۈنلەردە ئۇنىڭغا يېزا باشلىقىغا بولغان بىر خىل ئىشەنچ، توخۇ باقچىلىقىدىن كۈتكەن ئۈمىد ۋە كەلگۈسى ئىستىقبالى ھەققىدىكى شېرىن خىياللار ھەمرا ئىدى. لېكىن ئۇ خىيال بىلەن رىياللىق ئوتتۇرىسىدىكى ھاڭنىڭ قانچىلىك چوڭقۇرلىقىنى ئويلاپ قويمايتتى.

تۆنۈگۈن كەچ سامۇش مۇدىر يېزا باشلىقىنى «قىر قىلمىغان سېرىق ئوغلاقنىڭ تېرىسىگە ئېلىپ، ئۆپكەسىنى قاقمەن» دەپ بولدى دىگۈچە كۈتكەنچىكىمۇ ياكى ئۇزۇن ساقلانغان مۇسەللەس ئېغىر كەلدىمۇ، ئېيتاۋۇر بۈگۈن ئەتتىگەن خېلى ۋاقىتچە ئورنىدىن تۇرالمىدى.

- ۋوي ئادەم، بۈگۈن نىمە بولدى سىلىگە؟ كۈن ئاش ۋاقتى بولسىمۇ مىدىرلاپ قويماي دىمەيسىلەن؟ قويۇڭلا دەيمەن ماۋۇ ئاشلىرى سوۋۇپ، ماز بولۇپ قالغىلىۋاتىدۇ، مەلىكىخان مۇدىرنى ئاستا تۇرتۇپ قويدى، ئاندىن قۇلىقىنى بوش سوزۇپ قويدى. مۇدىر ئىنجىقلىگىنىچە بىر ئۇيانغا، بىر بۇيانغا ئۆرۈلۈپ، تۈپ-تۈز بولۇپ بىر چوچالنىۋالغاندىن كېيىن، ئېرىنىپكىنە ئورنىدىن تۇردى. چالا-بۇلا يۈزىنى يۇيۇپ كۆك چامغۇر، غورا سېلىپ ئەتكەن يومدانغا تۇتۇش قىلدى. ئاشنى ئۇسۇپ قويغىنىغا خېلى بولۇپ قالغاچقا، تازا تاۋلىشىپ سۈمۈرۈپ ئىچكىدەكلا بولۇپ قالغان ئىدى.

ناشتىدىن كېيىن مۇدىر ئالدىراپ-سالدىراپ يەنە جۈمەنىڭ پېرىمىنى نىشانلاپ بوسۇغا

ئاتلدى. ئۇ ئۆلۈشكۈن ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغان ئىشلارنىڭ ئىجراسىنى تەكشۈرۈپ كۆرمەكچى ئىدى.

- تېخىچە توشۇپ تۈگىتىپ بولالمىدىڭلارمۇ جۈمەخۇن توخۇ پوقلىرىنى؟ ئەزمەڭلىنى ئەزمەي جىق-جىق ئۇسسساڭلا بولمامدۇ غەتلەككە، توخۇخانغا كىرە-كىرمەيلا توك تەگدى مۇدىر، ھېلىقى تۇدىلەك «موخۇر»، بارىتەم، داۋۇتەم، رېيىمقۇلا نىمىش قىلۋاتىدۇ؟
- ئۇلار باغدا، بىر تەرەپتىن دەرەخ ئاستىغا ئورەك كولاپ، بىر تەرەپتىن توخۇ پوقى بىلەن تولغان ئورەكلەرنى كۆمۈپ، تۈزلەۋاتىدۇ.

- ئەسلى بۇ ئىشلار تۈنۈگۈنلا تۈگىشى كېرەك ئىدىغۇ؟ قېنى ئۈزۈڭلا دەپ بېقىڭلا، بىر كۈن كېچىكتۈرگىنىڭلار ئۈچۈن قانچە پۇل جەرمانە تۆلىسەڭلا بولا؟
- بۇ، بۇ، بۇ قېتىم بىر كەڭچىلىك قىلغان بولسالا، بۇنىڭدىن كېيىن مەن دېققەت قىلسام، ئەسلى سىلى دىگەندەك تۈنۈگۈنلا تۈگەپ كېتەتتى، لېكىن باغ ئېتىزلىرىمىزدا چۈجە يىگىدەك لويلا قالماپتۇ، ئامالسىز پېرىمدىكى ئەر-ئايال ھەممىمىز قوشنا كەنتكە بېرىپ تۆت، بەش ھارۋا لويلا يىغىپ كەلدۇق، شۇڭا... بۈگۈنچە خاپا بولۇشمايلى مۇدىر، مانا ھازىرلا توشۇپ تۈگىتىۋاتىمىز.

- بۇ نىمە ئىش ئەمدى ھوي؟ چۈجىلەرنى سىرتقا قويۇپ بېرىپ، لويلا يىگۈزۈپ باقماي، مەھكەم سولىۋېلىپ زاۋۇتنىڭ ياسالما يېمى بىلەنلا باققىلى تۇرۇپسىلەرغۇ ئەمدى؟
- بايا دېدىمغۇ مۇدىر، بىزنىڭ پېرىمىغا تەۋە باغ، ئېتىزلاردا لويلا تۈگۈل چۈزگۈننىڭ قۇلقىمۇ قالدى، ئامالسىز نە نەلەردىن لويلا يىغىپ كېلىۋاتىمىز، مانا بۈگۈنمۇ مەن، بارىتەم، داۋۇتەم، رېيىمقۇل، تۇدىلەك تۆتىمىزنىدىن باشقىلارنىڭ ھەممىسى لويلا يىغىپ كەلگىلى كەتتى.

- ئامالسىز دىگەن نىمە گەپ ئەمدى؟ زاۋۇتنىڭ سۈنئىي يەم-خەشكى بىلەن بېقىلغان توخۇلار گەرچە تېز يوغىناپ، تېز سەمرىگىنى بىلەن گۆشى قازانغا كىرىشى ھامان قېرى خوتۇننىڭ ئەمچىكىدەك بوشاپ، يىگەندە كونا كۆلنىڭ لېشى تېتىدىغانلىقىنى بىلمەمسىلەر؟
- بىلىشىنغۇ ئوبدان بىلىمەن مۇدىر، ئەمدى شۇ لويلا ئۆلگۈرمىسە نىمە ئامال، شۇ تاپتا بىزغۇ ئۇ يەر بۇ يەردىن ئاز تولا لويلا يىغىپ كېلىپ ئارلاشتۇرۇپ بېرىۋاتىمىز، باشقا پېرىمدىكىلەر بىر تۇتام بولسىمۇ لويلا بەرمىگىلى خېلى بوپ قالدى.

- ھە...! ئەسلى ئىش مۇنداق ئىكەندە؟ چۈجىلەرگە نىمىشقا مۇشۇ چاغقىچە يېشىل پەي چىقمايدىكىن دىسەم، لويلا يېتىشمىگەچكە شۇنداق بوپتۇ-دە؟ مۇشۇنداق بولۇۋەرسە قانداق بولىدۇ؟ دەرھال بۇنىڭ چارىسىنى قىلىشىمىز لازىم. تەلەپ بويىچە بولغاندا چۈجىلەرنىڭ يېمىنىڭ توقسەن پىرسەنتىدىن كۆپرەكى چۇقۇم لويلا بولۇشى كېرەك. شۇنداقمۇ؟- مۇدىرنىڭ چېكە تۆمۈرلىرى بۇرتۇپ چىقىپ، ئەسلىدىنلا قارا چىرايى تېخىمۇ قارىداپ كەتتى. ئۇ نىمىدۇ بىر ئىش ئېسىگە كەلگەندەك سۆزدىن توختاپ، بۇرۇلۇپلا توخۇخاندىن چىقىپ قەتتى. مۇدىرنىڭ «خوش»

مۇدىمەي چىقىپ كەتكىنىگە جۈمەنىڭ كۆڭلى سەل غەش بولدى. «قاراڭلا بۇ دۈگدۈكنىڭ چوڭچىلىقىنى» دەپ غۇدۇرىدى ئۇ ئۆز-ئۆزىگە.

- شۇنداق قىلىپ، تەۋەيىڭلاردىكى باغ-ئېتىزلاردا شۇنچە غول ئۆسىدىغان لويلار چۈجىلەرنىڭ يېيىشىگە يېتىشمەيۋاتىدۇ، لويلا يېمىگەچكە چۈجىلەر تېخىچە پەي تاشلىمىغاچقا يېشىل پەيلەر چىقمايۋاتىدۇ دەڭلا؟- يېزا باشلىقى قولغا قىستۇرۇلغان تاماكىسىنى كۈچەپ-كۈچەپ شورغاچ ئېغىر قەدەم بىلەن ئالدى ئارقىغا مېڭىشقا باشلىدى. شۇ تاپتا ئۇ كۆڭلىدە تۇنجى قېتىم سامۇش مۇدىرغا نىسبەتەن ئۆچمەنلىك تۇيغۇسى پەيدا بولغانلىقىنى ھېس قىلدى. - شۇنداق يېزا باشلىقى، مەن تەپسىلى تەكشۈردۈم، يەرلەرگە ئىككى كۈندە بىر سۇ قويۇپ تۇرساقمۇ لويلا ئۆسۈپ ئۆلگۈرمەيۋاتىدۇ. بەزى يېرىمدىكىلەر تېخى باشقا يېزا-كەنتلەرگىچە بېرىپ لويلا يىغىپ كېلىپ بېرىۋېتىپتۇ. سامۇش مۇدىر يېزا باشلىقىنىڭ ئېچىر قاپ كەتكەن بۆرە قانچۇقىنىڭ كۆزىدەك كۆكۈش نۇر چاقناۋاتقان كۆزلىرىدىن كۆزىنى ئېلىپ قاشتى. - سامۇش مۇدىر، سىلە دىگەن پىشقەدەم مۇدىر، تەجىربىلىرىمۇ مول، شۇنداق تۇرۇپ بىرەر چارە ئويلاپ تاپالمايدىلما؟ يېزا باشلىقى مېڭىشتىن شاپىدە توختاپ سامۇش مۇدىرغا مۇختەك قالدۇ. سامۇش مۇدىر ئەزەلدىن يېزا باشلىقىنىڭ بۇنداق غەزەپلىك قارشىغا دۇچ كېلىپ باقمىغاچقا، خۇددى كىمدۇ بىرسى قەھرىتاندا بېشىدىن بىر چىلەك شۈرمەل قويۇۋەتكەندەك ئەندىكىپ كەتتى.

- شۇ، شۇ... قانچە باش قاتۇرساممۇ ئەقىل تاپالماي، سىلدىن يوليۇرۇق سورايم دەپ شۇ... سامۇش مۇدىرنىڭ تىلى كالۋالىشىپ، گېپىنى تاپالماي كېكەچلەپ كەتتى. - ئەلۋەتتە ئۆزۈڭلەردە يوق نەرسىنى باشنى تاشقا ئۇرساڭلارمۇ تاپالمايسىلەر-دە! سىلەدە مۇستەقىل پىكىر قىلغىدەك كالا يوق، پىكىر قىلىشىمۇ خالمايسىلەر، بولمىسا بۇ يەرگە شاپاشلاپ كەلمەيتتىڭلار. مۇنداق قىلايلى سىلەر دەرھال كەنتكە قايتىپ، كەنت كومىتېتى ھەيئەتلىرى بىلەن كېڭىشىپ، تەۋەيىڭلىدىكى بارلىق تېرىلغۇ يەرلەرگە بىردەك لويلا تېرىشنىڭ زۆرۈرلىكى ھەققىدە تەپسىلى دوكلات يېزىپ، ئەتىدىن قالماي ماڭا يەتكۈزۈپ بېرىڭلار. مەن يېزىلىق پارتىكوم دائىمى ھەيئەتلىرى يىغىنىغا سېلىپ دەرھال تەستىقلاپ بېرەي، مۇشۇ نەچچە كۈن ئىچىدە بارلىق يەرلەرگە سورتلۇق لويلا تېرىپ بولۇڭلار!- يېزا باشلىقىنىڭ سۆزى كەسكىن ئىدى. - شۇ، ئۈچ، تۆت يۈز مويەردىكى بۇغدايلار باش چىقىرىپ پىشايلا دەپ قالغان ئىدى، بۇغدايلىقلارنى ئاغدۇرۇپ لويلا تېرىساق دېھقانلارنىڭ....

- دېھقانلارنىڭ پىكىرى چىقىدۇ دىمەكچىمۇ؟ بىز دىگەن تەشكىل، تەشكىل بولغاندىكىن

ئۇلارنىڭ دىگىنىنى ئەمەس ئۆزىمىزنىڭ ئويلىغىنى بويىچە ئىش قىلىشىمىز كېرەك، بېرىپ مەن دىگەندەك قىلىڭلا! ئۇنداق بولمىسا كېيىنكى ئاقىۋەتكە سىلە مەسئۇل بولىسىلە.

نىمىشقىدۇ سامۇش مۇدىرنىڭ كۆڭلى غەش بولدى. كۆڭلىدە يېزا باشلىقىغا نىسپەتەن بىر خىل يىرگىنىش، نەپرەت تۇيغۇسى پەيدا بولدى. شۇ تاپتا قەلبىدە ئىلگىرى ئۇ ئويلاشقۇمۇ پېتىنالمىدىغان «بىز نىمە ئۈچۈن ئاشۇ كاتاۋاشلار ئالدىدا شۇنچىلىك بىچارە؟ ئۇلار نىمە قىلىمىز دىسە چۇقۇم شۇنى قىلىشىمىز كېرەكمۇ؟ ئۇنداقتا مەن نىمىگە مۇدىر؟ مېنى مۇدىر قىلىپ سايلىغان دېھقاننىڭ ئەجرى شۇنچىلىك قەدىرسىزما؟ بىز زادى ئاشۇ چوڭاملارنىڭ رايىغا باقماي ياشىيالمىزما؟ ئۇلار بىزنىڭ ئالدىمىزدا شۇنچىلىك قۇدرەتلىكمۇ؟» دىگەندەك پىكىرلەر غەلىيان كۆتۈرمەكتە ئىدى. لېكىن ئۇ ئويلىغانلىرىنى دادىل ئوتتۇرىغا قويۇشقا جۈرئەت قىلالمايتتى. ئۇنىڭچە شۇنداق قىلىش «تۇخۇمنى تاشقا ئۇرغان» لىق بولاتتى. ئۇنىڭ پۈتۈن ئېسىيادى يەنىلا بىر ئاماللارنى قىلىپ يېزىلىق ھۆكۈمەتكە رەسمى شىتاتلىق كادىر بولۇپ پېتىۋېلىشنىڭ كويىدىلا ئىدى.

سامۇش مۇدىرلار تۆنۈگۈن چۈشتىن كېيىندىن باشلاپلا ئۆيىمۇ ئۆيى كىرىپ: «يېزىنىڭ ئۇقتۇرىشىغا ئاساسەن، توخۇ پېرىمىمىزنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن بارلىق تېرىلغۇ يەرلەرنى، جۈملىدىن ئاق يەر، بۇغداي ياكى باشقا زىرائەت تېرىلغان يەرلەر بولسۇن ئومۇمەن بىزنىڭ كەنت ئەزالىرىغا تەۋە بارلىق يەرلەرنى ئەتە ئەتتىگەندىن باشلاپ بىر تۇتاش ئاغدۇرۇپ، بىر تۇتاش ئۇرىغى ئامپىرىكىدىن كىرگۈزۈلگەن ئالى سورتلۇق لويلا تېرىمىز، ئىختىيار قىلغانلار ھازىردىن باشلاپ بۇغدايلىرىنى ئورۇۋېلىپ ئوت-سامان قىلىپ بېسىۋالسا بولىدۇ، ئەتتىگەنگىچە ئۈلگۈرتۈپ بولالمىسا بىردەك ئاغدۇرۇۋېتىلىدۇ» دىگەن خەۋەرنى يەتكۈزدى. بۇ شۇم خەۋەردىن كۆڭلى غەش بولۇپ، تۈننى مىڭ تەستە تاڭغا ئۇلغان دېھقانلار، بۈگۈن كۈن چىقىشتىن بۇرۇنلا ئېتىزلىق بېشىغا چىقىۋېلىپ، يەر ئاغدۇرۇشقا تىكلەپ قويغان زەنجىر چاقلىق، سوقۇلۇق تېرەكتۇرلارنى ئورۇۋېلىشقان ئىدى. سامۇش مۇدىر باشلىق كەنت ئەمەلدارلىرىنىڭ پايپاسلاپ يېتىپ كېلىشى بىلەن تەڭ باشلانغان تالاش-تارتىش، چىڭقىلىپ سۆزلەشلەر تۈپتۈز كەتكەن بۇغدايزارلىقنىڭ تېنچلىقىنى بۇزدى.

- قانداق گەپ بولۇپ كەتتى بۇ، باشقا زىرائەتلەرغۇ بىر تېرىقلىق، لېكىن پىشايلا دەپ قالغان ئالتۇندەك بۇغداينى ئاغۇرۇپ لويلا تېرىمىز دىگەنمۇ گەپمۇ؟ - دەيتتى بارىتەم چىڭقىلىپ تۇرۇپ.

- شۇ ئەمەسمۇ، بۇغداينى ئاغدۇرۇپ تاشلىساق قورساقنى ئاسقۇغا ئېسىپ قويغىلى بولمايدۇ -

دە! بىزدەك بالا-چاقىلىق ئائىلىلەرگە تەس ئەمەسمۇ؟ لويلا دىگەننى بۇغدايدەك ئۇن تارتىپ يىگىلى بولمىسا يا، داۋۇتەم دۈگدۈكمۇ چىچاڭشىتتى.

- بولدى قىلىڭلا تۇققانلا، بۇ يېزىلىق ھۆكۈمەتنىڭ قارارى، چۈجىلەرگە يەم-خەشەك يېتىشمەيۋاتقان پەيتتە مۇشۇنداق قىلمايمۇ چارە يوق، بۈگۈنكى ئۆپكىنى دەپ ئەتىكى قۇيرۇقدىن قۇرۇق قالمايلى، ھازىرقى مۇھىم ۋەزىپە پېرىملاردىكى چۈجىلەرنى تېزىرەك بازارغا سالغىدەك چوڭ قىلىۋېلىش، ئۇنداق بولمىغاندا زىيان تېخىمۇ چوڭ بولىدۇ. دېدى سامۇش مۇدىر تېرەكتۇرنىڭ سوقسىغا چىقىپ تۇرۇپ ئۈنلۈك ئاۋازدا.

- مۇشۇ ئىشتان بېغىنىڭ تايىنى يوق كاتىۋاشلارنىڭ ئورۇنسىز «يوليۇرۇق، قارار» لىرىنىڭ دەستىدىن خاتىرجەم كۈن ئۆتكۈزەلەيمىزمۇ يوق؟ بىر كۈن بولسا «ياڭاقلىق بەرپا قىلىمىز ئىقتىسادىي قىممىتى ئۇنداق يۇقىرى، بۇنداق يۇقىرى» دەپ ئەمدى بولاققا كىرگەن نەشپۈتلۈك، ئالمىلىقنى بۇزۇپ ياڭاق سېلىۋاتقان، يەنە بىر كۈن بولۇپ ياڭاق مېۋىگە كىرگەندە ئۇنى مەجبۇرى تومۇرۇپ تاشلاپ «چىلانزىلىق بەرپا قىلىمىز، ئۈستى چىلان، ئاستى بۇغداي قوش ئۈنۈم ئالمىز» دەپ چىلان سېلىۋاتقان؛ ئالدىنقى يىل قوناق تېرىمەن دىسەم بىر تۇتاش كېۋەز تېرىمىز دەپ يول قويۇشمىدى، كېۋەزنى تولا سوقۇۋېتىپ قۇرۇق قول قېلىۋىدۇق ھېچكىمنىڭ كارى بولمىدى، بۇ يىل قوغۇن-تاۋۇز، سەي-كۆكتات تېرىمەن دىسەك بۇغداي تېرىمىز دېدى، مانا ئەمدى بۇ كۈن بولغاندا بۇغدايلىقنى بۇزۇپ لويلا تېرىمىز دېسە، بىز خاتىرجەم جان باقامدۇق يوق! مەرەزنىڭ «دېھقانلار ھۆددە يەرلىرىگە ئۆزى خالىغان زىرائەت تېرىسا بولىدۇ، جايلار چەكلىمە قويماستىن كېرەك» دىگەن سىياسىتى نىمىشقا بىزنىڭ يۇرتتا ئەمىللەشمەيدۇ؟ بولدى مېنى ئاپىرىپ سولۇۋەتسىمۇ بۇغدايلىقنى ئاغدۇرۇپ لويلا تېرىمايمەن، دېدى تۇراپ توڭگۇز كۈچلۈك ئوتتا ئۆركەشلەۋاتقان قازاندەك قايناپ.

- ئۆزىمىزنى سەل بېسىۋالايلى تۇققانلار، «چۆگۈن قاينىسا بويىغا تاشىدۇ» دىگەن گەپ بار. ھېسسىياتقا بېرىلىپ كەتمەيلى. توغرا، بىز كەنتىمىزنىڭ ئەمىلى شارائىتىنى كۆزدە تۇتۇپ «ئىختىيارى تېرىقچىلىق» قانداق تولا چەك قويدۇق. بىرىمىز كېۋەز تېرىمەن دىسەك، بىرىمىز بۇغداي تېرىمەن دىسەك، يەنە بىرىمىز سەۋزە-چامغۇر، يەنە بىرىمىز قوغۇن-تاۋۇز تېرىمەن دەپ تۇرۇۋالسا، ئوخشىمىغان زىرائەتلەرگە بىرلا ۋاقىتتا سۇ قويغىلى بولامدۇ-يوق؟ تۈرلۈك زىرائەتكە زىيانداش ھىساپات چۈشۈش ۋاقتى ئوخشىمايدىغان تۇرسا ئۇنى بىر تۇتاش كۈنتۈرۈل قىلغىلى بولامدۇ-يوق؟ ئۇندىن باشقا پەرۋىشلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرگىلى بولامدۇ-يوق؟ مانا مۇشۇنداق ھاللىق تەرەپلەرنى قايسىمىز ئويلىشىپ باقتۇق؟ ھەر بىرىمىز ئۆزىمىزنىڭ ئويلىغىنى بويىچە ئىش قىلساق سۇغۇرۇش، پەرۋىش قىلىش ئىشلىرىنى قانداقمۇ ماسلاشتۇرغىلى بولىدۇ؟ راست يۇقىرىنىڭ «كىم نىمىنى خالىسا شۇنى تېرىشقا يول قويىلىدۇ» دىگەن سىياسىتى بار، لېكىن بۇ چوڭ سىياسەت، ئۇنى ئەمىلى ئەھۋالىمىزنى نەزەرگە ئالغان ھالدا جانلىق ئىجرا

قىلساقمۇ خاتا بولمايدۇ. بىز شۇنداق ئىجرا قىلدۇق، بۇنىڭ نەرى خاتا؟- سامۇش مۇدىرنىڭ گېپىدىن بەزىلەر سەل پەسكويغا چۈشتى.

- مۇدىر ئوبدان گەپ قىلدى، بىزمۇ ھەرگىز سىلەرگە زىيان بولسۇن دىمەيمىز، ئويلاپ باقماسىلەر، بىر مويەردىن جىق بولغاندىمۇ 600 كىلوگرام بۇغداي ئالساق، بىر كىلوگرامى ئىككى يېرىم كويىدىن بولسا 1500 كويى دىگەن گەپ، چىقىمغا 500 كويى كەتتى دىگەندىمۇ قولمىزغا ئاشىدىغىنى تايىنلىق 1000 كويى. ئالى سورتلۇق لويلا تېرىساقچۇ؟ بىر مويەرنىڭ لويلىسىدا ئاز دىگەندە 500 قانات چۈجىنى بىمالال بېقىپ بازارغا سالغىلى بولىدۇ، بىر قانات توخۇ 30 كويىدىن بولدى دىسەكمۇ 500 قانات توخۇ 15 مىڭ كويى بولدى دىگەن گەپ، 1000 كويى جىقمۇ 15 مىڭ كويى جىقمۇ؟ لويلا تېرىمساقچۇ نەچچە ئون مىڭ كويىدىن قۇرۇق قالمىز دىگەن گەپ، چۈشەندۈردى يېزىنىڭ پەن-تېخنىكىغا مەسئۇل باشلىقى تىلۋالدى بارماقلىرىنى پۈكۈپ تۇرۇپ.

- بولدى باشقىلار نىمە قىلسا مەيلى، مەن ئالتە مو بۇغدايلىقىمنى ئاغدۇرۇپ لويلا تېرىمەن، قېنى «تۆمۈر كالا» غلارنى بىزنىڭ ئېتىزغا تارتىڭلا، يول ئېچىڭلار خالايتىق، يول ئېچىڭلار... نىزامدىننىڭ قوشۇلغىنىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ پېرمىسىدىكى يەنە توختىقارى، قادىراخۇن، ئابدۇللا قاتارلىقلارمۇ ئۇنىڭغا ئەگەشتى.

- ئىشنى بۇزدى ما دەيۈز، «ئاسماندىكى غازنىڭ شوۋىسىغا نان چىلايمەن» دەپ، خەپ ئاچلىقنىڭ دەردىنى تارتىپمۇ قالىسەنغۇ بىر كۈنى، دېدى بارىتەم ئۆز-ئۆزىگە سۆزلىگەندەك پەس ئاۋازدا. ئۇنىڭ ۋۇجۇدى غەزەپتىن تىترىدى، ئۆزىنى تۇتالماي ۋارقىرىدى، ئويلىشىپ ئىش قىلايلى خالايتىق! يەر دېھقاننىڭ ئالتۇن قوزىقى بولسا، ئاشلىق دىگەن دېھقاننىڭ جېنى، قۇتقازغۇچىسى، ئۈمۈدى، خۇشاللىقى، بارلىقى. دېھقان جېنى يەر ئۈچۈن، ئاشلىق ئۈچۈن پىدا! قاراپ تۇرۇپ پىشاي دەپ قالغان بۇغداينى ئاغدۇرۇپ لويلا تېرىساق ئېچىشمامدۇ؟

- سىلە شۇنداق دىگەن بىلەن نەچچە ئون مىڭ كويىلۇق چۈجىنى نىمە بىلەن باقىمىز؟ بۇغداي قوناق بىلەن باققانغا ئۇنىڭ پەيلىرى يېشىلغا ئۆزگەرمەيتى؟ يېشىلغا ئۆزگەرمىسە پۇلغا يارامدۇ؟ مانا مەنمۇ ۋە پېرىمادىكىلەرمۇ ھەممىمىز بۇغدايلىقلىرىمىزنى ئاغدۇرۇپ لويلا تېرىمىمىز، قانداق دېدىم يولداشلار؟- سادىق كىمدۇ بىرسى قاچانلاردا دۆۋىلەپ قويغان كىچىككىنە دۆڭگە چىقىپ ۋارقىرىدى.

دېھقانلار رىيالىق ئالدىدا، كاتىۋاشلار نەزەرىدە پاشاچىلىكمۇ قۇدرەتكە ئىگە ئەمەس ئىدى. قايسى بىر دېھقان رىيالىقنىڭ، كاتىۋاشلارنىڭ رايىغا باقماي ياشىيالىسۇن؟ توغرا، بىر قىسىملار تىپودا ئۆز ھېسسىياتىغا، تۇيغۇسىغا بېرىلىپ، ھەر نىمىلەرنى دەپ سەكرەپ، تاقلاپ باقىدۇ. لېكىن ئاقبۇت يەنىلا ئۆزىنى ئۆزى كۈتمىگەن رىيالىقنىڭ قاياشىغا قۇل قىلىپ بېرىدۇ. ئويىتىپ كەتتىدىكىلەرمۇ ئەنە شۇنداق بولدى.

نەچچە كۈن ئىلگىرىكى بۇغدايزارلىق ئورنىنى ياپ-يېشىل يەلپۈنۈپ تۇرىدىغان لويلازارلىق ئىگىلىگەن ئىدى. لويلا مايسىسى بىخلىنىپ چىققاندىن باشلاپ تېز ئۆستۈرۈش دورىسى ۋە كۈچلۈك خېمىيىۋىي ئوغۇتلار قايتا-قايتا چېچىلىپ، پات-پات سۇغۇرۇلۇپ تۇرغانلىقتىن لويلالار شۇنچىلىك بولۇق ئۆسكەن ئىدى. لويلازارلىقتا توپ-توپ چۈجىلەر ئەركىن چۈرۈۋېلىشىپ، لويلىنىڭ يۇمران يۇپۇرماقلىرىنى تىنماي چوقۇيتتى. بەزىلىرى خۇددى كۆمۈلۈپ قالغان بىر نەرسىنى ئىزدىگەندەك ئۇ يەر بۇ يەرنى تاتىلاپ يۇمشىتىپ بخارامان ئېغىنىشىپ يۈرىشەتتى. نەچچە كۈندىلا چۈجىلەر خېلى كۆزگە كۆرۈنۈپ پەي تاشلاشقا باشلىغاندىلا دېھقانلارنىڭ كۆڭلى سەل ئىزغا چۈشتى. دېھقان دىگەن مانا مۇشۇنداق ئاجايىپ خەق. ئۇلارنىڭ ھېرىپ چارچاشتىن كېيىنكى غۇشاللىقى مېھنىتىنىڭ مۇنسىنى كۆرۈش، دەرەخ غوللىرىغا يولىنىپ ئولتۇرۇپ، موخۇرەك چېكىشكەچ تاپقان گەپلىرىنى قىلىشىش. ئۇلار ھالال ياشاشنى ئۆزىنىڭ ياشاش مىزانى قىلغان، شۇڭا تۇرمۇشى غورىگۈل بولسىمۇ، ئۆز مېھنىتى بىلەن ياشىسىلا شۈكرى قانائەت قىلىدۇ، كىشىلەرنى ئالداش، قاقى-سوقى قىلىش ئۇلارنىڭ تۇرمۇش لوغىتىدە يوق. ئەمما ئۆزلىرى ئالدىنىش، قاقى-سوقى قىلىنىشقا ئۇچراپ تۇرسىمۇ ۋايسىمايدۇ. ۋايساش ئاياللارنىڭ ئىشى دەپ قارايدۇ. ۋايساشنى نومۇس بىلىدۇ. شۇڭا نەچچە كۈن ئىلگىرىكى يۈرىكىنى ئەزگەن ئازاپلىق ئىشلارمۇ ئاسانلا كۆڭلىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى.

ئوپتېتىر كەنتىدە لويلازارلىق بەرپا قىلىپ، يېڭىچە بېقىش ئۇسۇلى ئارقىلىق ئالى سورتلۇق «يېشىل پەيلىك توخۇ» يېتىشتۈرۈش داغدۇغىسى پۈتۈن ناھىيەگە پۇر بولۇپ كەتتى. لېكىن، ھەممە مۇشۇ «يېڭىلىق» قا قىزىقىۋاتقان پەيتتە سامۇش مۇدىرنىڭ كۆڭلى تېخى ئارامدا ئەمەس ئىدى. ئۇ ھەر كۈنى پېرىملارنى ئارلاپ، يېڭىدىن پەي چىقىشقا باشلىغان چۈجىلەرگە زەن سېلىپ قارىغاندا كۆڭلىدىكى ئەنسىزلىك تېخىمۇ كۈچىيىپ كەتكەندەك بىلىنەتتى. چۈجىلەرنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكىگە يېڭىدىن پەي چىقىپ بولغان بولسىمۇ ئەمما نەچچە يۈز چۈجىگە قارا چىپار، سېرىقىش چىپار ۋە ئالاقانداق پەيلەر چىققاننى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئىلگىرى جۈمە «خوراز» باققاندا تۇم «يېشىل پەي» چىققان چۈجىدىن بىرنىمۇ چېلىقتۇرغىلى بولمايتتى. بۇ ھال سامۇش مۇدىرغا كۆزگە كۆرۈنمەس بىر «خاپىلىق» نىڭ قاش بىلەن كىرىپك ئارلىقىدا تۇرىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدۇراتتى. «جۈمە خوراز» دا بىزگە دىمىگەن باشقىچە بىر سىر بار بولغىمىدى-يا» دەپ ئويلايمۇ قالاتتى ئۇ بەزىدە. لېكىن جۈمە «خوراز» نىڭمۇ خېلىلا ئەنسىرەپ يۈرۈۋاتقانلىقىنى ئۇ بىلمەيتتى. جۈمە «خوراز» نىڭ ئويىچە بولسا بۇ چاغقىچە چۈجىلەرنىڭ تەڭدىن تولىسى «يېشىل پەيلىك توخۇ» غا ئۆزگۈرۈپ بولىشى كېرەك ئىدى. لېكىن ئۇنداق

بولمىدى. جۈمە «خوراز» قانچە ئويلاپمۇ نىمىشقا شۇنداق بولىدىغانلىقىنىڭ تېگىگە يېتەلمەيتتى. «قانداق بولغىنى بۇ، يەم-خەشەك بۇرۇنقىسى بىلەن ئوخشاش، يېقىشمۇ، ئاسرىشمۇ ئوخشاش تۇرسا، نىمىشقا ئالدىنقى قېتىمقى چۈجىلەرگە يېشىل پەي چىقىپ ھازىرقىسىغا چىقمايدۇ؟ ناۋادا بۇنچە كۆپ توخۇلار بازار تاپالماي قالسا ئەلەم بولىدۇ-دە!» دەپ غۇدراپ قوياتتى ئۆزىگە ئۆزى. جۈمە «خوراز» كۆڭۈلسىز خياللار بىلەن ناشتغا ئولتۇردى. ئىشتىي كۈندىكىدەك ئەمەسدەك قىلاتتى. ئايالى قاقپودا ئورنىدىن تۇرۇپ، يان ئوچاقنى ئوبدان قىزىتىپ، تەلەپ-تەپچىرەپ ئۆز قۇلى بىلەن ياققان قاتلىمىدىن سۈتلۈك چايغا ئازراقلا چىلاپ، شۆكۈم قىلىپلا بولدى قىلدى. ئىلگىرىلەردە قاتلىما دىسە ئىشتەيلىرى ناغرا چېلىپ كېتىدىغان ئېرنىڭ نىمىدۇ بىر ئىشتىن كۆڭلىنىڭ بىزاۋىتە بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغان سۇپىرەمخانىڭمۇ يۈرىكى ئېچىشتى.

- يەنە بىرەر توغرام چىلىمامسىلە جۈمەخۇن، كەچكىچە مىدىراپ ئارام تاپمايدىغان گەپ، ماغدۇر بولمىسا قانداق بولىدۇ؟- دېدى ئايالى قاتلىمىنىڭ سىڭىشىپ پىشقان يېرىدىن بىر توغرامنى ئۇنىڭغا سۇنۇپ.

- بولدى يىگۈم يوق، دېدى ئۇ دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ، خېلى ئۇزۇن ئوقۇلغان ھەمدۇ-سانا، شۈكرى-قانائەت، ئارزۇ-تىلەكلەردىن كېيىن يۈزىنى سىپاپ ئورنىدىن تۇردى- مەن چىقىپ چۈجىلەرنىڭ سۈپىنى يەڭگۈشلەپ قويماي، قويلار سىلىگە قالدى ئەمەسە.

- مۇشۇ كاتىۋاشلارنىڭ بەزى ئىشلىرىغا توۋا دىگۈسى كېلىدۇ ئادەمنىڭ، مۇشۇنداق تۇپرىقى قۇمساڭ، سۈپى ئەلۋەك، قانداقلا يەرگە ياغاچ سانجىپ قويسىمۇ كۆلەۋېرىدىغان ئالتۇندەك بۇ يۇرتتا باغۋەنچىلىك بىلەن شوغۇللۇنۇپ، مىڭ خىل مەۋە پىشىدىغان، جەننەتكە بەرگۈسىز باغ بېنا قىلىڭلار دىمەي، ھېچكىمنىڭ رەۋىتى تارتىمىسىمۇ توخۇ پېرمىسى قۇرۇڭلار دەپ ئولغىماچ سالغىنى نېمىسى، ئادەمگە دەردىسەر سېلىپ؟- غۇدۇردى سۇپىرەمخان ئېرى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن داستىخاننى يىغۇشتۇرۇپتېپ.

ھىلدام مېڭىپ توخۇخانا ئالدىغا كەلگەن جۈمە «خوراز» كەلگەن يېرىدە بوزغا قاققان قوزۇقتەكلا چاس تۇرۇپ قالدى. ئۇ يەر بۇ يەردە پوك چۈشكەن سەككىز، توققۇزچە چۈجە ئۇنىڭ ئورا كۆزلىرىنى چەكچەيتىۋاتقان ئىدى. نەچچە سېكۇنۇتلۇق تېڭىرقاشتىن كېيىن سەل-پەل ئەسلىگە كەلگەن جۈمە بىر پىنەكنى ئارتۇقراق چېكىۋەتكەن مەست بەگىدەك دەلدېگۈنۈپراق مېڭىپ، خورازلىقى ئېنىق ئايرىلىپ خېلى چوڭ بولۇپ قالغان چار چۈجىنىڭ يېنىغا زوڭرايدى. - بۇ نىمە كەلگۈلۈك ئەمدى؟ كېسەل تەككەنمىدۇ ياكى بىر نەرسە چېقىۋالغانمىدۇ؟ چېقىۋالدى دىگەندىمۇ يەتتە، سەككىزنى بىراقلا چېقىۋالماست؟- دەيتتى «خوراز» شىندەك قېتىپ قالغان چۈجىنى قولغا ئېلىپ تەپسىلى كۈزەتكەچ، مۇشۈكتەك بىر نەرسە بوغدىمىكى دىسە چىشلىگەن ئىزنا يوق.

ئۇ چاقماق تېزلىكىدە ئورنىدىن تۇرۇپ توخۇخانا ئىچىگە كىردى، كىردى-يۇيۇرىكى جىغلا قىلىپ قالدى. ئىككى ئۈچ يەردە غۇزمەكلىشىپ دۈگدۈيۈپ تۇرۇشقان نەچچە ئون چۈجىنى كۆرۈپ، ۋۇجۇدى چاقماق سوققاندىكى تىترىدى، مېڭىسىگە كالتەك تەككەندەك زىڭلىداپ، كۆزلىرى ئالا چاقماق بولۇپ كەتتى. ئۇ يەنە ئازراقلا تۇرسا ھۇشىنى يوقىتىپ قويدىغاندەكلا قىلاتتى.

- جۈمەخۇن! ۋاي ئادەم، نەدىسىلە! سۇپىرەمخانىنىڭ ئەنسىز ۋاقتىنى جۈمەنى ئېسىگە كەلتۈردى. يەم-بوغۇز ئۈچۈن توخۇخانا ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان سۇپىرەم يەردە پاخىيىپ ياتقان چۈجەلەرنى كۆرۈپ يۈرىكى ئاغزىغا قاپلاشقاندىكى بولۇپ جۈمەنى ۋاقتىنى ئىدى. - ھە مانا مەن بار، تولا ئەنسىز ۋاقتىماڭلا، مېنىڭمۇ يۈرىكىم پىچاق تىققاندىكى ئېچىشىپ كەتتى. لېكىن بولىدىغان ئىش بولۇپ بوپتۇ، مەنمۇ نىمە بولغانلىقىنى بىلمىدىم، توخۇخانىدا يەنە نەچچە ئونى شۈمۈيۈپ قاپتۇ،- دېدى جۈمە توخۇخانىدىن چىقىپ. ئۇنىڭ چىرايى ھازىرلا گۆردىن چىققان گۆر كارنىڭ چىرايىدەك تاتىرىپ كەتكەن ئىدى. - تېخى تۈنۈگۈنلا بىر ئوبدان تۇرۇۋاتقان ئىدى، كېسەل تەگكەن ئوخشىمامدۇ؟ ۋاي ئېست، ۋاي ئېست!- سۇپىرەمخانى يىغلا مىسىردى.

- ئاغزىڭغا تاش، شۇم ئېغىزلىق قىلما- جۈمە «خوراز» نىمە قىلارنى بىلەلمەي تىپىرلاپ كەتتى. مەن ھىلدام بېرىپ ئەھۋالنى سامۇش مۇدىرغا ئېيتاي، قۇش دوختىرىنى چاقىرىپ كېلىپ تەكشۈرۈپ باقسۇن. ئۇ ئۇدۇل كەنت تەشكىلى تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتاتتى.

- ھاي، ھاي جۈمەخۇن يول بولسۇن! دودىن قاچقان خورازدەك پالاقشىپ نەگە ماڭغاننىڭلا؟ چىرايىڭلا ئۆمىسىلە تۇرىدۇ كېچىدىن بېرى سۇپىرەمخانىنىڭ ئۈستىدە ئوسۇل بولۇپ قالمىغانسىلە؟- يولنىڭ نېرى چېتىدە مېڭىپ كېلىۋاتقان سامۇش مۇدىر جۈمە «خوراز» نى توختاتتى. - ئا، ئە، مۇدىر مۇشۇ تاپتا كۆڭلۈم بىزاۋىتە بولۇۋاتقاندا ئۇنداق بىمەسەل گەپ ياقامدۇ قۇلاققا، سىلنى ئىزدەپ ماڭغان شۇ- دېدى جۈمە قىسقىلا سالامدىن كېيىن. ئۇ توخۇخانىدا يۈز بەرگەن ئىشلارنى تەپسىلى سۆزلەپ بەردى.

- نىمە دىدىڭلا، چۈجىلەرگە كېسەل تەككەن ئوخشايدۇ؟- سامۇش مۇدىرنىڭ ۋۇجۇدى قەھرىتاندەك كىچىككە چۈشۈپ كەتكەندەك مۇزلاپ كەتتى، نىمىگىدۇ غەزىپى تېشىپ يۈزلىرى ئېسىلدى، مۇشتىلىرى تۈگۈلدى، ماڭ باشلا ئاداش بېزىرىپ تۇرماي، ياخشىراق قاراشساڭ بولمامدۇ!

مۇدىرنىڭ قارىدىن كېيىنكى شۇنرغاندەك ئاچچىق سۆزلىرى جۈمەنى ئەينەك ئۇۋىندىلىرىنى چايناۋاتقاندىكى بىئارام قىلىسىمۇ، ئۈندىمەي ئۆيى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. مۇدىرنىڭ كېيىنكى سەت، قوپال تىللىرى ئۇنىڭ قۇلقىغا ئاڭلانمىدى.

- قاينىمىسلا مۇدىر، بىز قانداق قىلالايتۇق، بۇ ئىنجىمارۇقلارنى ساق-سالامەت چوڭ قىلىمىز دەپ قىلمىغان زىماتىمىز قالمىدى، ئەكسىچە قانچە قىلساقمۇ يەنە شۇ بولىدىغىنى بولۇۋاتىدۇ، سۇپىرەمخان مىشىلداپ كەتتى.

باشقىلارنىڭ ئۆزىنى تىللاۋاتقىنىنى ئاڭلاپ تۇرۇپمۇ پۇشقۇنۇپ ئىچى ئاچچىق بولمايدىغان كىم بار. جۈمە «خوراز» لارمۇ بىكاردىن-بىكار تىل ئىشتىشكە مۇستەھىق ئەمەس. چۈنكى ئۇ مۇدىر ئويلىغاندەك پۇلۇق ئەمەس-تە!

- بولدى ماڭا مىشىلداپ بەرمەڭ، شۇ تاپتا مېنىڭمۇ ئىچىمگە ئاچچىق لىق توشۇپ تولۇم بولۇپ كەتتى. مۇدىرنىڭ غەزەپتىن چېكە تومۇرلىرى بۆرتۈپ، چىرايى كۆكرىپ كەتتى. مۇنداق قىلايلى، بۇ ئىشنى ھازىرچە ھېچكىم ئۇقمىسۇن، باشقىلارمۇ ئېغىزغا ھېزى بولسۇن، بولمىسا كۆرگىلىكىنى كۆرسىتىمەن! سىلە باغنىڭ مۇۋاپىق يېرىنى چوڭقۇر كولاپ، ئۆلگەن، شۈمشەيگەن، پەيلىرى پاخىيىپ قالغانلىرىنىڭ ھەممىسىنى تاشلاپ چىڭ دەسسەپ كۆمۈپتىڭلا، ئاندىن چۈجىلەرنىڭ ئىچىدىغان سۈيىگە تۇز، يود، مەرگەنسۇپ ۋە يۇقۇشنىڭ ئالدىنى ئالىدىغان دورىلاردىن ئوبدانراق سېلىپ بېرىڭلا.

- قۇش دوختۇرى بىلەن بىزنىڭ تېخنىك كۆرۈپ باقسۇنمىكىن مۇدىر.

- بولمايدۇ، ئېغىزنىڭ سىرتىمىسى يوق نىمىلەر ئۇ، بۇ گەپ يېيىلىپ كەتسە باشقا پېرىمىدىكىلەرنىمۇ ئەندىشىگە سېلىپ قويىمىز، بولدى مەن دىگەندەك قىلىڭلا، مەن نىزامىدىن، سادىق، مەخەيلەرنىڭكىگە بېرىپ كېلەي، ئۇ يەردىمۇ مۇشۇنداق ئەھۋال بارمۇ يوق؟- مۇدىر «ئىت قوغلىغان گاچا» دەك ئالدىراپ چىقىپ كەتتى.

قورقۇنۇچلۇق ۋەھىمە سايە تاشلىغان شۇ كۈندىن باشلاپ جۈمەنىڭ، جۈمەنىڭلا ئەمەس، يېزا كادىرى بولۇش ئۈمىدىنى «يېشىل پەيلىك توخۇ» غا باغلاپ، كەلگۈسىدىكى «لوخ گۆش» تىن تاما تارتىپ، ئېغىزىنى كۈندە نەچچە رەت تامشىپ تۇرغان سامۇش مۇدىرنىڭ پاچىقىغا پىت چۈشتى.

شۇ كۈندىن باشلاپ سامۇش مۇدىر، جۈمە «خوراز» لارنىڭلا ئەمەس، سادىق، نىزامىدىن، مەخەي ۋە ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان باشقىلارنىڭمۇ ئۇنى ئىچىگە چۈشۈپ، ئەتىدىن كەچكىچە غورا يەۋالغاندەك قاپىقىنى تۈرۈپ، سۇسىراپ چۇخرىغان بوزدىكى يۆگمەچتەك سولشىپ، كۈلكە دىگەنگە ئەسلا رەۋىتى يوق، ئۇن-تىنىسىز يۈرىكىنى تىڭشاپ يۈرىدىغان بولۇپ قېلىشقان ئىدى. ئۈچ، تۆت كۈندىن بۇيان قۇش دوختۇرىنىڭ يىتەكلىشى ئاستىدا بارلىق چۈجىلەرگە ئۈكۈل سېلىنىپ، دورا بېرىپ يۇقۇش ئىھتىمالى بولغان كېسەلنىڭ ئالدى ئېلىنغاندەك قىلىنغان

بولسىمۇ، كۆڭۈل ئاسمىنىدىكى ۋەھىمە بۇلغىتى تېخى تارقاپ كەتمىگەن ئىدى. «قورققان يەردە جىن بار» دىگەندەك، دەل مۇشۇنداق پەيتتە يېزا باشلىقى پەرھات، ئورۇنباشار يېزا باشلىقى تىلۋالدى باشچىلىقىدىكى تەكشۈرۈش گورۇپپىسىنىڭ توخۇ باقمىچىلىق پېرىمىلىرىنىڭ ئەھۋالىنى تەكشۈرۈشكە كېلىدىغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر ئۇلارنى تېخىمۇ ساراسمىگە سېلىۋاتتى.

سامۇش مۇدىر تەكشۈرۈش گورۇپپىسى يېتىپ كېلىشتىن بۇرۇن پىكىردە بىرلىككە كېلىۋېلىش مەقسىتىدە كەنت كومىتېتى كادىرلىرى، پېرما باشلىقلىرى ۋە پېرىمىنىڭ ئاسازلىق غوللۇق ئەزالىرىنى مەجلىسكە چاقىرىغان ئىدى. ئۇ مۇشۇنداق قىلغاندا ئۆتكەلدىن ئوڭۇشلۇق ئۆتكىلى بولىدۇ دەپ قارايتتى.

- كېلىدىغانلا ئاساسەن يىغىلىپ بولدۇق، ۋاقىت زىخ، شۇڭا گەپنىڭ پوسكاللىسىنىلا دەي، يېزا باشلىقىنىڭ تەكشۈرۈشكە كېلىدىغانلىقىدىن ھەممىمىز خەۋەر تاپتۇق، ئۇلار قاقپودىلا يولغا چىقىپتۇ. ئەمدىكى گەپ خىزمەتنى قايسى تەرىقىدە دوكلات قىلىش، باقمىچىلىقنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىنى قايسى يوسۇندا تونۇشتۇرۇش، ئۇلارنى قەيەردە قانداق كۈتۈۋېلىش قاتارلىق مەسىلىلەردە بىرلىككە كېلىۋېلىش ئىنتايىن موھىم ئىش دەپ قارىدىم. شۇڭا ۋاقىتنى سوزماي مەن ئاۋال قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ باقاي، ئاندىن بۇنىڭغا سىلەرنىڭ قانداق پىكىرىڭلار بار ئاڭلاپ باقايلى، مۇشۇنداق قىلساق بولامدۇ؟ سامۇش مۇدىر مەجلىسنىڭ مەقسىدىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

- شۇنداق قىلايلى، مۇدىر ئاۋال ئويلىغانلىرىنى دەپ باقسۇن، قانداق دېدىم؟- دېدى ئورۇنباشار مۇدىر سادىق ئاۋال ئىپادە بىلدۈرۈپ. بەزىلەر «بولدۇ» دەپ، بەزىلەر بېشىنى لىڭشىتىپ ئىپادە بىلدۈرۈشكەندىن كېيىنلا سامۇش مۇدىر گەپ باشلىدى.

- گەپنى قىسقا قىلسام، مەن دوكلاتنى قانداق قىلىش ھەققىدە كۆپ ئويلىدىم، مېنىڭچە يەنىلا ئىلگىرىكىدەك «تۈگمىنى تۈگە كۆرسىتىپ» تەرەققىياتنى، نەتىجىنى بەكرەك گەۋدىلەندۈرسەك، كۆرۈلگەن مەسىلىلەرنى، بولۇپمۇ چۈجىلەرنىڭ ئۆلۈش، كېسەل بولۇش ئەھۋاللىرىنى تىلغا ئالمىساق، ناۋادا باشقىلىرىمىزدىن ئەھۋال ئىگىلەش مەقسىتىدە سوراپ قالسا، گەپ-سۆزگە دىققەت قىلىپ، ياخشى تەرەپتىن سۆزلىسەك- دېدى مۇدىر ھەممەيلەنگە تەكشى قاراپ. مەجلىس خانىنى جىم-جىتلىق باستى.

- قېنى كىمىنىڭ باشقىچە پىكرى بار، مۇرىگەچ تۇرمامسىلەر- سادىق مۇدىر دەۋەت قىلدى. - شۇ يوق ئىشنى قانداقمۇ بار دىگىلى بولا، مېنىڭچە بارنى بار، يوقنى يوق دىسەك، ئۆتكەن كۈندىكى چۈجە ئۆلۈش، شاخىنەك بولۇپ قېلىش ئەھۋاللىرىنىمۇ ئەينەن ئېيتساق ياخشى بولامدىكىن دەيمەن- دېدى بارتەم كۆز قارىشىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ.

- بۇنداق قىلساق قانداق بولىدۇ، چۈجىنىڭ ئۆلگەن، چىچاقلىغان ئەھۋالىنى ئىنكاس

قىلساق «پوقنىڭ پۈپىگى» چۇۋۇلمامدۇ، ئۆزىمىزگە ئىش تاپماي سامۇش مۇدىرنىڭ دېگىنى بويىچە قىلايلى، دېدى نىزامدىن قىزىپ، تاتىرىپ.

- ناۋادا، شۇ تەرەپبالا چۈجىلەرنى ساناپ قالسا جۈمە گەپ قىلاي دەپ ئېغىز ئېچىۋىدى، سادىق بېلىگە تەپتى.

- تازا بىر پۇلۇق ئاداقتە بۇ، كىم ساناپ ئولتۇرىدۇ، كاتتۇشلارنى بېكار كۆرۈپ قالدىڭلارما؟ خاتىرەڭلىنى جەم قىلىپ تۇرۇڭلا، ئۇلار زىبىز ئۇنداق ئەخمەق ئىشنى قىلمايدۇ، كېلىشتۈرۈپ كۈتۈۋالسا قلا ھەممە ئىش تۈگەيدۇ شۇ. سادىق مۇدىر كۆرەڭلىگە نەدەك گەۋدىسىنى تىكلەپ مىدىراپ قويدى. ئۇ ئۆزىنى ھەممىدىن بىلەرمەن چاغلاندى.

- يۇقىرىدا بەلەن گەپلەر بولۇندى، گەپ شۇنداق بولسۇن، ھېچكىمنىڭ قالايمىقان سۆزلىشىگە رۇخسەت يوق! ۋاقىت بىر يەرگە باردى، ئۇلارنىڭمۇ كېلىدىغان ۋاقتى بولۇپ قالدى، ھەممىمىز ئورنىمىزغا قايتىپ تەكشۈرۈشنى كۈتۈپ تۇرايلى، دېدى سامۇش مۇدىر مەجلىسنى خۇلاسىلاپ.

جۈمە ئەتتىگەندىلا شۇمشۈيۈپ قالغان 30 دىن ئارتۇق چۈجىنى كۆمۈپىتىش ئۈچۈن ئورەك كولاۋاتاتتى، بارتەم يەردىن ئۈنگەندەكلا پەيدا بولدى.

- چاپسانراق بول «خوراز» تەكشۈرگىچىلەر كەلگىچە چۈجىلەرنىڭ سۈيىنى يەڭگۈشلەپ بولمىساق بولمايدۇ، داۋۇتەم رېيىمقۇل تۇدىلەكلەر چىقىرىندىلارنى توشۇپ بولاي دېدى، ئاياللار ھويلا ئارنى سۈپۈرۈپ سۇ سېپىپ بولدى، ھازىر توخۇخانا ئەتراپىنى پاكىزلاۋاتىدۇ. دېدى «خىزمەت دوكلاتى» قىلۋاتقاندا.

- ئوبدان، ئوبدان، ئاراملىق يوقتە بىزگە، سەل تەخىر قىلىڭلا يەنە ئازراق كولاي، دۆڭ بولۇپ قالسا بولماس، جۈمە سەل تىنىۋېلىپ يەنە كولاشقا باشلىدى.

- بولدى قىلىڭلا، كۆمۈلسىلا بولمىدىمۇ، تاقلاپ چىقىۋالاتتىمۇ ئۆلۈك چۈجە. تەكشۈرۈش گورۇپىسىدىكىلەر جۈمەنىڭ پېرمىسىغا كەلگەن چاغدا كۈن پىشىمىدىن ئاشقان ئىدى. جۈمە، بارتەم، داۋۇتەم، رېيىمقۇل، تۇدىلەكلەر چۈجىلەرنىڭ سۇ قاچىسىنى يۇيۇپ تازىلاپ سۈيىنى يەڭگۈشلەۋاتقان ئىدى.

- چېستەك بولۇپ كېتىپتىغۇ ھويلا ئارام، ئىككى كۈندە بىر تەكشۈرۈپ تۇرساق بولامدۇ نىمە؟! دېدى تىلۋالدى بوسۇغا ئاتلا ئاتلىمايلا.

- سەھرالىق بولساقمۇ ھويلا ئارامنى چىنىدەك تۇتمىز يېزا باشلىقى، توخۇ باققانلارنىڭ ھويلىسىنى توخۇخانىدەك بولىدۇ دەپ ئويلىغانمىدىلە؟! سۈپىرەم بىر نىمە دىگۈچە بارتەمنىڭ

ئايالى جاۋلدىدى.

- ھەرقانچە قىلساڭلارمۇ تايىنلىق بىر يېرى بىرنىمە، مانا قارىمامسىلەر سامانلىقنىڭ ئەتراپىدا ساپلا توخۇ پوقى تۇرمادۇ ئەينە. دېدى قاپقى تۇرۇلگەن يېزا باشلىقى قۇسۇر ئىزدەپ.
- قارىسلا يېزا باشلىقى، توخۇ باققان ئائىلىدە ئانچە مۇنچە توخۇ پوقى بولماي ئات تېزىكى بولامتى ئەمدى، توخۇ دىگەننىڭ بىرنىمىسىنى تىكىپ قويغىلى بولمىسا يا؟- سۇپىرەمنىڭ يۈزلىرى قىزىپ كەتتى.

- ھاي، ھاي! بولدى قىلىڭلا، ئايال خەق دىگەن ئېغىز غېرىچلىمايدىغان، خۇش كەپسىز يېزا باشلىقى، دېدى تۇخۇخاندىن چىققان بارىتەم قول باغلاپ تۇرۇپ.
- ھە، پېرماڭلارنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟ چۈجىلەر توخۇ بولدىمۇ يا؟- سورىدى يېزا باشلىقى سۇپىرەمگە بىرنى ئالىيىپ قويۇپ.

- شۇنداق، شۇنداق توخۇ بولاي دېدى. بارىتەم «چۈجە توخۇ بولماي ئوغلاق-پاقلان بولاتتىمۇ» دەي دېدى-يۇ، غۇرتىدە يۇتۇنۇپ قويۇپ داۋاملاشتۇردى. لېكىننە خورنى سەل ئاز، مېكىيانلىرى كۆپتەك قىلدۇ.

- ئۇنداقتا ماۋۇ قېرى «خوراز» نىڭ كۈنى تەس بولىدىغان بوپتۇ-دە؟ «غۇلجىدا تۇققانلىرىمىز بارمۇ» دەپ سوراپ يۈرمىگىدى ئەمدى. تىلۋالدى چاقچاققا يولدى. لېكىن يېزا باشلىقنىڭ چىرايى ئېچىلاي دىمەيتتى. چۈجىلەرنىڭ تېخىچە يېشىل پەي چىقارمىغىنى ئۇنى بىئارام قىلۋاتاتتى. قاچان بىر يامان يەردىن سوراپ قالاركىن دەپ سامۇش مۇدىرمۇ، جۈمە «خوراز» مۇ دەككە-دۈككە ئىدى. كۈتۈلمىگەن سۇئال ئاخىرى سورالدى.

- ئالدىنقى قېتىمدا چۈجىلەر بۇنچىلىك بولۇپ بولغىچە غىلتاڭ يېشىل پەي چىقىپ بولغان، ماۋۇ چۈجىلەرنىڭ بىرسىگىمۇ يېشىل پەي چىقماپتۇغۇ؟ بۇ قانداق بولغىنى ئەمدى؟- يېزا باشلىقى جۈمەگە تىكىلدى. جۈمە كېسەل چۈجىدە كىلا شۇمىشۇيۇپ گەپ قىلالماي قالدى.
- بىزمۇ ھېچ بىلەلمىدۇق يېزا باشلىقى، تەخنىكلارمۇ بىلەلمىدى، بولمىسا پەرۋىشنى ياخشى قىلدۇق، دېدى سامۇش مۇدىر تېنەپ-تەمتىرەپ تۇرۇپ.

- ئالدىمىزدىكى ھەپتىدە ۋىلايەت رەھبەرلىرى مۇشۇ كەنتنىڭ «يېشىل پەيلىك توخۇ» يېتىشتۈرۈش ئەھۋالىنى مەخسۇس تەكشۈرۈپ-تەتقىق قىلغىلى كېلىدىغان تۇرسا، ھالا بۈگۈنگىچە پېرىملاردا «يېشىل پەيلىك توخۇ» دىگەندىن ئەسەرمۇ بولمىسا، بۇ ئۆتكەلدىن قانداق ئۆتكۈلۈك ئەمدى، يېزا باشلىقى چىڭقىلىپ قالدى.

- شۇ ئەمەسمۇ، مېنىڭچە چۈجە بېقىشتا چوقۇم بىر مەسىلە بار، بولمىسا جۈمە «خوراز» نىڭ ئالدىنقى قېتىملىق چۈجىلىرىگە يېشىل پەي چىقىپ، بۇ قېتىمقىسىغا چىقماي قالامتى؟- دېدى تىلۋالدى ئەتەي تۇخۇمدىن تۈك ئۈندۈرۈپ.

- جۈمەخۇن، قارىسام چۈجىلەر سەل ئازلاپ قالغاندەك تۇرىدىيا، ئۇنىڭ ئۈستىگە بەكلا

ئۇرۇق، قانداق باقتىڭلا بۇ چۈجىنى؟ مۇشۇ تۇرقدا ۋىلايەتتىن كەلگەنلەرگە قانداق جاۋاب بېرىمىز؟- يېزا باشلىقى ئەتراپتا ناساز چۇرۇقلىشىپ يۈرگەن چۈجىلەرگە قاراپ قوبۇپ، جۈمەگە ئالىيپ قارىدى.

- ئاز... ئازلاپقۇ كەتمىدى، شۇ لويىلىق ئارىسىغا

- بېقىشىغۇ ئوبدان باققان، لېكىن چۈجە بەك جىق، سورۇن سەل تار بولۇپ قالغاچقا تازا سەمرىپ كېتەلمىدى، دېدى سامۇش مۇدىر جۈمەنىڭ گېپىنى بۆلۈپ. ئۇ جۈمەنىڭ پەلە-پەتەش سۆزلەپ قېلىشىدىن، بەزى سىرلارنىڭ ئاشكارلىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن ئىدى.

- ئاتا، ئاتا، مانىڭغا قاراڭ، چىرايلىق چار خورازدىن بىسى، سېرىق توخۇدىن بىسى ئۆلۈپ قاپتۇ، يەنە نەچچىسى شۇمىشۇپ بىر يەرگە يىغىلۇپتۇ ئا باغنىڭ بۇلىڭدا. دېدى قايماقتىندۇ ئۆلۈك چۈجىدىن ئىككىنى ساڭگىلىتىپ كۆتۈرۈپ كەلگەن بارتەمنىڭ ئالتە ياشلىق ئوغلى چوڭۇلداپ. بىردىنلا ھەممىنىڭ كۆزى بالغا ئاغدى. بىرلىرىنىڭ يۈزىگە غەزەپ ياماشتى، بىرلىرىنىڭ كۆزلىرىدىن ئوت چاچرىدى.

- يوقال كۆزۈمدىن ھۇ «قوڭ دۈشمىنى»، چۈجىگە ئوبدان قارا دىسە، داپ تاراڭلىغان ئېشەك ھاڭرىغان يەردە تاقلاپ-سەكرەپ يۈرۈپسەن، مۇشۇنداق بىمەسەل چاغدا «تۇماققا پوق ئۇنسۇپ» ئادەمنى دەردىسەر قىلىدىڭا، ھۇ ھارام تاماق گۆمۈش، ئېشىكى بەش تەڭگە توقۇمى ئون تەڭگە بولىدىغان بولدى مانا!- بارتەم ئاچچىق بىلەن ۋارقىرىدى.

- بولدى قىلىڭلا ئەمدى، نىمىگە ئۈنچە ۋارقىرىسىلە شۇنچە!- يېزا باشلىقىنىڭ ئاۋازى بوراندەكلا چىقىپ كەتتى.

- مەن ھەرقايسىلىرىغا ۋارقىرىيالمىغاندىكىن، ئوغلۇمغا بولسىمۇ ۋارقىرىغىلى قويايلا باشلىق، ئوغلۇمغا بولسىمۇ ۋارقىراپ سۆزلىسەم قورسىقىمىدىكى نەچچە تۇلۇم بولغان دەردىسەرلىرىم چىقىپ، بىر ئاز بولسىمۇ يەڭگىلەپ قالغاندەك بولىدىكەنمەن. بارتەمنىڭ چىرايى ئۆمىسىلا بولۇپ، لەسىدە جايغىلا ئولتۇرۇپ قالدى.

- كىچىك بالا دىگەن ھەرقايسىڭلەدەك ساختىلىقنى بىلمەيدۇ، مەن بايا نىزامدىننىڭ چۈجىلىرىنى كۆرگەن چاغدىلا بىر ئىشنى پەرەز قىلغان، پەرزىمىدىكىدەك چىقتى مانا!- يېزا باشلىقى تاماكا تۇتاشتۇرۇپ كۈچەپ بىرقانچە رەت شورغاندىن كېيىن سامۇش مۇدىرغا قالدۇق. نىمە دېيىشسەك بولا سىلە بىلەن؟ مۇدىرلىقنى مۇشۇنداق قىلىدىڭلارما؟! قاراپ تۇرۇپ توخۇلارنى ئاغرىتىپ قويغىنىڭلا نىمىسى؟ بۇ يېزىلىق ھۆكۈمەت بىلەن، ئېنىقراق دىگەندە مەن بىلەن قارىشلاشقىنىڭلا بولماي نىمە؟

- ئەمدى شۇ، بىز بارلىق چارە-تەتبىرلەرنى قوللاندىق. بۇرۇنقىلار «كېسەلنى يۇشۇرساڭ، ئۆلۈم ئاشكارا؛ پۇرمايدىغان پوق، ئىس چىقمايدىغان ئوت يوق» دەپ توغرا ئېيتقان ئىكەن، راست، بىز ھەممىمىز باش قوشۇپ چۈجىلەرگە كېسەل تەككەنلىكىنى، بىر قىسىملىرىنىڭ

ئۆلگەنلىكىنى كاتىۋاشلىرىمىزدىن سر تۇتقان ئىدۇق، مانا ئەمدى ھەممىسى ئاشكارە بولدى. سامۇش مۇدىرۇمۇ جىق كۈچىدى، لېكىن بۇيرۇق بىلەن جەرمانە ئالغىلى بولغان بىلەن، چۈجىنى كېسەلدىن، ئۆلۈشتىن ساقلاپ قالغىلى بولمايدىكەن، بىزنىڭ بۇيرۇقىمىز قانچىلىك كۈچ كۆرسىتەلەيتتى، چۈجىلەر بۇيرۇق بىلەن ساقىيدىغان ئىش بولسا ئوكۇل سالىمىز، دورا بېرىمىز دەپ ئاۋارە بولاتتۇقمۇ؟ ئەمدى ھەرقايسىلىرى خاپا بولۇشماي، ئىلتىپات قىلىپ مۇۋاپىق بىر يول كۆرسىتىشكە يىلا. دېدى سادىق گۇناھكارلار دەك، بېشىنى سېلىپ تۇرۇپ.

- ئوسۇرۇق! ھەممىڭلا نان قېپىلا، گېپىمگە قۇلاق سېلىڭلا، بولۇپمۇ سادىق، نىزامىدىن، مەخەي، جۈمە يەنە سامۇش مۇدىر سىلىمۇ، ھازىردىن باشلاپ ھەر قانداق چارە تەتبىر قوللانساڭلارمۇ مەيلى، بىرمۇ چۈجىنى ئۆلتۈرۈپ قويۇشقا بولمايدۇ، ۋىلايەت رەھبەرلىرى تەكشۈرۈشكە كېلىشتىن بۇرۇن بارلىق چۈجىلەرگە يېشىل پەي چىقىپ بولۇشى كېرەك، ئۇنداق بولمىغاندا ھەممىگە پۇر كەتكەن «يېشىل پەيلىك توخۇ» بازىسى دىگەن نامىمىز يەر بىلەن يەكسان بولىدۇ! ئۇ چاغدا سىلە بىز ھېساپنى سەل ئىنچىكە قىلىشىپ قالىمىز، يەنە دەپ قويماي بىر چۈجە ئۆلسە ئىككى چۈجىنىڭ پۇلىنى جەرمانە تولەيسىلەر!- يېزا باشلىقى قوللىرىنى شىلتىپ تۇرۇپ سۆزلەيتتى. بۇ ئىشتا جۈمە «خوراز» ئىلگىرىكى تەجىربىلىرىنى باشقىلارغا ئەستاهدىللىق بىلەن ئۆگىتىشى لازىم. باش تارتىشقا بولمايدۇ.

- بۇ، بۇ... مەن ھېچنىمنى بىلمىسەم، ئۆگەتكىدەك قانداق تەجىربە بولسۇن! ھەممىڭلا بىلىسىلەر، مەن ئادەتتە «ئاق تۇخۇمنى قىزىلغا بويلاپ سېتىش» نىمۇ بىلمەيدىغان توم تۈرۈك ئادەم تۇرسام... مەن.. مەن...

- نىمە دېدىڭلا، «ئاق تۇخۇمنى قىزىلغا بويلاپ سېتىش» نىمۇ بىلمەيمەن دېدىڭلارمۇ؟- تىلىۋالدى جۈمەنىڭ گېپىنى بۆلدى. ئۇ نىمىنىدۇ خىيال قىلغاندەك دەققە تۇرۇپ قالغاندىن كېيىن، خۇددى ئاچكۆز بايغا گۆھەر ئۇچرىغاندەك يۈزلىرىگە كۈلكە يۈگۈردى. تاپتىم يېزا باشلىقى، مەن بىر ئەقىل تاپتىم.
- قېنى دىمەمسىلەر، ئادەمنى تەقەززا قىلماي.

- ئەتىيازدا مەن شەگە كىرگەندە تەيتەيلەرنىڭ يۇمران پەيلىرى رەڭگارەڭ بويالغان چۈجىلەرنى يېشىككە سولىۋېلىپ كوچىدا كۆتۈرۈپ يۈرۈپ ئون، ئونبەش كۆيدىن سېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئىدىم، بىزمۇ تەكشۈرگۈچىلەر كەلگىچە چۈجىلەرنى بويلاپ تۇرامدۇق يا؟

يېزا باشلىقى قولىدىكى تاماكا قالدۇقىنى چۆرىۋېتىپ باشقا بىرنى تۇتاشتۇردى. ئۇ ئاغزىغا لىق تولغان كىككۈچ ئىسلارنى ئاسمانغا قاراپ ھالقاسمان چىقىرىپ پۇلىۋاتقاندىن كېيىن ھەممەيلەنگە تەكشى قاراپ چىقتى. ئاندىن:

- شۇنداق قىلساق بولارمۇ، ھەرقايسىڭلا قانداق قارايسىلەر؟- دېدى. ھېچكىم ئېغىز

ئاچمىغاندىن كېيىن نەزەرىنى يەنە تىلۋالدىغا ئاغدۇردى - سىلە يېزىمىزنىڭ پەن - تېخنىكا ئىشلىرىغا كونا كىرتىنى مەسئۇل، دەپ بېقىڭلا سىلنىڭچە شۇنداق قىلساق ئەپلىشمۇ؟

- ھازىر ۋاقىت بەك زىخ، چۈجىلەرگە نەچچە كۈن ئىچىدە يېشىل پەي چىقىرىپ بولىمىز دېيىش مۇمكىن بولمايدىغان ئىش. مېنىڭچە ئۆتكەلدىن ئۆتۈۋېلىش ئۈچۈن مۇشۇنداق قىلغىنىمىز مۇۋاپىق بولارمىكىن.

- نەچچە ئون مىڭ چۈجىنى قانداقمۇ بويىپ بولغىلى بولسۇن؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە بويىمىز دەپ سوغۇق ئۆتۈپ كېتىپ ئۆلۈپ كەتسىچۇ؟ مېنىڭچە بۇ ئوبدان چارە ئەمەس! - دېدى بارىتەم باش چايىقاپ.

- نىمىشقا ئۆلۈپ كەتكىدەك، تەيتەيلە ئەمدىلا تۇخۇمدىن چىققان چۈجىنى بويىپ بازاردا ساتسا ئۆلمەيدىكەن، بىزنىڭ كەپتەردىن چوڭ بولۇپ قالغان چۈجىنى بويىساق ئۆلۈپ قالاتتىمۇ؟ - دېدى تىلۋالدى كۆرەڭلىك بىلەن.

- مېنىڭچە يېزا باشلىقىنىڭ گېپى ئورۇنلۇق بويىساق بويىلى، لېكىن بىرىلەپ تۇتۇپ بويىمىز دېسەك نەچچە ئون كۈن كېتەرمىكىن؟ - دېدى سادىق ئاۋاز قوشۇپ.

- ئۇنىڭ چارىسى ئاسان، ئاۋال توخۇخاننىڭ ئالدى تولىقىغا چاپلاپ، كەڭلىكىنى بىر مېتىر، ئۇزۇنىنى ئىككى مېتىر، چوڭقۇرلىقىنى ئەللىك سانتا قىلىپ، سۇ سىڭمەس سېمۇنۇت كۆلچەكتىن بەش، ئالتىنى ياسايسىلەر، ئۇدۇلدىن ئىككى ئۈچ چۈجە بىمالال پاتقىدەك تۆشۈك ئاچىپ، ئاندىن كۆلچەككە سۇ تولدۇرۇپ، ناماتمانلارنىڭ يۇڭ بويىدىغان مەخسۇس رېڭىدىن كۆپرەك قويۇپ ئارلاشتۇرۇپ، ئاچقان تۆشۈكنى ئېچىۋاتساڭلا چۈجىلەر ئۆزىلا بويۇلۇپ چىقىدۇ ئەمەسمۇ؟ - تىلۋالدى «دانا» چارە كۆرسەتكەندەك ئۇياق، بۇياققا قىمراپ قويدى.

- شۇنداق قىلغانغىلا چۈجە ئۆزى چۈشەمدۇ رەڭ سۈيىگە، ئۇنىڭ ئۈستىگە قاننى تۇرسا تاقلاپ ئۆتۈپ كەتمەمدۇ؟ - دېدى جۈمە بۇ ئىشقا ئەقلى يەتمىگەندەك.

- باش قاتۇرساق بولمايدىغان ئىش يوق، چۈجىلەرنىڭ بارىنى توخۇخانغا سولاپ بىر كۈن ئاچ قويۇپ ئاندىن تۆشۈكنى ئاچساڭلا ئۆزىلا بىر بىرىنى ئىتتىرىشىپ سەكرەيدۇ رەڭ سۈيىگە، ناۋادا تاقلاپ ئۆتۈپ كەتكىدەك بولسا تۆشۈكنىڭ ئاغزىغا يامزاپ كۆلچەك ئۈستىنى ئوراپ تور بېكىتىپ قويساڭلا دەل سۇغىلا سەكرەيدۇ.

يېزا باشلىقىنىڭ يۈزىگە سەل كۈلكە يۈگۈردى.

- مېنىڭچە تىلۋالدىنىڭ گەپلىرى ئورۇنلۇق، نىمىلا بولمىسۇن تېخنىكا - دە! شۇنداق قىلايلى. ھازىردىن باشلاپ كەنتتىكى ئۇششاق چوڭ، پىششىق - توڭ ھەركەتكە كېلىپ ئەتە، ئۆگۈن ئىككى كۈن ئىچىدە چۈجە بويىش ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاپ بولۇڭلا. بۇ ئىشقا ئورۇن باسار يېزا باشلىقىمىز تىلۋالدى بىلەن سامۇش مۇدىر كونا كىرتىنى مەسئۇل بولىدۇ. مەن ئىندىلىققا شەخسەن تەكشۈرگىلى كېلىمەن.

بۇ چارە توخۇ باققۇچىلارنىڭ كاللىسىدىن ئۆتمىسىمۇ، يەنىلا قولمۇ-قول تۇتۇپ ئىش باشلاپ كەتتى.

ئەتسىدىن باشلاپ ھەرقايسى يېرىملار چۈجىلەرنى يېشىل رەڭدە بويلاش بىلەن ئالدىراش بولۇپ كەتتى. ئۇ كۈنى ھاۋا تازا ئۇچۇق بولمىغاچقا رەڭ كۆلچىكىگە بىر قېتىم چۆكۈپ پالاقشىپ چىقىشۋاتقان چۈجىلەر پېتراپ كېتىشتى.

ئەتتىگەنلىك قۇياشنىڭ پارقراپ چىققانلىقى، شۇ كۈننىڭ كەچكىچە ئاپتاپلىق بولىدىغانلىقىدىن دېرەك بەرمىگەندەك، مەلۇم بىر چارە تەتبىرنىڭ تەسادىبى ئوتتۇرىغا قويۇلشى، شۇ تەتبىرنىڭ مۇتلەق ئۈنۈملۈك بولىدىغانلىقىدىن دېرەك بەرمەيتتى.

پاجىئە ئىككىنچى كۈنى يۈز بەردى. رەڭ سۈيىگە چۆكۈرۈلگەن چۈجىلەر دەسلەپكى كۈنى ھېچنەمە بولمىغاندەك لويلازارغا شۇڭغۇپ كېتىشكەن بولسىمۇ ئەتىسى يېرىمدىن كۆپرەك چۈجە لويلازارلىقتىن چىقالماي توپ-توپى بىلەن جايىغلا پوك چۈشكەن ئىدى.

جۈمە «خوراز»، بارىتەم، داۋۋتەم، رېيىمقۇل، تۇدىلەك «موخۇر» لارنىڭ بېشىغا تور كەتتى. سادىق، نىزامىدىن، مەخەيلەرنىڭ يېرىمىسى تېرەپتىنمۇ ئەزلەرنىڭ ئېغىر ئۇھسىنىشلىرى، ئاياللارنىڭ قىيا-چىيا قىلىشىپ دات-پەريات كۆتۈرۈشلىرى ئوكسىمىدى. ئەزالار چۈجە ئۆلۈكلىرىنى كۆمۈپ تۈگىتىشكە كۆزى يەتمىگەندىن كېيىن، ئاۋال بىر يەرگە يىغىپ دوۋىلاپ بىر تەرەپ قىلىشنى مۇۋاپىق كۆردى. ئۆلگەنلىرى ئۆلۈپ، ئۆلمەي قالغانلىرى بىر يەرگە غۇزمەكلىشىپ، ئېرىنگەندەك ئاندا ساندا چۈرۈقلەپ قويۇپ، ئېچىنىشلىق تىترىشىپ تۇرۇشلىرى، كۆرگەنلا ئادەمنىڭ يۈرىكىنى ئېزەتتى.

سامۇش مۇدىر خام ياغ ئىچىۋالغاندەك گاراڭ ھالدا، ئېغىر قەدەملىرىنى سۆرەپ سادىق مۇدىرنىڭ يېرىمىسىغا كەلگەندە يۈرىكى ئاغقاندا بولدى. چىرايىدا قان دىدارى قالمىغان سادىق باش-كۆزلىرىگە چاپلاشقان ئوت-خەسلەرنىمۇ چۈشۈرۈۋەتمەي، يېرىما مەيدانىدا خاماندىكى ئۈنجە دۆۋىسىدەك چوقچىيىپ تۇرغان ئۆلۈك چۈجە دۆۋىسىگە مېختەك تىكىلگىنىچە، خۇددى ئېلىشىپ قالغاندەك ئۆز-ئۆزىگە نىمىلەرنىدۇ پىچىرلاپ، يۈكۈنۈپ ئولتۇراتتى. سامۇش مۇدىرنىڭ گازىر كۆزلىرى كېرىلىپ چانقىدىن چىقىپ كېتەي دەپ قالدى.

— بولدى، ئىچىڭلىگە ئېلىپ كەتمەڭلا، بولىدىغان ئىش بولدى، يەنە سىلى، بىز بولغاندىكىن بىر ئامال قىلىپ تىرىكچىلىكنى قىلىپ كېتەلەيمىز. سامۇش مۇدىر ئاستا ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ شۇنىلا دىيەلدى.

- قۇرۇپ كەتسۇن شۇنداق تىرىكچىلىكنىڭ! ھۇ، ھۇ، ھۇ! ... مەنىلا ئۆلۈپ تۈگەشسەم

بولمامدۇ، ھۇ، ھۇ، ھۇ! بانكىنىڭ قەرزىنى قانداق قايتۇرىمەن، ئەل-ئاغىنىلەردىن ئالغان قەرزلەرنى قانداق قايتۇرىمەن! تۈگىدى! ھەممىسى تۈگىدى! ھۇ، ھۇ، ھۇ، ھۇ! ...
سادىق بىردە يەرنى مۇشلاپ، بىردە يەرنى قاساپ، بىردە ئۆزىنى كاجاتلاپ، بىردە قاتتىق يەردە دومۇلاپ ھۆكۈرەپ يىغلاپ كەتتى.

نزامىدىننىڭ ھالى ئۇنىڭدىنمۇ بەتەر ئىدى. ئۇ ساراڭنىڭ ئۆزىلا بوپ قالغان ئىدى. سامۇش مۇدىر ئۇلارنىڭ پېرمىسىغا كەلگەندە ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىشكەمۇ ئۈلگۈرمىدى. نزامىدىننىڭ ئايالى كەلگەن پېتى سامۇشنىڭ ياقىسىغا ئېسىلدى:

– ھەممە دەردىسەلەرگە مۇپتىلا قىلغان سەن دۈگدۈك، چۈجىلەرنى تولە، چۈجىنى بوپاتقۇزمىساڭ ئۆلۈپ قالمايتتى، ناۋادا ئېرىم ئاچچىق يۇتۇپ بىر ئىش بولۇپ قالسا كۆرگۈلۈكۈڭنى كۆرسەن تېخى، ھۇ، ھۇ، ھۇ! بار چاغدا تاۋاقنى تەڭ يالغان توختىقارى، ئابدۇللا، قادىراخۇندەك نامەرتلەرمۇ مانا ئەمدى پېشىنى قېقىپ كېتىشتى، بانكىدىن تەڭ شېرىك ئالغان قەرزگىمۇ ئىگە بولۇشمىدى، تۆت بالا بىلەن قانداق قىلىمىز ئەمدى؟ ھۇ، ھۇ، ھۇ! ...

نزامىدىننىڭ ئايالى پالاقىدە يەرگە يىقىلغاندىلا ئۇنىڭ قولى سامۇش مۇدىرنىڭ ياقىسىدىن ئاجرىدى. مۇدىر نىمە قىلارنى بىلمەي بىردەم تېڭىرقاپ قالغاندىن كېيىن، ياندا شۈمىشىشىپ تۇرغانلارغا ئىشارە قىلىپ ئۇلارغا تەسەللى بېرىپ، چاي ئىچىرىشنى تاپىلاپ قويۇپ، جۈمەلەرنىڭ پېرمىسىنى كۆزلەپ ماڭدى.

سامۇش مۇدىر يولدا كېتىۋېتىپمۇ بېشىنى ئۈستۈن كۆتۈرەلمىدى. «جۈمە بىچارىمۇ سادىق مۇدىردەك ھۆركىرەپ يىغلاۋاتقان بولسا، ئۇنىڭغا نىمە دەپمۇ تەسەللى بېرەرمەن» دەپ خىيال قىلىپ كەلدى. لېكىن جۈمەگە تەسەللى بېرىش كەتمىدى. ئۇ تېخىمۇ يوغان بىر دۆۋە چۈجە ئۆلىكىگە قاراپ ئورا كۆزلىرىنى مت قىلىپمۇ قويماي، بىر نوقتىغا تىكىلگەنچە ئولتۇراتتى. بەزى بەزىدە چوڭقۇر ئۇھسىنىپ قويسىمۇ، ئويچان كۆزلىرى قۇرۇپ قاغىراپ كەتكەندەك بىر تېمىمۇ ياش چىقمايتتى.

– كۆڭلۈڭنى يېرىم قىلما «خوراز»، «جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان» دەپتىكەن، بۇ كۈنلەرمۇ ئۆتۈپ كېتىدۇ، دېدى سامۇش مۇدىر جۈمەنىڭ قولىنى سىقىپ تۇرۇپ.

– شۇنداق، بىزدە نىمە ئامال، تەقدىر بىزگە بۇيرىمىغان چىغى، بولمىسا ھەممىمىز توخۇخانىدىن نېرى كەتمىدۇق. لېكىن شۇنچىلىك ئەقىدە قىلساقمۇ چۈجىلەر ئۆلۈپ قۇتۇلدى، بار دەردىسەرگە سىلى، بىز قالدۇق، دېدى جۈمە چۈجە دۆۋىسىگە چىرتتىدە بىرنى تۈكۈرۈپ قويۇپ.

شۈكرى قىلىش، ئۆز-ئۆزىگە تەسەللى بېرىش ئىنساننىڭ ئەڭ زور مەنىۋى بايلىقى بولسا كېرەك. بۇرۇن ھېچكىم كۆزگە ئىلمايدىغان مۇنۇ قوتۇر «خوراز» ئەسلى شۈكرى-قانائەتنى، ئۆز-ئۆزىگە تەسەللى بېرىشنى بىلىدىكەن ئەمەسمۇ؟ ئەگەر سادىق، نزامىدىن، مەخەيلەردىمۇ

مۇشۇنداق مەنئىي بايلىق بولغىنىدا ئىدى قاينۇ-نادامەت ئوچىقىدا پۇچۇلۇنۇپ تولغانمىغان بولاتتى. «ئېست مەخەيغۇ مەيلى، لېكىن ئاۋۇ ئىككىسى بەردەم ئەرلەر تۇرۇپ رەھىمسىز قىسمەت ئويىقىغا غەرق بولۇپ كېتەرمۇ؟ يېتىلگەن ئەر ئۈچۈن كۆزىدىن ياش تۆكۈش ئۈنچە ئوڭاي ئىش ئەمەس-تە! خۇداغا شۈكۈرى ھەرنىمە بولسا مەنمۇ مەبلەغنى كۆپ سېلىۋەتمەپتىكەنمەن». نېرىراقتا چوڭ سۈپۈرگىنىڭ دەستىسىگە تايىنىپ تۇرغان سۈپەرەمنىڭ بوش ئاۋازدا مىشىلدېشى سامۇش مۇدىرنى خىيالىدىن ئويغاتتى.

سۈپەرەم ئۇن سېلىپ يىغلىمىغىنى بىلەن كۆزلىرىدىن ھەسرەت يېشى، نادامەت يېشى، چارىسىزلىق يېشى بىر كېچىدىلا قورۇق چۈشۈپ كەتكەندەك بولۇپ قالغان، نۇرسىز مەڭزىنى بويلاپ دومۇلايتتى. ۋۇجۇدى شۇنچە سۇيۇق سۇققان كۆچەتتەك سوغۇق تىترەيتتى، تىنىقلىرى بىر ئۇلغۇيۇپ، بىر پەسىيەتتى.

يېزىلىق ھۆكۈمەتنىڭ تەشكىللىشى بىلەن چۈجە ئۆلۈكلىرى بېزىن چىچىلىپ پاك-پاكىز كۆيدۈرۈلۈپ، ئۈچ كۈندىن كېيىن، مەھەللە ئاسمىنىدىكى قۇيقا پۇرىقى ئاستا-ئاستا تارقاپ كەتتى. بۈگۈن ئىشك ئالدىلىرىغا چىققان دېھقانلار بىر دەسسەپ، ئىككى دەسسەپ دوقمۇچتىكى قاپاق تېرەكنىڭ ئاستىغا يىغىلىپ قېلىشقان ئىدى.

- تىلۋالدىنىڭ دىيىشىچە، چۈجىلەر «قۇش زۇكىمى» بىلەن يۇقۇملانغانمىش، شۇڭا بېزىن چىچىپ كۆيدۈرگەنمىش. دېدى تۇدىلەك «موخۇر» تېرەكنىڭ غولىغا يۆلىنىپ تۇرۇپ، چۈجە پاچەسى توغرىسىدا گەپ بولۇۋاتقاندا.

- پوقنىڭ ئىسسىقنى يەپتۇ، بىزنىڭ بۇ خىلۋەت ماكاندا جاھاننىڭ يەنە بىر بۇرچىكىدە تارقالغان «قۇش زۇكىمى» نىمىش قىلسۇن! ھەممىسى شۇ رەڭ سۈيىگە چۆكتۈرگەننىڭ كاساپىتى، كېسەل تەككەن چۈجە بىلەن تەگمىگەن چۈجىنى ئايرىماي قارا قويۇق بىر كۆلچەكتە رەڭ سۈيىگە چۆكتۈرسە ساقلىرىغىمۇ كېسەل يۇقماي قالامتى ئەمەس؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە دەل شۇ كۈنلەردە ھاۋا تۇتۇلۇپ سوغۇق بولۇپ قالدى، ئاپتاپ چىققاندا بويىلى دىسە ئۇناشمىدى. چۈجىلەر تېز قۇرۇپ بولالماي سوغۇق ئۆتكەن گەپ. «قۇش زۇكىمى» يۇققان دېگىنى ئېنىقلا كاتناۋاشلارنىڭ مەسئۇلىيەتتىن قېچىشتىكى باھانىسى بۇ. دېدى تۇراپ توڭگۇز چىشلىرىنى غۇچۇرلۇتۇپ تۇرۇپ.

- بىر مەھەل مۇكاپات ئېلىش، ئۆستۈرۈلۈپ يېزا كادىرى بولۇش تەمەسىدە شاپاشلاپ كەتكەن مۇدىرىمىز پەسكويغا چۈشۈپ قالدوغۇ؟

- پەسكويغا چۈشمەمتى ئەمەس، ئۇنىڭ جانان تەخسىسى چۈل-چۈل چېقىلغان تۇرسا،

ئۇخلىسىمۇ چۈشلىرىدىن چىقمايدىغان بارلىق شېرىن ئارزۇ-ئۈمىدلىرى بىراقلا توزغاقتەك توزۇپ كەتتى-دە بايقۇشنىڭ. ئاچچىقنى كىمدىن ئالا ئەمدى؟

- ناھىيىلىك ئىنتىزام تەكشۈرۈشتىكىلەر يېزا باشلىقى پەرھات بىلەن ئورۇنباشارى تىلۋالدىنىمۇ تەكشۈرەمىشقۇ.

- تەكشۈرسە نىمە بولماقچىدى، ھەممىسى بىر قارا قاغا، نەدە قاغا قاغىنىڭ كۆزىنى چوقىغان بار، بەك بولسا غىپىدە بىرەر ئىدارىگە يۆتكەپ باش قىلىپ قويدۇ شۇ!

- بىزنىڭ سادىق مۇدىرىمىز ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇدەك، پات-پات «ئېست چۈجىلىرىم، ئېست پۇللىرىم، قەرزلەرنى دوزاققا بىللە ئېلىپ كېتەرمەنمۇ؟ ئېست، ئېست پۇللىرىم..» دەپ جۆيلۈپ ياتارمىش. مەخەينىڭ ھالىمۇ ئۇنىڭدىن قېلىشماشمىشقۇ، ئېست، گۈس-مۈستەك ئادەملەر ئىدى مانا، دەرت-ئەلەم ئەگكەن گەپ، سادىقاخۇن بىچارىنى يوقلاپ قويساق ساۋاپ بولاتتى-دە؟

- ئۇنىمۇ دېدۇق، بۇنىمۇ دېدۇق، قارىمىسىلەر ئاۋۇ بىچارىگە، ھەممە كەلگۈلۈك شۇنىڭغا كەلدى، نەچچە كۈندىلا ئېلىشىپ قالدى ئەنە، ئاۋۇ شېرىكلەشكەن توختىقارى، ئابدۇللا، قادىراخۇندەك نامەرتلەرنى دىمەمسىلەر، ھەممىسى شېرىك قەرزىدىن تېنىۋېلىپ پەشنى قېقىپ كەتكەن گەپ، سامۇش مۇدىرىمۇ بېشىنى ئىچىگە تىقېۋېلىپ تۇققانلىرىغا ئىككى ئېغىز گەپ قىلىپ قويغانمىش، ئەلەم بولىدۇ-دە، تۇدىلەك «موخۇر» ئېتىزلىق تەرەپتىن ھەلۋەرەك-سەلۋەرەك كېلىۋاتقان نىزامدىننى ئىشارە قىلدى. ھەممىنىڭ بېشى نىزامدىن كېلىۋاتقان تەرەپكە بۇرادى.

- ئېست چۈجىلىرىم، جەننەتكە كىرگەنسىلەر مۇياكى دوزاختا كۆيگەنسىلەرمۇ؟ دوزاختا كۆيدۈرۈشتى نېجىزلار، دوزاختىن ئۇچۇپ چىقالارسىلەر مۇ چۈجىلىرىم، ئېست، يېشىل پەي چىقاتتى ئەمەسمۇ، ئاينا ئوت ئىچىدە چۇرۇقلىشۇۋاتامدۇ، مېڭىڭلا باللىرىم، مېڭىڭلا چۈجىلەرنىڭ قورسىقى ئاچتى، دان بېرىڭلا، سۇ بېرىڭلا، سۇ! لويلىققا ئوت كەتمسۇن!!! يامغۇر ياغسا بولاتتى، قۇياش چىقسا بولاتتى، ئېست چۈجىلىرىم....

ئىلگىرى كىمىنلا كۆرسە ئون قەدەم نېرىدىن سالامنىڭ چوڭىنى قىلىپ ئۆتىدىغان نىزامدىن يەنە نىمىلەرنىدۇ دەپ ئالا-تاغىل سۆزلىگىنىچە، ھېچكىمگىمۇ پەرۋا قىلماي ئۆتۈپ كەتتى. شۇ كۈندىن باشلاپ نىزامدىن كۆزگە چېلىقمايدىغان بولۇپ قالدى. شۇنداق قىلىپ نىزامدىن پاتاڭدىكى قەرز-پەرز، يۈرىكىدىكى دەردى-سەرلەرنى خوتۇن-باللىرىغا قالدۇرۇپ، ئاتا باغرىدەك كەڭ، ئانا باغرىدەك ئىللىق، مېھرىبان، ھاتەمدەك سېخى، كىندىك قېنى تۆكۈلگەن بۇ ئەزىز يۇرتنى تاشلاپ نەلەرگىدۇ غايىپ بولدى. ئۇ غايىپ بولدى، بىراق، بالا-چاقا، قان-قېرىنداشلىرى چوڭقۇر ھەسرەت پاتىقىغا پېتىپ قالدى....